

РАБОТА НА ПРИРОДАТА

ЛЕКЦИИ ОТ УЧИТЕЛЯ
на
ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС.

ГОДИНА XII (1932 — 1933).

т о м II.

СОФИЯ
1948

Работа на природата

Размишление.

Тема за следния път: „Качества на разумния човек.“

Често хората се запитват, защо са дошли на земята. Отговорът е прост: Човек е дошъл на земята да учи. Много време е учил и много знания е придобил. Важно е, какво е приложил от тези знания. Той знае, какво нещо е доброто и какво — злото, въпреки това, запитва, защо са допуснати злото и доброто в света. Той говори за тях, като за нещо отделно от него. Когато злото и доброто не са поставени на своето място, те действуват, но не произвеждат нужния резултат. Например, една майка има доброто желание да задоволи детето си, но му дава храна, неподходяща за него. Тази храна е здравословна за възрастния, но не и за детето, за него тя е вредна. Значи, желанието на майката е добро, но резултатът е лош.

Като не разбират законите на живота, мнозина изпадат в заблуждения. Например, те очакват да дойде Христос на земята, придружен от ангели, да оправи света. Това е физическо разбиране. Преди две хиляди години Христос дойде на земята, но не оправи света. И сега да дойде,

пак няма да го оправи. — Защо? — Защото Неговата мисия е друга. Даже и да наказва хората, да ги възпитава със сила, пак няма да оправи света. Питам ви: Защо вие, които признавате, че Христос ще оправи света, не се оправите? Вие очаквате нещата да станат магически: да кажете една дума, и всичко да се оправи.

Следователно, всеки ден човек се убеждава, че между знанието и прилагането има голяма разлика. Всеки знае нещо върху теорията на музиката, но малцина могат да изпълнят това, което знаят. Теоретически допускате, че Христос ще дойде отгоре и ще оправи света. Чрез кого ще го оправи? — Чрез хората. Тогава защо хората първи не се оправят? Водата слиза отгоре и напоява долините, но ако те не я използват, все едно, че нищо не са получили. Въпреки всичко, напояването иде от високите места, от планините. И мисълта, като нещо възвишено, иде отгоре, от високите места. Ето защо, не е достатъчно човек да казва, че мисли, но трябва да знае произхода на своята мисъл. Някой казва, че само една мисъл го занимава, не му трябва повече. — Можеш ли да минеш с едно ядене цял живот? На същото основание, само една мисъл не решава въпросите на живота. Неразположен си, страдаш от нещо, но ядеш. Недоволен си, пак ядеш. Храната, обаче, не те освобождава нито от болестта, нито от неразположението. Значи, храненето не разрешава всички въпроси, но все пак допринася не-

що. Някога постът намалява недоволството, но не напълно. Значи, не само физическият пост и глад лекуват, но и духовният. Като постиш, повече ще дишаш. Тогава, вместо със стомаха, ще се храниш с дробовите — ще дишаш повече въздух. Чрез дишането работиш повече с мисълта си.

Мнозина от вас още не са усвоили правилното хранене. Някои постят често, но малцина са достигнали до двадесетдневен пост. Чрез поста каляват волята си и така издържат на повече работа, учене, мислене. Ще кажете, че много неща знаете. Много знаете, но не сте разрешили всички въпроси. Това зависи от обработването на знанието. Търговецът знае да урежда работите си и да печели пари. Друг знае, как е създадена вселената. Кой от двамата живее по-добре на земята: който има много пари, или който има много знания? Един знае свойствата на билките, може да лекува всички болести; друг различава добрите от лошите хора — познава качествата на нещата. Кой от двамата живее по-добре? И едното, и другото знание е на място и добро. Но важно е, кое знание е съществено, належащо. Има знания, които са нужни за даден момент. Минаваш през известна депресия. Как ще се справиш с нея? И светията, колкото да е напреднал, някога минава през депресия, но той знае, как да се справи. Някога се съблазняваш от нещо. Предчувствуващ, че няма да излезеш на добър край, но не можеш да си дадеш отчет; не знаеш,

отде иде изкушението и как да се освободиш от него. Неразположен си. Какво разбираш под неразположение? За тебе тази дума е толкова разбрана, колкото и понятието красота. Гледаш се в огледалото и казваш: Не се харесвам, не съм разположен. — Какво не си харесваш? После, пак се погледнеш, казваш си: Харесвам се, разположен съм. Има нещо хубаво в мене. — Кое харесваш, кое е красивото в тебе? Някога, като си недоволен от себе си, търсиш вината в огледалото. Красотата не е нещо статично, да я хванеш в един момент и да я задържиш завинаги. Тя е състояние на човешката душа. Под красота разбираме хармония, която се отразява върху човешкото лице. Когато силите и способностите в човека действуват постепенно и хармонично, лицето му е красиво.

Значи, произходът на красотата се дължи на вечната хармония между душевните сили в човека. Вие отделяте душевните сили от красотата, като че нямат нищо общо с хармонията на духовния свят. Затова, именно, някога човек е външно красив, а вътрешно грозен; външно е мек, добър, а вътрешно груб, лош. Казваш: Това е друг въпрос. — Не е така. Ако ангелът, светията изгуби своето вътрешно разположение и доброта, лицето му потъмнява и погрознява. Затова, когато се яви лошият дух, той се мъчи да си придаде външно меки чърти на лицето, за да се покаже добър. Така постъпват някои светски хора. Ред поколения те си служели с лъжата и днес, по атавизъм, носят

отпечатъка ѝ на своето лице. Други, ред поколения са крали, поради което носят на лицето си линиите на кражбата. Външно те минават за духовни: отправят погледа си нагоре, а всъщност, наблюдават, как могат да те използват и излъжат. С тебе заедно се молят, а след това те обират. Длъжен си да им платиш за молитвата. Те казват: За пари не се молим. Такива гости имате всеки ден в себе си. Кажеш ли, че си неразположен, че нещо те мъчи отвътре, аз зная, че те е посетил неканен гост. Изобщо, крадецът и лъжецът са слаби хора. Те си служат с хитрост. Силният пристъпва направо към целта. Питате: Коя е причината, дето ред поколения, крадецът и лъжецът си служели с тези слабости? Както и да ви обясня, същността на този въпрос остава неизяснена. Днес, и слабият, и силният крадат, но слабият се хваща по-лесно. В желанието да се скрие някъде, той се издава. Силният, обаче, може да задържи това, което е взел.

Казано е в Писанието: „Целият свят лежи в ръцете на лукавия.“ Това значи, че светът се управлява от лошите хора. Казано е още, че Бог е Господарят на света. Как ще разберете това противоречие? От една страна е казано, че Бог е Господарят на света, а от друга страна се казва, че лошите управляват света. Защо Бог позволява лошите да управляват? Някои могат да философствуват, че това е допуснато за развитието на козмоса. — Възможно е, всичко може да се допусне. Други търсят причи-

ните и последствията на това, но и те не знаят същината на въпроса. Обаче, Христос, като дойде на земята, не разреши въпроса, защо съществува злото, но каза: „Не противи се на злото.“ — Защо? — Защото то ни управлява. Това, което се иска от човека, е да не греши, но, докато трябва да се подчинява на злото, ще се подчинява. Ти искаш да водиш добър живот, но си слуга при един несправедлив и лош господар. При това, знаеш, че не трябва да се противиш на злото. При какви случаи трябва да изпълняваш всичко, каквото ти заповядва, и при какви случаи не трябва? Казано е в Писанието: „Не се кълни нито в името на небето, нито в името на земята.“ Ти знаеш това, но държавата те задължава да се кълнеш. Казано е също, че всяка власт е дадена от Бога. Как ще примириш това противоречие? Как ще се справиш с борбата, която става в твоя ум? Кой път ще избереш? Ето една задача, която предстои да се реши и то така, че пак да водиш добър живот.

Често говоря за молитвата, като необходим процес за човешката душа. Някои казват, че молитвата не решава въпросите. — Кой ги решава? — Работата. — Молитвата не изключва работата. И молитвата е работа. Молиш се на Бога за нещо, искаш да ти помогне да решиш задачите си. Така се молиш и на хората. Отиваш при един учен и се молиш да ти покаже, как да изореш нивите си, кога да ги посееш и т. н. Ще възразиш, че нивата не иска молитва,

а мотика. — Така е, но работата има отношение към разумния човек. Значи, според разбирането на светските хора, глупавият се моли, а разумният работи. Коя свекърва се радва на снаха си, която само се моли? Свекървата казва на снаха си: Дъще, омеси хляб. — Чакай да се помоля. — Дъще, сготви обяд. — Чакай да се помоля. Каквото я накарат, тя все се моли. Тогава, кой ще омеси хляба? Кой ще сготви обяда? Никоя свекърва не може да бъде доволна от снаха, която само се моли, без да работи. Ако снахата работи, даже и да не се моли, свекървата е доволна от нея. Свекървата казва на снаха си: Когато се молиш, скрий се някъде, да не те виждам. Когато работиш, искам да виждам, какво правиш. Днес хората са обърнали нещата наопъки: когато се молят, всички ги виждат; когато работят, никой не ги вижда. — Защо? — Защото или малко работят, или никак. За да бъде силен, човек трябва да знае, кога и как да се моли. Казваш на някого: Не трябва да се молиш. — Това е моя работа. Ав знай, трябва ли, или не трябва да се моля.

Какво нещо е молитвата? — Вътрешен процес, в който сърцето и душата взимат участие. Молитвата е въпрос на вътрешния живот в човека. Ако сърцето и душата не взимат участие в молитвата, човек взима само външни пози, без вътрешно съдържание и смисъл. Това не е молитва, но позиране — външна маска. Молиш ли се по този начин, няма да получиш

отговор на молитвата си. Молитва, при която умът е пълен с различни образи, не се приема. Като се молиш, ще освободиш ума си от всички образи. Те са оръжия за света. Молитвата не се нуждае от оръжия. Като отиваш при Бога, ще бъдеш сам и няма да носиш никакво оръжие. Ще се молиш само за себе си, за никого друго. Казано е, че трябва да се молите един за друг. Това се отнася до колективната молитва. Ще гледаш да уредиш първо своите работи, а после работата на другите. Казваш: Аз не се моля за себе си, за другите хора се моля. Това значи, да мислиш, че Бог ги е забравил, и ти трябва да Му напомняш да им помага.

Преди години получих писмо от една чужденка, молеше ме да ѝ помогна в нещо. Скоро след това получих второ писмо, в което ме запитва, защо не съм ѝ помогнал. Ако вие сте на моето място, какво бихте ѝ отговорили? Вашият син е в странство, пише, че има нужда от четири-пет хиляди лева. Очаква отговор, но нищо не получава. Пак пише на баща си, защо не отговаря на писмото му и защо нищо не изпраща? — Много просто. За да получите отговор на молитвата си, първо, вие трябва да изчистите разбирането си за Бога, да не остане нито едно петно върху Неговото име. Някой гледа на Бога като на обикновен човек. Това е естествено. Докато човек не излезе от себе си, т. е. докато не се познае, той няма да бъде доволен, а недоволството е при-

чина за неуспеха във вашия живот. Някой е недоволен, че няма баница, а друг, че няма круши. Какъв е произходът на баницата и на крушата? Баницата има човешки произход, а крушата е продукт на природата. Някой е недоволен, че не е красив, а друг, че не е силен. Ако искаш да бъдеш красив, или силен, и в двата случая желанието ти е користоно. Искаш да бъдеш красив, за да обръщаш внимание на хората. Искаш да бъдеш силен, за да си оправиш работите.

И тъй, колкото и да си красив, все ще се намери някой по-красив от тебе; колкото и да си силен, все ще се намери по-силен от тебе. Можеш ли да бъдеш толкова силен, че никой да не те победи? Силният не разрешава всякога въпросите правилно. Външно силният носи повече материя, обаче, вътрешно силният не е всякога обемист. Силният има, изобщо, големи разходи. Макар и силен, той се нуждае от чужда помощ. Силният има на разположение много оръжия, но сам той не ги носи — слуги му услужват. Какво ще прави той, ако слугите се откажат да му услужват? Силата на човека се дължи на общата сила на милиардите клетки, от които е съставен неговият организъм. Те влагат силата си в човека. Случва се, че някои клетки силно се индивидуализират и започват самостоятелен живот: каквото кажат те, всички ги слушат. Когато клетките изгубят вяра в първичната монада, те постепенно отслаб-

ват. Това значи, че те се отделят от общия организъм.

Казваш: Да съм силен, че да става, каквото ще! — Силата не е единна, тя се дължи на колективната работа на милиардите клетки. Да събереш силата на всички клетки в едно, да обединиш всички разумни същества в себе си, за това е нужно знание, умение и вяра. Казвам, че силата се заключава във вярата. Какво може да направи сама вярата? Тя не разрешава всичките въпроси. Има неща, които не се постигат с вяра. Може ли да опечеш хляба само с вяра? Може ли житото да израсте само с вяра? Аз вярвам, че като започна една работа, след мене ще дойдат множество разумни същества, да направят това, което сам не мога. Обаче, аз вярвам, че след мене ще дойдат мнозина, да свършат започнатата работа. Като вярвам, ще работя, и разумните същества ще помагат. Ако не ми помагат, моята вяра в тях нищо не допринася. Вярата има смисъл в разумния свят. В свят, лишен от разумност, вярата няма никакъв смисъл. Ако не се отговаря на молитвата ви, вие сте в неразумния свят. Молиш се често и казваш: Не чува ли Бог молитвата ми? Защо не ми отговаря? Не е ли Той навсякъде?

Питам: Защо, като не получавате отговор на молитвата ви, се усъмнявате в Бога? Вие искате Бог да задоволи едно от желанията ви, което засега не ви е потребно. Например, искате да бъдете учени. Засега, това не ви е ну-

жно. Искате да станете писатели. И това не ви е нужно. Сегашният свят не се нуждае от много писатели. Искате да станете поет. Сегашният свят няма нужда и от много поети. Той се нуждае от офицери, инженери, от изобретатели на взривни вещества, на задушливи газове и др. Сега не е време за поезия. Сегашният свят няма нужда и от молитва. Той се нуждае от работници, от копачи, орачи.

Сега вие ме слушате, като говоря, но между вас има две партии: едната партия ме слуша, взима участие в говоренето, но в нея има нещо користолюбиво. Втората партия слуша и прилага. Първата партия се интересува от нещо, защото разчита на печелещия лотариев билет. Тя гледа с внимание към билета, трепти, иска да излезе пълен билет. Щом започне тегленето на лотарията, тя насочва ухото си и слуша. Печелещите билети излизат един след друг, но нейният не излиза. Защо не излиза? Ако и вашият билет печели, всички въпроси ще се разрешат. Обаче, аз разглеждам живота другояче. Той си върви по свой, строго определен път. Всичко, което днес е определено за човека, му е дадено. Днешният билет е изваден вече. Определено е, колко въздух да поглъща всеки ден, и какво да яде. Въпросът за днес е разрешен. Следователно, като се моля, аз имам пред вид днешния ден, понеже днес искам неща, които в друг ден не могат да станат. Днес искам да постигна нещо в умствения свят. Трябва да бъда доволен и от най-малкото.

което днес мога да постигна. Въпреки това, не си доволен и казваш: Обувки нямам, шапка нямам, дрехи нямам. Имаш хляб, но си недоволен, че е корав, изсъхнал. Истинската философия на живота изисква да бъдеш доволен от днешния ден.

Казано е в Писанието: „Денят ще се погрижи сам за себе си.“ Майката не се ли грижи за детето си? Ако детето е здраво, майката му дава определеното количество храна, но ако е болно, тя ще му дава специална храна. Повечето от съвременните хора са болни. Те отиват при Господа да искат нещо. Той им дава едно, те искат друго. Искат неща, които не са в тяхна полза. Не искайте неща, които ще ви причинят зло. Запример, искаш да бъдеш красив. Можеш ли да се справиш с красотата? Ще кажеш, че Бог създаде красотата — всичко създаде. — Бог ли създаде праха? Прахът е резултат на човешките недоразумения. Хората се гонят, преследват, рушат къщи, пътища. Те се преследват едни други, поради което никой не може да се похвали с мир и вътрешно спокойствие. — Защо е така? — Защото не са намерили мястото си. Те растат, развиват се, радват се и се веселят, но, въпреки това, са нещастни.

Какво може да се каже за прашинките? Полезни ли са на човека? Един ден те се обърнали към Господа с молба, да подобри положението им. Бог чул молбата им и ги направил водачи на водните пари. Той им казал: Като

се движите из въздуха, отвреме-навреме ще се спирате и ще посрещате водните пари. Те ще се спрат и полепят по вас. След това ще дойде вятърът на помощ, и вие ще ги поведете, ще им покажете, де трябва да паднат. Така, именно, вие ще вършите работа и ще бъдете полезни на човечеството. И човек, в известно отношение, е пращинка. Ако новите идеи не се групират около човека — малката пращинка, и не образуват живите водни капки, животът е без смисъл и съдържание.

Често религиозните хора изпадат в фалшиво положение. В мъчнотииите си те очакват помощ отвън и считат, че разумният свят е длъжен да им помага. Без да е длъжен, той всякога помага. Не е било време, доброто да не е помагало, но не както вие искате, а както разбира то. Който не разбира закона, започва да роптае, както роптаеха едно време евреите против Мойсея. Те бяха недоволни от него, че ги изведе от Египет и ги лиши от месо и жилища. Те му казваха: Дотегна ни да ядем манна. Само със сладки работи не се живее. Това беше израз на недоволството в човека. Кое прави човека недоволен? Бащата е недоволен от сина си, а синът — от бащата; майката е недоволна от дъщеря си, а дъщерята — от майката; господарят е недоволен от слугата, слугата — от господаря; приятелят е недоволен от приятеля си — навсякъде съществува скрито недоволство. Кое е онова, което може да ви задоволи?

Щом сте недоволни, вие имате пред вид нещо, което може да ви задоволи.

Един ден една сестра ми каза: Какво стана, че сега не ми обръщаш внимание, както по-рано? Да не съм сгрешила някъде? Слушам я и си мисля: Това е нейно субективно схващане. От моя страна няма нищо особено. Важно е, кое и дава повод да мисли така. Тя казва, че откак не обръщам внимание на нея, започнала да боледува и да страда. Значи, когато Бог не обръща внимание на човека, болестите и страданията го посещават. Това е верно, обаче, какво ще кажете, ако Бог обръща внимание на човека, а човек не обръща внимание на Бога? Това е задача, на която трябва правилно да се отговори. Такава задача е, например, 123^{10} . Какво означава десетата степен? Това е разумният принцип в света. Единицата е активното начало, което твори, а нулата — пасивното начало, което запазва нещата. Ако можете да използвате правилно числото 123, ще бъдете щастливи.

Числата 1, 2, 3 могат да се разместват и да получатите нови числа 213, 321. Те дават други резултати. Каквито и да са резултатите, човек не може да постигне това, което желае. Богат си, учен си, силен си, но пак не можеш да постигнеш онова, което душата ти желае. Като богат, ще имаш удобства и удоволствия; като учен, ще придобиеш знание; като силен, ще придобиеш приятели, но и в трите случая ще има нещо, което не можеш да постигнеш. Ако отидете при Бога, с какво ще Го задово-

лите: със силата, богатството или с учеността си? Изобщо, Бог е по-доволен от слабите, от простите и от бедните, околкото от учените, силните и богатите. Не че те са по-добри, но имат по-големи възможности да придобият онова, което душата им желае. Ставаш религиозен, с цел да оправиш работите си. — Ти си на крив път. Аз не отивам при Бога да оправя обърканите си работи, но да работя. Той ми е дал много блага. От мене се иска само едно: да работя за Бога. Следователно, като отидеш на нивата, сам ще работиш, няма да чакаш други да работят за тебе. Какво прави чиновникът? Сутрин излиза на работа и търси превозно средство, не иска да ходи пеш. Като влезе в канцеларията, вземе перото и започва да пише. Щом стане 12 часа, туря шапката си и тръгва за дома си. Там го чака яденето, жена му е сготвила. Той се нахрани и пак отива на работа. Това става всеки ден. После той се пита: Дали е доволен Бог от мене? Някой седи с часове у дома си, нищо не работи, само дърпа нос си, секне се. Защо се секне, не знае. Аз зная, защо човек се секне. Като се секне, той хваща нос си и по такъв начин въздейства на своя ум.

Много правила съм ви дал, как да се секнете, как да хващате нос си, но не сте ги изпълнили. Ако приложите правилата, които съм ви дал, много объркани работи щяхте да оправите. Неразположен си, пипни нос си първо отстрани, после отгоре и си кажи: Ще внимавам да не направя някаква пакост. Казваш: С пи-

пане на носа работите не се уреждат. — С какво се уреждат? — С мисъл. — Верно е, че мисълта оправя работите. Обаче, като мислиш, трябва да имаш някакъв предмет в ума си. Мисълта не е нещо отвлечено. — Мисълта трябва да бъде чиста. — И това е верно, но чиста мисъл е тази, която поставя всяко нещо на своето място. Тя е свят на хармония. Не можеш да мислиш, ако не знаеш да поставиш всяко нещо на мястото му. — Като отидеш на онзи свят, там всичките работи ще се наредят добре. — И тук могат да се наредят. — Тук имаме тело, което ни пречи. — И там ще имате тело, и там ще ядете. Тук ти плащаш в гостилницата, там на тебе ще плащат. Тук учителите заповядват, учениците изпълняват; там е обратно: учениците заповядват, учителите изпълняват. Тук силните управляват, слабите изпълняват; там е обратно: слабите управляват, силните изпълняват.

Като ученици, от вас се иска чистота и абсолютно безкористие. Срещнеш един свой учител, разговаряш се с него и, като се разделяте, казваш: Искам да бъда като него. — Радвай се, че той е учен, че говори добре, без да желает да си като него. Срещнеш една красива мома и си казваш: Искам да бъда красива като тази мома. — Радвай се на красотата ѝ, без да желает да си като нея. Щом пожелаеш чуждото благо, ти ставаш нещастен. Ако някой е предмет на внимание за тебе, ти ще бъдеш предмет на внимание за други. За да

бъдете доволни, радвайте се на добрите, учениците, красивите хора, без да желаете да бъдете като тях. Щом срещна добър човек, аз си казвам: Радвам се, че има добри хора на земята. Радвам се, че аз съм такъв, какъвто Бог ме е създал, не желая да бъда като Него. Велик е Бог, че е създал такова разнообразие в света. Вечер, като излизам на открито, радвам се, че виждам звездите. Не съжалявам, че не мога да отида до тях. Достатъчно е, че се ползувам от привилегиите, да ги виждам. През деня се радвам на слънцето, без да съжалявам, че не мога да отида до него, да го видя отблизо. Ако това е нужно, някога и то ще стане. Казвате: Кога ще напуснем земния живот? — Аз никога не си задавам такъв въпрос. Докато съм на земята, радвам се, че съм тук и мога да уча. Като напусна земята, пак ще се радвам и ще благодаря за новите условия. Какво по-хубаво от това, да бъда екскурзиант, да пътувам от земята до небето, и от небето до земята? Казват, че земята е място на мъки и страдания. — Това е субективно схващане. Бог работи върху земята. Тя съдържа неизчерпаеми богатства в себе си, а ние я наричаме място на страдания и плач.

Първото нещо, което се иска от вас, е да бъдете доволни от това, което имате. Ще кажете, че доволството лишава човека от условията да се развива. Чудно нещо! Нима недоволството ви помага да прогресирате? Недоволството е написана книга, но това не значи, че на-

писаната книга има условия да се развива. Който чете книгата, той има условия да се развива, но не и самата книга. Следователно, много неща са написани върху вас, но вие не се ползвате от тях. Който чете написаното, само той има условия да се развива.

И тъй, бъдете доволни от всичко! Ако не можете да се радвате на една водна капка, на един скъпоценен камък, на един ручей, на един слънчев лъч, на един плод, на какво ще се радвате? Ако не се радвате на малките неща, няма да се радвате и на големите. Какво искате тогава — да бъдете милиардери? И това не е лошо, но ако създадете нещо велико. Ето тези, които създадоха вселената — земята, слънцето, звездите, бяха милиардери. Затова астрономите казват, че във всяка звезда, в слънцата и планетите се крият големи богатства. Това са непостижими работи, а вие искате да бъдете милиардери. Какво ще направи един милиардер на земята? Нищо особено. Обаче, дето мине, всички ще го ругаят, ще го наричат крадец, насилник, кождер и т. н. Не е лесно да се справиш с мнението на хората. Аз ви съветвам: Бъдете доволни от положението си и радвайте се и на милиардерите. Радвайте се на богатите хора, за да им помагате. — Защо да се радваме на всичко? — За да решите правилно въпросите на живота. Недоволството нищо не разрешава. — Защо? — Един адепт влиза в обществото на учени, философи, поети, които разискват върху важни въпроси. Адептът изважда една клечка

кибрит и я подава на събралите се. Никой не посяга към клечицата. Всички я поглеждат с недоволство и си казват: Ние се занимаваме с велики въпроси, а този ни предлага една обикновена клечица. Какво ще правим с нея? Обаче, един от тях взима клечицата, разглежда я и веднага се отправя към печката. Туря дърва в нея, драсва клечицата и запалва огъня. Всички учени и философи усещат, че към тях иде топлина и започват да разтриват измръзналите си ръце. Те стават по-разположени, започват да се разговарят по-оживено — топлината ги съживи. Адептът видял, как треперят и им помогнал.

Казвам: Ако малката клечица не запали огъня на твоето сърце, твоите работи остават безсмислени. Вие не обръщате внимание на малката клечица, а очаквате да ви донесат един голям скъпоценен камък, или един златен пръстен с диаманти; друг път очаквате да видите някакво голямо чудо: да възкръсне умрелият, или да се възнесе някой с огнена колесница, като св. Илия. — И това ще стане, но най-малко след две хиляди години. Какво ще правите, докато дойде огнената колесница? (Учителят нагласява цигулката си). Какво искате да ви свира? Това, което мене ме интересува, вас не интересува. Българинът обича да му се свири песента „Заплакала е гората, гората и планината.“ Вие какво искате? Нали имахте задача да изпеете думите „сестра и брат.“ Съ-

ставихте ли мелодия на тези думи? Който е написал нещо, нека го изпее.

Изпейте песента „Всичко в живота е постижимо.“ Значи, всичко е постижимо, когато времето е добро, и ние сме разумни. Всичко е постижимо, когато доброто е основа на живота, и разумността е цел. Тогава Духът създава условия за бъднините на човека. Вън има гъста мъгла, която оказва влияние върху гласа и струните на цигулката. Днес мъчно се пее и мъчно се свири. Мъглата произвежда депресия в атмосферата.

Т. м.

*

16. Лекция от Учителя, държана на
4 януари, 1933 г. София. — Изгрев.

Две правила

Т. м.

Чете се темата: „Качества на разумния човек“.

Всички математици решават задачата за определяне квадратурата на кръга. Тази задача се решава от математици и геометрици, но и донес още не е решена. Знае се от геометрията, че срещу равни страни лежат равни ъгли. И обратно, срещу равни ъгли лежат равни страни. В кръга се образуват четири равни триъгълника. Равни ли са квадратът и кръгът? Коя от двете фигури се явила първа? Квадратът ли е произлязъл от кръга, или кръгът от квадрата? Ако те са произлезли една от друга, би трябвало да имат една и съща основа. Може ли двама души да имат една и съща основа, един и същ произход, и да се различават? Правите ъгли на кръга се образуват около центъра, а на квадрата — в периферията.

Ако прекараме двата диагонала в квадрата, получаваме четири триъгълника, на които един от ъглите има върха си в центъра на квадрата. Квадратът, вписан в кръга, изглежда по-малък от него. Всъщност не е така, но перспективно изглежда по-малък. Трябва да се докаже, че квадратът е равен на кръга. Квадратът показва, че външ-

ните и вътрешните условия са еднакви, или че външните условия и вътрешните постижения са еднакви. Значи, външното налягане е равно на вътрешното. Обаче, в кръга не е така. Там законите са различни. В кръга външното и вътрешното налягане не са еднакви: външното налягане е по-слабо от вътрешното. Кръгът е фигура, създадена от разумно същество. Защо формата на главата е кръгла? — От голямото вътрешно напрежение. Защо челото е издутото отпред? Пак поради вътрешното напрежение на мозъка. Ако главата на човека е квадратна, това показва, че мисълта му работи слабо. Такъв човек е крайно уравновесен. В него всичко е точно определено и отмерено.

Според индусите, човек не трябва да бъде нито радостен, нито скръбен. — Какво ще бъде тогава? — Куб. Като куб, той е уравновесен, без никакви мъчнотии — нито външни, нито вътрешни. Според западните народи, човек живее в големи мъчнотии, които го правят неуравновесен. Затова казват: За да се уравновеси, човек трябва да умре. Чрез смъртта той ликвидира с всичките си сметки. Питате: Защо Бог създаде света? Аз питам вас: Защо казвате, че квадратът, вписан в кръга, не е равен на кръга? Ъглите и в двете фигури са равни, но има нещо в тях, което не е равно. Когато квадратът се движи около своя център, образува кривата линия на кръга. Тази линия показва пътя на движението или работата, която квадратът е свършил. Кривата линия представя

заплатата срещу работата, която едно разумно същество е свършило. Искате ли да знаете, колко трябва да се плати на един човек за известна работа, начъртай един кръг, впиши в него квадрат и направи изчислението. Колкото и да работите, ще ви се даде само една четвърт от квадрата, т. е. един прав ъгъл.

Когато в техниката се говори за кръга и квадрата, взимат пред вид много съображения, а именно: какви сили действуват по права или крива линия; какво пространство заемат тези сили; каква енергия се изразходва; колко завъртвания и огъвания стават. Дойдете ли до сегашната математика и геометрия, казвате, че тези неща нямат приложение в дадените фигури. Не е така. Ето, всички прави линии в човешкото тело са линии на квадрата, а кривите линии на главата, например, са линии на кръга. Под „квадрат“ разбираме място, дето външните и вътрешните условия са еднакви, а под „кръг“ — място, дето тези условия не са еднакви. Значи, кръгът е фигура, създадена при действието на две различно големи сили: голямо вътрешно налягане и слабо външно противодействие.

И тъй, ако искате да създадете в себе си нещо устойчиво, трябва да се поставите на таква място, дето външните и вътрешните условия са еднакви. Тогава характерът ви няма да се огъва. Ако се поставите на място, дето външните или вътрешните сили са по-големи, характерът ви непременно ще се огъва. — Какво по-

казват огънатите линии на очите? — Условиата, при които се образували. Когато очите хлътват навътре, това показва, че външните условия са лоши. Човек започва да се тревожи, в резултат на което очите потъват навътре. Щом вътрешните условия са добри, очите изпъкват. Очите на богатия са изпъкнали, а на бедния — хлътнали. Казваш: Очите ми са изпъкнали, а съм беден. — Не си беден, но ти си вложил парите си в банката с безсрочен влог и не можеш да ги извадиш. Музикант, който има изпъкнали очи, свири по-хубаво от онзи с хлътнали очи. Който не вярва в това, може да го провери. Добрият човек има изпъкнали очи, разбира се, не като на кукумявката. Неговите очи са пълни, но не като на тия, които имат много натрупвания около очите си. Очите на добрия са изпъкнали, пълни и приятни. В тях се чете доброта и мекота на характера. Докато не разбира законите на природата, човек никога не може да си обясни, защо очите биват изпъкнали или хлътнали, защо носът е дълъг или къс, защо устата е голяма или малка, защо езикът е плосък или остър, защо пръстите са дълги или къси, тънки или дебели, защо ръката е голяма или малка и т. н.

Българинът казва: Видиш ли човек с дълги ръце и дълги пръсти, това показва, че той обича да попипва. Казват за някого: Длъжка му е ръката. Обаче, за цигуларя е добре да има дълга ръка. Къса ли му е ръката, не е добре за него. Вината не е нито в дългата ръ-

ка, нито в изпъкналите очи. Ако очите на човека са хлътнали, това показва, че условията му са лоши. Ако очите му са изпъкнали, условията са добри. Това е диагноза, по която се определя здравословното състояние на човешкия организъм. Когато човек губи силата си, очите му постепенно хлътват. Нервността и силните желания стопяват човека, и очите му хлътват. Това показва, че в организма има малко мазнини. Щом очите хлътнат съвсем, те се затварят. Всеки знае, кога се затварят очите. Тогава дават на човека безсрочен билет да замине за своето отечество. Ако иска да остане още малко време на земята, той трябва да направи очите си по-пълни.

Това, което ви говоря сега, не е научно доказано. Туй са само изводи. От вас се иска да разрешите въпроса: на какво се дължат лошите условия в живота. За да се докаже това, изхождат от гледището, че първоначално човек е бил създаден по един начин. — На какво се дължи грехът? — Знаем, че грехът е произлязъл от ябълката. На нея се дължат всичките нещастия и страдания. Ева се изкусила само при виждането на ябълката, т. е. от знанието, което очаквала да придобие. Виждането има един резултат, а знанието — друг. Каквото знае човек, това вижда; това, което не знае, никога не може да го види. Например, ученият човек има микроскоп, под който разглежда и най-дребните, невидими микроби, в увеличен вид. Вървиш по улицата, ритнеш някой камък

на пътя си, без да подозираш, че в него се крие един диамант. Ритнеш го с крака си и продължиш пътя си. Ако беше учен човек, щеше да разбереш, че в този камък се крие една скъпоценност, с която можеш да подобриш материалното си положение.

Казвам: На мнзина съм говорил повече от 20 — 30 години и, въпреки това, очакват да дойде Христос на земята, да ги спаси. Очакват да дойде деня, в който изведнъж да станете добри. Хубаво е да живее човек с надежда. Тръгнали двама души на път: богат и беден. И двамата не носели хляб със себе си. Богатият казал: Не съм свикнал да нося хляб със себе си. Деликатен съм, тежко ми е. Значи, той се страхува, да не се осакати. Бедният казал: Аз пък постоянно съм носил. Искате ми се, един път поне да излеза на разходка. Гърбът ми е охлузен от тежести. Гърбът на богатия е здрав. Понеже гърбът на бедния е охлузен, за да оздравее, той не трябва да се товари с нова тежест. Тръгват двамата на разходка. Единият със здрав гръб, а другият — с охлузен. Срещат един беден човек и го питат, има ли нещо за ядене. Бедният казва: Само сухи корички имам. — Не ям сухи кори. — Ако не ям, ще умра. Сух, или не, ще ям. Иначе, няма да издържа. Те продължават пътя си. Богатият очаква добрите условия, а бедният, без да очаква, нещо, се натъква на лошите условия. Не се минава много време, богатият започва да куца, краката му не го държат. Бедният, обаче, е

доволен от своите здрави крака. — Защо богатият остава наред пътя? — Защото не може да яде. Той очаква да дойде Христос, да създаде добрите условия на живота.

И вие, като говорите за Христа, очаквате благоприятните условия. Вие мислите, че като отидете на небето, ще ви посрещнат ангели и светии и ще забравят вашите грехове. Те ще кажат: Елате вие, благословени мои деца. — Кой е благословен? — Който се учи. Вие никога не сте се замисляли, как ще стане тази работа, кой ще разреши въпроса за правите ъгли. Това не е ваша работа. И кръгът не е ваша работа.

Като ви наблюдавам, виждам, че всички сте от онези богати, които не искат да им се охлузи гърба. Всеки казва: Тази работа не е за мене. Значи, тази работа е за бедните. За бедния, който нищо не знае! Като говоря така, всеки се запитва: Ако разреши въпроса за квадратурата на кръга, ще реша ли задачите си в живота? Питам: Ако възлюбите Господа, ще решите ли задачите на своя живот? Или, ако посееете едно житно зърно в земята, ще разрешите ли всички въпроси? В какъв случай ще разрешите задачите си: ако посееете житното зърно, или ако го оставите в хамбара? Казвам: Аз не се интересувам от тези въпроси, остарял съм вече. — Аз пък не се интересувам нито от младите, нито от старите. Младият е един чешит, старият е друг чешит. Като се говори за млад човек, разбирам такъв, който

само яде, пие и се наслаждава. Като се говори за стар, разбирам човек, който ял, пил, наслаждавал се и сега търси начин, как да се изплати. Сега мисли, прави сметки, как да се справи с дълговете си. Вие мислите, че старият носи някаква мъдрост в себе си. — Никаква мъдрост няма той, сметки прави, има да плаща.

Казвате: Млад е този. — Млад е, но на чужд гръб. Това не е младост. Млад е онзи, който дава половината от яденето си на своя ближен. Стар е онзи, който дава половината от знанието си на своя ближен. Докато младият не споделя яденето си с бедния, не е млад. И докато старият не споделя знанието си с невежия, не е стар. В това отношение, източната и западната философия си приличат. Разликата е само в това, че източната философия говори за самоусъвършенстване на човека. Важно е, какво трябва да прави след това. Според моята философия, като се усъвършенствува и няма какво повече да прави за себе си, човек трябва да работи за другите. Само тогава животът се осмисля. Не работиш ли за другите, нищо не си постигнал.

Ако след самоусъвършенстването си, човек не знае, какво да прави, той ще получи такъв отговор, какъвто е получил един голям американски оратор. След като говорил 400 пъти пред едно голямо събрание, той се обърна към слушателите си с въпроса: Какво можем да направим сега? Те му отговорили: Най-добре ще направиш да си отидеш у дома и

повече да не се явяваш пред нас, да ни смуцаш. Той ги пита, какво може да направи за тях, а те му отговарят: Едно ти остава, да си отидеш вкъщи. Ако направиш това, ние ще останем благодарни. Ако и ти говориш на хората 400 пъти и след това чуеш да ти кажат, че е по-добре да си отидеш вкъщи, да си починеш, отколкото да говориш, какво ще бъде твоето положение? Казваш: Говорих ви 400 пъти. Какво разбрахте? — Разбрахме, че трябва да си отидеш вкъщи, да си починеш. И в Писанието е казано: „Иди да си починеш в мир.“

И тъй, който иска да се усъвършенствува, първо, трябва да възстанови в ума си посоката на четирите прави ъгли. Само тогава той може да се движи правилно. Квадратът има два диагонала, четири страни и четири прави ъгли. Единият ъгъл представя човешкия ум, вторият ъгъл — човешкото сърце, третият ъгъл — посоката на духа и четвъртият — посоката на душата. Това са четири възможности и постижения за човека. Под „възможност“ разбирам всичко, което иде отвън, което е дадено на човека. — Какви възможности имам аз? — Имаш здраво тело, глава, ръце, крака, дарби и способности. Под „постижения“ разбирам онова, което иде отвътре. Имаш стремеж, импулс, който трябва да използваш. Ще седнеш на едно място да работиш, да развиваш своите възможности. Ще се занимаваш с правите ъгли и ще видиш, че всяка сила си има своето място: дъхът, душата, умът и сърцето са поставени на

мястото си. Числото едно е мястото на духа, две — мястото на душата, три — на ума, четири — на сърцето. Следователно, ще си служиш с квадрата, като с емблема, и с него ще решаваши задачите си. С квадрата ще си служиш като мярка, дето външните и вътрешните условия са уравновесени. И кръгът е емблема, но в него вътрешните условия са по-благоприятни от външните. В него външните и вътрешните сили не са уравновесени. Който мисли право, главата му е оформена; той може да работи всичко. Който не мисли право, главата му не е кръгла, не е добре оформена; той не може да работи. Каквито дефекти има човек на телото, на главата или на лицето си, в бъдеще ще се изправят. Вътрешните сили в него работят и изправят дефектите по един правилен, геометрически начин. Квадратът е емблема на правата мисъл, но в него има нещо статично. Всяка линия, която не се огъва, е права и къса; всяка линия, която се огъва, е крива и дълга. Оттук правя следния извод: най-късата линия е онази, която при никакви условия не се огъва. Питате, лошо ли е огъването? — Лошо е пречупването, но и в него има нещо добро.

Като ученици, изучавайте човешкото лице, веждите, очите, да се убедите в това, което ви говоря. Какво означават огънатите, счупените и правите вежди? Какво означават отворените и затворените очи? Какво означават сенките под очите? Големите и дълбоки сенки показват, че

може да имаш големи постижения, но ще минеш през големи изпитания. Иов имаше голямо богатство, но го изгуби. Като мина през големи изпитания, Иов придоби нещо велико; веждите му изтъняха, и очите му се отвориха. С отварянето на очите, той придоби голямо знание. Вие искате да ви докажа нещата научно. — Това не е моя работа, то е патент на учените. Ако си позволя да отнема правото на учените, трябва да плащам, а нямам пари. Ученият доказва нещата по свой начин, а аз — по моему. Обаче, това, което ви казвам, никъде няма да го намерите. От гледището на учените, това, което говоря, не представя никаква ценност. От мое гледище, тяхното знание не представя никаква ценност. Какво знание е това, след като разрешавах един въпрос, говориш по него с часове и, в края на краищата, нищо не си постигнал. Учените казват, че завладели въздуха, и хвърчат като птиците. Какво са постигнали птиците със своето хвъркане? Хората ги хващат и ядат. Учените откриха лодките, параходите, и с това завладяха водата. Рибите владеят водата преди тях, но какво са постигнали със своето плаване? Хората ги ловят с мрежи и въдици и ги пекат на огъня. Обаче, един ден и учените ще ги пекат като рибите и колят като птиците. Няма да се мине много време, и вие сами ще видите това. Ще кажете: Чудно нещо, един от нашите братя изчезна! Къде отиде? Излезе над водата, и повече никой не го видя. Казвате: Отиде на онзи свят. — Влязъл е в някоя мре-

жа. Както рибите и птиците стават жертва на хората, на техния огън, на тяхната пирустия, така и учените опитват силата на огъня. Хората се веселят, ядат печена риба и птица, но скъпо плащат за това удоволствие.

Какво става днес с учените хора? Не стават ли и те играчка на природата? Има разлика между съдбата на учения и тази на рибата и птицата. Когато ученият открие нещо, след смъртта му издигат паметник. Никой човек не е надминал птицата в хвъркането, нито рибата в плаването, въпреки това, нито птицата, нито рибата имат паметник. Каква наука има в това, че турят паметник на заминалия за другия свят? Каква наука има в стиховете, с които възпяваш заминалия? Ще кажеш, че той бил ангел, затова отишъл при Бога. Това не е нито изкуство, нито поезия. Колкото и да възхвалявате и възпявате човека, и на онзи свят да отиде, пак ще бъде такъв, какъвто е бил на земята.

Един гръцки поп казвал на жена си: Един ден, като умра, ще отида право в рая, на мястото на апостол Петър. Ако ме търсиш, там ще ме намериш. Толкова години служа на Бога, извоювал съм си първото място. Като умрял, попадията си казала: Сега има кой да ме посрещне на онзи свят. След няколко години и тя умряла. Щом се видяла в другия свят, първата ѝ работа била да се отправи към рая, да намери мъжа си, Обаче, не могла да го намери там. Апостол Петър ѝ казал: Мъжът ти не е тук, търси го в ада. Тя си помислила, да не би

да се е загубил някъде по пътя. Най-после по-
надиата отишла в ада, дето намерила мъжа си.
Крайно разочарована, тя започнала да плаче.
Като я видял, попът казал: Не плачи, не съм
на толкова лошо място. Аз съм на раменете на
владиката. На земята той беше на моите раме-
не, а тук — аз съм на неговите. Все пак съм на
по-добро място. Какво ни ползува тази утеха?
И единият, и другият са в ада — място на
мъчение. Каква наука е тази, в която има мъ-
чение? На земята хората стъпват на краката на
своето невежество. Трябва да се повдигнат крач-
ка напред и нагоре, да стъпят на раменете на
владиката, т. е. да влезат в света на просветата.
И владиката още не е разбрал живота.

Мнозина от вас слушат и се запитват:
Какво иска да каже Учителят? По буква ли да
разбираме нещата, или по дух? Казвам на ня-
кого: Ти си добър човек. — Какво означава
думата „добър“? — Искам да кажа, че колкото
си добър, толкова си и лош. Ако някой ти ка-
же, че си лош, това значи: Колкото си лош,
толкова си и добър. Доброто е равно на ло-
шото, и лошото е равно на доброто. Който за-
почва добре, свършва зле; който започва зле,
свършва добре. Как ще уравновесите тези не-
ща и какво ще получите от тях? Кое от двете
положения е за предпочитане: да започнеш до-
бре и свършиш зле, или да започнеш зле и да
свършиш добре? От двете положения ще съ-
ставя две пропорции: Лошото се отнася към
доброто, както доброто към лошото; и обратно:

доброто се отнася към лошото, както лошото към доброто.

$$Л: Д = Д: Л.$$

$$Д: Л = Л: Д.$$

Значи, ако започнеш лошо и свършиш лошо, в основата на твоя живот има нещо добро, което те спасява; ако започнеш добре и свършиш добре, в основата на твоя живот има нещо лошо, което може да те спъне. Изучавайте двете пропорции, без да ги свързвате със сегашния си живот. Имаш знание, имаш вътрешен мир, обаче, не мисли, че си разрешил задачите на своя живот. — Защо? — Защото, ако днес си радостен, утре ще бъдеш скръбен; ако днес си богат, утре ще осиромашееш. Това са временни състояния, които не разрешават въпросите. Казвате: Ще минем през големи изпитания. — Ще минете през изпитания, независимо от това, дали ги желаете, или не. Няма човек на земята, бил той цар, княз, учен, философ, прост, невежа, който да не е минал, или да не мине през изпитания и страдания. Каквото и да прави, нищо не може да го спаси от страданията. Едно се иска от всички: разумна философия и правилно разбиране на нещата. Каквото научите чрез тази философия, това е за вас. Не е моя работа да ви уча да бъдете добри и как може да се проявявате. Всеки да се проявява такъв, какъвто Бог го е създал. Това, което за мене е добро, за някого е зло. И това, което за мене е зло, за някого е добро. Ти ядеш месо и смяташ, че е добро. Вземеш кокошката на своя

ближен и я заколиш. Казваш: Понеже ям месо, не правя нищо лошо, като заколя тази кокошка. Според мене, ти правиш две злини: от една страна, отнемаш живота на кокошката, без да я питаш, готова ли е да се жертвува за тебе; от друга страна, взимаш единствената кокошка на ближния.

Сега, да се върнем към въпроса за добрите и лошите условия в живота. Някой е недоволен от Господа за лошите условия, в които живее. На кого, всъщност, трябва да се сърдиш и от кого да бъдеш недоволен? Някога се сърдиш на Бога, някога на майка си и на баща си, а някога на самите условия. Може да имаш право да се сърдиш, но може и да нямаш право. Защо се сърдиш? Знаеш ли, какво нещо е сърденето? Какво прави човек, като се сърди на Бога? Какво прави детето, като се сърди на майка си и на баща си? — Мълчи, не иска да говори. Щом се примири с баща си и майка си, започва да им говори. Като се сърди на Бога, и човек, като детето, престава да говори, не се моли вече и казва: С молитва нищо не става! — Това е детско разбиране. Ако не говориш на баща си, на себе си ще напакотиш. Следователно, ще говориш на баща си, ще се молиш, за да придобиеш нещо. Ще говориш, ще се молиш, ще приемаш чист въздух в дробовите си и ще изхвърляш нечистия навън. Ще се молиш, ще изказваш молитвата си вътрешно; през това време, ще задържаш въздуха в дробовите си и след това ще издишаш нечистия въздух. Ако

се молиш, без да приемаш чист въздух, молитвата ти не се приема. Първо, тя трябва да се очисти и след това да се пусне нагоре, към Бога. Ти се молиш, а до тебе стои ангел, с четка в ръка, и изчиства всяка дума, която излиза от устата ти. Думите ти минават девет пъти през вода, докато отидат при Бога. Ако ангелът е зает и не може да изчисти молитвата ти, тя не отива при Бога. Тогава сам ще я чистиш. Като живее, човек все трябва да работи нещо. Той не може да стои на едно място и нищо да не работи. Той е жив кръг, който постоянно се движи. От детинство до старост, човек постоянно се изменя. Точка не остава в него непроменена. Погледнеш се в огледалото, виждаш, че очите ти хлътнали, страните пребледнели, чудиш се, какво става с тебе. След малко виждаш друга промяна. Въпреки това, има нещо неизменно в човека. Кое е това, което не се изменя?

Сега, като говоря така, аз не искам да ви обезсърчавам. Не искам да изпаднете в положението на човек, който очаква неговият билет да спечели най-голямата печалба и, като не успее, отчайва се. Преди да очаква печалба, той трябва да знае, че лотарията не разрешава въпросите в живота. Имаш известно верую — това е лотариен билет. Най-малката работа, която можеш да свършиш, струва повече от най-големия лотариен билет; една права, трезва мисъл струва повече от всяка печалба на лотария. И аз, ако се случи да нямам работа, взимам един

кръг, една плоскост и я движа в две противоположни посоки, като я завъртвам под ъгъл 90° . След това взимам друга плоскост — квадрат, и нея завъртвам също в две противоположни посоки. Да завъртиш една плоскост на 90° , това значи, да измениш нещо в себе си. Оглеждаш се и казваш, че не харесваш челото си, носа, очите, устата си. — Какво трябва да направиш? Не е достатъчно само да кажеш, че не се харесваш, но да намериш начин да измениш това, което не харесваш. В един ден не можеш да се измениш, но като работиш цял живот върху себе си, можеш да подобриш чертите на лицето си, да станеш по-красив. Казваш: Като умра, ще се изменя, — Смъртта не разрешава въпросите. Когато гъсеницата се превръща в какавида и от какавида в пеперуда, тя умира ли? И човек, по същия начин, може да се видоизмени. И най-лошото в себе си той може да видоизмени, да превърне на добро.

И тъй, първото нещо е да се освободите от утайките, т. е. от наслояванията във вашия организъм. Те ви правят кисели и недоволни. Утайки има в ума, в сърцето и телото на човека. Утайките в телото причиняват болестите, в ума причиняват недоволството, а в сърцето — злото. Утайките в ума пречат на човека да мисли ясно. Като отидеш в невидимия свят, между разумните същества, няма да те питат, отде идеш, как си живял, какво си придобил, но ще те питат, за какво си способен, какво можеш да работиш. Когато детето постъпва в

първо отделение, учителят не се интересува, дали то е богато, или бедно. Той иска да знае, способно ли е това дете, може ли да възприема всичко, което му се преподава. За учителя е важно, какво вътрешно богатство носи детето в себе си. Като влезете в невидимия свят, и там се ръководят от същото. Не искат да знаят, от какво произхождение сте, колко сте богати, как сте живели. Там искат да знаят, колко сте способни да възприемете знанието, което ви се преподава. И в този, и в онзи свят вие сте ученици. Следователно, като ученици, отличителното нещо за вас е умът. Вие трябва да имате светъл ум, да възприемате правилно знанието.

Много от вас искат да влезат в Школата, да бъдат записани за редовни ученици. Като ви наблюдавам, виждам, че не можете да влезете в Школата. — Защо? — Не можете да учите. За да влезете в Школата, трябва да решите задачите на квадрата и кръга. Ще кажете, че сте в Школата. — Извинете, още не сте ученици. Привидно, минавате за ученици, но сте далеч от Школата. Вие не сте минали още изпитите на ученика. За да бъдеш ученик, трябва да гледаш еднакво на доброто и злото. Те трябва да ти бъдат приятели — единият от дясната ти страна, другият от лявата. Като погледнеш на доброто, да кажеш: Добро е това. Като погледнеш на злото, пак да кажеш, че е добро. Ако свиеш вежди пред злото, не си ученик. Някой ти направи зло, кажи спокой-

но: Толкова му стига умът. Докато си на земята, в обикновеното училище, всичко можеш да кажеш. Влезеш ли в Школата, от тебе се иска пълно самообладание. — Тогава да не си губим времето напразно. Казвам: Ако не си използвал времето за развитието на ума, сърцето, душата и духа си, то е изгубено. Времето, използвано за развитието на човешкия ум, сърце, душа и дух, е спечелено. Това е мярката за времето. Разумно използваното време гради. Докато гради, човек се повдига. За да ви приемат в Школата, трябва да спазвате правилото: Не губи времето си! Това е надписът на първата врата, през която ще минете. — Когато не губи човек времето си? — Когато го използва за укрепване и развиване на духа, душата, ума и сърцето си. Не го ли използва така, той губи времето си.

Следователно, като си дошъл на земята, ти ще се движиш по квадрата и кръга, като мерки на живота. Учените, които създадоха на времето геометрията, получиха откровение от Бога и изнесоха истината в прости, геометрични форми. Като се намериш в трудно положение, тури ръката си на главата, на сърцето, на стомаха си и кажи: Не губи времето си! Не се занимавай с празни работи! Не губи условията! Не мисли за изгубеното богатство! Не се страхувай от лошите условия, защото те носят такава знание, каквото никой не може да ти даде. За какво трябва да мислиш? Помни: Най-тежките условия носят най-големите откровения.

В най-тежките моменти на живота си, когато нямаше отникъде изходен път, Иов получи най-голямо откровение. И Христос получи най-голямото откровение, когато беше на кръста. Имаше нещо, което и Той не знаеше. Когато се намери в безизходно положение и не можеше да разчита на себе си, Христос каза: „Господи, в Твоите ръце предавам духа си!“ И вие, като се намерите пред големи мъчности, кажете си: Не си губи времето! Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Три деня след разнятието си Христос разбра, защо трябваше да мине по този път. На третия ден Той възкръсна. Когато човек мине през големи страдания и устои на тях, непременно ще възкръсне.

И тъй, ако сегашният живот, наука, страдание, добро и зло не станат причина да влезе човек в правия път, т. е. в рая, времето е загубено. Всичко в живота трябва да се превърне в условия, възможности и постижения за човека. Това значи, да бъдеш ученик. Този е пътят на ученика за вътрешната Школа, за Школата на Всемирното Бяло Братство. Щом влезеш в Школата, ще дойде възкресението. Сега вие сте дошли до възможностите на живота, но не и до постиженията. Нито един от вас не знае, какви постижения ще има в бъдеще. Постиганията подразбират виждане. Вие не сте дошли до фазата, да виждате нещата ясно.

Много неща съм ви говорил, но всичко трябва да се пресее, да остане само онова, което ви е нужно. И вие имате много желания, но те

са лед, който ще се стопи и изчезне, както водата, която потъва в земята. Не съжaliaвайте за това, което ще изтече. Не съжaliaвайте за триците. За вас е важно брашното. За вас е важно времето, което сте използвали за ума, сърцето, душата и духа си. Не мислете, защо идат страданията, несретите, нещастията. Не си губете времето да мислите за тях. Кажете: Да бъде волята Божия! Щом сте дошли на земята, вие сте придобили нещо. Физическият живот е условие за придобиване на духовния; духовният живот е условие за придобиване на Божествения. Само Божественият живот крие всички възможности за постигане на онова, което човешката душа желае. Следователно, физическият и духовният живот са условия за придобиване на реалното. След него иде Божественият живот, който наричам щастие, блаженство. Ако продължавам още да ви говоря, ще се спънете. Не че не сте добри и умни; много добри сте, но сте много лоши и много глупави. Не че не сте богати. Много богати сте, но и много сиромаси. Това са антиподи. Не казвам, че сте глупави, за да ви обидя. Кажa ли на някого, че е глупав, имам пред вид, че може да бъде умен. Някой те обижда, нарича те глупак. Не се минава много време, той стъпва крака си. Ти веднага му се притичаш на помощ. Той вика, кряска, роптае против тебе. Обаче, ти продължаваш да наместваш стъпления крак. Щом го наместиш, болката престава. Тогава пострадалият признава, че си умен човек. Ти го питаш:

Знаеш ли кой съм? Аз съм от глупавите, от тези, от които не си доволен. Дето и да срещнеш доброто, ще знаеш, че в него е Бог. Той е скрит и в цветята, и в плодните дървета, и в изворите, и в добрите хора. Виждаш едно плодно дърво. Бог в него ти казва: Скрый се под сянката ми да си починеш и да си хапнеш един плод. Виждаш един извор. Бог в него ти казва: Почини си и пий от моята чиста вода. Добрият човек ще ти каже една блага дума.

Нека всеки си отговори, вървя ли, че Бог живее в него. И аз си задавам същия въпрос. Не ме интересува, дали Бог живее в другите хора. Интересувам се, дали Бог живее в мене. Казвате: Ти се различаваш от другите хора. — По какво? — Не знаем, но намираме разлика. — Едно нещо ме отличава от хората, а именно: Аз зная положително, че без участието на Първата Причина, нищо не можете да постигнете, и никой не може да ви обича. Земята и небето да се обърнат с главата надолу, но без Бога никой не може да ви обича. Ако не дадеш място на Бога в себе си, и ти сам не можеш да се обичаш. Без Бога в себе си ти ще променяш възгледите си по десет пъти на ден. Днес ще говориш едно нещо, на другия ден — друго. Къде си ти тогава? Истинският човек е в това, което съзнава, а не в това, което говори.

Често вие се обезсърчавате и казвате: Срещних, окаях се. — Коя жена, като маже и чисти къщата си, не се цапа? Нейната цел е да белоса къщата. Това е нейната награда. Че из-

цапала дрехата си, нищо не значи. Под „мазане“ разбирам служене на ума, на сърцето, на душата и на духа си. Ако не знаеш, как да им служиш, много още има да учиш.

Дръжте в ума си мисълта, да служите на духа, на душата, на ума и на сърцето си. Ако им служите правилно, вие вървите в правия път на живота, към разрешаване на великата задача, дадена от Бога. Всички пробудени души са поставени на голям изпит. От времето на Христа, цялото човечество се намира пред същия изпит. Всички хора държат матура. Никой не може да избегне от този изпит. Ако не го издържат, ще го повторят. Много от вас са държали матура, свършили са гимназия; други са свършили университет. Важен е, обаче, изпитът на живота, да влезете в житейското училище. Иде времето на този изпит. Той е сериозен, всеки ще бъде сам в стая, без никакви речници, никакви помагала, никакво подсещане. Ще разполага с десет часа и, каквото напише през това време, то ще реши съдбата му. Ако напише работата си добре, ще му кажат: Хайде, на добър път! Ако нищо не напише, пак ще му кажат на добър път.

Сега аз не говоря за изпитанията, които носи новата година. Те не са важни за мене. Аз говоря за онзи велик изпит, пред който е поставено цялото човечество още от времето на Христа. Желая на всички, да издържите този изпит добре и, като дойдете при мене, ще ви почерпя с нещо особено, а именно, с гореща

вода и захар. Може да очаквате баница, сладкиши, хубав обяд. Нищо подобно! Ще ви сложа само вода и захар. Не се позволява на завършилия образованието си да му слагат трапеза. Той сам слага и услужва на другите. В света има много хора, на които трябва да се готви. За здравите не остава време. В света има толкова болни, че ако трябва да се грижим за храната и на здравите, ще изцапаме яденето с нечистите си ръце.

Кои бяха основните мисли в лекцията? — Първата основна мисъл: Не губи времето си. Втората основна мисъл: Служи на духа, душата, ума и сърцето си. — За какво почитат царя? — За царското му положение. — За какво не почитат бедния? — За бедността му. — Тогава, защо бедният се обижда, че не го почитат? Нека бедността си върви! Кажи на бедността да се облече с нова, чиста дреха, за да я почитат. Трябва ли праведният и умният да бъдат бедни? — Не трябва. Бедността е временно положение, а човек трябва да се стреми към вечното, да знае, с какви възможности и постижения разполага.

Помнете двете правила: Не губи времето си! Служи на духа, на душата, на ума и на сърцето си!

Т. м.

*

17. Лекция от Учителя, държана на
11 януари, 1933 г. София.—Изгrev.

Влиянието на музиката

Размишление.

Ще прочета част от 13 глава, Послание към Римляните, от 8 — 14 стих.

Апостолът казва, че всяка заповед на Словото се заключава в любов към ближния, както към самия себе. (— 9 стих).

„Облечете се с Господа Исуса Христа.“ (— 14 ст.). Това значи: Влезте в Божествения свят, на който Любовта е видимата, реалната страна.

В живота има общи и частни положения, общи и специфични състояния. Например, удариш си крака. Това е специфично болезнено състояние. Ти страдаш, мъчиш се и мислиш, че никой не влиза в твоето положение. Всъщност, хората влизат един други в положението си. Някога не могат да влязат в положението ти. Все ще се случи, някой ден и други да си ударят крака, за да разберат положението ти. Като минат през същата опитност, те могат да ти съчувствуват. Ето защо, необходимо е да изучавате специфичните състояния на хората. Някога си доволен от нещо, а някога — недоволен. Доволството и недоволството хвърлят отпечатък на лицето. При недоволството изпитваш

специфично състояние, от което искаш да се освободиш. Първо, трябва да разбереш, защо си недоволен. Недоволен си, например, че ти липсва яденето, към което имаш особена слабост. Някога си недоволен, че ти липсва известен цвят, не знаеш, как да го намериш. Недоволен си и от черния цвят, като символ на скръб, страдание или смърт. Черният цвят е символ и на лошите условия в живота. Всеки цвят има свой произход. Това трябва да се изучава.

И тъй, стремете се към онова верую, към онази наука, която поставя човека в правата посока, към изучаване и познаване на себе си. Какво трябва да познава в себе си? — Своя характер, доброто в себе си. — Това е общо казано. Доброто е основа на живота. Но какво можеш да съградиш на тази основа? Поставяш основа на своята къща и започваш да градиш. Върху тази основа можеш да градиш, каквото искаш. Важно е, основата да бъде здрава. В някои случаи, доброто се разглежда като резултат. Казват: Добра е тази постъпка. В случая, доброто е материал за градеж. Доброто се разглежда още и като хармонично съчетание между мислите и чувствата на човека. Без тази хармония човек не е способен за работа. Казват за някого, че е активен, а за друг — че е пасивен. Това не значи, че първият е добър, а вторият — лош. Казват за някого, че е търпелив. Но мнозина смесват доброто с търпението. Някой понася всички неслоди на живота си с мълчание. За него казват, че е добър. Не, той

е търпелив. Добрият може да не е търпелив. Той има пред вид друго нещо. За друго казват, че е благороден. Кой човек е благороден? Ако бихте писали тема върху благородството, ще кажете, че благородният е добър, любещ, истинолюбив, щедър. Обаче, не може да определите благородството, докато не го опитате. Всеки човек ще бъде изпитан, сам да познае, благороден ли е, или не.

Хората говорят за истината, без да я познават. Истината трябва да се опита. Говори се за факти, но фактът не е истина. Под „истина“ разбирам най-високото положение, до което е достигнала човешката мисъл. Дойдеш ли в това положение, ти си доволен от всичко. И тогава ти нищо не говориш за истината и никого не убеждаваш в нея. Както не можеш да утешаващ гладния, че някога ще му опечеш погача, така не може да се доказва на човека, какво е истината. Ти си сит и мислиш, че ще удовлетвориш гладния с обещаната погача. Ако искаш да удовлетвориш глада му, изпечи погачата и му я дай. Или, заведи го в своята плодна градина и му предложи да си набере, колкото иска плодове. Каже ли, че не е привикнал да яде плодове, това показва, че той не е гладен. Гладът ще го научи да яде всичко. Това са специфични положения в живота на човека, които трябва да се обобщат.

Хората се оплакват, че работите им не вървят, както те искат. — Защо е така? Има нещо криво в тях. Ако работите на хората

ставах според тяхното желание, кой на кого щеше да угажда? Милиарди хора има на земята. Как ще се задоволят техните желания? Ако това е лесна работа, ти си първият човек. Угоди на себе си. Опитай се да угодиш сам на себе си, да видиш, лесно ли е това. Пръв ти дай образец, да покажеш, как може човек да си угоди. — Как ще си угодя, като нямам пари? Искам да ям, хляб нямам. Искам да се облека хубаво, дрехи нямам. Искам да езда на кон, пари нямам. Искам да усиля вярата си, не зная как. — Ти изнасяш така нещата, като че ли целият свят е длъжен да мисли за тебе. Ти мислиш, че Господ, ангелите, добрите хора — всички трябва да мислят за тебе. Никой не ти е длъжен. Прав си само в едно отношение, а именно: ако съзнаваш, че си част от Цялото, от Великия общ организъм. Обаче, ако си излязъл от Цялото, То не се грижи за тебе. То има вече друго отношение към тебе. Ти си беден човек, живеещ само за себе си, но питаш: Защо царят не мисли за мене? — Чудно нещо! Царят има толкова работа, не може да мисли за тебе. Ти сам си се отдалечил от него. Така и в самия човек има известни мисли, известни чувства, за които той сам не се интересува. Трябва ли те да питат, защо човек ги е пренебрегнал? Много естествено, като клетки на общия организъм, те се отделят от него и го измъчват. Човек само се пита, коя е причината за това страдание, за тази мъка. Причината се крие в това, че клет-

ките на стомаха или на черния дроб са недоволни от господаря си и не функционират правилно. Какво трябва да направиш, за да възстановиш здравословното състояние на организма? — Трябва да угодиш на стомаха си. — Как? — Като повдигнеш клетките на стомаха в по-високо състояние, отколкото са били. Те искат студена вода. Ще ги убедиш, че студената вода е вредна и ще им дадеш топла. Те искат месна храна. Ще ги убедиш във вредата от месото и ще им дадеш лесносмилаема храна. Така ще се възстанови хармонията между клетките на стомаха, и състоянието на целия организъм ще се подобри.

Често вие мислите за небето и се отвлечате от прямото си задължение. Добре е да се мисли и за небето, но като за училище. Обаче, знанието не е нито в гимназията, нито в университета, като здания. Знанието не се придобива само от учебниците и пособията в училищата. Знанието е в професорите, които го предават. И небето е подобно на университета, дето са събрани възвишени души, завършили своето земно развитие. Там се придобива истинското знание, но за това е нужен ценз. За да те приемат на небето, като ученик, се изисква висок ценз. Всеки може да влезе в университета, но временно, като гост. Там ще те разведат из всички стаи, да видиш, какви пособия има, как са наредени, но ако пожелаеш да слушаш лекции, няма да те пуснат. Там се преподава висока наука, която за обикновения човек

е толкова достъпна, колкото човешкото знание е достъпно за котката. И котката, като влезе въкъщи, дигне си опашката, огледа се наоколо и мисли, че всичко е постигнала. Така нищо не се постига. С гледане само не се придобива знание. Това, което човек е минал преди милиони години, котката едва сега го минава. Като вдигне опашката си, тя мисли, че много знае. — Нищо не знае тя. С вдигането на опашката си, тя иска да каже, че няма защо да мисли много. — За нея е така, но не и за човека. Детето от първо отделение знае да смята до 20, но какво е това знание пред знанието на учения?

Сегашните математици и учени знаят много работи, но като дойдат до числото 13, всички се страхуват. Защо се страхуват? Това число не е пълно, в него липсва майката — двойката. Единицата е бащата, тройката — синът, но той е нехранимайко. Бащата се чуди, какво да прави с този син, не може да го възпита. В числото 13 няма любов, затова го считат фатално. Казват, че това число има отношение към личността. — Не към личността, но към индивида. Коя от двете думи има по-стар произход: индивидът, или личността? Думата индивид има по-стар произход. Първо човек се индивидуализирал, а после станал личност, според сегашното разбиране на това понятие. Индивидът се отделя от цялото. Когато казват, че някой се е индивидуализирал, това значи отделяне от цялото. Под „личност“ разбират човек с известни качества. Когато се говори за високото произхождение

на някого, имат пред вид неговата личност. Когато се говори за общественото му положение, имат пред вид индивида. Значи, външните прояви се отнасят до индивида, а вътрешните — до личността. Казвате, че човек трябва да се откаже от своята личност. За какво ще се хване тогава? Добре е човек да не дава голямо значение на личността си, но какво ще прави с егоизма? — Той обича себе си. — Де е лошото в тази обич? Като обичаш себе си, ти се отклоняваш от правата посока на обичта. И наистина, който обича само себе си, не е в правия път. Той изпада в положение на детето, което пригръща и целува майка си, с цел да изтръгне нещо от нея. Щом я предразположи към себе си, то веднага започва да иска от нея бомбони, ябълки, орехи и др. Майката казва: Много добро е моето дете. — Въпрос е, колко е добро. Това дете мисли само за себе си, а майката се заблуждава, че то я обича. Детето не целува и пригръща майка си от любов, но от желание да получи нещо от нея. На първо място, детето има пред вид себе си, своето желание.

Егоизмът съществува и в религиозния живот на човека. Ставаш рано сутрин, изправяш се на молитва пред Господа, мажеш и гладяш пред Него, с цел да ти даде нещо. Случва се, че Той ти дава, каквото искаш. Казваш: Едва се помолих, и Господ прие молитвата ми. Обаче, срещал съм мнозина, които се оплакват, че с години се молят, и Господ не отговаря на молитвата им. — Защо не им отговаря? — Защото

трябвало те сами да си помогнат, не е нужно да безпокоят Господа. Някой се молил на Господа да му даде ниви за обработване. Това не е Негова работа. Молим се за ниви, за здраве, но не получаваме отговор на молитвата си. — Това е твоя работа, а не на Господа. Ти си дошъл на земята здрав, нищо не ти остава, освен да подържаш здравето си: лягай и ставай рано, не пиянствуй и не преяждай, не се пресилвай. Ако ти е дал — достатъчно здраве, а ти не го подържаш, вината не е в Бога. Ти не живееш разумно, разпиляваш здравето си, а искаш да ти се даде още здраве.

Питате: Защо Бог не отговаря на молитвата ни? — Защото искате това, което ви е дадено. Икаш да станеш учен. Дадени ти са способности. Нищо не ти остава, освен да учиш. Учи, ще станеш философ, професор, какъвто искаш. — Аз се моля. — Знание с молитва не се придобива. Ако се молиш и същевременно учиш, това е друг въпрос. Казваш: Аз знаех само два-три въпроса от целия материал и, като се помолих, падна ми се това, което знаех. Не се заблуждавай. Не уповавай на това. Утре ще ти се падне един от най-трудните въпроси. Какво ще правиш тогава? Казвате: Толкова години вече сме в Школата и нищо не сме научили. — Много нещо сте научили, но същественото трябва да се знае. — Не сме способни. — Способни сте, но не използвате способностите си, както трябва. Вие повече критикувате, отколкото работите. Не гледате своята работа, но

критикувате, кой как живял, как се обличал, как се вѣсвал. — Как трябва да се реши човек?

В Америка, в една област, назначили един добър проповедник. Обаче, веднага се разнесе слух, че той се реши като жена, с път по средата на главата. Веднага подали заявление до епископа с молба, да им назначи друг проповедник. Те казвали: Не искаме проповедник, който се реши като жена. Епископът извикал проповедника да чуе и неговата дума. Какво било очудването му, когато видял, че проповедникът нямал никакъв път на главата си. Той бил вчесан по последната мода. Значи, някой пуснал лъжлив слух по адрес на проповедника, и критиката веднага го възприела.

Казвам: Често общественото мнение играе роля на барометър. То се произнася за хората, както барометърът за времето, дали налягането е високо, или ниско. Обаче, не е все едно да кажеш, че налягането е високо, или ниско — голяма е разликата. Ка̀то наблюдавам барометъра, някога, при известно налягане, вали дъжд. Друг път, при същото налягане, времето е добро. Това са изключения. При всички барометри има изключения, но в кристалните барометри са най-малко. Който се занимава с определяне на времето, не трябва да следи само барометрите, но да изучава посоката на ветровете, изгрева и залеза на слънцето, облачността — да бъде метеоролог. Някога облаците горе, в пространството, имат една посока, а долу — друга; ветровете — също. Има ветрове със спирално дви-

жение. Всичко това трябва да се има пред вид. Някога на небето се явява една пурпурна краска — сутрин, или вечер. Тя показва, че в атмосферата ще стане голяма промяна. Гледаш, небето ясно, чисто, но след няколко часа става голяма промяна. Като знаещ това, скрий се на безопасно място. Който не разбира тези неща, той се любува на пурпурната краска, не подозира, че след малко трябва да се крие от нея. Тя всякога изненадва.

И тъй, каквито промени стават в природата, такива стават и в човешкото съзнание. Някога чувствуваш, че ще стане нещо, тъжно ти е, мъчно ти е, без да знаеш защо. Казваш: Ще стане нещо. Това е процес, който става в подсъзнанието. Не се гинава много време, става така, както си чувствувал. Има процеси, които стават в обикновеното човешко съзнание. То се отнася до дребните неща в живота: ядене, пиене, простите отношения. Такова съзнание имат и животните. После човек дохожда до по-високо съзнание в себе си, чрез което схваща радостите и скърбите. Без да е направил някаква видима грешка, той е тъжен, недоволен от себе си. Някъде отдалеч чувства, че или по мисъл, или по чувство не се проявил добре. Също така отдалеч чувства и радостта. Вярваш в нещо, което още не е станало. Вярата има отношение към самосъзнанието. Вярата съединява мислите и чувствата в едно; прави човека устойчив, стабилен. Тя координира вътрешния живот на човека. Вярата никога не

дълже човека. Вярваш, че нещо ще стане така, или иначе. Както вярваш, така става.

Следователно, съществуват няколко съзнания, които действуват в човека: свърхсъзнанието, подсъзнанието, самосъзнанието и съзнанието. Свърхсъзнанието наричат интуиция. Който е развил интуицията си, предчувствува нещата, които ще се случат даже и в по-далечно бъдеще. Както чувствува, така става. За такъв човек казват, че е мистик. Психологията на различните съзнания е различна. Не е все едно, дали живееш в обикновеното съзнание, в самосъзнанието, в подсъзнанието, или в свърхсъзнанието. Когато минава от едно съзнание в друго, човек претърпява едно болезнено състояние. То се отразява външно върху ръцете: някога ръцете изсъхват повече, отколкото трябва, а някога са много влажни. Организмът е здрав, когато ръцете не са нито много сухи, нито много влажни. Някога ръцете на човека са много грапави. Това се дължи на вътрешните стълкновения в организма. То е подобно на вълненията, които стават в моретата. Тогава повърхността на водата не е гладка. Казваме: Морето се вълнува. Някога добрите чувства в човека се сменят с лоши, и лошите — с добри. Той се намира под голямо вътрешно напрежение. Всяко вътрешно вълнение се отразява на кожата. Без да разбира това, човек пипа кожата си, и като забележи, че е корава, грапава, започва да търси причината. Щом намери причината, той може да регулира своите мисли

и чувства. Ако успее в това, в него наставя мир и спокойствие. Той е доволен от себе си, както градинарят е доволен от градината си, която разкопал, обработил и посял.

Какво трябва да правите, за да възстановите своя вътрешен мир? Първата ви работа е да регулирате мислите и чувствата си, да им дадете съответното място; старите възгледи да турите на едно място, а новите — на друго място. Недоволен си, изучавай себе си, да знаеш, защо си недоволен. Движиш се между хората, имаш отношение към тях. Не е достатъчно, майката да знае, че е длъжна да кърми детето си — трябва да знае, кога да го кърми и как да става това. Ако е разтревожена, по никой начин тя не трябва да го кърми. Нека помоли съседката си да накърми детето ѝ, но не и тя сама. Искаш да заколиш една кокошка и започваш да я гониш. Тя бяга, крие се, страхува се. Тя предчувствува, че ще стане с нея нещо лошо, и от страх кръвта ѝ се трови. Обаче, ти я хванеш, заколиш я и я сготвиш, без да дозиращ, че тази отрова минава и в твоята кръв. Като знаеш това, не се чуди, отде идат разстройствата и болестите на организма. Ако можеш да залъжеш кокошката и неусетно да я заколиш, добре, но и това не е правилно. Най-добре е да заколиш само онази кокошка, която е готова да се жертвува. Има кокошки, които предчувствуват смъртта и са примирени. Заколиш ли такава кокошка и я изядеш, ще придобиеш добро разположение. Ще изядеш

кокошката и ще си кажеш: вкусна беше тази кокошка.

Сега аз ви навеждам тия факти, за да имате ясна представа за своя живот, да знаете, де се крие причината на страданията. Вървиш по улицата, срещаш един професор, поздравявате се и продължавате пътя си. В това време чуваш някакъв болезнен стон. Обръщаш се и виждаш, че професорът паднал на земята и силно ударил ръката си. Веднага го хващаш и придружаваш до университета. Чудиш се, защо е паднал. Има причина за това. Професорът се разтревожил още у дома си — имал разправия с жена си. Силно смутен, той не могъл да запази равновесието си и изговорил лоши думи. Причината може да бъде и от друг характер, но важно е, че всяко физическо падане има своя дълбока психическа причина. Някой се моли на Бога, но през всичкото време в ума му се въртят неговите кредитори, не го оставят свободно да се моли. Изобщо, за всяко страдание има индивидуални и колективни причини. Щом намери причината, човек лесно се справя със страданието си.

Често получавам писма и телеграми от провинцията, че някой брат или сестра заболели, искат от мене съвет. Аз мога да дам съвет, но какво ще правите вие? Ако оставяте на мене да свърша всичките работи, за вас няма да остане нищо. Защо не се съберете по няколко заедно и не направите обща молитва? Колко души от вас умряха преждевременно? С мо-

литвата си, с участието си към болния, вие можете да го задържите по-дълго време на земята. Казвате: Каквато е Божията воля, това ще стане с него. — Така е, но Божията воля е да си помагате взаимно. Някой се намира в затруднение, или е без служба. Помолете се за него. Щом всички се молят, Бог ще отговори на молитвата ви. Дойде някой при мене и ми казва: Ако искаш, можеш да ме излекуваш. — Ако искам, мога да те излекувам, но и ти трябва да искаш. Три фактора играят роля в човешкия живот: Господ, твоят ближен и ти сам. Следователно, ще оздравееш, ако Бог иска, ако аз искам, и ако ти искаш. Достатъчно е да липсва един от трите фактора, за да не се нареди работата. Какво трябва да направиш, за да иска Бог твоето оздравяване? Дойде един цигулар при вас, и вие искате да ви свири. Казвате: Ще свириш вън. — Не мога да свирия вън, дъжд вали. — Нищо, ще ти турим качулка и наметка. — Свирил ли си на влага, с качулка и наметка? Пръв ти дай пример, и аз ще те последвам. За свиренето и пеенето са нужни специални условия. Човек не може на всяко място и по всяко време да пее и свири. Болният пее ли? Като оздравее, пее. Като нареди работите си добре, пак пее. Като си пийне малко и развесели, българинът започва да пее.

Имахме един познат, наричаха го Иван владиката. Той беше учен човек, знаеше френски, арабски. Като говореше с хората, миваваше за сериозен човек. Той казваше: Не се живее

лесно на земята, трябва много да се мисли. Обаче, отвреме - навреме, той обичаше да се отбива в кръчмата и да си пийне едно кило винце. След това ставаше весел и казваше: Глупаво е човек - много да мисли. По-леко трябва да се живее. Като изтрезнее, пак ставаше сериозен. Щом пийне, развеселяваше се. Човек трябва да бъде весел и без винце. Ако е за пиене, нека пие най-много от 25—50 гр. вино, да се тонира. Лошото е там, че като пийне една чаша, постепенно увеличава. Като изпиеш една чаша, престани, не увеличавай чашите. — Да не пием ли старо, 20 годишно вино? Ако виното ти действува добре, пий само 25 грама, по някой начин повече. Добре е да не пиете вино, освен като лекарство.

Мнозина изпадат в особени специфични състояния, подобни на опиването от вино и се чудят, коя е причината за тях. Работете върху себе си, да се справите със своите специфични състояния, които ви измъчват. Има специфични състояния, подобни на тези от тесни обувки. Поръчаш си обувки, но се оказват тесни. Обущарят казва: Поноси ги малко, докато се разпуснат. — Те ще се разпуснат, но ще направят мозоли на краката ми. — Ще ги турим на калъп. — Късно ще бъде вече. Важно е да ми направиш по-широки обувки, да не ме убиват. — Ще изложя изкуството си с такива безформени обувки. Значи, за твоето изкуство ще нараня краката си. И аз съм имал неприятности с обущари. Някой иска да ми направи хубави

обувки, тесни, спретнати, без да държи сметка за краката ми. Казвам му да ми вземе мярка точно по крака и след това да пусне поне един сантиметър и полована повече на широчина. — Няма защо толкова широки! — Направи ми ги, както искам. — Ще се изложи пред обушарите. — Не се страхувай. Хубавите обувки се познават. Всеки от вас е обушар. Направете си такива обувки, от които сами да се задоволите. Ако ти сам не се задоволиш, никой не може да те задоволи. Недоволен си, че лоша мисъл влязла в ума ти. — Вината е в тебе. Защо я допусна? — Окръжаващите са виновни. — И те са виновни, но отчасти. По-голямата вина е в самия човек.

И тъй, като говорим за новото разбиране на любовта, имаме пред вид проявите ѝ в различните съзнания. Тя се проявява в съзнанието по един начин, в самосъзнанието — по друг начин, в подсъзнанието — по трети, и в свърхсъзнанието — по четвърти начин. Това, което хората наричат любов, не е никаква любов. Характерна черта на любовта е, че тя уравновесява силите в човешкия организъм. Дето влезе любовта, там противоречията изчезват. Който обича, той е досетлив, той има силна интуиция. Той знае нуждите на човека и веднага ги задоволява: ако е гладен, ще го нахрани; ако е жаден, ще го напои; ако е болен, ще му помогне да оздравее по-скоро. Вън от човешкия ум, любовта не съществува. Казваш: Много те обичам. — Това е афектация. Любовта изключва

афектите. От Божествено гледище, любовта повече дава, по-малко взема. Ако не даваш, не можеш да любиш. Първо ще даваш, после ще вземаш. Първо ще посееш житото на нивата, а после ще вземеш от посятото. Може цял живот само да даваш, да сееш на нивата. В другия живот ще вземеш, каквото си сял. Всяка добра постъпка, направена на когото и да е, един ден ще се върне пак при тебе. Всяко добро желание, отправено към някого, един ден ще донесе плодовете си пак на тебе. Може ли ученикът да учи добре и да не бъде добре поставен пред своя учител? Ако си царски син и не учиш, колкото и да искат да ти помогнат професорите, в края на краищата, всички ще признаят, че не обичаш да учиш и ще ти поставят слаби бележки. Ако не учи, професорите ще кажат на царя, че синът му не учи, за да постави на преден план втория син. Ако и той е неспособен, да постави на първо място, за наследник, третия син. Всеки има по един наследник в себе си, който доскоро е живял в областта на самосъзнанието. Скоро ще бъде в областта на свърхсъзнанието. Различните съзнания разполагат с различни методи за работа. Молиш се, но нямаш никакъв резултат. Вместо да се подобри състоянието, ти ставаш по-неразположен. То показва, че кръвообръщението ти не е добро, не си ял добра храна. — Какво си ял? — Баница. — Пресни ли бяха материалите на баницата? — Не бяха пресни, но баницата беше направена добре. — Не яж такава баница. По-добре свари

няколко картофи, обели ги и ги яж със солчица. Те представят вкусно и здравословно ядене. Който иска да създаде характер в себе си, да се храни с проста, но чиста, здравословна храна. При това, всеки сам трябва да си прислужва. Всеки трябва да си знае, каква храна отговаря на неговия организъм. Всеки има своя любима храна или плодове, които му подхождат.

Между храненето, дишането и мисленето има известно отношение. Следователно, ако не можеш да избереш храната си, не можеш да подбереш и мислите си. Щом избираш добра храна, ще избираш и добри мисли. Чистата и здрава храна не се вкисва. Можеш ли да кажеш същото и за мислите? Какво означава думата вкисване? Вкисването не е разлагане. То е първият процес при подквасването. Ще чакаш млякото да се подкваси и тогава ще го ядеш. Ако ядеш вкисната храна, ще се разболееш. Като знаеш това, пази се от вкиснали мисли. За да не става вкисване, всеки търси добра подкваса. Любовта, истината, знанието са особен вид подкваси, с които човек може да си служи.

Сега ще ви дам работа за цяла седмица. Мислете за вярата и влиянието ѝ върху човешкия живот. Мислете за благородните чувства, върху жертвата. Често религиозните мислят за онзи свят, да отидат между ангелите, там да живеят. Как ще отидете между ангелите, като не познавате характера им? Ангелите се отличават с абсолютна чистота. За да отидеш между тях, и ти трябва да бъдеш чист. Имаш

ли тази чистота? Ангелът има чисти мисли и чисти чувства. Те се сливат в едно, не както в човека. Ангелът не различава мислите от чувствата си, защото между тях има пълна хармония. Дойде ли до човека, там нещата са разединени: често чувството е в противоречие с мисълта. Това произвежда дисонанс в човешкия живот. Както в музиката се явяват дисонанси и се изправят, така и в човешкия живот има много дисонанси, които трябва да се изгладят.

Откога датира музиката в живота? — От създаването на човека. Някой казва: Да имам пиано, или друг някакъв инструмент! — Ти имаш най-стария инструмент. Не си ли доволен от него? — Кой е този инструмент? — Ларинксът. Никакъв инструмент не може да се сравни с човешкия ларинкс. Само едно се иска от вас: да го развивате правилно. (Учителят свири с цигулката и пее: „Всичко старо си отива. Иде зората на новия живот. Старото не може вече да живее. Животът нов ще остане на земята.“). Старият, грешният живот, който носи хиляди страдания и неволи, си отива. Щом си отиде, ще му благодарите, защото и той донесе нещо добро.

Изпейте песента „Всичко в живота е постижимо“. — Кога? — Когато доброто е основа, разумността — цел, а духът гради светли бъднини. Ще спрем дотук, ще оставим песента незавършена. И това е хубаво. Такива са условията на физическия свят. Много неща на земята губят своята красота — заличават се.

На земята красивите неща губят своята музикалност. Не е лесно да подържаш своето музикално разположение. Въпреки това, пейте, да запазите музикалното си разположение. Който пее, малко боледува. Ако заболее, лесно се лекува. В това отношение, музиката е добро лечебно средство. Който пее, по-добре мисли. Доказано е, че музикалното чувство е добре развито във всички поети, художници, философи. Като ви наблюдавам, виждам, че музикалното чувство не е еднакво развито у всички. За да го развиете, пейте и като здрави, и като болни; и като разположени, и като неразположени. Така ще развивате и волята си. Не е лесно да те боли ступеният крак, и да пееш. Герой трябва да бъдеш. Вие се страхувате да пеете, да не вземете фалшиви тонове. Пейте у дома си, когато сте сами. Кой ще ви слуша? Важно е да се упражнявате. Ангелите пеят хубаво, но те се упражнявали хиляди години. — Нямаме условия. — Къде ще намерите условията, в музикалната академия ли? И това ще бъде, но първо се иска предварителна подготовка. После ще ви приемат в музикалната академия. Пейте, за да развивате и мисълта си. Всеки трябва да пее, като условие за подобряване на здравето. Пейте, колкото може повече.

Дръжте в ума си мисълта за пеенето, като условие за здравословното състояние на човека. По-рано вие пеехте по-добре, затова и в духовно отношение бяхте по-добре. Сега пеете по-малко, и в духовно отношение отпаднахте.

Това е причина и за честите заболявания между вас. — Сега ли е време за пеене? — Вие сте в положението на евреите, когато ги взимаха в плен. Те си казваха: Свърши се вече нашата песен. Може ли да бъдеш пленник и да пееш? Казвам: В каквото положение да се намираш, пей! Само така ще се освободиш от дявола. Той бяга от пеенето и от молитвата.

Т. м.

*

18. Лекция от Учителя, държана на
18 януари, 1933 г. София. — Изгрев.

Новата песен

Размишление.

Ще прочета 4 глава от Посланието към Ефесяните.

Един от стремежите на хората е да придобиват знания. В стремежа си да придобиват повече знания, те приличат на музикантите, които се състезават, кой да излезе по-голям виртуоз, да се прослави пред хората. Същото състезание се забелязва и в религиозния живот. Като влезе в религиозно общество, човек проявява амбиция да се състезава с окръжаващите, да излезе по-голям виртуоз в духовно отношение. Не е лошо да се състезава човек, но това е външната страна на живота. Някога външната страна е човешка, а вътрешната — Божествена. Някога е обратно: външната страна е Божествена, а вътрешната — човешка. Значи, не всякога вътрешната страна е Божествена. Трябва да различавате тези неща, да не изпадате в противоречия.

„И тъй, аз узник в Господа, моля ви, да ходите достойно на званието, в което бидохте призвани; с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение, да си претърпявате един друг с любов.“ (— 1 и 2 ст.).

Какво значи достоен? Това значи, да ходи човек изправен, с дигната глава, с изправен гръбначен стълб, като войник, който отива на бойното поле. Достойнството се отнася до външната страна на живота. Ако нямаш достойнство, ти се смущаваш, свиваш се, не си уверен, дали ще успееш. Ученик, който знае уроците си, има самосъзнание; който не знае уроците си, свива се и си мисли, дано учителят не го вдига днес. Той се крие от погледа на учителя, няма достойнство. Същото виждаме и в религиозния живот на човека. Той може да се свива — няма достойнство; може да ходи изправен, с достойнство. Това не е за упрек, но външното държане е резултат на вътрешното състояние на човека.

„Смиреномъдрие, кротост и въздържание.“ Това са качества на човека, които трябва да се преведат. Смиреният не е слаб човек, напротив, той е силен. Който не разбира това, казва, че смиреният е слаб човек. Лъже се той, силата на човека се крие в смирението. Казват за някого: Той е кротичък. Искат да кажат, че е слаб. Не, слабият не може да бъде нито кротък, нито смирен. Кроткият и смиреният е високо добродетелен. Когато слабият иска да стане силен, той върши престъпление. Смиреният никога не върши престъпление. Следователно, светът се нуждае от силни хора, които са готови да станат слаби, а не от слаби, които се стремят да станат силни, да заповядват, да управляват.

„Един Господ, една вяра, едно кръщение.“ (— 5 ст.).

„Един Бог и Отец над всички, Който е над всички, чрез всички и във всички нас.“ (— 6 ст.). Под „един Господ“, разбираме мекия елемент в човека. В този Господ ти вярваш. Господ се проявява в мекотата, която осмисля нещата, а Бог — в силата. Когато говорим за външния свят, разбираме Бога, а когато говорим за вътрешния свят, разбираме Господа, който украсява нещата.

„И Той даде едни да са апостоли, други — пророци, други пък благовестници, а други пастири и учители.“ (— 11 ст.).

„За усъвършенствуване на светиите в делото на служенето, в назиданието на делото Христово.“ (— 12 ст.). Значи, не се проповядва на простите хора, а на светиите; те да се усъвършенствуват в служене. Така разбира апостол Павел.

— „Докле достигнем всинца в единството на вярата и на познаването на Сина Божий в съвършен мъж, в мярата на възрастта, на Христовата пълнота.“ (— 13 ст.).

„И да се облечете с новия човек, създания по образа на Бога в правда и в светост на истината.“ (— 24 ст.).

„Затова отхвърлетѐ лъжата, и всеки с ближнаго си говоретѐ истина; защото сме удове един на друг.“ (— 25 ст.).

Помнете: „В правда и светост на истината. „Отхвърлетѐ лъжата, защото човек сам се

лъже. — За кого е писана тази глава? — За мнозина. Злото и доброто, за които е писано, се отнасят до онези, които разбират и които могат да ги използват. Човек трябва да се стреми към правилното разбиране на нещата. Питате: Де е Бог? Де е мястото на мисълта? Де е мястото на чувствата? — Мисълта е в мозъка, а чувствата — под лъжичката. — Де е волята на човека? — В ръцете и краката. Като се говори за ръце и крака, обикновеният човек разбира едно, а ученият — друго. Под ръце и крака разбираме органи за движение и работа. С краката човек ходи, изминава пътя, който му е определен; с ръцете той работи, свършва работата, която му е дадена. Под ръце и крака, ученият разбира волята, т. е. разумното начало в човека. Глупавият се движи безцелно и върши глупости; разумният, обаче, се движи съзнателно и работи, върши добри дела. В историята на човечеството няма да срещнете глупав човек, който да е свършил едно гениално дело. Глупавият казва: Днес съм глупав, но все ще поумнея някога. Една турска пословица казва: „Не било на 50 - те, та ще бъде на 90 - те.“ Ако като млад не си умен, като стар никога няма да бъдеш умен. По-скоро очаквай да оглупееш, отколкото да поумнееш. — Сега не разбирам този въпрос, но после ще го разбера. — Ако сега не си го разбрал, и после няма да го разбереш. Ако ябълчната семка очаква да придобие своите качества след посаждането ѝ в земята, тя е загубена. Семката трябва да съдържа качества

си преди посаждането ѝ в земята. Посади ли се веднъж, тя трябва да очаква благоприятните условия, за да израсте.

Днес всички хора очакват да придобият нещо отвън. — Не, сега ще ви се дадат условия, за да израсте това, което е вложено във вас. Лошите условия — мъчнотии, страдания, неспогоди са външни стимули, които заставят вложеното в човека да се прояви. Дошла една мъчнотия — нищо от това. Тя е вълна, която ще отстраниш с крака си и ще продължиш пътя си. Дошла скръб в живота ти — ще я хванеш с ръцете си, ще я туриш настрана и ще вървиш напред. Дошъл страхът, цял трепериш, сърцето ти ще изкочи навън. — Има ли нещо лошо в страха? Треперенето на сърцето показва, че си жив. Сърцата на всички живи хора треперят, туптят. Ще кажете, че това са противоречия. — Така е, без противоречия не може. Те са за силните, гениалните и великите хора. Когато страдаш, небето гледа на тебе с доверие, като на човек, който може да свърши една добра работа. Ако не страдаш, то гледа на тебе снизходително, като на човек, който не може да работи. Следователно, радвай се, че страдаш. Ако нямаш страдания, съжалявай за това.

Дойде някой при мене и казва: Знаеш ли, колко страдам? — Какво от това? Щом страдаш, ти си човек, който работи. От тебе ще излезе нещо добро. Като говоря така за страданията, не искам само да ви утешавам и насърчавам, но казвам, че страданията са потик,

чрез който вложеното в човека расте и се развива. Божественото расте при страданията. Щом е така, не го спъвайте. Оставете го да израсте и да се развива. Който не разбира този закон, тъкмо израсте Божественото, той го отчупи. На другата година отново израсте, но той пак го отчупи. Така продължава човек, докато най-после се умори да го чупи и го оставя вече свободно да расте. Няма случай в живота, когато Божественото е спряло своето развитие. Кога и да е, то ще израсте, но ще закъснее в развитието си. На Изгрев имаше едно малко, слабо дръвче, което едва беше израсло. То беше на път, дето минаваха всички: този го стъпче, онзи го стъпче, така, не можеше да расте свободно. Най-после му се даде възможност да израсте. Мястото му не било добро, трябвало да се извади оттам. Оставете дръвчето да си расте свободно. То не иска да умре и казва: Ако на Изгрев не мога да израсна, къде на друго място ще израсна? — Какво да правим с това дръвче? — Елате, ще ви кажа, какво да правите. Вземете няколко колчета, забийте ги около дръвчето, съединете ги с тел и ще видите, какво ще стане. Щом престанаха да стъпват върху дръвчето, в скоро време то се съживи и започна да расте. — Не е на добро място посадено. — Според хората, някои неща не са на мястото си, но според Бога, са точно на място поставени.

Мнозина очакват да получат всичко наготово, да им дойде някакво откровение. И това

може, но докато получат откровението, ще бъде късно. Те ще се огледат един ден в огледалото и ще видят, че са остарели. Искат да ходят, не могат, краката им не държат. Все придобиват, все очакват нещо, докато един ден всеки за себе си каже: Нищо не придобих. — Не очаквай да придобиеш нещо следната година. Каквото искаш да придобиеш, гледай да го придобиеш още днес. Не очаквайте да получите нещо отвън. Ето, аз ви говоря, но това е условие за вас. Вие трябва да работите, да използвате условията. Като четете Писанието и други книги, всичко превеждайте, за да се ползвате от него. Нека в ума ви остане само една дума, но съществена, върху която може да мислите.

Често говорите за вярата. — В какво вярвате? — В любовта. — По-хубаво нещо от любовта няма, но как я прилагате? За да разбере, как прилагате любовта, гледам, на какво разстояние се поставяте един от друг. Видя ли, че някой се приближава много близо до мене, знаей, че той иска да взима, а не да дава. Докато хората се пригръщат и целуват, те само взимат. Слънцето близо ли е до нас? То е на грамадно разстояние от нас, въпреки това, изобилно и непрестанно дава. Не мислете, че ако сте близо един до друг, само тогава можете да давате. Неразбраните неща са далеч от хората, а разбраните — близо. Следователно, ако се разбирате, вие сте близо; ако не се разбирате, сте далеч. Разстоянието между хората зависи

от Взаимното им разбиране. Близко си до някого, ако те разбира; ако не те разбира, ти си далеч от него. Истинската близост означава разбиране между два ума, две сърца, две души и два духа. Няма по-красиво нещо от тази близост. Като знаеш това, не търси Бога отвън, не желай да бъдеш близо до Него. Желай да Го разбираш. Щом разбираш Бога, Той ще се всели в тебе.

Казваш: Познавам този човек, разбирам го. — Как го позна? — Огледах го от главата до краката и разбрах, че е добър човек. — Докато делиш хората на добри и лоши и от добрите очакваш нещо, а от лошите нищо не очакваш, ти си в света на илюзиите. Някой може да не е добър, но това не ти дава право да го пренебрегваш. Съзнанието му още не е пробудено. Един ден той ще се пробуди и ще прояви доброто в себе си. Днес той води два живота едновременно: външен и вътрешен. Как ще живееш добре с него? Знай, че всеки човек е условие за тебе, чрез него да придобиеш нещо. И ти си условие за него, той да придобие нещо чрез тебе. Никой не е пратен на земята да слугува на другите, нито да им господарува. Слуга и господар, това са временни условия в човешкия живот. В едно отношение, майката и бащата са слуги, а в друго отношение — господари. В едно отношение, синът и дъщерята са слуги, а в друго отношение — господари.

Какво се разбира под понятието слуга? В Писанието, най-почетно място се дава на слугата. Когато Бог изпрати Своя възлюбен Син на земята, даде Му почтената служба слуга на човечеството. За тази служба, именно, Христос мина през такива страдания, каквито никой досега не е минавал. Той беше подложен на поругания, обиди, оплювания, докато най-после Го разпнаха на кръст. При това положение, Христос не можа даже да се оплаче, и се обърна към Бога с думите: „Отче, прости ги, те не знаят какво правят“. Христос научи нещо от страданията, разбра, как трябва да се помага на хората. И вие, като сте дошли на земята, все ще научите нещо, ще кажете на Баща си, какво сте научили. Всички имате изпитания, страдания и мъчности, без да знаете, защо идат те. Имате дарби и способности, без да знаете, защо ви са дадени. Много неща имате, но много неща сте изгубили, заложили сте ги. Сега трябва да работите, да ги откупите. В света съществува един голям бит - пазар, дето се купуват заложените вещи. Какво сте заложили, не е моя работа да ви разправам. Ваша работа е да си ги откупите. Аз нямам време да отварям архивите, да ви показвам, какво сте заложили. Вие сами ще си спомните това. Заложени неща са тези, които не растат и не се развиват. Имаш дарба, която не расте. — Защо? — Заложил си я. Имаш мисли, чувства и постъпки, които не се проявяват. — Защо? — Заложил си ги.

Казано е в Писанието: „Ние сме удове“. Под уд хората разбират орган, в ограничен смисъл на думата. Обаче, в широк смисъл под уд се разбира орган на Божественото тело. Няма по-добри условия за човека от тези, да бъде уд на Божествения организъм. Ти влизаш в един организъм да помагаш. Ти ще помагаш, ще бъдеш носител на Божественото, но и на тебе ще помагат.

Като ви говоря така, вие мислите, че съм недоволен от някого. — Недоволството е човешка работа. Защо ще съм недоволен? Ако не сте направили баницата, както трябва, или материалите не са пресни, ще ви кажа, че не харесвам баницата, без да бъда недоволен. Обидата, недоволството са лични работи. Аз не искам нито баницата ви, нито яденето ви. — Не сме добре облечени, окъсани сме. — Това е ваша работа. Ако сте добре облечени, вие ще се радвате; ако не сте добре облечени, вие ще скърбите. Някога аз се радвам на окъсаните дрехи. Какво ще кажете за разпуканата и скъсана обвивка на ореха? Докато е със здрава обвивка, орехът стои високо на дървото. Щом започне да се къса обвивката, орехът слиза на земята. След това ще взема един камък, ще чукна ореха и ще му кажа: Хайде да отидеш на училище! Ще минеш през царската врата — устата, дето те чакат професори, да те възпитават и учат. Това е алегория. Казвате: Да не е тази уста, това гърло, по-леко ще се преживее. — Това гърло е на мястото си. Ако то не се

отваря и затваря, ти нищо няма да научиш.

Първо, Божието благословение минава през гърлото, после отива в стомаха, оттам — в белите дробове и най-после се качва в мозъка. Ако не е така, ти не можеш да реализираш твоите мисли. — Как ли живеят ангелите? — И те имат същите удове, като хората, но не постъпват като тях, Ангелът има нос, но не се секне като хората; той има уста, но не плюе като хората. — Как се разбира това? — Не може да го разберете. За вас е важно да разберете себе си. — Ти разбираш ли ангелите? — Разбирам ги по-добре от вас. Всеки ден се срещам и разговарям с тях. Колко хубаво се разговаряме! Ангелът не ме разглежда от главата до петите, като вас. Той не се съмнява в мене. Ако ми пише писмо, в него няма нищо двусмислено. Хубави писма пишат ангелите; те имат отличен език. Всяка дума, казана от тях, е точно на време и на място. Хората са ме лъгали много, но досега нито един ангел не ме е излъгал. Като срещна добър човек, за мене той е възплътен ангел. По това се отличава добрия от лошия човек. И разумният човек, който служи на Бога, е възплътен ангел. — Аз мога ли да бъда ангел? — Да, от тебе зависи. И ти може да бъдеш ангел, но да не знаеш това. Някога си ангел, без да съзнаваш това; някога носиш името Ангел, без да си такъв.

Ангелът е същество с чиста мисъл, с голяма интелигентност, със светъл ум. Той не разбира, кое заставя хората да грешат. Понеже пътят към

Злото и греха е затворен за ангела, той се чуди, как е възможно човек да греши. И започва да прави своите изследвания, да намери причината на греха. Така, той дохожда до заключението, че малка причина е заставила човека да греши. Въпреки това, той се чуди, как е възможно, такава малка причина да произвежда грека. Някога, най-малкото раздвижване на въздуха е причина да изгуби човек равновесието си. Достатъчно е да се мерне нещо пред очите му, или да лъхне отнякъде вятър, за да каже той: Не вярвам вече в никого! В заключение, ангелът казва: Деликатно същество е човекът. Ангелът влага повече топлина в живота на човека, но работите му не вървят добре. Той разширява прозорците му, внася повече светлина, но работите му пак не се нареждат. Ангелът среща един човек, който му се оплаква: Знаеш ли, каква горчива дума ми казаха? Ангелът се чуди, как е възможно, една дума да мине през ухото и да се отрази като горчевина в устата! — Много горчива беше тази дума. — Отде знаеш, че е горчива? — пита ангелът. Кажй ми, каква беше тази дума? — Чух я с ушите си, и тя се отрази зле върху мене. — Помни, горчивите думи не влизат през ухото. Горчивите думи са заблуждения и криви мисли и чувства. Ти си мислиш, че някой ти казал горчива дума. Всъщност, тя не е горчива. Какво ти казал? Че си невежа. Възражаваш: Аз да съм невежа? — Разбира се, че ти си невежа, даже и простак си. Ти си толко-

ва голям простак, че можаха да те излъжат да влезеш в утробата на майка си и там, в затвора, да прекараш цели девет месеца. След това, да те возят в количка две-три години и най-после, като пораснеш, да станеш философ и да питаш хората: — Знаете ли, кой съм аз? — Да, знаем, онзи в количката.

Мнозина ме питат, де съм роден. — Никъде не съм се раждал. — В количка не са ли те возили? — Не. — Как така? — Нали в окултизма се говори за новораждане, т. е. два пъти роден. Ако е въпрос за раждане, аз и десет пъти съм раждан, но съм изведнъж роден. Впрочем, това са недоказани факти. За мен думите „роден“ и „нероден“ нищо не означават. Те са далечни, отвлечени понятия. Далечни са малките неща, а близки са големите; далечни са неразбраните неща, а близки — разбраните. Сега аз ще ви питам: Коя дума е горчива? Всяка криворазбрана дума е горчива. Ти мислиш дълго време върху тази дума и, като неразбрана, тя произвежда горчевина в устата ти. И лошата дума произвежда горчевина. По отражение, горчевината се предава и на устата. Всъщност, твоят ближен е нямал намерение да те огорчи. Недоволният се запитва, защо Бог го е създал лош, защо не го е направил талантлив, гениален, да се справя лесно с мъчнотиите си. Това е крива мисъл, която отваря вратата на недоволството. То е старият господар, който отвреме - навреме те посещава. И ти изпълняваш неговата воля. Ста-

рийат ти господар те товари и разтоваря по свое желание. Така постъпват с кираджийските коне.

Питаш: От кои съм аз? — Ти си от свободните коне, които пасат свободно в гората. Ти си от свободните моми, които само обикалят доброто, докато някой момък им се усмихне. — Слушай, не се лъжи! Същото казвам и на момъка: Не се лъжи! Не приемай китката от момата. Късаните цветя са човешките лъжи. С китката момата иска да каже: Каквито са цветята в китката, такъв ще стане и твоят дом, когато аз влеза в него. Момъкът туря червен пояс на кръста си, с което иска да каже на момата: Виждаш ли този пояс, такава ще те направя — бяла и червена. — Да, но този пояс е краден. Момъкът взел вълна от гърба на овцата, боядисал я червено и с това лъже момата, че ще я направи щастлива. С краден пояс щастие не се постига. Не е лесно да станеш щастлив. Ако аз бях мома, нямаше да се лъжа от червения пояс на момъка. Вътрешната връзка между хората не трябва да се основава на външните неща, които внасят разочарование.

Сега, не мислете, че това се отнася до вас; не казвайте, че и вие сте постъпвали по същия начин. Не се занимавайте с миналото. Някой посещавал кръчмата, пил до забрава, след което го набили хубаво. Аз не се спирам върху това. Има между вас, които никога не са посещавали кръчмите и не са пили. — Какво да се прави? — Не ходи в кръчмата. Не поз-

волявай на кръчмаря да те бие. Щом допускаш това, ти си бил пиян. Дойде ли кръчмарят срещу тебе, ти пръв трябва да го събориш на земята и да му кажеш: Нямаш право да продаваш вино, да опиваш хората. И дяволът е кръчмар. Като дойде при тебе, той ти казва само една дума, която пуска бръмбар в главата ти. Тази дума е като чашата с виното. Щом изпиеш чашата, пожелаваши втора, трета, докато се напиеш съвършено и казваши: Аз ще му дам да разбере, кой съм! Защо трябваше да пиеш толкова вино? — И аз сам не зная. — Аз съм виждал сестри и братя, които се напиват, макар че минават за духовни. Срещне ги някой и им каже, какво се говори за тях. Те веднага киват и започват да се разправят. Аз извикам брата или сестрата и казвам: Имам хубаво 20 годишно вино. Искате ли да ти дам от него? — Искам. — Пиеш, но скоро стомахът ти се разстройва. След това трябва да вземеш рициново масло, за да се изпотиш и прочистиш. После, като изтрезнееш, казваши: По-добре да не бях пил. — Прав си. По-добре да изпълняваш Божията воля, отколкото да пиеш. И аз, като ставам рано сутрин, първата ми задача е да изпълня волята Божия — да обичам онова, което Бог е създал. Във всичко да виждам Неговото величие и красота. Така, аз не се спирам върху човешките прояви и отнoshения към мене. Аз нося кърпичка в джоба си и щом ми дойде на ума да кажа нещо не на място, веднага отварям кърпичката и плюя

в нея. — Не трябва да плюеш в кърпата. — Това е моя работа.

Научете се да превеждате нещата. Ако се занимавате с лишенията, при които живеете — нямате дрехи, обувки, въглища и др., светът никога няма да се оправи. Изкуство е, при най-големите страдания, да се яви у тебе любовно чувство към всичко живо. Животът ти ще се измени и осмисли. Затова е нужна вяра в живия Господ, Който е в тебе. Това значи, да се махне камъкът на твоя гроб. Този камък потиска душата на всеки човек. Той е същият, който затиска и покълващото семе. Ако не може да израсте, семето или ще се изкриви, или ще заглъхне. Следователно, махни камъка от душата си, за да могат всички дарби и способности да растат на свобода. Не го ли отмахнеш, ти сам ще се осакатиш.

Сега, като ви говоря така, аз не искам да отвлечам вниманието ви от вашите интереси, нито искам да кажа, че нямате знания. Напротив, вие имате толкова много знания и добродетели, че не знаете, как да се справите с тях. Вие имате толкова много костюми, че не знаете, кой от тях да облечете. Според мене, седем костюма ви са достатъчни: за всеки ден от седмицата по един костюм. Кой костюм ще облечете седмия ден, когато отивате при Бога? Тогава ще облечете най-хубавата си дреха — дрехата на любовта. Като облечеш тази дреха, лицето ти ще бъде весело и засмяно. Ще кажеш: Татко, свърших работата, която ми беце

определил. Бог ще се усмихне и ще си каже: Имам един син, на когото мога да разчитам.

Велика наука е да знаеш, как да изпълняваш волята на своя небесен Баща. Това не е лесна работа, както не е лесно да свириш и пееш. Големи мъчнотии е минал музикантът, докато си пробие път. Едно време, когато започнах да свиря на цигулка, всички ми казваха: „Цигулар къща не храни.“ Въпреки това, аз продължавах да свиря. Първият ми учител беше добър, даде ми основните правила на цигулката. Вторият ми учител беше чех, гениален музикант. Той се вдъхновяваше от музиката. Аз го слушах с удоволствие, когато свиреше. Близките ме питаха, какво ще постигна, като се науча да свиря. Музиката не е най-необходимото нещо в живота. — Не е най-необходимото, но е много важно нещо. Тя върви паралелно с живота. От 25 години аз се занимавам с въпроса за отношението на музиката към човешката душа, какво възпитателно въздействие има тя върху човека. Дойдох до заключението, че човек не може да свърши работата си, както трябва, ако не е музикален. Музикалното чувство в човека е проводник и трансформатор на силите в природата. Колкото пъти съм се натъквал на мъчнотии и трудности, всякога съм се допитвал до цигулката, какво трябва да правя, за да ги разреша правилно. Човек среща мъчни задачи в живота си, които трябва да реши. В помощ му иде музиката. Тя прави чудеса.

Ще ви приведа един пример за въздействието на музиката. Преди години живях във Варна. Хазийката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше да се работи вечер, но не можеше и да се спи. Мислех си, какво да правя. Казах на хазийката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да излеза от квартирата си, и това не направих. Най-после, реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. По едно време слушай, в кръчмата настана тишина. Един след друг, посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време, и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде, далеч от нас. Кръчмарят напусна къщата, но аз знаех, колко ми коштуваше това свирене. Реших в себе си: Втори път няма да свиря това парче. Ако химикът, със задушливите газове, произвежда известен ефект на далечни разстояния, защо музиката, със своите тонове, да не произведе известно влияние върху умовете и сърцата на хората? Всеки музикант трябва да познава силата на своята музика и въздействието ѝ върху човека. Аз нямам пред вид разрушителното действие на задушливите газове, но говоря за благотворното влияние на музиката. Колко време трябваше да свиря онази вечер, за която ви споменах, за да въздействувам на хората да не пият. В края на

краищата, и кръчмарят стана почтен човек, напусна занаята си и започна друга работа. В първо време, хазайката изгуби малко материални средства, но после положението ѝ се подобри. Тя даде дюкяна си за бакалница и беше по-доволна.

Голяма сила се крие в музиката. Трептенията, които вложих в цигулката, разрушиха трептенията на винопийците. — Имаш ли право да постъпваш така? — Има ли право кръчмарят да събира хората около себе си и да ги опива? — Той трябва да се прехранва, да поддържа семейството си. Само с кръчмарство ли може човек да се прехранва? Ето защо, като дойде дяволът при вас, пейте и свирете. — Кажво да пеем или да свирим? — Българинът с тамян прогонва дявола. Едно е важно: или да прогоните дявола, или да го заставите да ви се подчинява, да го направите слуга. Когато дойде небесното войнство при Христа, пяха му песента: „Свет, свет, Господ Саваот.“ Значи, и ние трябва да пеете такава песен, която да има дълбок смисъл. Ще свирите и пеете така, че да постигнете целта си. Разстоянието от главичката на цигулката докрая е всичко 32 см. В тези 32 см. се крие магическата сила на цигулката. Музикантът трябва да е свирил най-малко 20 години на цигулка, за да владее позициите, да може леко, естествено, да минява от една позиция в друга. Колкото по-нагоре отива, толкова по-големи мъчнотии среща. Понеже местата на тоновете в цигулката не са опреде-

лени, цигуларят трябва да има особено чувствително и развито ухо, да схваща и най-малката разлика между тоновете, да ги предава в тяхната чистота. Когато се научи да свири във всички позиции, цигуларят взима по няколко тона заедно и ги съчетава в акорди. Изобщо, цигулката изисква голяма точност, голямо концентриране. Ти не можеш да свириш добре, ако умът ти не е концентриран. Казваш: Не зная защо, днес не ми върви цигулката. Цигулката е направена от някой майстор, а тоновете излизат от онзи, който свири на нея. Мнозина свирят и пеят, но още не са дошли до Божествената музика и песен. Трябва да бъдеш голям майстор, за да преодолееш мъчнотите, които срещаш на пътя си. За да дойдеш до Божествената музика, всеки ден ще се натъкваш на препятствия, поставени от човека. Божественото расте и се развива при големи противоречия и противодействия. Те водят към истинското, хармонично съчетание на тоновете.

Говоря за музиката, но това не значи, че всички можете да бъдете музиканти. Обаче, всички можете да пеете и да мислите. Всеки не може да бъде цигулар, но всеки може да бъде градинар, да обработва мозъка си, както градинарят — своята градина. Ако не обработваш мозъка си, ти не си човек. Ако не обработваш сърцето си, не си човек. Ако не развиваш волята си, не си човек. Отивам по-далеч и казвам: Ако не можеш да пееш и свириш, не можеш да се наречеш човек. — Срам ме е да пея. —

Защо те е срам? — От критиката. — Остави критиката настрана. Ще кажеш, може би, че музиката е достигнала своето крайно развитие. Не, още много има да се учи. Ето, цели 25 години свиря и изучавам особеностите на цигулката и още не съм се домогнал до крайните резултати. Какви са резултатите, за вас не е важно. Колкото и да ви говоря за тях, няма да ме разберете. Ако впрегнете волята си да пеете, да дойдете до чистите тонове, бихте постигнали нещо. Но ти казваш: Не мога да пея, не мога да работя, не мога да ходя правилно. Първата работа на човека е да се учи да ходи ритмично; след това, да се научи да работи, да свири, да пее, да рисува, да пише. Човек не трябва да се срамува от труда и от работата; да се интересува и от най-малките неща. Едно време българите считаха, че цигулката е достояние на циганите. Затова казваха, че цигулар къща не храни. Днес не е така; цигуларите печелят много. Те хранят къщата. Ако нямаше цигулари, и къщи нямаше да има. Къща без гъдулка, нищо не струва. Гъдулката е мъжът, който свири. Мъжът е една гъдулка, жената — втора. Те настройват гадулките си и заедно свирят.

Основната мисъл, която искам да ви остава, е да имате любов в душата си. Вие имате любов, но вашата любов е специфична. Първо проявете любовта, а после я изучавайте. Като се прояви любовта у вас, тя ще събуди всичките ви дарби и способности, всички красиви и

благородни чувства. Само така ще разберете, какво трябва да правите всеки ден. — Аз не мога да направя нищо. — Работи в областта на любовта и ще видиш, какво можеш да направиш. Като пееш и свириш, ще разбереш, за какво си способен. От 25 години аз свиря на цигулка всеки ден, поне по 15 — 20 минути, и съм разбрал, какво може човек да направи, и какво Бог прави. Преди години ме запитаха: Ти годен ли си? — Годен съм. — Де е годеницата ти? — Аз я нося винаги със себе си. — Къде е тя? — Ето я, тя е моята цигулка. Аз обикалям с нея света. Досега тя не ми е казала нито една обидна дума. Тя има отличен език. Никога не говори лоши думи. Великият Божи Дух е вложил мисълта си в човека, и чрез нея Той създаде инструментите, на които се свири. Не е лесно да направиш инструмент. Велик е бил онзи, който пръв открил азбуката, перото, инструмента. Велик е бил Онзи, Който е създавал очите — прозорците на човешката къща. Хиляди години разумният свят е работил, докато създаде удове на човешкото тело, т. е. на къщата, в която душата живее.

Мисълта, която искам да ви оставя днес е — всеки да избере нещо, върху което да работи. Работете, например, върху движението. Голямо е значението на движението. Ако ораторът знае, как да държи ръцете си, и как да ги движи, той може да произведе преврат в слушателите си. Едно хармонично движение, направено на място, крие в себе си цяла наука.

Бъв вървежа на човека също има цяла наука. С движението на краката, едновременно се движат и умът, и сърцето. Това не е нищо друго, освен вътрешна работа на човека. Истински човек е онзи, който има хармония в движението на краката, ръцете, ума, сърцето и волята. Някой няма пет пари в джоба си. Намира се в трудно положение, но не знае, какво да прави. Много просто — музикант си; вземи цигулката си, излез на пътя и свири. Певец си — излез на пътя и пей. Излез сред София да свириш и пееш. След това, тури парите в джоба си и продължи своя път. Но ти се стесняваш, не знаеш, какво ще кажат хората за тебе. В това няма нищо срамно. Да нагрубяваш хората, това е срамно. За предпочитане е да ходиш и пееш по улиците, отколкото да нагрубяваш, да обиждаш хората и да вършиш престъпления.

Време е вече да влезете в новия път и да заживеете по нов начин. И старият път не е лош, но е много дълъг. Той има много извивания, много забикалки. Той е подобен на реката, която лъкатуши. Аз ви давам най-краткия път. Той е по-правилен, по-чист, отколкото онзи, който продължава хиляди години. Ако идеята за Бога не може да ви направи свободни, защо ви е тя? Ако идеята за любовта, мъдростта, истината, за живота, знанието и свободата не могат да ви направят свободни, защо ви са те? Казвате: И с тези идеи остаряхме. — Защо не се подмладите? — Не знаем как. — Аз ще ви дам начин за подмладяване. Ще ви науча, как

да се освободите от недостатъците. — Невежи сме, слаби хора сме. — Ще ви дам начин, как да придобиете знание и сила. Обаче, това не може да стане изведнъж. Аз мога да ви преподам една лекция по музика в един час, но преди това, ще ви изпратя при един професор по музика, да се подготвите. Като свършите при него курса по музиката, тогава ще влезете в областта на новата музика. Засега, тази област още не е разбрана за вас. Днес не може да се говори за окултна музика. Тя изисква дълбоко разбиране. Какво ще разберете, ако ви кажа да изпеем нещо в терца, кварта или квинта? Някои ще разберат, но повечето ще останат чужди за нея. Те не са музикални.

Днес аз не искам да свиря. — Защо? — Времето не е подходящо. Когато времето не е подходящо, мнозина не разбират музиката. И тогава, вместо да събуди у човека положителни качества, тя събужда отрицателни. Затова е казано в Писанието: „Всяко нещо си има своето време.“ Как се познава това? — То се подсказва отвътре. — Кога трябва да пее или да свири човек? — Когато се намира в тъжно, мрачно състояние на духа. Той трябва да си пее тихо, за себе си, докато измени състоянието си. Каква музика е тази, която не може да измени състоянието на човека? Музиката е дадена за вътрешна услуга на хората. Аз говоря за вътрешната, интимната, неофициалната страна на музиката.

Сега мога да ви изсвиря една българска песен. Питате: Защо българската песен е толкова тъжна? — Тъгата в нея представя отпечатък от миналото. Като свирия тези песни, аз се свързвам с тъгата на българина, след което трябва да употребя усилие и време, за да се освободя от нея. Когато българинът паднал и се отклонил от правия път, той изгубил едно от най-хубавите си чувства — любов към Бога. Така се създала тъжната българска песен. После, като минал през материализма, той си казал: Няма защо много да мисля. Бог да мисли за всичко. Той се отпуснал свободно, започнал да пее и да се весели. Така се създала веселата песен. Той казвал: Докато е време, ще си поиграя, ще си посвиря, че ако искат, нека ме бият. (Учителят свири тихо една българска песен, след нея друга, хоровадна, и трета — тъжна). Те означават: Загазихме я ние! Няма ли някой да ни покаже пътя, отде да минем?

Изпейте песента „Всичко в живота е постижимо, когато доброто е основа, а разумността — цел, с която Духът гради великите бъднини.“

Основната мисъл на тази лекция е, че вие имате дарби и способности повече, отколкото си мислите. Не сте благодарни от това, което имате, защото не сте работили правилно. Честно имате успех в работата си, това не показва липса на дарби и способности. Имате препятствия — ще ги преодолявате. Работете така, че всеки да прояви особеното в себе си. Стремете се към разнообразието на живота. Затова,

всеки да си избере нещо специфично, върху което да работи: един да работи върху ръцете си, да им предаде хубава форма, друг — върху вървежа си, да се научи да стъпва така, че да изразява музика, трети — върху красотата. — Да се молим на Бога, да ни даде нещо наготово. — Молитвата е велико нещо. Моли се, но така, че молитвата ти да се придружава с песен, музика, учене и работа. Само така ще разрешиш задачите си. В широк смисъл на думата, молитвата подразбира работа. Като учиш и работиш, ти се молиш. — За нас ли е това нещо? — За вас, разбира се. Като ви наблюдавам, намирам, че някои от вас са добри скулптури, хубави бюстове сте изработили. Това, което всеки човек представя, е резултат на неговата собствена работа. Всеки сам себе си е изработил. Казваш: Нищо не мога да направя. — Лъжеш се, ти си скулптор, сам си изработил своето тело. Какво повече искаш?

Сега ще ви дам една работа, а именно, да смекчите езика си, да го привикнете да изговаря думите меко, сладко. Засега езикът на повечето хора е груб. Мъжът казва на жена си: Маро, дай хляба! В думите му се чете заповед, настойчивост. Ако иска да задоволи жена си, мъжът трябва да се обърне към нея нежно, внимателно и да ѝ каже: Маро, моля ти се, донеси хляба. Като го донесе, той трябва да ѝ каже: Благодаря, много си добра и услужлива. Като слуша мекия и сладък език на мъжа си, и жената отговаря по същия начин. Тя е доволна от

него и се стреми да му услужва с любов. И двамата са готови да дават от себе си. Когато цигуларят свири добре, публиката е доволна от него и е готова да дава повече. Ако не свири добре, публиката нищо не дава.

И тъй, всеки трябва да работи, да развива в себе си нещо специфично. Някой иска да стане набожен. — Това е мъчна работа. Ето, от толкова години работите духовно и още не сте постигнали ценни резултати. Друг иска да стане голям оратор. И това не се постига лесно. Ако говориш като всички хора, ще кажат: Обикновено говори. Говориш логично, казват: Сухо говори. Говориш отвлечено, казват: Разхвърляно говори. Сега и аз, като говоря, мисля, по какъв начин да ви задоволя. Има начин, по който мога да задоволя всичките си слушатели. Като свърша беседата си, ще се спра пред вратата и, като се ръкувате с мене, на всекиго ще дам в ръката по една златна монета. Тогава ще кажете: Много хубаво говори този човек. Отлични идеи изнася! Ще дохождаме редовно да го слушаме. Не само че нищо не взима, но отгоре на това и дава. Беседите му са нещо особено! — Така е, но подобна беседа аз държа един път в петте години. Представете си, че ме слушат двеста души и на всеки дам по една златна монета. Знаете ли, на каква сума възлиза? Ще кажете, че ви подкупвам. Като ви се плаща за нещо, не ви ли подкупват? Обаче, аз съм решил да работя и да свиря даром. Имам златни монети в джоба си. Вместо да ми тежат,

решил съм да ги дам, за да ми олекне. На мене ще олекне, а слушателите ми ще си отидат по домовете доволни.

Какво преставя златото? — Знанието, което трябва даром да раздавате на хората. То е общо достояние на всички. Всеки трябва да получи по нещо от твоето знание. Правиш добро на никого, без да очакваш благодарност. Това добро ще даде своя плод. Като слушате беседата, и да не разберете цялата, все ще остане една мисъл в ума ви, която ще принесе своя плод. При среща с познати, и вие ще кажете по една мисъл от беседата, върху която те ще мислят. Всяка мисъл, изказана навреме и с любов, принася своето благословение. Всяка блага дума, всяка добра мисъл идат от Бога. Изобщо, добрите, разумните, хубавите неща винаги идат от Бога. В това отношение, човек е проводник на Божественото. Следователно, работете съзнателно върху себе си, да приемете правилно Божественото и да го предадете правилно.

Искате да ви свиря български песни. Какво ще придобиете от тъжните български песни? Българинът е тъжен, защото е изгубил любовта си към Бога. Той търси начин, как да намери изгубеното. Днес българинът играе и пее, но с игра не се изправят работите. Аз зная една песен и я наричам „Песен за изправяне на погрешките“. Аз я свиря един път на десет години. Зная и друга една песен, която свиря един път на двадесет години. Тя е „Пе-

сента на Блудния син“. Досега съм я свирил три пъти. Като я свиря, аз се изцапвам толкова много, че след това дълго време се чистя. Скъпо струва такава песен. В тази песен се изнасят причините и последствията за падането на човека. В тъжните песни се крие упадъкът на дадена култура. Бъдещето ще открие в европейската музика причините за упадъка на съвременната култура. Днес ние се нуждаем от една нова песен — „Песен на Любовта“, която носи живот. Ние се нуждаем от нова песен — „Песен на Мъдростта“, която носи знание. Ние се нуждаем от нова песен — „Песен на Истината“, която носи свобода. Тази е новата песен.

19. Лекция от Учителя, държана на
25 януари, 1933 г. София. — Изгrev.

Значение на удове

Размишление.

Ще прочета 36. Псалом, защото още в първия стих той съдържа едно психологическо преживяване.

„Беззаконието на нечестивия говори вътре в сърцето ми.“ (— 1 ст.). — Значи, някой върши престъпление, а беззаконието говори вътре в сърцето ти, като че ти го вършиш. Пияница та пие, а ти трябва да плащаш. Казвам: Чудно нещо, нито съм ял, нито съм пил, а трябва да плащам.

„Няма страх Божи пред очите му.“ — Много естествено, страхът от Бога е елемент на разумността. Неразумният не знае, какво нещо е страх от Бога.

„Защото се лъже в очите си.“ (— 2 ст.).

Страданията не са нищо друго, освен вътрешна драма в човешкия живот. — Защо страдат хората? — Сега аз не искам да се занимавам с този въпрос. Да се занимавам със страданията на хората, това значи, да се занимавам с техните нечистотии. По-добре да се заровят нечистотиите в земята, дето след време, само по себе си, ще се пречистят, отколкото ти да ги чистиш.

Мнозина изучават закона на превръщането, искат да придобият много знания. Ако искаш да придобиеш много знания, не ставай хамалин, т. е. не носи знанието на гърба си, но го приеми в себе си, докато го обработиш. Носиш сто килограма на гърба си, пригърбиш се от тежест, а нямаш, какво да ядеш. Този товар не е твой. Като дойдеш до определеното място, ще го оставиш. За тебе ще остане само тежестта, ще знаеш, че си носил товара на някого. Носи знанието на гърба си, както ученикът носи торбичката си и отива на училище. Твое е само онова в торбичката. Радвай се на знанието, което носиш, както малкото дете се радва на ябълката в ръката си. Докато ябълката е в ръката ти, изяж я, да не би някой по-силен от тебе да я вземе и изяде. Колко пъти малкото дете плаче за ябълката си, която, по-голямо и по-силно дете от него, му я взело и изяло. Ако не можеш да се ползуваш от знанието си, ще дойде по-силен от тебе, да ти го вземе.

Всички хора имат уста, но ако запитам някого, защо му е устата, ще каже, че е за ядене и за говорене. Значи, имаш уста, но не знаеш, защо ти е дадена; имаш нос, уши, не знаеш, защо ти са дадени. Обаче, френолозите, хиромантиците знаят, защо и за какво са дадени на човека ръцете, очите, носа, устата и ушите.

Как ще нарисувате лицето на човека? Ако питате мене, аз мога да нарисувам човешкото лице в най-прост вид: вместо очи, две колелца; вместо нос, права линия; вместо уста, равен-

ство. Устата уравнива работите. Така нарисован човекът, имате най-новата форма художество. Искаш някога да знаеш, дали даден човек има добра външна обхода. — Много просто, виж ушите му. Който има красиво ухо, той се обхожда добре, постъпките му са правилни. Ако ухото на човека не е красиво, колкото и да се мъчи да постъпва добре, няма да може. Искаш да знаеш, дали даден човек е умен, интелигентен — виж носа му. Красивият нос изразява много неща. Чрез носа се проектира човешката мисъл. С помощта на телескопа, астрономът вижда опашката на някоя комета. Тя изглежда малка и близо до него. Всъщност, тази комета се намира на стотици километри далеч от него. Всеки уд на човешкото лице — очите, носът, челото, устата, ушите са създадени по особен начин и се развиват по специфичен път. Погледнеш ли очите на човека, ще познаеш чистотата на сърцето му и благородството на неговата душа. Който не може да чете по очите, нищо не знае за душата.

Казано е в Писанието: „Само чистият по сърце ще види Бога.“ Казват, че човек трябва да има и чиста мисъл. И желанията му трябва да бъдат чисти. Понеже чистотата има отношение към материалния свят, затова човек трябва да бъде чист и по ум, и по сърце, и по воля. Това значи, да води чист живот на земята. Без чистота, земният живот няма никаква цена.

Като ученици, вие трябва да изучавате носа, устата, очите, ушите си, да се познавате.

Носът, например, показва, какви са мислите на човека. Същевременно, носът определя и човешките способности. Във всеки квадратен милиметър на носа се крие известна дарба или способност. Външно всеки орган има определена служба, но, същевременно, той има и друга служба. Носът е орган за мирисане, но той има отношение към ума. Ухото е орган за слушане, но то показва, каква обхода има човек. Изобщо, ухото има отношение към волята. Ухото на музиканта се отличава от ухото на немусикалния човек. Като ви наблюдавам, досега аз съм харесал ухото само на едного от вас. Само един от учениците има добре развито ухо. То отговаря на мерките, които изисква красивото ухо. Останалите трябва да работите още много, за да развиете ухото си. Не е лесно да моделираш ухото си, да го направиш, каквото трябва. Който знае, как да работи, в няколко месеца може да подобри ухото си. Ако не знае, ще работи с години, докато има някакъв резултат. Първо, трябва да се даде на ухото красива, правилна външна линия; после, да се работи върху вътрешния му строеж. За да се моделира ухото, волята трябва да вземе участие. Тя има отношение към брадата. Следователно, добре развитото ухо има връзка с добре оформената брада. Като работите върху своите удове, вие се свързвате с духовния свят и го изучавате.

Мнозина говорят за духовния свят, стремят се към него, но нямат елементарна пред-

става за реда и порядъка там. Те искат да влезат направо. Това желание е на място, но за да се реализира, нужни са условия. Всяко желание, всяка мисъл трябва да цъвнат, да завържат и да дадат плод. Иначе, те не могат да се реализират. Затова е казано в Писанието: „По плода им ще ги познаете.“ Казваш: Вярвам в Бога; вярвам, че Той съществува. — Щом вярваш в Бога, ти трябва да имаш отношение към Него. Какви са отношенията ти? Какви са отношенията на художника към неговата картина? Какви са отношенията на майката към детето? Какво желае майката? Тя иска детето ѝ да прилича на нея, ако не напълно, поне в една черта. Ако детето прилича на майката, тя се радва.

Изобщо, приятно е на родителите, децата им да приличат на тях. Има случаи, когато детето не прилича нито на майката, нито на бащата. Те гледат детето си, чудят се, на кого прилича и отде е дошло. На същото основание, приятно ви е, когато желанията ви приличат на вас. Вие гледате на тях като на ваши деца. Ако не приличат на вас, не ви е приятно. — Не разбираме, как могат желанията ни да приличат на нас. — Много неща не разбирате, защото материалният свят ви е завладял, по цели дни и часове мислите само за прехрана, за високи служби, за хубави къщи. При това положение, каквото и да ви се говори за духовния свят, за различни науки — астрология, френология, хиромантия — все едно, че гово-

рят на кираджийския кон. Той казва: Колкото и да ми говорите за Бога, за ангелите, за наука, нищо не разбирам. Моят бог е господарят ми, който цял ден ме товари. Напълни колата с брашно, впрегне ме, седне напред и с камшика си ме подкарва да вървя. Колкото и да му се моля, нищо не помага. Той си знае едно: да ме впряга, да му пренасям товара и за мене не мисли.

Казвате, че конят не разбира нищо. — Конят не разбира, и господарят му не разбира; някога и вие не разбирате. Първо, ще потупаш коня, да го разположиш; ще го нахраниш добре, ще кажеш на господаря му, че има отличен кон. Като го храни добре, ще се повдигне цената му. Така, както го впряга по цели дни, ще го умори и ще го загуби. Този кон не е кираджийски, не може да се отнася толкова грубо с него. После ще му каже, че щастieto на целия му дом зависи от неговия кон. Така говоря и аз на господаря на този кон. Не мислете, че го залъгвам. Аз му говоря истината. Господарят трябва да знае, че уреждането на неговите работи зависи от отношението му към този кон. Ако се отнася добре с коня си, и работите му ще вървят добре. Аз зная, какво нещо е конят, но не искам да говоря за това, не искам да разкривам тайните на Битието. Конят минива през Питагоровата школа, затова през целия си живот трябва да мълчи. Даже и цвilenето на коня не зависи от него. То се

предизвиква от юздите, които се поставят в устата му — тегли го нещо.

Като ученици на велика Школа, и вие ще минавате през специфична област, която изисква пълно мълчание. Каквото видиш и чуеш, ще мълчиш: ще бъдеш глух и сляп за всичко. Някой те бил или ругал, ще мълчиш. В това време ще мислиш за Господа. Само така ще постигнеш това, което душата ти желае. — Искам да бъда добър. — Ти си застанал на фалшива основа. Бог те е създал добър. Нищо не ти остава, освен да проявиш доброто, вложено в тебе. Дойде в ума ти една добра мисъл, или в сърцето ти добро чувство, колкото и да са малки, реализирай ги. Например, виждаш на обувката си едно малко петно. Казваш: Ще дрънна на звънеца да дойде слугинята и го очисти. — Не, ти сам ще го очистиш. — Защо плащам на слугинята, ако в този случай не ми послужи? — Сам ще го очистиш. Ако викнеш слугинята, тя ще го очисти, но понеже е отегчена от постоянни услуги, ще остави своето недоволство върху тебе и, като излезеш в града, може да се подхлъзнеш някъде и ступиш крака или ръката си. Благодарни на Бога, че можеш и сам да си услужваш. Наведи се малко, изчисти обувката си и продължи работата си. Искаш да прочетеш нещо от Евангелието, но си казваш: Много пъти съм чел Евангелие, сега да видя, какво пишат вестниците днес. — Не, първо прочети нещо от Евангелието, поне два-три стиха и мисли върху тях. Има

време и за вестника. Евангелието ще ти донесе нещо повече от това, което очакваш. Ще работиш с радост и веселие, да постигнеш желанията си. От вас се иска външна и вътрешна радост, чрез нея да предадете нещо и на окръжаващите. Изгубиш ли радостта си, всичко губиш.

Казваш: Никой не ме обича. — Ти се заблуждаваш. Първо, ангелите те обичат. Когато те носеха от небето, те обиколиха земята три пъти с тебе заедно. Това не е ли обич? В едно предание се казва, че всеки човек, който слиза на земята, минава през специфична врата. Никой не може да мине през тази врата, освен онзи, за когото е определена. Тя е толкова малка и тясна, че и с микроскоп не се вижда. Като дойдеш до тази врата, ще я отключат и веднага след тебе ще я заключат — никой друг да не минава през нея. Ако друг някой си позволи да мине през тази врата, всичко е свършено с него; той скъпо ще плати. Не мислете, че лесно се слиза на земята. Само през една врата можеш да минеш и то, само когато се отключи. Следователно, на земята можеш да дойдеш само през една врата. Връщаш ли се на небето, можеш да минеш през много врати — отдето искаш.

Питате: Верно ли е това, или не? — За онзи, който знае и разбира нещата, това е верно; за онзи, който нищо не знае, не е верно. Давам ти пари, но ти питаш, истински ли са, или фалшиви. Иди в гостилницата, дай парите

на гостилничаря и виж, ще ги вземе ли, или ще ги върне назад. Ако ги върне, фалшиви са; ако ги задържи и срещу тях ти даде ядене, истински са. Истината трябва да се провери.

Преди няколко дни дойдоха при мене дре-три сестри, казаха ми, че искат да се занимават с духовна работа, да свършат по-скоро работата си на земята. Когато се занимава с такава работа, човек се натъква на различни духове, с които мъчно се справя. Те му говорят на различни езици. Хиляди години да живееш, няма да научиш техните езици. Тези духове се опитват и мене да лъжат, но аз ги оставям свободни, да се проявяват, както искат. Тези сестри се намират вече под тяхното влияние. Те ги карат да дохождат при мене по три пъти на ден, да ми целуват ръка. Чрез сестрите, духовете искат да покажат, колко много ме уважават. Това е ласкателство. Като ги гледат, братята и сестрите се чудят, защо тези няколко сестри се изреждат, една след друга, да ми целуват ръка. Между тези духовни сестри имаше и двама братя. Аз знаех, какви духове ги ръководеха, на какъв уровень са. Докато те караха сестрите и братята да ми целуват ръка по три пъти на ден, после почнаха да ги пращат на работа в града, за да не посещават беседите в неделя и сряда. Аз нямам нищо против това, но казвам: Ако те идат в клас и нищо не научават, или слизат в града и пак нищо не придобиват, нито едното, нито другото има смисъл за тях. Има смисъл да ходиш там, дето можеш

да вършиш Божията воля. Майката изпраща детето си на училище да учи, но то слуша съветите на лошите момчета и отива с тях в гората да играе. Вечерта се връща у дома си и лъже майка си, че било на училище. Всъщност, то бяга от училището и отива в гората. Това дете има много учители, затуй нищо не може да научи. Най-после, като не научи нищо, човек казва, че Духът му говорил.

Едно трябва да се знае: Възвишеният Дух, т. е. Божият Дух говори само чрез съвършения човек. Ако обтегна четири струни на една дъска, и най-голям музикант да съм, нищо не мога да изкарам. Дъската трябва да се превърне в съвършен инструмент, а който свири, трябва да бъде първокласен маг. Мислите ли, че ако нямате условия и вътрешно разположение, Духът може да изкара нещо от вас? След това, ще ме питат, какви са тези духове, които ги занимават. Аз ги познавам добре. Едни от тях са свършили училището едва с тройка; други са изключени от училището. Тези духове ще говорят за възпитание на хората! Те ще минават за ръководители на човечеството! Те ще заемат мястото на Христа, на св. Богородица и ще се произнасят за мене, че съм бил първокласен учител. Аз не съм буквоедец, но казвам: Изпитвайте духовете и разберете, от Бога ли идат, или не. И вие сте медиуми, през които духовете влизат и излизат, всеки ден ви разиграват и ви правят смешни.

Казваш: Стар човек съм, не се лъжа. — Не си стар. Друг казва, че е млад, иска да се оправдае за грешките си. — Не си млад. Под млад и стар се разбира друго нещо. Млад е онзи, който е впрегнал на работа дарбите и способностите си, вложени в него. Стар е онзи, който е работил като кираджийски кон, и гърбът му е оклузен. Един ден, когато духовете ви оберат и вземат от вас всичко, каквото сте имали, вие, наистина, ще станете стар, и никой няма да ви обръща внимание. Какво представят любовните писма на момъка до неговата възлюбена? Те били откровения на Духа! Момъкът пише: Ако се съ согласиш да се ожениш за мене, ще те гледам като писано яйце. Ти ще живееш при мене като царица. Не мога без тебе. Готов съм на всички жертви. Момата трябва да бъде умна. Преди да отговори на любовното писмо, тя трябва да разгледа, какви са ушите, носа, очите, веждите на момъка. Ако ушите и носът му са безформени, а очите затворени, тя трябва да му пише: Моля ти се, престани да ме безпокоиш с твоите любовни писма. Искам да бъда свободна, не ме смущавай. Казвам: Щом ви лъжат в името Божие, вие трябва да разбирате тези лъжи.

Любов, в която влиза лъжата, не е истинска. Това е забава. Вие трябва да познавате човека по очите, ушите, носа, устата, да четете по него, като по книга. Тогава, нито вие ще се лъжете, нито другите ще ви лъжат. Ако направиш една грешка, ще я изправиш, без да

се оправдаваш. Никой от вас не трябва да става проводник на духовете, да лъже. Никаква лъжа не се позволява, даже и бяла. Някога несъзнателно ставаш проводник на лъжата. Будност се иска, да не допускате лъжата в себе си. Кипнеш, разгневеш се, търсиш виновника вън от себе си. Има външни причини, но ти трябва да се въздържаши; ако се разгневеш, трябва да трансформираш състоянието си. — Как да го трансформирам? — Хвани ухото си. Има едно място на ухото, като го хванеш, веднага гневът изчезва. Ако сам не се хванеш, други ще те хванат, но цял ден ще бъдеш неразположен. Хвани ухото си и кажи: Слава Богу, минах една криза. Ако дадеш ход на гнева си, ще обидиш някого и после ще съжаляваш, че си прибързал. Така се излагаш пред себе си и започваш да свиваш очите си, да прикриваш своята грешка. И крадецът, като краде, свива очите си. С това той иска да каже: Аз се нуждая от по-малко светлина.

Един чиновник работи в известно учреждение. Десетки години отива на работа и се връща, но работите му не се оправят. Един ден, отчаян от живота, той си казва: Не мога ли и аз, като другите, да бръкна в касата и да си подобря положението? Една шивачка ходи ред години от една къща в друга, по цели дни шие, но работите ѝ все не се нареждат. Най-после, като отиде да шие в някоя богата къща, тя се оглежда натук-натам и си казва: Никой няма да

ме види, ще бръкна в касата да си взема нещо. — Ще откраднеш, но скъпо ще платиш за тази кражба. — Какво да правя? — Не слушай духовете. Те ти нашепват да откраднеш малко пари, да подобриш положението си, да си направиш къщичка, да заживееш като човек, с много дрехи, храна и други удобства. Крадеш на едно място, на второ, на трето, но дохожда ден, че няма какво да крадеш. Питаш духовете: Сега какво трябва да правя? — Ще отидеш на друго място. — Ако ме хванат? — Ще те турят в затвор. — Ти къде ще отидеш? — Ще отида при друг човек, да му нашепвам, като на тебе, да открадне нещо.

Днес всички хора са изложени на изпитания. Духовете ги изпитват, да видят, какви са очите, ушите, устата, носа им. Така, всеки ще разбере, дали мисли и чувства правилно. Казваш: Защо трябва духовете да ме изкушават? Те не те изкушават, но чрез тях трябва да решиш една задача. Дойде един дух и ти нашепва: Иди в кантората на еди-кой си банкер и си вземи от касата, колкото пари искаш. Той не е в кантората си, и ти имаш свобода да правиш, каквото искаш. Ако някой дух ми нашепне същото, ето какво бих направил. Ще напиша писмо на банкера със следното съдържание: Господине, от твое име ми се каза да взема от касата ти, колкото пари искам. Верно ли е, че ти си опълномошил някого да ми предаде твоята воля? Защо да не влезе в споразумение с този банкер? Изобщо, недоволството на хо-

рата и недоразуменията между тях стават причина да ги разиграват духовете и да им създават неприятности. Човек трябва да разбира реда и порядъка в природата, да знае, как да постъпва. Парите са нужни на банкера, чрез тях той се изпитва, но за мене те не са нужни. За мене не е нужно да бъда даже земеделец. Каин беше земеделец, занимаваше се с грубата и гъста материя. Авел беше овчар. Той водеше по-добър живот от Каина. Ревността накара Каин да убие Авела. За да не греши, овчарят трябва да разбира законите, да знае, как да постъпва.

Изобщо, всеки занаят, всяко изкуство, с което човек си служи, има за цел да развие нещо в него. Досега не съм срещнал в България нито един земеделец, който да знае, по колко зрънца съдържа всеки житен клас от дадена нива. Когато и да питате за това, ще ви каже, че предполага да са 10—20 зрънца, но не знае с положителност. Ако запитате земеделеца, по колко зрънца царевица има във всеки кочан, той ще вдигне рамене и ще каже, че не знае. Като дойде да брой парите за житото и царевицата, това знае, но по колко зрънца има в тях, не знае. Той казва: Това е Божя работа, не се отнася до мене. Парите, които още утре ще му вземат, може да брой, а зрънцата не може.

Сега, у вас се явява мисълта: Може ли да се живее без пари? Аз оставям този въпрос настрана и питам: Може ли да пътуваш без кораб във водата? — Не може. — Без криле

във въздуха може ли? — Не може. — Без хляб в гостилницата може ли? — Не може. — Извор без вода може ли? — Не може. Обаче, има случаи, когато може и без кораб, и без криле. Ако вървиш по сухо, защо ти е кораб, защо ти са криле? Щом имам магическата тояжка, всичко ще имам: ще тропна с нея, и корабът ще дойде, и крилете ще имам. С тях ще обиколя цялото пространство. Ще кажете, че това е приказка от „Хиляда и една нощ.“ Ако царският син пожелае да пътува по море, достатъчно е да отиде до пристанището, за да се качи веднага на специално изпратена яхта. Защо и ти, който владееш магическата тояжка, не можеш да се качиш на една яхта и да обиколиш целия свят? Защо това, което е възможно за царския син, да е невъзможно и за тебе? Докато живееш в невежество, ти ще бъдеш прост, обикновен човек, с обикновени възможности и условия. Обаче, като учен, като царски син, ти ще разполагаш със специална яхта за пътуване. Има едно неудобство и за царския син, а именно, морето не се подчинява и на царската воля. И царският син, като влезе в морето, ще изпита вълните и бурята, ще се блъска от един ъгъл на друг, ще усети действието на морето. Който разбира Божиите закони и ги изпълнява, ще влезе в специална ладия и ще заповяда на морето да бъде тихо и спокойно. Щом слезе на пристанището, морето ще се прояви, както иска. Такъв пример имаме с Христа. Когато влезе с учениците си в ла-

дията, Христос заспа. В това време се яви силна буря. Учениците се уплашиха и казаха: Учителю, потъваме! Христос се обърна към духовете на вятъра и каза: Спрете за малко. Щом стигнем на брега, продължете упражненията си.

И тъй, същественото, което трябва да знаете, е да разчитате на своя капитал. Кой е вашият капитал? Това, което Бог е вложил във вас, и това, което сами сте изработили. Трябва да работите, за да увеличите своя капитал. Вие не сте дошли на земята да бъдете щастливи. Това отпосле ще дойде. Вие сте дошли тук да развивате своите дарби и способности, и чрез тях да свършите някаква работа, колкото и да е малка тя. — Дотегна ми да уча, да работя, да се моля, да ям. — Щом ти е дотегнало всичко, готов ли си да отидеш на онзи свят? Помни: Ти имаш условия да живееш на земята, докато си недоволен. Щом станеш доволен от всичко, няма защо да живееш на земята. В човека съществува едно малко недоволство, от което не трябва да се освободи. Малкото недоволство в тебе е Божие благословение. От това недоволство зависи, колко време ще живееш на земята. Изгубиш ли го, почни да се готвиш за другия свят.

Следователно, колкото и да разисквате върху условията на живота, защо сте дошли на земята, защо е допуснато недоволството, ще знаете, че никой не е отговорил на тези въпроси. Има един закон, който е заставил човека да дойде на земята. Този закон не е произво-

лен. Казано е, че когато Бог създаде земята, тя беше неустроена и пуста. Бог създаде и човека по образ и подобие свое и го прати на земята да се учи. Кое накара Бога да създаде човека по свой образ и подобие? И това е въпрос, на който не може да се отговори, но той има свой дълбок смисъл. Радвайте се, че ви е дадено голямото благо и привилегия да живеете на земята. Щастлив е онзи, който се е въплътил и дошъл на земята. Не по-малко благо е и да отидете на онзи свят, но докато сте на земята, използвайте даденото благо да живеете между хората. Ако не оценявате земния живот, как ще оцените небесния? Земният живот представя корените на небесния, а небесният — клонете на великото дърво на живота. Корени има само на земята.

Радвайте се на всичко! Радвайте се, че сте учени и невежи, богати и бедни, че сте млади и стари, че можете и не можете да рисувате. — Стар съм, не мога да рисувам. Следния път всички си донесете по една тетрадка и ще се опитате да рисувате. — Какво ще рисуваме? — По едно око, нос, уста, брада, вежди, ухо, чело. След това ще измервате със сантиметър, колко е дължината на вашите удове на лицето. Важно е да дойдете до нормалните мерки. Така, именно, ще се домогнете до правилната линия, която наричам Божествена. Тази линия се среща във всички удове. Някои рисуват устата като равенство. Наистина, тя уравнява нещата. За астралния свят, т. е. за

света на желанията, устата представя завършен процес. Ако устата се мърда постоянно, това показва, че в човека има нещо незавършено, неустановено. Когато устата е силно затворена, човек се готви да воюва. Ако е отворена — той изпада в положението на паток.

Значи, има едно естествено положение на устата, което разрешава всички въпроси. Недоволен си. Ако можеш да поставиш устата си в това естествено положение, всякакво недоволство ще изчезне. Каквото положение да дадеш на устата си, то не е произволно. Момъкът глади мустаците си, момата пригладва косата си. Това не са произволни движения. Ако момата и след женитбата си е внимателна към външността си, много нещо се очаква от нея. Жалко е, че като се омъжи, момата престава да се докарва. Тя си казва: Няма вече на кого да се харесвам. — Не е права, тя трябва да се харесва на себе си и на Господа. Когато мъжът ѝ я пита, за кого се облякла и докарала, тя да каже: За Господа. Облечи и ти новите си дрехи и заедно да отидем при Господа, да Му се представим, както трябва. Да Му благодарим, че ни е дал възможност да се срещнем и да бъдем щастливи. Това не са празни думи. Жената и мъжът, момата и момъкът трябва да бъдат всякога готови, да се представят на Господа в новите си и чисти дрехи. Така трябва да постъпва жената, да докаже на мъжа си, че има идея, че живее за Господа. Също трябва да постъпва и мъжът.

Престанете да говорите за вашите опитности и да мислите, че сте стари и много знаете. Казвате: Учителят не е женен, не знае, как се отглеждат деца. — Верно е, свои деца нямам, но се интересувам от децата на Господа. Като срещна едно дете, аз го питам, мога ли да бутна малко ухото му. Готов съм даже да платя за това. — Знаеш ли, че ухото ми е свещено? — Зная, но малко ще го бутна. Знаете ли, какво действие произвежда бутането на ухото? Трябва да знаеш, как да бутнеш. Ако си недоволен и бутна малко ухото ти, недоволството ти веднага ще изчезне. Какво ще кажеш тогава? — Ще благодаря. — Някой може така да бутне ухото ти, че вместо полза, да ти причини нещо лошо, да внесе смут в сърцето ти. Ръкуваш се с един човек, и недоволството ти минава; ръкуваш се с друг, недоволството ти се увеличава. Ръката е орган, през който протичат Божествените енергии. От тебе зависи, да дадеш път на тези енергии, или да затвориш пътя им. Всички трябва да бъдем носители на живите сили в природата, т. е. на живите енергии, които изтичат от Бога.

Каква трябва да бъде горната и долната страна на човешката ръка? Грубите външни условия на живота огрубяват горната част на ръката. Ако външната страна на ръката е груба, причината е в мъжкия принцип; ако долната част е груба, причината е в женския принцип. Груба ли е ръката от двете страни, и мъжкият и женският принцип са огрубели. Хвани нежно

ръката си и кажи и на двата принципа: Искам да се смекчите. Причината за грубостта е във вас. Отговорността лежи върху вас, но аз плащам и за двамата. За да не фалира фирмата, трябва да подобрите характера си. След това, хвани и двете си ръце, обърни се към Бога с молба, да внесе мекота в чувствата и светлина в мислите. Ако направиш това упражнение правилно, непременно ще усетиш малка промяна в мислите и чувствата ти. Това са упражнения, които се правят във всяка езотерическа школа.

Сега, вие очаквате всичко наготово. Мислите, че светлината ще дойде отвън. Аз си представям светлината, като линия в постоянно движение. С тази светлина човек изправя линиите на своите удове. Ако външната линия на ухото е правилна и добре очертана, тя говори за един установен характер. Цветът на ухото може да бъде бляд или жълт, но правилно е да има естествен цвят, светлина да излиза от него. Това не значи, че ушите ви са лоши, но всеки трябва да ги ретушира, да изправи някои линии. Дали ушите са малки, или големи, слабо, или силно нагънати, и това има значение. Има една линия на ухото, която наричам първична. Тя трябва да се изучава. В нея е вложен Божественият импулс. От нея произтичат всички качества на човека. В тази линия са вложени зародишите на останалите качества на ухото. Като я развивате, с нея заедно ще развиете и останалите линии на ухото. Ако тази линия не се развива правилно, и другите линии

няма да се развиват добре. — Не зная, как да развивам ухото си. — Хващай ухото си три-четири пъти в месеца, като започнеш отгоре и свършиш надолу. Същевременно, отправяй към ума и сърцето си светли мисли и благородни чувства. Каквито мисли и чувства изпитваш, когато някой те приема у дома си искрено, безкористно и с любов, с такива мисли и чувства прекарай ръката си над външната линия на дясното си ухо, а после на лявото. В това време, тури свободната си ръка на кръста. Като правиш това упражнение, постепенно ще придобиваш нови сили за работа. Това не става изведнъж. Не очаквайте бързи резултати. Малките резултати са за предпочитане пред големите, които внасят заблуждения в човека.

И тъй, като ставаш сутрин от сън, хвани ухото си и кажи: Господи, благодаря Ти за ухото, което си ми дал. Дай ми възможност да слушам Словото Ти. Благодаря Ти, Господи, за носа, който си ми дал, да мога да възприемам благоуханията на света. Научи ме да разбирам дълбокия смисъл, който си вложил в природата. Благодаря Ти за очите, които си ми дал, да виждам красотата в света. Благодаря Ти, Господи, за устата, която си ми дал, да опитвам с нея благата на живота. Благодаря за всичко, което си ми дал, за да го използвам за Твоята слава. Ако се молиш така с години, един ден ще тръгнеш в правия път. А ти какво правиш? Станеш сутрин от сън, туриш ръцете си в джобовете или отзад и не знаеш, какво

да правиш. Така прави турчинът, който няма никаква работа. Къде трябва да поставиш ръцете си? Едната ще туриш на кръста си, а другата отзад на тила, като че ли се почесваш. После ще смениш ръцете си. Ако в това положение на ръцете излезеш в града, какво ще кажат за тебе? Това е мода, която се позволява само вкъщи, когато се готвиш за някаква работа.

Каквото и да правите, изучавайте езика на духовете. Иначе, както вървите, светът няма нито да се възпита, нито да се оправи. От вас се иска хиляди години съзнателна работа, докато се превъзпитате. Това, което днес хората наричат възпитание, не е никакво възпитание. Движенията, които правите, са безразборни. Вие не знаете тяхното значение, не знаете, какъв ефект могат да произведат. При самовъзпитанието си, човек трябва да работи върху движението на очите, на устата си, да ги тренира. Устните трябва да имат естествен червен цвят. У някои устните са бледи, у други синкави. Това показва, че те имат доста венозна кръв. Обаче, всички хора искат да бъдат красиви. Красотата се поддържа с чисти, красиви мисли. А ти седиш, оглеждаш се и съжеляваш, че си побелял, остарял. Докато старият човек в тебе не си отиде, ти не можеш да се подмладиш.

Погледни се в огледалото и кажи: Господи, косата и брадата ми отвън са бели, но направи ме и отвътре бял, да се осмисли белотата. Белият цвят е признак на дълга житейска опит-

ност. За белия цвят, за старостта се говори и в Библията. Четете Библията и правете вътрешен превод, да разберете дълбокия смисъл на съдържанието. Казано е в Писанието да станете малки деца. Като казвам, да си донесете тетрадки за рисуване, вие се смеете и си казвате: Не сме деца. Аз бих желал да станете деца, защото Царството Божие е на децата. Казано е, че кротките ще наследят земята. Значи, децата ще наследят земята, а не учените и силните. Бъдете смели, а не малодушни — да се страхувате, какво ще стане с вас. Дръж в ума си мисълта, че Бог е създал света, и Той го управлява. Кажи си: Аз съм лист на Божественото дърво, и никой не може да ме откъсне от него. Докато съм на това дърво и изпълнявам известна функция, аз ще живея с радост. Откажа ли се от своята функция, всеки може да ме откъсне. Докато съм на това дърво, прехраната ми е осигурена. Следователно, и вие, докато сте на това дърво, не се страхувайте от изпитанията. Казано е в Писанието: „Радвайте се, когато минавате през изпитания.“ Така ще опитате силата си. Бог се радва и весели с онези, които са минали и минават през изпитания. От кого сте по-доволни: От онзи, който копае лозето, или от онзи, който само яде грозде, без да го работи?

Каква е вашата работа? — Да работите върху телото си, върху вашия ум, сърце, душа и дух. Трябва да осветите телото си. Някой гледа устата си и не я харесва. Направи една

промяна, направи нещо ново в устата си. Гледаш носа си и него не харесваш. Направи една малка промяна в него. Колкото и да е малка промяната, тя ще осмисли живота ти. Например, направи една малка промяна във веждите си. Веждите показват, какъв е характерът на човека — установен, или не; постоянен ли е в желанията си, или не; устойчив ли е, или не. Вижете на челото си, развит ли е центърът на смятането. Ако не е добре развит, работите ви не вървят правилно.

Мнозина казват: Учителят трябва да ни учи. — Вие сами ще учите, а Учителят ще ви свети. Щом имате светлина, ще превеждате всичко, което става около вас. Като учите, ще се радвате на ония, които учат. Аз се радвах на всички ученици, които имаха високи бележки. Тяхната печалба беше и моя. Аз знаех, че като учат, тяхното знание ще дойде до мене. Ако аз уча, и те ще учат. Всички неща се предават. Знанието не е само за едного; доброто не е само за едного. Като срещнете добър или богат човек, радвайте се. В реда на нещата е да се радвате на доброто. Само по този начин можете да се развивате правилно. Аз ви давам стимул, както и на мене са давали. Това, което съм придобил, не е дошло наготово, не е отгоре паднало. Ако вие минете през изпитанията, които аз съм минал, досега главата ви десет пъти да е побеляла. Моята глава само веднъж е побеляла. Вие нямате представа, какви трудности се срещат в живота, но те са красиви.

Зад всяка мъчнотия се крие нещо грандиозно и красиво. Мнозина, като станат на 40 — 50 години, казват: Свърши се нашата работа! Така казват много християни. Не, и на 70 годишна възраст ти можеш да свършиш такава работа, каквато и младият не може да свърши. Като станеш на 120 години, ти ще бъдеш авторитет и за невидимия свят. Ще те повикат там да им проповядваш. Там ще се ползуваш с почитта и уважението на всички.

За следния път ще си донесете по една тетрадка без чърти и ще я надпишете: Първа тетрадка на вътрешната окултна школа. В нея ще нарисувате едно око, едно ухо, две вежди, един нос, една уста, не толкова правилно геометрически. След това ще нарисувате брада на стар човек и брада на млад човек и тогава ще пристъпим към обяснение.

Някои математици си представят куба във вид на точка. Вън от куба тази точка не съществува. Тя е проекция на куба. Искаш, например, да проявиш една своя добродетел. Обаче, тя е вън от физическия свят. Как ще я проявиш? Виждаш един отчаян човек. Как ще му помогнеш? С пари не можеш да му помогнеш — той има пари. От ядене не се нуждае — и с ядене разполага. Дрехи също има. Едно остава: Кажи му една блага, насърчителна дума. Кажи: Братко, ти имаш дарби и способности, от тебе ще стане човек. След време, тази дума ще проработи в неговото съзнание и ще повдигне духа му. Тя е подобна на точка, коя-

то няма нищо общо с неговите физически, материални нужди.

Какво съществува в духовния свят, зад точката, не знаем. Ще кажете, че при движението си, точката образува линия. Какво ще кажете за плоскостта? — Знаем, че при движението си, линията образува плоскост. Значи, непространственото — точката, произвежда линия, а линията — плоскост. На земята има линии, но не точки. Точката е извън физическия свят, т. е. в света на мисълта. Следователно, човек е свободен само тогава, когато се движи в своята мисъл, в безпространствения свят. Ще мислиш, ще пееш и свириш за себе си, а не за публиката. Ще мисля, свиря и пея за Онзи, Който е създал мисълта и музиката. Това е моят Учител, моят Бог. Всеки носи този Учител в себе си и за Него ще живее.

Първата задача, като ученици, е да дадете възможност на духа си да се весели, а вие да бъдете радостни. Духът се весели, а човек се радва. Веселието е за великия свят, а радостта — за хората. Казано е в Писанието: „Ще се весели Бог във вас.“ Бог се весели в човека, а човек се радва. Радвай се, че в тебе са вложени несметни богатства. Изучавай ръката, пръстите си, да видиш, какво богатство се крие в тях. Ще кажеш, че хиромантиците познават науката за ръката. — Много неща не знаят те. На ръката има много точки, които ги заблуждават. Дяволът е турил тези точки, да гледат хората и да не виждат. Като пишат, турците си слу-

жат с много точки, знакове на тяхната писмена реч. Понеже мухите кацат навсякъде и оставят своите точки, затова турците пазят грижливо това, което са написали. Днес много от тези точки са излезли от употреба.

Като наблюдавам лицата на хората, виждам, че те правят различни движения, които не са техни, не са естествени. Това са дяволски потици, дяволски точки. Днес това не се позволява. Можеш да носиш дявола на гърба си, но в никой случай не му позволявай да ти тури гем. Който си позволи да ви тури гем, той ви заробва. Като поносиш дявола известно време, ще му кажеш: Слез от гърба ми! Ако искаш някаква услуга от мене, ще ти направя, но да те нося на гърба си, не искам. Не съм дошъл на земята да нося дявола на гърба си, и той да ме управлява. Слез от гърба ми!

И тъй, стремете се да изправите отношенията си към Бога! Освободете мисълта си от ограниченията. Всяка постъпка трябва да бъде свободна и обмислена. Свободен човек е онзи, на когото мислите, чувствата и постъпките са съвършени, както Бог е съвършен. — Защо ни говориш така? — Защото искам да ви помогна. Вие мислите, че сте свободни; всъщност, живеете в ограничения. Вие носите чужди работи в себе си и ги представяте за ваши. Например, изучавате хиромантията, четете Дебарол и предавате казаното от него, като свое. Всъщност, то е чуждо знание. Ще кажете, че той е голям авторитет. Той разполага със знания, но и за него има

неразрешени въпроси. Ако дойде днес, той ще види, че много неща не са така, както ги е изнесъл. Не само той, но всички хиромантици се натъкват на неразрешени въпроси. Като дойдат до едно място, не могат да излезат оттам. Има неща, които и за тях не са ясни. Някой хиромантик предсказва, че децата на известно семейство ще си заминат за другия свят; пет ще заминат, две ще останат. Някога предсказанието се сбъдва, някога не се сбъдва. Правило е: дом, в който има повече момичета, майката живее по-дълго време; ако момчетата са повече, бащата живее по-дълго време. Има изключения и от това правило, но обикновено става според него. Ако синовете и дъщерите са еднакво на брой, и майката, и бащата живеят дълго време. Някога се случва, и двамата да заминат в един ден. За да се продължи животът на майката и бащата, синът и дъщерята трябва да живеят в мир и съгласие. Също така, и родителите трябва да живеят добре. Изобщо, много причини има за продължаване живота на родителите и на децата. Трябва да се знаят, както причините, така и законите за продължаване на живота.

— Да се весели духът ми и да се радва душата ми.

*

20. Лекция от Учителя, държана на 1 февруари, 1933 г. София.—Изгрев.

Честното ухо

Размищление.

Дошло е време, когато човек трябва да има знания и да ги прилага. Ако имаш знания, а не знаеш, как да постъпваш, идат страдания. Казваш: Човек съм, това е достатъчно. — Кои са отличителните качества на човека? Човек е онзи, който мисли право, чувства право и постъпва право. Ще кажете, че тези качества са второстепенни, те не определят понятието човек. Според мене, каквото определение да дадете за човека, вие трябва да мислите право. — Какво нещо е правото мислене? — Оставете този въпрос настрана. Ще вървите в правия път. — Какво нещо е правият път? — Оставете и този въпрос настрана.

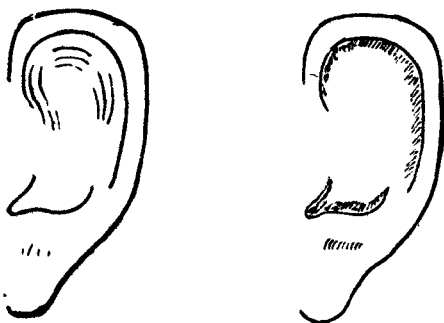
На фиг. 1. стр. 127 е нарисувано приблизително човешкото ухо. Ще изучавате ухото и ще се ползвате от това знание. — Ухото не е човекът. — Оставете това настрана. Знаете вече, че качествата на човека са да мисли, да чувства и да постъпва право. Другите неща ще оставите настрана. — Аз имам желание да мисля право. — Не е важно твоето желание. Ще мислиш право! Твоите мисли са резултат на нещо; твоите чувства са резултат, и твоите постъпки

са също резултат. Значи, едновременно ти имаш три резултата. — Аз мисля право. — Като мислиш право, ти не си главният фактор на мисленето. Преди тебе много други са мислили право. Ще мислиш, както са мислили хората преди тебе. Трябва ли лисицата и вълкът да питат, как и какво да мислят? Лисицата ще мисли като майка си и баща си; и тя ще мисли за кокошките и за курниците, в които се крият. Вълкът ще мисли като своите родители: за някое агънце, за някоя овца или за някое говедо. Той ще прави научни изследвания, как да влезе в кошарата на овцете и да задигне една овца. Като я изяде, търси някое говедо, и него да опита, да направи разлика между месото им.

Някой казва, че обича парите. Като намери касата отворена, бръква вътре и изважда една златна монета. Мислите ли, че той иска да знае свойствата на златото? Ни най-малко. Той се интересува от парите. Ако няма никой около него, ще пъхне бързо монетата в джоба си. Ако има някой, ще държи ръката си отворена, с което иска да каже: Честен човек съм, нямам намерение да задържам монетата за себе си. Честен си, защото над тебе има друга власт, друга сила. Изкуство е, без страх от властта да вземеш парите и да ги туриш на място. Това значи честен, свободен, отворен човек.

Както виждате, фиг. 1 представя приблизителен образ на човешкото ухо. Горната част на ухото е широка. Тази широчина не е абсолютна норма, но представя приблизително ухото

на честен човек. Честността е личен елемент, в който отчасти влиза и себелюбието. Честният никога не лъже, никога не пакости на своя ближен. Каквото прави, той се ръководи от честността. Тъй дадено, ухото не е в своя иде-

фиг. 1

ален вид. Как ще нарисувате съвършено ухо? Както и да го рисувате, все ще направите грешка. Ако го сравните с първообраза, ще видите, колко отклонения сте направили. Ако погледнете своето ухо, ще видите, какви усилия сте направили, докато го създадете. Ушите на някого не са хубави, но не само той е отговорен за това. Отговорен е дядо му, баба му, прадедите му. Десет — петнадесет поколения са работили преди него, днес и той работи, но още не е завършена работата. След него ще

работят бъдещите поколения, докато един ден дойдат до истинския първообраз на ухото. Като заминете за другия свят, вашето ухо ще изчезне, старата фирма ще фалира, ще остане една малка част от костта на ухото. Тя ще покаже, как е работила фирмата. Един ден ще изчезнат фирмите на носа, на устата, на очите — всичко ще изчезне. Ще остане само капиталът — черепът. Това не трябва да ви плаши, това е неизбежност в живота.

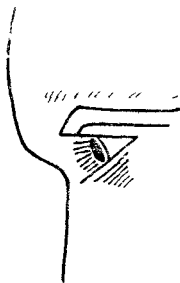
Когато се говори за ухото, разбираме физическия човек. Като погледнеш ухото, ще познаеш, как даден човек постъпва на физическия свят. Ако направите една услуга на честния човек, или имате вземане-даване с него, той веднага ще благодари. Ако е господар, ще каже: Дайте на Иван да се нахрани добре. После ще погледне обувките на слугата и ще каже: Дайте му едни обувки, да не ходи бос; дайте му дрехи да се облече. Ако честният човек е умен, той знае, че като се отнася добре със слугите си, и те ще се отнасят добре с него. Ако не е умен, ще каже: Иван може да ходи със скъсани дрехи и обувки.

Нека всеки се опита да нарисова своето ухо, да види, каква работа му предстои. Ако не работи върху себе си, той не би могъл да приложи нито една точка към линията на честността. Ако горната част на ухото е заострена, това показва преминаване от животинското царство към човешкото. Защо ухото на животните е заострено горе? Така заострено, то представя

антена, чрез която животното се справя с външния свят. То насочва ухото си нагоре, да възприема трептенията и вълните от външния свят и да се справя с тях. Например, лисицата или вълкът, като насочват ухото си нагоре, съобразяват да нападнат, или да отстъпват.

фиг. 2.

фиг. 3.

Фигура 2. представя честен нос. Той се изразява чрез права линия. Правата линия е малко отклонена, за да се даде възможност да се чисти носът. На човек с честен нос всякога може да се разчита. Освен правата линия, на носа има още подробности, върху които няма да се спирам. Като говоря за честния нос, вие се интересувате и от своя нос, но той не е ваш, той принадлежи на фирмата, която вие представяте.

Фигура 3. представя приблизително образ на честното око. Всеки трябва да се упраж-

нява да гледа хубаво, правилно. Само така ще подобри очите си. За да схванете добре образите, всякога имайте пред вид честното око, от него да изхождате. Гледате един хубав скъпоценен камък. Гледайте го, без да го пожелаете. Виждате една хубава ябълка. Погледнете я, без да я пожелаете. Ще внимавате да не предавате своите лични желания на окото. То трябва да запази своята чистота.

Като гледате образа на носа, в фигура 2. и го поставите в обратно положение, ще видите, че той прилича малко на ухото. В образа, носът има малка гърбавина, която не отговаря на честния нос. Той трябва да е прав, без никаква кривина. Всяка кривина е отклонение от правия път, то говори за известен недъг в човека. Ако закривяването е в долната част на носа, това показва песимистично настроение в човека. Когато човек желае много неща, а не може да ги постигне, първо става философ, а после песимист.

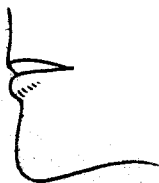
Значи, песимизмът е философия на непостигнатите желания. В живота всичко е постижимо, но трябва да знаеш, как да постъпваш. За да постигнеш желанията си, трябва да имаш пет неща: правилно ухо, правилен нос, правилни очи, правилна уста и правилна брада. Правилните очи подразбират правилно виждане. Ще виждаш нещата вътрешно, със съзнание. Виждаш един предмет, но го пожелаваши за себе си. Това не е виждане. Да виждаш нещата, това значи, да разбираш, къде е мястото им, да не желаеш да ги преместваш и да не ги

пожелаваш за себе си. Вървя по улицата и виждам, че един камък не е на място. Навеждам се, вдигам го и го поставям на определеното за него място. Аз се справям с камъка, защото зная, къде е мястото му. Ако не знаеш, къде е мястото на камъка, ще те сполети голяма неприятност. Камъните, това са човешките думи. Туряй всяка дума на мястото ѝ, да не спъва никого.

Фигура 4. представя честната уста. Ако долната устна излиза навън, а горната — навътре, това е аномално състояние в човека.

фиг. 4.

фиг. 5.

Добре е в средата устните да бъдат малко хлътнали, а в краищата малко издути, да се образува мека, вълнообразна линия. Когато затваряте устата си, устните не трябва да бъдат много прилепнали, но да се докосват слабо една до друга. Това зависи от вътрешния импулс на човека. Изобщо, при различни състояния, устата заема различни положения: когато човек се

страхува, устата заема едно положение; когато се докарва, за да придобие нещо, устата заема друго положение; когато иска да покаже, че е много умен, положението на устата е пак особено. Това са изкуствени положения. Обикновено, долната устна определя пасивните, отрицателните сили в човека, а горната — активните, т. е. положителните. Ако халеш и натискаш устните си, нищо няма да постигнеш. Природата изисква известен контакт, съприкосновение между силите, които действуват върху нея.

Стискането на устните е резултат на волев акт. Обаче, който стиска устните си, не е умен. Така гледа природата на нещата. Гневливите хора си стискат устните. Те изразходват много енергия, а малко придобиват. Има гневливи деца, които същевременно са крайно упорити. Майката казва: Направи това! Щом не слуша, иде законът, тояжката. В края на краищата, то ще направи това, което майката иска. И възрастните хора са упорити, като децата. Каквото им се каже, не слушат, но като дойде природата със своята тояжка, те казват: Ще слушаме! Коя е тояжката на природата? — Болестта. Като заболееш, лежиш три-четири месеца на легло, характерът ти се смекчава, и ти казваш: Да ми помогне Бог да стана от леглото, ще слушам и майка си, и баща си. Като оздравееш, забравяш всичко и дохождаш на същото положение. Обаче, болестта отново те дебне.

Фигура 5. представя честна брада. Като изучавате тази брада, обръщайте внимание на

геометрическите линии в нея. Ако брадата отдолу е почти права, това показва човек, който не е заинтересуван от нищо. Ако тази линия хлътва навътре, чувствата играят главна роля. Човек с честна брада гледа широко на живота. Той не обсебва нищо. Всеки предмет за него е толкова важен, колкото може да подпомага неговото развитие. Той иска всички хора около него да бъдат добри, за да могат да живеят добре помежду си. На хора с честни бради всякога може да се разчита. Дотук ви дадох доста материал, който може да ви обърка. Първо, започнете да изучавате ухото. Каквото научите, задръжте го за себе си. Като го разберете и съпоставите с другото знание, тогава може да го изнесете и пред другите хора. Ако някой иска да му се каже нещо повече, посочете му ръководствата по френология, хиромантия, физиогномия — и нека чете. Науката не е за печалба. Ще учиш, за да познаваш хората, кой е честен, и кой не е. Ако от невидимия свят слезе комисия да разгледа ушите на хората, не знаей, колко от тях ще бъдат без дефект. Между тях ще намери много фирми, които не са работили правилно. За сегашните условия, ушите на хората са търпими.

Ухото може да се раздели на три части, именно: Първата, горната част, показва, какви са външните условия на живота — благоприятни, или неблагоприятни. В тази част е скрит умственият капитал, с който човек разполага. Срещам едно бедно дете, сираче, веднага по-

глеждам ухото му. Ако горната част е добре оформена, казвам: Макар и без родители, това дете разполага с голям капитал, лесно ще се справи в живота. Ще дойде отнякъде един благодетел, ще обърне внимание на това дете, и работите му ще тръгнат напред. Срецам друго дете, княжески син. Ухото му горе е сбутано, неоформено. Казвам: Това дете е родено при добри, богати условия, но само то няма умствен капитал в себе си. Няма да се минат десет години, то ще изгуби условията, при които е родено, и ще изпадне в положението на обикновен дървѣр. То няма вътрешни условия в себе си, не може да си пробие път. Ухото е жив капитал. Имаш ли този капитал, свободно ще разполагаш с него. Всички разумни същества от видимия и невидимия свят, които са взели участие в изработването на твоето ухо, се интересуват от това, какво ще стане с тебе. Щом ухото ти е добре оформено, те създават добри условия за тебе, и ти се развиваш правилно. Щом си дошъл на земята, няма да те оставят да пропаднеш. Значи, горната част на ухото показва интереса на съществата от Божествения свят към човека. Средната част на ухото показва интереса на съществата от духовния свят — ангелите и светиите към човека. Третата, долната част на ухото показва интереса на хората към човека. Щастлив е онзи, за когото се интересуват съществата от трите свята. Това говори за красиво, добре оформено ухо. Чувате ли да се

казва за някого, че сам трябва да си носи товара, ще знаете, че някъде ухото му не е оформено, нещо му липсва.

Казваш: Аз мисля за Божествения свят, мисля и за ангелския свят. — Това не е достатъчно. Ще мислиш и ще разбираш тези светове. Какъв смисъл има да говориш за Божествения свят, без да разбираш съществата, които живеят там? Говориш за ангелския свят, без да разбираш ангелите, като същества на разумността. Всяко същество, което проявява разумност, било птица, млекопитаеще или човек, има допирна точка с ангелския, или духовния свят. Докато не познаваш отличителните качества на трите свята, всякога ще се объркваш. Питаш: Де е Божественият свят? — Около тебе. Трябва да знаеш неговите качества. — Де е физическият свят? — Около тебе. Всичко, което виждаш с физическите си очи, е физически свят. — Какво сме научили, като сме работили толкова години? — Ако имате резултат, научили сте нещо; ако нямате резултат, нищо не сте научили. Какъв смисъл има само да вярвате, че Бог съществува, ако реално не сте проверили това?

Казвате, че съществуват ангели. — Опита ли сте това? Ходили ли сте в духовния свят? Ходили ли сте на угощение в духовния свят, както ви канят хората на земята? — В миналото може да съм ходил. — Носиш ли някакъв спомен от това посещение? Жалко е, че някой се отзовал на поканата на ангелите, но повече

не се върнал на земята, да разкаже на хората, де е бил и какво е видял. Той е в положението на момък или мома, които взаимно се поканват на угощение, но повече не се връщат назад. Казват: Тези млади забягнали някъде. Близките им се безпокоят, какво е станало с тях, да не би да ги е сполетяло някакво нещастие. Всичко е възможно. Казвам: Младите избягали от своите близки, защото и двете семейства не били съгласни за тяхното събиране. След няколко години те отново ще се върнат при родителите си. Изкуство е да се отзовеш на поканата на ангелите, да ги посетиш, но след това да се върнеш на земята и да разкажеш на близките си, какво си видял и чул. И това се случва, но рядко.

Когато хората умират, казваме, че са забягнали някъде. Така и момата забягва, напуска бащиния си дом и отива при своя възлюбен. Пред майка си и баща си плаче, дава вид, че не иска този момък. Така тя скрива намерението си, докато един ден се чуе, че пристанала на своя възлюбен. Това са любовни работи, т. е. търговски сделки на дребно. След две години, отношенията им се развалят, започват се друг род сделки. Не са лоши любовните работи, но не са постоянни. Днес имаш разположение към една мома, на другия ден търсиш друга. Това са все търговски сделки. Отиваш в един магазин. Веднага търговецът ви поздравява и любезно запитва: Какво обичате, господине? Заповядайте! Слугата се

върти около вас и, като разбере, какво искате, веднага започва да мери захар, ориз и др. Щом ви вземе парите, търговецът се покланя и ви изпраща с думите: Пак заповядайте. След вас влиза друг клиент. И с него постъпва по същия начин. Връщаш се вкъщи и преглеждаш парите си, да видиш, каква е била любовта на търговеца. Поглеждаш ориза в книгата и виждаш, че в него има много камъчета. Връщаш го на търговеца. Той се извинява, че слугата не е внимавал, дал от второ качество ориз. — Ще исправим грешката — казва търговецът. За да познаете човека, трябва да видите, как постъпва той, когато не е заинтересуван от вас.

Представете си, че пътувате в планината. Дохождате до един извор. Там е седнал един пътник, който вади хляб от торбата си и яде. Щом ви види, ако е честен, с красиво оформено ухо, той веднага ще ви поздрави и ще каже: Заповядайте, седнете при мене. Приятно ми е да споделя хляба си с вас. Ще си поговорим малко и после ще продължим пътя си. Ако този човек има заострено ухо, ще скрие хляба в торбата си и ще каже: Дълъг път ме чака, трябва да пазя хляба си, да не остана гладен. В първия случай, пътникът е човек с голям капитал, богата фирма. Във втория случай, той постъпва като търговец с малък капитал. Не е достатъчно да казваш, че фирмата ти е честна, но да знаеш, с какъв капитал разполагаш, на кого колко дължиш и как се справяш със своите дългове. Някога вишиш във

въздуха, дължиш на много хора, а не искаш да знаеш за плащане. Това е нечестна фирма. — Как се познава, коя фирма е честна, и коя нечестна? — По ухото. Достатъчно е да погледнете ухото на човека, за да разберете, какъв е той и с какъв капитал разполага.

Как можете да моделирате ухото си, да подобрите своето състояние? Пипни ухото си и виж, каква е линията на горната част. Ако не е добре закръглена, а повече заострена, това показва, че не си щедър. Значи, имаш дефект в ухото си. За да подобриш тази линия, представяй си, че си богат и щедро даваш на хората, без да очакваш нещо от тях. Ако правиш това всеки ден, в една година ти ще измениш линията на ухото си, макар и с $1\frac{1}{2}$ милиметър. Казваш: С такива работи ли ще се занимавам? — С какви други работи ще се занимаваш? Ако работиш мислено цяла година, да си представяш, че си богат човек и щедро даваш на всички бедни, ти, наистина, ще забогатееш. По този начин ще изпратиш в Божествения свят една мека, приятна вълна, която ще се върне към теб и ще подобри положението ти. Няма нещо, което човек си въобразява и да не става. Онези хора, на които мислено помагаш, на първо време са невидими, но постепенно се въплътяват. Един ден те ще срещнат и ще ти благодарят. Това може да стане, може и да не стане, важното е, че ти ще подобриш линията на ухото си. Като подобриш ухото си, ще се освободиш от мисъл-

та, че си беден. Щом имаш капитал, трябва ли да се обезсърчаваш? Следователно, от време на време, хващай ухото си и мисли за неговото оформяване. Това действува възпитателно и смекчава характера. Докато не придобиеш резултати, не говори нищо на хората.

Упражнение. Хвани долната част на ухото си с трите пръста на дясната ръка: палецът отдолу, а показалецът и третият пръст — отгоре, и мисли за подобряване на ухото си. Лявата ръка тури на кръста. — Какво ще придобия от това упражнение? — Все ще придобиеш нещо. Какво ще придобиеш, като държиш ръцете си в джобовете? Това е положението на човешкия егоизъм. Някой туря ръцете си в джобовете, друг — отзад. Нито едното положение е добро, нито другото. Добре е да застанеш прав, с левия крак малко напред и да хванеш с дясната си ръка долната част на дясното ухо. Това положение е добро. Нормално положение на телото е онова, което не предизвиква никакво стълкновение с окръжаващите. Ще застанеш прав, без никакво напрежение на мускулите. Някой наклонява главата си надясно или наляво; после я навежда назад и напред. Това не са естествени положения. Добре е да държите така телото си, че да изразява положение на почивка. Ако краката са много прибрани, това означава зависимост от нещо. Естественото положение на краката е да бъдат малко отворени. Левият крак малко напред и

настрана. Човек се движи отляво към дясно. Това е еволюционният път.

И тъй, за да се помогне до Божественото, човек трябва да има пред вид: развитието на своето тело, във височина и широчина; оформяването на носа, очите, ушите и устата, като се спазват правилните математически отношения между тях. Дали правилно си поставил ръцете или краката си, това определя твоето издигане или слизание. Когато говорителят поставя ръцете си на масата, откъм дланта, с това той иска да каже, че е готов да служи на Божественото, а не на човешкото. Ако склучиш ръцете си, това е неестествено положение. Важно е да поставите телото си в такова положение, че да могат енергиите на природата да протичат свободно през него. Само така може да подобрите здравословното състояние на организма си. Добре е, от време - навреме да прекарвате пръстите си по външната линия на ухото. Пазете се да не стане това навик. Гледайте на ухото си като на скъпоценност. Благодарни на Бога, че ти е дал хубаво, красиво ухо. Като се обезсърчиш, прекарай пръстите си по външната линия на ухото и кажи: Капитал е това. Ако живееш така, че ухото ти постепенно се деформира, имаш право да се обезсърчаваш.

Като ученици, работете върху ухото си, да предадете красива линия на горната му част. От нея зависи по-нататъшното оформяване на ухото. Тя е мярка. Като дели ухото на няколко

ко части, имам пред вид областите, през които човек минава: областта на мислите, на чувства-та и на волята. Горната част на ухото трябва да бъде най-широка и постепенно да се стеснява. Значи, външните условия го стесняват. Долната, месестата, част на ухото, може да бъде дълга или къса. Това се дължи на прииждане или прекратяване на жизнените енергии на природата. Ако долната част се намалява, това показва, че този човек се изражда. Щом месестата част е малка, изражда се не само отделният човек, но и целият му род. Ако средната външна част на ухото е издадена, това показва активност — чувствата са добре развити. Колкото повече се намалява издутата част, и активността се намалява. Между челото и ухото има известно отношение.

Помнете: Външният живот, външната обхода на човека зависи от ухото. Не можеш да имаш добра обхода, ако нямаш добре развито ухо. Ухото е добре развито, когато гънките му представят правилни линии. Тези линии са живи. Чрез ухото човек се научава да слуша. Чрез него той се свързва с разумния свят, който се проявява чрез природата. Ухото се развива правилно заедно с външната природа. Всичко, което се твори в нея, работи и за човешкото ухо. Но-сът пък показва, какви сили се крият в човека, за да изработят неговите форми и органи. Значи, ухото определя външната обхода на човека, а носът — силата на човешкия характер. Външната обхода е средата, в която действуват мислите и

чувствата. Те трябва да бъдат разумни. Това зависи от носа. Като знаеш това, ще се отнасяш внимателно с носа си, няма да го буташ, да го дърпаш грубо. Ще изправяш кривите мисли на дядо си и баба си, докато си създадеш правилен нос. Носът ти може да не е правилен, но ще работиш усилено с мисълта си, докато си създадеш, какъвто искаш нос. Човек има не само физическо тело, но и духовно, което е пластично, пъргаво и податливо на всички добри мисли. Първо там ще създадеш носа си, а после на физическото тело. Каквото е ембриото в утробата на майката, такова ще бъде детето и на физическия свят. Каквато е майката, такова ще бъде и детето. Следователно, каквото мислиш и чувствуваш, това ще стане.

Като сте дошли на земята, ще изучавате любовта, мъдростта и истината във всичките им прояви. В Божествения свят, любовта представя обективната страна на живота. На физическия свят, любовта е нещо невидимо и неосезаемо, а в Божествения свят, тя е толкова материална, колкото материалните неща на земята. Божествената мъдрост определя взаимните отношения между любещите се същества. Божествената истина определя мястото, дето ще живеят любещите се. Какви са качества на човека, който обича? Първо, той трябва да има обект, към който да отправи обичта си. Бог е създал света, за да прояви любовта си чрез него. Защо е необходимо това, не питай. Аз никога не питам и не мисля, защо трябва да

Обичам някого. Обичам го, нищо повече. Какво се разбира под обич? Обичта и любовта не търпят нищо користолюбиво. Защо? Защото съществото, което обичам, е създадено от Бога. Щом е така, то е свободно. Никой не може да го обсебва. Следователно, ще обичам това същество, както Бог го обича. Колкото аз обичам това същество, толкова и Бог ще ме обича. И колкото мене обича Бог, толкова обича Той и това същество. Питаш: Колко ме обича Бог? — Колкото и ти обичаш. Такова е отношението на Първата Причина към човека. Обичта е необходима, понеже без обич не може да има никакъв умствен напредък. Забележете, мнозина обичат талантливите, гениалните хора, а малко са, които обичат простите хора. Развитието на човека зависи от това — колко хора го обичат. Ако майка ти, баща ти, дядо ти, баба ти, пра-дядо ти те обичат, от тебе човек ще стане. Ако не те обичат, от тебе нищо не може да излезе.

Казвам: Обичайте, понеже от вас зависи да ви обичат. Има ли нещо мъчно в това, да обичаш? — Как да обичам? — Най-лесно е да обичаш, както Бог обича. Ти обичаш кокошката за месцето ѝ; обичаш богатия за парите му; обичаш градинаря за плодовете; обичаш бакалина за стоката му. Друг е въпросът, ако обичаш човек, който няма нито пари, нито градина, нито стока. Все го обичаш за нещо. — Какво печеля от тази обич? — Много нещо печелиш. Той е барометър, чрез който те проверяват, доколко Бог те обича. Любовта на Бога

е сила, която може да те направи истински човек. Ти започваш да мислиш и чувствуваш правилно. Само любовта на Бога е в състояние да отвори сърцето ти да даваш. Като видиш, че някой няма обувки, ще купиш един чифт и ще му ги подариш. В замяна на това, ще получиш десет чифта. Без да искаш, ще получиш десетократно за това, което си направил. — Какво ще правя тези обувки? — Деветте чифта ще раздадеш, а единия ще задържиш за себе си. Ако всички хора са готови да дават от това, което имат, економическите въпроси щяха да се разрешат правилно.

Сега, ние се отдалечихме от чистата наука. Бащата казва на сина си: Синко, трябва да учиш, да станеш богат, виден човек. — Това не е целта на живота. Да знаеш, това има смисъл, но да забогатяваш, това не осмисля живота. Като имаш знания, ти ще познаваш характера на хората, ще можеш да се справяш лесно с тях. Не се стреми да придобиваш милиони, но да познаваш хората по ушите им. Погледнеш ухото на някого и казваш: Този човек е честен. Погледнеш ухото на друг и казваш: Фирмата на този човек е разклатена, скоро ще фалира. И по своето ухо ще познаеш, щѐ фалираш ли, или ще живееш. Каквото и да е ухото ти, не се обезсърчавай. Няма да фалираш. Щом работиш, фирмата ти ще се развива добре.

Като изучавате ухото, вие ще се домогнете до големи подробности. В науката за ухото се крият големи тайни. Достатъчно е да

изучите вътрешната страна на ухото — охлювът, да видите, какво знание се крие там. Колкото и да е скрит охлювът, природата е изнесла всичко навън. Казано е, че няма нищо скрито - покрито. Обаче, засега малцина са проникнали в знанието, скрито в охлюва. В ухото е написан животът на човека от ред поколения. Който знае да чете, ще види, как са живели неговите деди и прадеди, колко години са живели и т. н. Много знания се крият в човешкото ухо, но ние се спираме главно върху външната страна. Като разглеждам ухото на честния човек, казвам: Това ухо не е на светия, нито на идеален човек, но на човек, който минава от животинско в човешко състояние. Той започва да мисли и казва: Досега ядох и пих, постъпвах несправедливо, но отсега нататък ще живея като честен, справедлив човек. На никого няма да причинявам пакости. С честния човек всеки може да живее. Съдружник може да станеш с него, може да учите заедно, в редки случаи ще се скарате.

Да се върнем към упражнението. Ще хванеш ухото си долу и ще кажеш: Искам да бъда здрав. Желая здравето и на всички хора. После, ще хванеш ухото си горе и ще кажеш: Желая да бъда умен като всички умни хора, които са живели преди мен. Най-после, ще хванеш средата на ухото си и ще кажеш: Искам да бъда активен, експедитивен в чувствата си. Това упражнение има резултати, подобни на тия при хомеопатията, с която някои

лекари си служат. Други лекари си служат с алеопатия, със силни дози. Те казват: Отрова с отрова се лекува. А при хомеопатията методите са подобни на тия на любовта. Досега всички хора са били алеопати. Време е да минат към хомеопатия — от силни към слаби дози.

Често говорите за красотата, искате да бъдете красиви. Красотата има отношение към правата мисъл. За да мислиш право, трябва да чуваш добре. Вътрешната страна на интелектуалния живот има отношение към обонянието, към носа, към дишането. Човек трябва да диша дълбоко, за да възприема благоуханието на нещата. Чрез обонянието се развива умът, и човек привиква да мисли право. С обонянието е свързан езикът. Той има три функции: От една страна, той изпитва вкуса на храната. Той е инспектор, който проверява работите. Втората функция на езика е да преобръща храната. Третата функция на езика е да говори. И вие, като езика, имате три функции: работите в физическия свят, чувствувате в астралния и мислите в умствения свят. Мисълта се изразява чрез говора. И ухото едновременно възприема и хубави, и лоши работи. Ако дадеш израз на лошите работи, ухото се наказва, като го теглят за долната част. Така постъпва учителят с учениците си; така постъпва и майката с непослушното си дете. Тя го хваща за ухото, дърпа го надолу и казва: Синко, ще живееш дълго време, ако постъпваш добре и ако си разумен. Ако не си разумен, животът

ти, ще се съкрати. Има смисъл да теглят ухото ти, но умен да го тегли. Не се оставяй на глупав да тегли ухото ти. Не чакай, други да теглят ухото ти, сам го потегли. Единственият човек, който има право да го тегли, това си ти. Опни надолу ухото си и кажи: Господи, помогни ми да стана разумен, както Ти си предвидил.

Опитайте се, всички да нарисувате дадените чъртежи на отделен лист. За онзи, който познава ухото, това е лесна работа. За онзи, който не го познава, е мъчно. Колкото и да не го познавате, опитайте се, всички да прерисуват чъртежите. Не се страхувайте от неразбраните неща. С усилие неразбраните неща стават разбрани. Като мислите за ухото, имайте пред вид външната обхода на човека. Който има добре оформено ухо, той всякога постъпва добре. Това зависи главно от горната част на ухото. Ако ухото горе е широко, човек всичко обмисля. Когато ухото горе не е широко, човек влиза в стълкновение с всички: този блъсне, онзи блъсне; на този каже обидна дума, на онзи каже обидна дума. Ако ухото не е добре оформено, а носът правилен, той спасява положението. Страшно е, ако ухото не е оформено, и носът не е правилен. Красивото ухо изправя носа и обратно, правилният нос изправя ухото. Като работи съзнателно, човек може да изправи дефектите на своя характер, както и удове на лицето си. Както хирургът може да направи, какъвто ще нос на болния, така и вие,

в няколко години можете да изправите носа и ухото си. И аз мога да направя това, но не искам да се занимавам с изправяне носовете на хората.

И тъй, турете в ума си мисълта, да си създадете правилен нос и красиво ухо. Лесно не се изправя ухото. Който може да внесе най-малкото подобрене на ухото си, той минава за гениален човек. Най-малката линия да измените, това внася подобрене във вашия характер. Понеже ухото мъчно се изменя, затова човек лесно се познава по него.

Обикновено, децата приличат на родителите си или по очите, или по ушите, или по носа. Погледнеш детето, по ухото прилича на майка си; по носа прилича на баща си. За да различаваш едно ухо от друго, трябва да правиш наблюдения върху ушите на животните — тревопасните и месоядните. После, изучавайте ушите на различни хора, да видите, каква граматна разлика има между тях. Не е достатъчно да се каже, че едно ухо е заострено, а друго закръглено. По това се познава, какви енергии действуват през едното ухо и през другото. Много работа се иска, докато острото ухо се закръгли. Горната част на ухото трябва да бъде широка, с правилна крива линия. Това говори за широта и простор в човешкия характер.

Т. м.

*

21. Лекция от Учителя, държана на 8 февруари, 1933 г. София.—Изгрев.

УХОТО

Размишление.

Ще прочета 9 гл. от Деяния на апостолите, от 10 — 21 ст.

„И тоз час паднаха от очите му като люспи.“ (— 18 ст.) — От очите на всички трябва да паднат люспите.

Съвременните християни се намират в положението на богатски синове, които очакват баща им да замине за другия свят, за да наследят богатството му. След това, да се предадат на ядене и пиене. Някога бащата заминава навреме, преди синовете си, а някога синовете заминават преди баща си. Не е правилно, синовете и дъщерите да очакват смъртта на баща си, за да получат нещо от богатството му. Това е хазартна игра. Трябва ли да станеш християнин, за да спечелиш благоволенieto на Бога и да получиш нещо в наследство? — Не, ти ще учиш и от това, което научиш, ще се определи твоето бъдеще. Ще учите, ще изучавате незавършените процеси, а не завършените. Ще изучавате възможностите, които се крият във вас, а не старите работи, отживели вече своето време.

Кои процеси са завършени? Имаш едно глинено гърне, добре опечено в пещта. То е

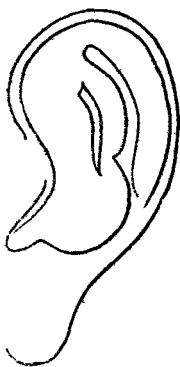
завършен процес. Като падне на земята, ще разбереш, здраво ли е, или не. И без да го пускаш на земята, като го чукнеш с пръста, ще разбереш, дали е пукнато, или здраво. Ако се окаже, че е пукнато, ще го туриш настрана и ще вземеш второ, трето гърне, докато избереш здраво. То трябва да бъде добре опечено, да издържа на всички условия — нови и стари. Като ученик, ти сам трябва да знаеш, как се правят гърнета от пръст. Ще вземеш вода и пръст, ще я залееш. Трябва да знаеш, колко вода е нужно, как да замесиш пръстта, как да я омесиш, формуваш и опечеш. После, трябва да знаеш, колко часа да печеш гърнето.

Питате: Какво общо има гърнето към нашия живот? — Както в направата на едно гърне има много тайни, така и в науката за ухото се крият много тайни, които трябва да се знаят. Не е важно, какъв си бил в миналото, нито какъв си сега; важно е, какъв ще станеш — бъдещето е важно. То зависи от знанието, което сега придобивате. Ако си бил гърне, минал си го вече — това не е важно; ако сега си пукнато гърне — и това не е важно; какво ще стане от тебе в бъдеще — това е важно. От ухото си ще знаеш, какви възможности се крият в тебе. Изучавайте ухото си, за да се насърчите. — Какво представя човек? — Това е велика наука. Вземеш ръката на човека и четеш по нея. Казваш, че един човек е твърд, друг — мек, трети — силен, четвърти — постоянен. — Какво знаете за тези хора? Важно е да

определите степените на твърдостта, на силата, на постоянството, на добротата му. Ще изучавате линиите на ухото, като живи линии на природата, и ще видите, какви възможности се крият в тях.

Сега аз не искам да се обезсърчавате, да кажете, че това са неразбрани неща. Лесно е да се каже, че нещо е неразбрано или недостъпно. Слънцето разбрано ли е за вас? — Не е разбрано. — Достъпно ли е? — Достъпно е, всички се ползуваме от него. Ти не знаеш, колко голямо е слънцето, точно на какво разстояние е от земята, има ли живи същества на него, или няма. Обаче, неговата светлина и топлина са достъпни за тебе. Не е нужно да вземеш всичката светлина и топлина на слънцето за себе си. Достатъчно е да вземеш онази малка част от светлината, която очите ти възприемат. Затова аз говоря за достъпните неща, а не за разбраните. Щом имаш достъп до слънчевата светлина, бъди доволен. Каква разумност се крие зад слънцето, може и да не знаеш и да не разбираш — това не е важно. Какво е Бог, откога съществува, какви сили крие в себе си, това е неразбрано за вас. Важно е, че Той е достъпен за всички. — Как ще познаем човека? — С окото си. Като го погледнете, ще разберете, достъпен ли е даден човек за вас, или не е достъпен. Ако е достъпен, ще имате работа с него; ако не е достъпен, ще стоите далеч от него. И науката, за която ви говоря, е неразбрана за вас, но е

достъпна. Външно, поне, тя е достъпна. Затова, ще изучавате не само ухото, но и окото, и носа, и устата си. Имаш ухо, не знаеш защо ти е дадено. Казваш: Ухото ми служи за възприемане на звука. — Знаеш ли да слушаш? Можеш ли да възприемаш правилно звука? Мнозина не знаят, как да поставят ухото си, да слушат, както трябва.

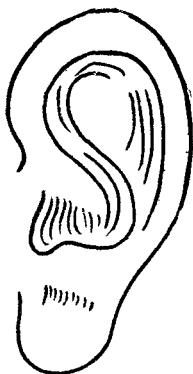
фиг. 1.

Фигура 1. представя музикално ухо. Сянката на ухото показва дълбочина. Ухото на музикалния човек се отличава с дълбочина, то е поставено на главата под особен ъгъл. Когато музикалният човек слуша, той поставя ухото си в такова положение, че вълните да падат под специфичен ъгъл, да се въз-

приемат правилно. Който не е музикален, като слуша, той застава в какво и да е положение. За него не е важно, отде идат вълните и как ще ги възприеме.

И тъй, радвай се, ако имаш красиво ухо. Това показва, че имаш големи възможности. Те представят материала, с който грънчарят работи. Това е капитал, вложен в банката. Щом погледнеш ухото си, ще разбереш, колко време ще живееш, какви умствени сили се крият в тебе и т. н. Като изучавате ухото, виждате, как човек постепенно е минавал от животинско в човешко състояние. Правата линия е волева. Следователно, всяка права линия в ухото говори за волята на човека. Дето има повече прави линии, там волята работи много. Тя трябва да преодолява всички мъчнотии и препятствия в живота. Можеш да свършиш една работа по пътя на правата, кивата или смесената линия. Това значи: Може да свършиш една работа по пътя на ума, по пътя на сърцето и по пътя на волята. В мисълта взима участие и вкусът. Обличаш се хубаво, значи, имаш вкус. Добре нареждаш къщата си — имаш вкус. Вкусът се отнася и към яденето. Той върви по огъната линия, а чувствата — по закръглена, обла линия. Много хора се движат по линията на вкуса. Малко са ония хора, които вървят по права линия. От пътя, по който вървиш, и линията, по която се движиш, се съди за силите, с които разполагаш. Много от тия сили са подсъзнателни. Обезсърчаваш се. Това е огъната линия.

Празната чаша не трябва да те обезсърчава. Огънатата линия на чашата дава възможност да черпиш с нея вода. Значи, всяка огъната линия на твоята глава, дава възможност да придобиеш нещо. Ако имаш много огънати линии, благодари за това. Колко огънати, изпъкнали и прави линии има човек? — Колкото му са нужни. Опасно е, когато всичките линии станат или само прави, или само огънати, или само изпъкнали. Всяка линия трябва да бъде на своето място.

фиг. 2.

Фигура 2. представя темпераментно ухо в което силите са хармонично съчетани. В него има баланс на силите. То представя съчетание на темпераментите: жизнен, умствен, чувствен,

двигателен, нервен и флегматичен. Значи, всеки темперамент има специфичен белег на ухото. Като наблюдавате някое ухо, от значение е неговата дължина. Тя има отношение към цялото тело. Кое е голямо или малко ухо, не може да се определи вън от размерите на телото. Едно ухо не може да бъде 15 см. дълго, то ще бъде най-много от 6 — 9 см. Тези числа се отнасят към цялото тело. Някой човек е висок, но тесен; друг е висок и широк. Ето защо, за да се определи големината на ухото, трябва да се вземат във внимание и височината, и широчината на телото. Който има голямо ухо, разглежда нещата отблизо; който има малко ухо, разглежда ги отдалеч. Като слушат да се говори за ухото, някои сестри започват да крият ушите си зад косата, не харесват ушите си, сбутани били. Това не може да ги спаси. Работа се иска. Ако не работите, ще изгубите възможностите да развивате ухото си. Когато минаваш през страдания, ухото всякога взима участие за или против. Ухото показва, какво може да постигне човек в физическия и в умствения си живот. Някога ухото е близо прилепнало, или отдалечено от главата. — Кое е по-добре? — При едното и при другото положение не трябва да се обезсърчавате. Като работите, както трябва, ухото само ще си дойде на своето място. Казваш: Къси са ушите ми. Увиснала е главата ми. — Достатъчно е някой да ти каже две сладки думи да видиш, как ще се изправят и ушите, и главата ти. —

Пожълтяло, светнало е ухото ми. — Нищо от това. Докато се спираш на външната страна на нещата, ти не си дошъл до истинската наука. Когато горната част на ухото е широка, това показва участието на ума. Ако средната част на ухото е широка, това показва участието на чувствата и вкуса. Когато долната част на ухото е широка и голяма, това показва, че физическият живот взима участие. Колкото повече се разширява тази част, толкова повече се свързва човек с материалния живот. Чувствата взимат малко участие. Ако горната част на ухото е заострена, коническа, това е лош признак.

Всяка острога трябва да се избягва. Правата мисъл създава красиви прави, вдлъбнати и изпъкнали линии. И светлината образува вълнообразна линия. Това показва, че тя се движи по пътя на най-малкото съпротивление. Някой иска да те удари, но ти веднага се огъваш. Вятърът те брули направо в лицето. Ти веднага затваряш очите си. И това е огъване. Изобщо, в живота си човек работи повече с изпъкнали и огънати линии, а някога и с прави. Значи, изпъкнащ, огъваш се, изправяш се. Тези линии са норми, мерки в живота. Огънатата линия показва, с какви възможности разполагаш, за да възприемеш нещо, Изпъкналата линия показва, какво можеш да дадеш от себе си. И земята образува крива линия — орбитата, по която се движи. Тази линия представя разумен живот. И човек образува път, по който

се движи. Този път е създаден от Провидението, а не от човека. Разумните същества работят по пътя на кривите линии. Вашите мисли и чувства са резултат на дейността на разумни същества, те не са само ваши. Милиони същества мислят и чувствуват едновременно с вас. Следователно, ако сгрешите някъде, тези същества взимат участие в изправянето на погрешката.

Да се върнем към ухото. Външната линия на ухото е изпъкнала. Тази линия показва, че трябва да бъдете повече активни, а не пасивни. Всяка работа, която предприемате, да бъде предварително проучена. Казваш: Не искам да проучвам издълбоко нещата. Достатъчно е да знам, какво е казал Христос. — Да, но това, което е казал Христос, е велика наука. Знаеш ли тази наука? Правиш добро на някого. Трябва да знаеш, как ще възприеме той това добро. За тази цел е нужно да познаваш ухото му. По ухото познавам, дали човек може да направи грънци от своята пръст, или не. Като ви наблюдавам, намирам, че ушите ви са хубави. Има нещо занемарено в тях, но с време то ще се оправи. Богати руди се крият във вашите уши: златни, сребърни, железни, въглища и др. Казваш: Защо ще копая? Това е трудна работа.

Нека всеки си постави за задача, сам да нарисува ухото си. Ако не може сам, нека друг му го нарисува. Казваш: Грозно е моето ухо. — Така не се говори. Изучавайте ухото си с всичките подробности, отвътре и от-

вън. Който има силна интуиция, само с едно прекарване на пръстите по контурите на ухото, ще познае, коя част е развита хармонично и коя не е. Хармоничната част на ухото внася разположение във вас, а дисхармоничната — неразположение. Много естествено, ако има камъчета в глината, ще изпитате неприятност. Какво от това? Ще вземете сито и ще пресеее пръстта. Правата линия може да има малки грапавини, но това да не ви смущава. Важно е, каква е общата линия. Тя не се променя лесно. Тъй щото, не е важно, какъв е вашият характер, а какво ще излезе от него. — Аз не съм добър християнин. — И това не е важно. Запитай се, можеш ли да напреднеш в християнството. Ако не се интересуваши от ухото си, от какво друго ще се интересуваши? — Интересуваши се от доброто, от любовта, но те са неразбрани неща. Неразбрани са, но са достъпни. Неразбраните неща са приятни. Казват за някого, че е неразбран човек. Не е неразбран, но е недостъпен за вас. Радвайте се, че е недостъпен. И светията е недостъпен, но за грешника, Светията е облечен в чисти, бели дрехи. Той е недостъпен само за онези с калните, нечисти дрехи. Може ли, онзи, с калните дрехи, да има достъп до човека с чистите дрехи? До кого имате вие достъп?

И тъй, изучавайте ухото, като наука за определяне на характера. Тази наука открива възможностите, скрити в човека. Така той придобива вяра в себе си. Пипни ухото си и кажи:

Благодаря за възможностите, които Бог е вложил в мене. Кривата линия на горната част на ухото внася мекота в човека. От прииждането на кръв в ухото, или от оттеглянето ѝ, външната линия постоянно претърпява промени. Видимо, ухото става ту по-голямо, ту по-малко. На окултен език казано, двойникът на ухото се увеличава или намалява. Ако долната част на ухото е широка и дълга, това показва, че жизнените сили в човека са добре развити. За сметка на това, те поглъщат част от умствената дейност. Тя трябва да бъде съразмерно развита. Ако е слаба, по някакъв начин трябва да се предизвикат соковете на живота, да потекат по-енергично. Която част от ухото си най-много пипаш, тя ще се развие най-добре. Болният трябва често да пипа долната, месестата част на ухото си, за да оздравее по-скоро. Той трябва да разтрива с двете си ръце задната долна част на ухото. Следователно, ако искаш да хванеш някого за ушите, не хващай горната част на ухото, но хвани долната, поне да усилиш жизнеността в него.

Като говоря тези неща, дръжте ги за себе си; не ги изнасяйте пред хората, докато сами не получите някакъв резултат. Още много неща има да ви се казват. Като хващате ухото си на едно, или на друго място, ще произнасяте известни формули. При това, трябва да се знае времето и часа, когато се произнасят.

Спрете вниманието си върху ухото, фигура 3. То представя лисиче ухо, т. е. ухо на умен, хитър човек, който мисли само за себе си. Той гледа само своите интереси и може да ви причини пакост всеки момент. Човек не може да има уши точно като на лисицата, но природата все пак е турila в ухото на хитрия някакви белези, които го издават за такъв.

фиг. 3.

фиг. 4.

Фигура 4. представя ухо на егоистичен човек. И в него има нещо хитро, но той е по-голям дипломат. И котката постъпва дипломатично. Като иска да вземе нещо, тя се глади, маже, докато постигне своята цел. И дипломатът ще дойде, ще се увъртва и ще каже: Аз се интересувам от окултизма. Искam да чуя нещо. Всъщност, той иска да задигне нещо от

вас. Между вас няма лисичи уши. Вашите уши са още незавършени. Отнасят се към незавършените процеси. Няма нито един от вас с ухото завършен процес. Значи, ухото ви ще еволюира, а пък някои от вас търсят идеално ухо! Рядко може да се срещне такова ухо. То съществува като рядка възможност. Някой минава за идеален, но като му погледнеш ухото, виждаш, че му липсва нещо. Аз не съм намерил още идеално ухо, като завършен процес. Това е един принцип, който съществува. У някои от вас долната част на ухото е по-добре развита, значи, има отличен запас жизнена енергия. У другото средната част на ухото е добре очертана; той има богат запас от вкус, от разбиране. Друг пък има добре оформена горната част. В интелектуално отношение той е добре развит.

Някога се събират двама или трима души и не могат да се разберат. Защо? Защото единият живее в горната част на ухото, другият — в средната част, а третият — в долната част. Срещате един безверник. Искате да го обърнете към Бога, да го направите християнин. Трябва ли всички изведнъж да му говорят? Ако сте десет души, петте ще му говорят, а другите пет ще почиват. Първият ще говори, после вторият, третият, докато се изредят и петимата. При това, няма да го морализирате, нито едни-други ще се морализирате. Не казвай на човека, че не е говорил, както трябва. Отде знаеш, как е говорил? Някой направил една

граматическа грешка — нищо от това. Една кола външно е красива, но не е здрава, не върши работа; друга кола не е красива външно, но е здрава, върши работа. Една постъпка е права, когато съдържа в себе си умствен, чувствен и жизнен елемент. Иначе, ще се обезсърчиш. Тогава, хвани лявото ухо с лявата ръка, дясното ухо — с дясната си ръка и прекарай пръстите по външната линия. После, като видиш красиво ухо, мислено го пипни. Красивите неща са достъпни за ума.

Казваш: Нищо не съм постигнал, и нищо не мога да постигна. — Не говори така. Не се спъвай с отрицателни мисли. — Не съм издържал нито един изпит досега. — Това не е твоя работа. Изпитната комисия ще се произнесе, издържал ли си изпитите си, или не. Някога мислиш, че си издържал, всъщност, не си издържал; друг път мислиш, че си пропаднал, а комисията намира, че си издържал. Майката казва за детето си, че е даровито, способно. И детето започва да си въобразява, че е даровито. Като тръгне на училище, не излиза така. Детето се обезсърчава. По-добре беше майката да пипа по-често ухото му, да внася в него условия за развиване на ума, отколкото да му приписва качества, които не притежава. Опасно е да мислиш, че си много добър и способен, а другите хора да подценяваш. Поставяй другите хора на равнина, на който си ти. Ако ти обработваш своята нива, знай, че и ближният ти обработва своята.

Разгледайте ухото на фиг. 5. То представя женско ухо, т. е. ухо на човек с мек характер. Фигура 6. представя мъжко ухо, т. е. ухо на енергичен човек. То не е завършено, още.

фиг. 5.

фиг. 6

Фигура 7. е ухо на човек с умствен темперамент. Фигура 8. представя физическо ухо. Фигура 9. представя ухо на искрен човек. Значи, имате образи на 9 вида уши. Чрез тях ще си съставите ясна представа за красивите прави линии. След ухото ще разглеждаме носа. Казваш: Моят нос е огънат. Ако огъването е правилно, то е добре. Всички носове не са прави. Добре е да бъде прав, но малко носове са пра-

ви. Важни са и страните на носа. И носът се дели на три части: горна, средна и долна. Обаче, за ухото има още много да се говори — за неговата вътрешна страна. В него се крият големи тайни. Само онзи може да се домогне до тях, който ги възприема правилно. Изучавайте своето ухо, както и ушите на другите, без да изявявате знанието си, без да гадаете. Рисувайте различни уши и правете срав-

фиг. 7.

нение между тях. Аз изучавам човека от четири страни: от гледище на ухото, носа, устата и очите. Това са четирите свята: физическият, астралният, умственият и причинният. Очите представят причинния свят. В тях се крият причините и последствията на нещата. В тях са вложени много добродетели. Мъдростта е свързана с ухото. Външният живот зависи напълно от ухото. Ето защо, като оглу-

шее, човек постепенно оглупява. Възприемането на звуковите вълни е подготовка за възприемане на светлината. Значи, между звука и светлината има известна връзка. Ще кажете, че звукът раздвижва въздуха. И звукът го раздвижва, и светлинната го раздвижва.

И тъй, от днес никой няма право да се оплаква от страданията и болестите си. Боли

фиг. 8.

фиг. 9.

те корем, хвани ухото си. Боли те глава, хвани ухото си. Прави опити, да видиш, какви сили действуват в тебе. Хвани долната част на ухото на болния и кажи: Ти ще живееш много години. Колкото и да те мачка болестта, нищо няма да ти направи. Щом болният чуе тези думи, веднага ще се ободри. На онзи, който не е завършил работата си на земята, ще ка-

жеш: Имаш още работа, няма да заминеш за онзи свят. И на себе си ще кажеш същото. Това е метод за самовъзпитание. Аз искам да отправя вниманието ви към ония велики възможности във вас, които трябва да разработвате. Кой какво е казал за вас, това е странна работа. Важно е, какво вие знаете за себе си. Ако някой ви обича, ще каже, че ушите ви, носът ви, устата ви са красиви. Важно е, и като не обичате някого, да кажете, че очите му са красиви. Като видите ухото, нос на човека, знайте, че в тях се крият много възможности. Носът на някого е малък, къс, изразява детско любонитство. Един ден този нос ще се удължи. Обаче, процесите в природата не стават бързо. Ако ставаха бързо, това щеше да бъде нещастие за човека. Човешкият характер се формира при бавните процеси. — Сприхав съм. — Много енергия имаш. — Мързелив съм. — Ще работиш. — На какво се дължи мързелът? — На неразбиране на живота. Мислиш, че другите хора трябва да работят, а ти да почиваш. Ще си кажеш: Бог работи, ангелите работят, природата работи, хората работят. Следователно, като човек, и аз ще работя. Няма да бъда търтей. Мнозина мислят, че търтеят не работи. Не, работлив е той. По цели дни бръмчи. Не казвай, че не си търтей, но кажи: Няма да бъда сух лист; ще бъда жив лист на дървото и постоянно ще се движа.

Бъдете листа на живото дърво и не падайте на земята. Бъдете работни като пчелите,

но без жило. Някога ще имате и жило. И който не ви се подчинява, ще жилите. Ще жилите, но и вас ще жилят. Някой от вас ще заема мястото на царицата, ще произвежда много яйца. Значи, ще работиш, като работницата — пчела; ще носиш радости и веселие, като търтея; ще произвеждаш живота, като царицата. Има нещо приятно в бръмченето на търтеите. Затова казвам: Не избивайте вашите търтеи. Ако ги избивате, догодина вашите пчели ще пострадат. — Ако ги оставим, те ще изядат всичкия мед. — Значи, те да не ядат меда, а вие да го ядете! Колко търтеи има в един кошер? На 30 — 40 хиляди пчели, едва има от 200 — 400 търтеи. Това са музикантите на кошера. И в човека има музикално чувство. Фантазираш си нещо — в това има музикалност. Не убивай фантазията си. Като живееш на земята, ще имаш в себе си търтеи, и работници, и царица — човешката душа, която най-много работи. Пазете вашата царица, за да бъде животът ви радостен и весел.

Хвани ушите си с двете си ръце и кажи: Господи, благодаря ти, че си ми дал тези хубави уши и това голямо богатство, скрито в тях. Като изучиш физическото си ухо, ще изучаваш астралното, умственото и причинното си ухо. Това показва, че ухото има свои представители и в четирите свята. Ухото е регистрирано в четири свята. Изучете първо физическото ухо — голямата фирма на земята. Тя

работи с голям капитал. Като знаете това, благодарете, че имате каквото и да е ухо. В бъдеще, вашата фирма ще се развие още повече.

Т. м.

*

22. Лекция от Учителя, държана на
15 февруари, 1933 г. София.—Изгрев.

Отношение към природата

Размишление.

Има ли отношение между човека и природата? — Има. Според мене, проявите на човека не са нещо произволно. Те са във връзка с природата, отглас на нейните закони. Например, в тебе се явява желание да бъдеш силен. Това е импулс на природата. Значи, човек е отражение на природата. Той трябва да знае, какво място заема в нея. При това, трябва да знае, колко силен е той и колко може да издържа. Имате две дъски: едната е дебела 2 см., а другата — 1 см. Коя от двете е поиздържлива? — По-дебелата. И вие, като имате известно знание, трябва да разполагате с него във всеки даден момент. Иначе, това знание не е ваше. Мислиш, че имаш знание, но не разполагаш с него. То е привидно знание. Мислиш, че си силен, но не разполагаш със силата си. И тя е привидна сила.

И тъй, знанието, силата, които искате да придобиете, са импулси на природата. Никой не може да знае повече от природата. Ето защо, като я изучавате, трябва да следвате нейните закони и пътя, който тя ви сочи. Следователно, човек е отглас на природата, а природата —

отглас на Бога. Казваш: Искам да бъда богат. — И това може, но какво богатство искаш? Има два вида богатство: при едното богатство човек постоянно печели, а при другото — постоянно губи; при едното човек расте и се усъвършенствува, а при другото се смалява и губи. Какво печелиш, ако имаш на разположение десет милиона лева? С тези пари ти товариш ума си, както товариш силния и здрав кон. Обаче, и най-силният кон един ден ще изнемогне. Той носи чужд товар. И ти, един ден, ще изнемогнеш под тежестта на десетте милиона. Това не са твои пари. Друг господар те е натоварил. Хлябът, който носиш в торбата си, е твой. Всичко останало е чуждо. Даже, ако туриш в стомаха си повече хляб, отколкото трябва, ще плащаш. Който се задоволява с малкото, той печели; търси ли многото, всичко ще изгуби. Под малкото разбирам само онова, което ти е нужно за даден момент. Следния момент положението се изменя. Болен си — това е състоянието ти за един момент. Следния момент положението ти е друго. Че още пъшкаш и се вайкаш, това е последствие на твоята болест. — Постоянно мисля за болестта си. — И то е последствие. Това са ред упражнения, през които човек минава.

В една от миналите лекции говорих за честния човек. По отношение на какво човек е честен? По отношение на разумната природа, а не по отношение на хората. Да бъдеш честен в своите мисли, чувства и постъпки, това значи

честен към природата. И към човека трябва да бъдеш честен, но това е временна проява, за момента. Истинската честност подразбира отношение към природата. Например, решил си да станеш в 4¹/₂ часа, а ставаш в 5 часа. За да се оправдаеш, ти измисляш неверни неща. Не, ще си кажеш истината, защо си се успал. Че не си спал добре, че не си ял, както трябва, това не е извинение. Казваш за нещо: Бог го е наредил така. С това искаш да кажеш, че Бог го наредил така специално за тебе. Не, светът не е създаден за тебе, но за Онзи, Който го е създал. Понеже е част от Цялото, човек взема участие в него, но трябва да знае, каква част, именно, представя. Искаш да бъдеш богат, да имаш къща. — Колко голяма къща искаш? Ще кажеш, че къщата ти трябва да се състои поне от две стаи и кухня. — Това не е достатъчно. Трябва точно да се знае, колко метра дълги, широки и високи да бъдат стаите. Като влезеш в къщата, недоволен си, че стаите не са много големи. Защо не даде размерите им? Защо не даде плана на майстора? Ако нямаш план, не си прави къща. Искаш да бъдеш богат. Какво ти е нужно за това? — Не зная. — Бог не обича неопределените неща. Искаш да бъдеш красив. Каква красота желаш: вътрешна, или външна? Ако искаш външна красота, трябва да знаеш точно, къде се изразява тази красота. Иначе, желанието ти не е определено. Природата не обича неопределените желания. Външната красота трябва да отговаря на вътрешната

и да ползува всички. Ще бъдеш красив първо за природата, тя да се радва, че е направила нещо хубаво. Ако някоя от формите ѝ излезе грозна, тя се чуди, как е станало това, и бърза да изправи грешката си. И грозният се чуди, как е станало, че се е родил такъв. Той казва: Не зная, защо родителите са ме създали грозен. Нищо не зная и не помня. Един син казал на баща си: Аз помня твоята сватба. Когато се женеше, аз играх на хорото.

Сега, в умовете ви ще се роди една крива мисъл. Ще кажете: Каква женитба е тази, на която синът присъства? — На този въпрос няма да се спирам. — Защо? — Защото не можете да го разберете. Да се ожениш, това значи, да се облечеш в нова дреха. — Какви трябва да са качествата на новата дреха? — Да топли и да пази телото от външните условия. — Ако дрехата е тънка? — Тогава ще отидеш в топлия, тропически пояс. Щом дрехата е дебела, можеш да живееш и в студения пояс. Докато имате несгоди, вие сте в студените области на живота. Щом условията ви се смекчат, вие сте в топлите страни, дето всичките ви работи се нареждат добре. Обаче, това не е винаги. Ето защо, докато сте в добрите условия на живота, събирайте блага за студените дни, т. е. за неблагоприятните условия. В това, именно, Иосиф прояви мъдростта си. Днес си здрав, но не се минава много време, започваш да се оплакваш от главоболие, от болки в гърдите, стомаха или чър-

вата и се чудиш, какво става с тебе. — Много просто, влязъл си в дисхармония с живата природа. — Как да си помогна? — Възстанови хармонията с живата природа, и всички болести ще изчезнат.

Като говоря за ухото, не го разглеждам като щерна, в която от време-навреме се налива вода. Ако ухото на някого е щерна, то е изкуствено придобито. Следователно, каквито блага и да получи, няма да ги запази. Дядо му и баща му може да са живели добре, но той нищо не е запазил от тяхното богатство. Той е живял неразумно, ял и пил с приятелите си, докато всичко изгубил. Един богат варненски чорбаджия имал само един син, който изял и изпил богатството на баща си. Бащата имал голям двор от 10 декара, с две големи къщи в двора, но синът не запазил нищо. Бащата бил обществен човек, живял за благото на ближните си, а синът — за себе си. Той отворил кръчма, да може повече да пие с приятелите си. В скоро време, синът пропилил всичкото богатство на баща си. Който иска да живее като този син, всичко ще изгуби. И след това ще се питате, защо идат страданията. Не питай, защо идат страданията, но изправи живота си. Всяко одумване, всичко речено-казано е психическа кръчма. Казвате за някого, че е голям скъперник. За да не мислят така, той купува вино и ракия, черпи този-онзи, учи се на щедрост. Но в края на краищата, всичко изгубва. Пиянството е резултат на неправилните

чувства. Правилните чувства внасят разширение, а правата мисъл означава възлизане към планинските върхове. Значи, чувствата образуват долината, а мислите — планината. В долината човек може да придобие богатство, но, ако знае как. Мисълта на човека внася сила, която подхранва чувствата. Ако една мисъл не подхранва чувствата, тя не може да се прояви и приложи.

Ето защо, между правилния нос и красивото ухо има известно отношение. Да имаш честно ухо е едно състояние; да имаш балансирано ухо, е друго състояние. При такова ухо ще можеш всякога да се въздържаш. Дойде ли някаква скръб, ще я разрешиш правилно. — Беден съм. — Чудно нещо, живееш в сред богатата природа, а си беден! Бог работи чрез Духа си върху вас, а вие казвате, че сте бедни. Беден си, защото си духовно ленив, не искаш да работиш. — Как да работя? — Представи си, че искаш една хубава дреха. Плащаш на шивача да я ушие. Обаче, не е всичко в ушиването на дрехата. Тази дреха е ценна, когато е работена от шивач с любов към вас. Той я работил като за себе си. Това наричам аз хубава дреха. Ако шивачът шие дрехата с мисълта, по-скоро да се освободи от нея, тя не може да бъде хубава. Следователно, каквато работа започвате, влагайте в нея любов. Тя ще ползува първо вас, а после — другите. Това е закон, който се прилага във всекидневния живот.

Днес и жената, и мъжът са недоволни от положението си. Жената казва: Защо трябваше да се омъжа? Всеки ден една и съща работа: чистене на къщата, готвене, миене на съдове. — Защо не си мислила на времето? Когато тропаше на хорото, друго мислеше. Тогава беше готова да се оцаниш. Господарите, които искаха да те вземат за снаха, даваха големи обещания, и ти вярваше на всичко. Щом влезе в клопката, работата се обърна другояче. За да предпазя момите от разочарование, казвам им да мислят. Преди години бях в Сливен. Един ден дойде при мене една млада мома, която ми разказваше, че се влюбила в един момък и желае да се омъжи за него. И двамата минаваха за окултни ученици. Той беше човек с философски ум, обичаше да проповядва, да философствува, но не и да работи. Разбираше от лозарство, от земеделие, но считаше този труд за тежък, не искаше да се изтощава. Тя беше практична, работна мома. Казах ѝ, че не са един за друг. — Не, три деня да живея с него, но той да бъде! Най-после се ожениха. Тя работеше, а той очакваше наготово. Родиха им се две момчета: едното беше добро, а другото упорито, с опак характер. Сега, като се яви при мене, тя беше вече болна, неврастеничка и съжаляваше, че не ме послушала. Изнасям ви този пример, за да се поучите от него.

Вие искате да служите на Бога. Не е мъчна работа, но не е и лесна. Трябва да знаете, как да Му служите. Бог вижда и най-малките

ви грешки. Той веднага ви дава светлина, да видите погрешката си и да я изправите. Обаче, трябва да знаете, как да я изправите. Ако прикриваш погрешката си, Бог вижда това и си мълчи. Какво ще стане с картината на художника, ако той замазва всяка погрешка? Не трябва да замазва, но да не прави погрешки. Докато прави грешки и ги замазва, той не е художник. Вие сте художници, които още се учат. Всички очакват това, което не може да стане. Например, някой от вас никога не може да има двуетажна или триетажна къща. Друг, никога не може да има две слугини; трети, никога не може да получава 10 хиляди лева месечен приход. Колко хора имат днес 10 хиляди лева месечен приход? Стремете се към блага, общи за всички.

Питате: Защо идат страданията, защо иде злото в света? Недоволен си от живота и не знаеш защо си недоволен. Като не намираш причината на недоволството си, казваш: Иде ми да се самоубия! — И затова има цял. Ще те сложат на земята и ще ти ударят 10—20 тояги. Ти започваш да викаш, да се молиш да те пощадят. Ако не можеш да понесеш боя — малкото страдание, как ще понесеш най-голямото страдание — самоубийството? Ти ще страдаш и на онзи свят. Въобразяваш си, че като се самоубиеш, ще благуваш. За предпочитане е голямото страдание на земята, отколкото да мечтаеш за голямото благо след самоубийството. Между вас няма нито един, който мисли за

самоубийство. Може животът на някого да е дотегнал, но той не мисли за самоубийство. Защо му дотегнал животът? — От безразборно ядене и пиене. Той прилича на онзи турчин, който отишъл при султана да се оплаква от живота си. Той казал: Ядох и пих, но ето, свършено обеднях. Не знаей, какво да правя. Султанът го запитал: Като си ял толкова много, кажи, коя е най-сладката част от кокошката? — Трътката — отговорил турчинът. Султанът заповядал да му дадат 250 лири, да подобри живота си. Един другар на турчина, като чул това, решил и той да отиде при султана, да се оплаче от живота си. Той казал: Царю, дотегна ми животът от недояждане. Султанът го запитал: Коя е най-сладката част от бивола? — Трътката — отговорил той. Султанът заповядал да му ударят 25 тояги. Следователно, ако животът ти е дотегнал, трябва да знаеш защо. — Никой не ме обича. — Грешката е у тебе. Ти кого обичаш? Свиваш се, стягаш се и гледаш с подозрение на всички хора. Очакваш от хората, те да ти дават. Ти дай нещо от себе си, ти направи една услуга. Децата изискват от родителите си добри отношения. А те са своенравни, никого не слушат. Разумното дете прави услуги на родителите си, помага им, затова се чувствава свободно да поиска нещо от тях. Нуждае ли се Бог от нас да правим услуги на другите?

Като ви наблюдавам, намирам, че приличате на големи богаташи. Заблуждение е да

мислите, че сте богати. Не може да бъдеш едновременно богат и прост. Богатство, което не можеш да приложиш, е товар. Способност, която не можеш да използваш за своето развитие, е товар. Те носят разочарование. Даже и видните музиканти се разочароват от музиката, Защо? Защото не са я използвали, както трябва. Някой свири в различни театри за храната си, но това не е истинска музика. Повтаря едни и същи парчета, докато един ден му омръзнат. Тъжно ти е и пееш: „Заплакала е гората, гората и планината“. Защо не кажеш друго нещо за гората? Може ли гората да плаче? Когато я попари сланата, и тя плаче. Но това се случва рядко. Тъй щото, истинското знание е онова, което може да измени състоянието ти, да повдигне духа ти. Със знанието си ти можеш и да се лекуваш. Болен си. Концентрирай ума си и ще се излекуваш. Като се концентрираш, и кашлицата ти ще изчезне. Сега между вас няма кашличави. Кашлицата се лекува и с воля. Кажи: Няма да кашлям. Често вие се опитвате да лекувате другите, а на себе си не може да помогнете. — Защо боледуваме? — За да развивате и усилявате волята си. Ако можеш да се справиш с болестта си, ти си силен човек. Здрав си, защото преди тебе са работили мнозина. Всеки може да бъде здрав.

Като заболееш, намери десетина души здрави хора, обикни ги и започни да им услужваш, колкото можеш. След два — три деня и ти

ще бъдеш здрав. Ако и здравите те обикнат, толкова по-добре за тебе. Невежа си, обикни един учен и започни да му услужваш. Лош си, обикни един добър човек и ще станеш добър. Знанието, доброто се предават. Добрият дава от себе си, а лошият взима. Не осъждам лошия, но той няма какво да даде. Ако му се падне отнякъде богатство, той ще го тури в касата си за черни дни. Богатството не е за черни дни. Черният ден е днешният ден. Днес ти трябва богатството. Употреби го днес, а за утрешния ден не мисли. Милиони същества работят за утрешния ден. Докато си между тях, всякога ще бъдеш добре. Милиони хора работят върху доброто и разумността. Свържи се с тях, те ще ти въздействуват.

Като изучавате ухото, използвайте го за трансформиране на състоянията си. Неразположен си. Нарисувай едно красиво ухо: първо, дясното, после — лявото. Първоначално, човешкото ухо е било много активно. По цели дни човек е мислил за прехраната си. Сега се създава новото ухо — ухото на шестата раса. Като има пред вид отношенията на линиите в ухото, човек знае вече, какво предимство да даде на силите, действащи в ухото. Той знае, с какъв капитал разполага. Не е достатъчно само да бъде голямо ухото, но линиите в него трябва да бъдат правилни. Ухото не трябва да бъде много тясно, нито много широко. За да бъде голямо и тясно, за това има много причини. Ухото е създадено по органически път. Хиляди

същества са работили за създаване на ухото като модел. В течение на ред поколения са създадени много модели, но нито един от тях не е дошъл до абсолютната мярка. Тайната на човешкото ухо се заключава в определяне на времето, като органическа проява, а още и като механическа. Има разлика между органическото и механическото време. Например, седиш някъде и изведнъж почувствуващ, че е време вече да си вървиш. Туриш часовника да те събуди, но отвътре нещо ти казва: Стани, макар и половин час по-рано от определеното време. Стани и върви на работа. Обаче, механическото време казва: Не е дошъл още часът! Рано е, полежи си. Трябва да развивате вътрешния часовник, за да се ползвате от него. За органическото време е нужен вътрешен часовник. Той е много точен. Той показва всичко, което ще ви се случи, приятно и неприятно. Вътрешният часовник показва едновременно и добрите, и лошите условия на живота.

Това са общи положения, но по тях се съди и за специфичните. Кой няма в дома си неприятности и мъчности? Жената не те разбира, децата не те разбират. Как ще се справиш с това положение? Ще живееш по два начина — външно и вътрешно: външно ще живееш с тях, а вътрешно — със себе си. Ще се разговаряш с тях, без да влизаш в противоречие. Ще изучаваши правите и кривите линии на ухото и ще вървиш напред. Горната крива линия на ухото означава линията на чувствата. Дето има прави линии,

там е силно влиянието на ума. Огънатата линия показва влиянието на вкуса. Обаче, каквито и да са линиите, никоя от тях не е завършила своята работа: нито умът, нито сърцето, нито вкусът. Затова, линиите на ушите у повечето хора са накрънени.

Казано е в Писанието: „Когато дойде Духът, Той ще ни научи на всичко“. Духът помага за усъвършенствуването на човека. Той познава всички науки: науката за очите, ушите, носа, устата; знае тайните на човешката душа. Духът ти казва: От тебе голям човек ще стане. Думата „голям“ е неопределена. Физически голям ли ще станеш? Всъщност, Духът те подтиква да станеш голям човек. Той ще те прати на училище, да видиш, как децата учат и рисуват, та и ти да учиш като тях. После ще те прати на пазара да срещнеш един просяк. Ще се спреш пред него няколко минути, да видиш, как живее. След това, Духът ще ти обясни, защо даден човек е прост, друг — учен; защо един проси, а друг е богат. Така ти ще се учиш, ще придобиваш знания. Ако не можеш да се концентрираш, няма да станеш голям човек, нищо няма да постигнеш. — Как ще позная, дали мога да се концентрирам? — Болен си. Ако концентрираш ума си, и болката мине, ти можеш да се лекуваш с мисълта си. Не мине ли болката, не си постигнал никакви резултати. Така ще се съсредоточиш, че да забравиш болката си.

Минаваш за търпелив. Можеш ли да понесеш всякаква обида с търпение? Срецаш ед-

ного, който те е обиждал много пъти. Ако забравиш обидите и го приемеш с радост, ти си търпелив, ти можеш да се концентрираш. Казват: Като дойде Христос, работите ни ще се наредят. Той ще направи всичко за нас. — Не, Христос работи, и вас ще научи да работите. Той се е молил вечер по цели часове, но, въпреки това, всеки ден е минавал през големи противоречия. Даже най-близките са Му създавали големи изпитания. Учениците Му не са Го разбирали и казвали: Щом се наредят работите на Христа, и нашите ще се наредят добре. Обаче, Христос казва: „Син Человечески няма къде глава да подслони.“ Не се стремете да станете големи хора. — Защо? — Защото много ще ви товарят.

Спазвайте следното правило: Да подържате отношения между ума, сърцето и вкуса си, т. е. между своите мисли, чувства и постъпки. След това, подържайте отношенията си с природата. Научете се, като срещнете някого, да видите една добра чърта в него. Не гледайте на отрицателното в човека. Това е правило за самовъзпитание. Да се занимаваш с отрицателното, това значи, сам да се спъваш. Не казвай, че този човек има неправилен нос, уста или брада и др. Това са външни дефекти, с които несъзнателно се свързваш. Видиш ли добра чърта у човека, ти правиш услуга и на себе си, и на онзи, у когото си я виждал. Ако в продължение на една година виждате само доброто в човека, вие коренно ще се преобра-

вите. Ако виждате само лошото в човека, вие ще деградирате. — Работите ни ще се оправят лесно. — Ще се оправят, само ако работите. В природата няма благодат. Тя ще събере около себе си всички, които могат да работят. Ако работиш, веднага ще те възнагради. Ако не можеш да работиш, тя сама ще ти покаже, как се работи.

Сега вие искате да развивате ухото си. За тази цел хванете долната част на ухото си и вложете в ума си мисълта, дали ще заболее в продължение на един месец, или не. Важно е само да проверите, какви са условията за това. И след като определите диагнозата, ще изучавате методите за справяне с болестта. Не мислете, че е необходимо непременно да боледувате. Болестта е само условие за смяна на състоянията. Ако не можете да се справите с болестта, ставате крайно нервни. След това ще дойде друга болест за смекчаване на характера. Ако човек боледува повече, отколкото трябва, той придобива голяма мекота, дори до мекошавост. Това не е добре. Да станеш крайно суров, и то не е на място. Мекотата и твърдостта трябва да се преливат една в друга. Остротата е канара, на която нищо не може да се сее. Острите линии всякога причиняват вреда.

Казвате: Искаме да ни се говори конкретно. — И това може, но не всякога конкретното говорене ползува човека. — Искаме да обичаме като Учителя. — И това може, но обичта, любовта е велика наука. Изучавайте тази наука,

но първо изучете лицето си, да знаете, какво е отношението между ушите, носа, устата, очите, как са поставени едни към други. Наблюдавайте очите си, формата им, дали са кръгли или елипсовидни и защо имат една или друга форма. Ако ушите, носът, устата ви са правилни, лесно ще се справяте с окръжаващата среда и ще може да ѝ влияете. Вие ще ѝ бъдете господар, ще ѝ помагате. Иначе, тя ще ви зароби. Стремете се, вие да влияете на средата, да я повдигате, да подобрите нейните условия. Това може да направи само онзи, който е в общение с Бога. Да бъдеш в общение с Бога, това значи, постоянно да Го носиш в съзнанието си. Той да ти бъде тил през целия ти живот. Човек може да бъде свързан с Бога по четири начина: със съзнанието, със самосъзнанието, с подсъзнанието и със свърхсъзнанието. Ако е свързан едновременно и по четирите начина, той може да се нарече силен човек. Той носи всичките си изпитания с радост. Той уповава на Бога, разбира смисъла на страданията.

Казваш: Нещастен съм, три деня не съм ял, нямам пари, всичко изгубих. — Радвай се и на това. Твоето нещастие е временно. Ти си изгубил парите си, но с тях са нахранени 40 бедни хора. По-рано ти беше сит, а сега са сити 40 души. Плачеш за своя близък, че заминал за онзи свят. — Радвай се, той е щастлив. На земята беше нещастен. Трябва ли да плачеш за един щастлив човек? Скърбиш за

приятеля си, че е в затвор. — Не скърби, той сега учи. Докато е бил свободен, нямал време за учене, а сега учи, придобива знания. Вие не разбирате Божиите пътища. Знайте, че всичко, което става в света, е за добро. Удариш се някъде, благодари, че не си се ударил по-лошо. Някой ти каже една добра дума — благодари; каже ти обидна дума — пак благодари. Той не подозира, че те обидил. Какво ти казал? Да туриш калпака си направо. Ти си го накривил, а твойт приятел счита, че трябва да го носиш направо. Едно време мъжете носеха шапките си накриво, а сега жените ги носят накриво. Държиш ръцете си ту на гърдите, ту на корема, ту се почесваш, не знаеш, де да ги туриш. Това не е добре. Ако някой ти каже, как да поставяш ръцете си, не се обиждай. Несъзнателно, човек прави такива движения, от които трябва да се освободи. Изпращаш приятеля си и плюеш. Той мисли, че плюеш на него. Това става несъзнателно, обаче, не е позволено на ученика да прави несъзнателни движения.

Казвам: Трябва да ви говоря за истинската Божествена обхода. Постъпките ви трябва да бъдат Божествени, да задоволяват всички. Аз съм минал през всички области на живота: от най-ниските, до най-високите. Научих всичко, каквото животът може да даде. Разбрах човека във всичките му прояви. Кучета ме лаяха, но аз оставах тих и спокоен, правех своите изследвания. Нападаха ме всякакви дяволи, но и с

тях се справях. Един дявол се опълчи против мене, друг се опълчи. Аз хвана единия за опашката, хвана другия и спокойно продължавам работата си. — Не се ли страхуваше от нещо? — Когато страхът е на мястото си, той има смисъл. Страхът трябва да влезе като елемент на безстрашието; безверието трябва да влезе като елемент на вярата; песимизмът — като елемент на надеждата. Всички отрицателни елементи да станат основа на положителните сили и върху тях да се гради. Някой се обезсърчил. — Защо? — Хляб нямал. — Дай му хляб и го остави свободен. Той ще се насърчи и ще ти благодари. Човек има право да се обезсърчава, когато му липсва нещо съществено. Следователно, не се обезсърчавай за несъщественото. Внеси в ума си една здрава, положителна мисъл, на която всякога да разчиташ. Беден си, нямаш пет парт в джоба си, а се нуждаеш от известна сума. Какво ще направиш? Всеки ден мисли по половин час върху парите, да дойдат отнякъде. Не туряй срок, кога да ги получиш. Не питай, ще ги получиш, или не. Носи в ума си положителна мисъл, че ще ги получиш и повече не се рови. Няма да мине и една година, парите ще дойдат отнякъде. Това е закон. Постоянството има отношение към този закон. Нарушиш ли някъде закона, той не работи. И да получиш тази сума, вместо да си наредиш работите, повече ще ги объркаш.

И тъй, за да се справиш със сиромашията, трябва да си създадеш хармонична среда, в

която да се движиш. Без хармония, нищо не се постига. Може да станеш и богат, и учен, и силен, но няма ли хармония, скъпо ще платиш за придобивката си. Важно е, да работиш с радост, да очакваш нещата с търпение. Тогава всичко ще дойде навреме. — Имам нужда от пари още сега. — Нямах нужда сега. Разумният свят знае, кога ти трябва парите и ще ти ги прати навреме.

Виден писател седи в стаята си и пише — дошло му вдъхновение. В този момент, в стаята влиза кредиторът му, иска от него да си плати дълга. — Нямам сега. Ако може, почакайте още малко. — Не, дошъл е последният момент, ще ви затворим. — Правете, каквото искате. И в затвора ще пиша. Там ще бъда свободен да продължа работата си. Питам: Какво бихте казали вие при подобен случай? Ще започнете да се оплаквате, да роптаете против съдбата, че сте изпаднали в такова положение. Вие отдавна сте в лошо положение, отдавна сте напуснали рая. Докато сте били в рая, имали сте всичко на разположение. Щом напуснахте рая, сиромашията, болестите, страданията веднага ви последваха. Работиш на господаря и мислиш, че те обича. Щом престанеш да работиш, той ще те изпъди. Имах богатство и разчиташ на него. Един ден заминеш за другия свят. Де остана богатството, на което си разчитал? Красив си, но заболееш и изгубваш красотата си. Ако си окултен ученик, трябва да бъдеш доволен от всичко: радвай се, че си се

родил; радвай се, че заминаваш за онзи свят. Иначе, да очакваш да те галят, да те настръчават, да ти казват, че работата ти ще се оправи, това е ученик - бебе. Само бебетата имат нужда от галене.

Един знаменит цигулар давал концерт в Париж. Публиката слушала с внимание, но той се увлякъл толкова много, че забравил, колко време продължил свиренето. Един след друг, хората започнали да си излизат. Цигуларят останал сам, но продължавал още да свири, и не забелязал, какво става около него. Най-после ключарят му подал ключа и казал: Като свършиш, заключи салона. Това показва голямо концентриране. Не мисли, - че това, от което ти се интересуаш, интересува и окръжаващите. Говориш с някого, и той мръдне веждите си. Промени темата. С мръдването на веждите, той показва, че не се интересува от този разговор. Говориш с някого за ухото, но той веднага скрива ухото си. Промени темата на разговора. Ако ухото му е красиво, кажи направо: Искам да видя ухото ти, намирам, че е красиво.

Като наблюдавам вашите уши, намирам, че едни от тях са музикални, други — уши на вкуса. Ако вкусът вземе надмощие, явява се недоволството. Природата не търпи недоволство. Тя съдействува на човека само за онази радост, която е обща за всички. Нейната радост е радост за всички. И обратно, радостта на едного трябва да бъде радост за всички. Правилно е: благото на едного да бъ-

де благо за всички, и благо на всички да бъде благо за едного. Каквото и да е ухото на сегашния човек, то отговаря на петата раса. Бъдещата, шеста раса, изисква друго ухо — идеално. Колкото по-красиво и оформено е ухото, толкова по-здрав е човек. Като знаете това, каквото правите, влагайте в него ума, сърцето и волята си. Без участието на тези сили, човек не може да постигне желанията си.

За следния път всеки от вас да нарисова един нос — своя или на друг човек. Така ще изучавате отношението между ушите, носа, устата и брадата си. Това знание води към себепознаване.

Т. м.

*

23. Лекция от Учителя, държана на 22 февруари, 1933 г. София.—Изгрев.

ЧОВЕШКИЯТ НОС

Размишление.

Животът има две страни: външна и вътрешна. Ние започнахме с външната страна — ухото, като орган на слушането. Видимо, ухото е малък орган и за онзи, който не го разбира, то остава неразбрано. Обикновено, външните прояви са човешки, а вътрешните — Божествени. Има и външни, и вътрешни недъзи, които са резултат на неправилния човешки живот. Сега, аз имам пред вид една формула, която никъде не се среща. Каква е тази формула, няма да обяснявам. Като ви я дам, ще си я препишете на чисто. Не питайте, за какво се отнася тази формула, но ще ви диктувам, и вие ще пишете: Това, което вначалото не е било, като се проявило, образувало всички невъзможни неща в света. А това, което е било вначалото, като се проявило, образувало всички възможни неща.

И тъй, външната страна е човешката, наречена външен или обективен свят. Вътрешната страна е Божественият или субективният свят. И духовният свят има външна и вътрешна страна. На земята хората се възпитават по особен начин. Като отидат в другия свят, ще

се видят в чудо. Те коренно се различават от съществата, които живеят там. — На небето има ли деца? — Има. Обаче, там растенето не е, както на земята. Там растенето е в добродетели. На земята човек расте по височина и широчина, а на небето — по доброта. Колкото по-добра е една душа, толкова е по-стара, по-израсла. Обаче, на човека са дадени всички възможности — да расте и физически, и духовно. Искаш да станеш голям. — Голям ще станеш, но това не показва, че ще бъдеш добър. Доброто не е в ръста. И слонът е голям, и мамонтът е бил голям, но никой не казва, че са добри. Доброто не е и в обходата.

Да дойдем до носа. В едно отношение, носът прилича на пергел, който може да се свива и разширява. Като стигне крайния предел на разширяване, носът взема друго направление. Той има отношение към интелекта. Значи, носът е пергел, с който се измерва човешката интелигентност. Без този пергел нищо не се постига. Той описва всички външни и вътрешни възможности, скрити в човека. Казвам: Както се върти пергелът на човека, т. е. неговият ум, такива са и неговите възможности за развиване.

Като разглеждате носовете на чъртежите, виждате, че всички са изкривени. — Защо? — Пергелите им са били развалени. Може ли да рисуваш правилно с развален пергел? Всички хора си служат с пергел, но за себе си го употребяват по един начин, а за другите —

по друг начин. Те си служат с две различни мерки. Като забодеш единия връх на пергела в една точка, а другия край въртиш около тази точка, образуваш кръг, в който се крият всички възможности. От ътвора на пергела, т. е. от радиуса зависи, с какви възможности разполага човек. Дългият нос крие в себе си повече възможности, повече изходни пътища.

фиг. 1.

Първият образ на фигура 1. представя нос на наблюдателен човек, който само наблюдава и мери нещата. Той минава за един от добрите носове, но в него има нещо животинско. Вторият образ представя интелектуален нос. Каквата форма и да има носът, той е в зависимост от устата. Тя определя неговите възможности. Устата може да бъде голяма и малка, по-близо или по-далеч от носа. По устата се познава, дали даден човек е лаком, или не. Ако е лаком в яденето, той е лаком във всичко. Лакомството показва желанието на човека да

има много. Не е лошо да имаш много, но трябва да имаш време да го обработиш. Необработеният материал е товар, за пренасянето на който само ще плащаш, без да се ползуваш от него. Това е все едно, да плащаш наем за старите си мебели, без да ги използваш. Желанието да притежаваш много неща съществува и в духовния свят. Например, искаш да станеш светия, но не знаеш, какво представлява светийството. Само един светия има в света. Всеки, който дойде в контакт с него, може да стане светия. Само един учен има в света; който дойде в контакт с него, може да стане учен. Това е противоречие за вас, но в него се крие велика истина.

Какво виждаме в новороденото дете? В първо време то е обикновено дете, без видими дарби и способности. Обаче, майката счита, че от това дете ще излезе гений, нещо особено. Какъв гений е то, когато върши работи, които не го препоръчват? Обаче, като почне да расте, то влиза в контакт първо, с майка си и баща си, с братята и сестрите си; после, с външните хора и постепенно се учи, развива се, докато един ден прояви всичко, което е вложено в него. В първо време се изявява човешкият живот, той взема надмощие, а след време — Божественият. Детето се сърди. Не е лошо, че се сърди, но това е човешка проява. То се възмущава, че работите не стават, както иска. То се сърди на родителите си, на братята и сестрите си, че не са такива, каквито трябва да бъдат. То се сърди на условията, в които жи-

вее, намира, че не са добри, иска по-добри условия. Някога човек се сърди и на себе си, че не е такъв, какъвто трябва. Той е недоволен от носа, ушите, очите, устата си. Той е недоволен, че не вижда, както трябва; не чува и не възприема въздуха и храната правилно.

Като ученици, вие трябва да учите, да придобиете истинско знание. Без да сте придобили това знание, вие започвате да говорите на хората за носа, за устата, за ушите, мерите ги, но нищо не придобивате. Това не е знание. Учене се иска от вас, да дойдете до самостоятелни изводи. Между ума и носа има известно отношение, което трябва точно да се знае. Има една плоскост, която определя мястото на носа. Колкото повече носът се отдалечава от плоскостта, толкова повече се приближава към животинското в човека. Ако носът се приближава към плоскостта, Божественото взима надмощие в човека. Когато плоскостта има посока от центъра на слънцето към центъра на земята, гръбначният стълб в човека е прав. Тя пази равновесието на организма. Ако плоскостта се наклони, човек губи равновесието си. Изкриви ли се мисълта, и носът се изкривява, главно на върха.

Първият образ на фигура 2. представя нос на любопитен човек, който се занимава само с новини, с казано - речено. Вторият образ е на търговец.

Като разглеждам човешкия нос, имам предвид, че предстои още да се развива. Все едно, да разглеждаш детето в утробата на майката,

от ембрио до пълно развитие. Човек има високо мнение за себе си, без да подозира, че е в зародишно състояние. Съзнанието на сегашния човек още не е пробудено. Той не знае, отде е дошъл и де ще отиде; не знае, как е влязъл в утробата на майка си и как ще излезе. Природата знае всичко това. От нейно гледище, влизането в утробата наричаме смърт, а излизането — раждане. Значи, човек се ражда и умира — непрекъснат процес.

фиг. 2.

фиг. 3.

Като наблюдавате различни носове, ще видите нос, вирнат на върха, като у свинята. Такъв човек обича да рови—(фиг. 3). И свинята, вместо да тури ръцете и краката си на работа, впрегнала носа си да работи, като го обърнала с върха нагоре, по-лесно да рови земята. Едва сега човек се освобождава от свинското състояние в себе си. Казвам: Не впрягай носа си на физическа работа. Мислиш ли, че ако знаеш слабостите на човека, ще научиш нещо? Не само че нищо не придобиваш, но изопачаваш носа

си. Видиш ли къс нос и с обърнат нагоре връх, ще знаеш, че свинята е виновна. Ако носът е дълъг и с обърнат нагоре връх, копоят е виновен. Като гони зайците, той развива носа си на дължина. За да души по-добре, върхът на носа се обръща нагоре. Това са уподобявания, за да учите, а не да се нападате един-друг. Не казвай на човека: Аз зная, какъв си. Нали виждам, носът ти е свински. Зад носа се крие известна интелигентност. Хвърляш една бомба, която изкопава голяма дупка в земята. Бомбата е механическа сила, но зад нея стои разумно същество, което я направлява. Каква интелигентност се крие зад свинята? Днес тя се намира в зародишно състояние. В бъдеще тя ще дойде до такова развитие, че няма да я познаете. Вторият образ на същата фигура представя нос на енергичен човек.

Като ученици, вие трябва да изучавате живота, да дойдете до истинско, правилно разбиране. Проявеният живот не е нищо друго, освен азбука на непроявения Божествен живот. В този смисъл, считайте, че всяка жива форма е на мястото си: свинята, волът, слонът са на своето място. Мислите ли, че бубулечиците са просто нещо? Ако Бог се е занимавал с тях, мислил е за тях. Трябва ли ние да гледаме на малките същества с презрение? Ако растенията не съществуваха, какво щяхте да правите вие? Какво щеше да бъде положението на човек, ако нямаше вода, въздух и светлина? Преди да дойде човек на земята, дойдоха растенията,

животните. Светлината, въздухът, водата, съществуваха преди човека. Най-после, Бог създаде човека и на седмия ден си почина.

Това са общи въпроси, върху които трябва да мислите. Докато изучавате фактите поотделно, нищо не можете да разберете. Истински ученият съпоставя всички факти и така прониква в далечното минало. От ступените линии той създава цяла наука.

Носът на търговеца показва човек, който работи само за прехраната си. И птиците, които по цели дни мислят за прехраната си, имат подобен нос—човка. Желанието на човека да придобива много, създава съответен нос. Човек може да измени носа си. Щом съзнава, че с много нищо не се постига, той започва да въздействува върху това си желание. С тия носове, които имате, няма да ви приемат на небето. Там се иска друг модел на носа. За да изправите носа си, първо, трябва да измените своята мисъл. Не казвайте, че нищо не желаете. Трябва да имате желания, но естествени. Не желайте повече неща, отколкото ви са нужни. Христос казва: „Доста е на деня неговото зло.“ Докато се стремиш към много, ти се отклоняваш от същественото. Ще работиш съзнателно върху носа си, защото той е основа на разумния свят. Носът възпитава чувствата. Значи, в носа, т. е. в ума е вложено Божественото. Чрез него се възприема новия живот. Казано е в Писанието: „И вдъхна Бог чрез ноздрите му жива, разумна душа.“ Само разумният човек различава

правата от кривата постъпка. Само разумният знае, какви трябва да бъдат отношенията между Бога и човека. Недъзите ви се дължат на човешкия живот. Достатъчно е да разгледате черепа на човека, за да познаете, какво носи от миналото и какъв е сегашният му живот. Достатъчно е да разгледате черепа на някое от допотопните животни, за да имате представа за това животно. И по главата на сегашния човек бъдещето поколение ще чете неговото минало — историята на човешкия живот. Един ден, миналото и настоящето ще се съединят в Божествения живот. Влезе ли в този живот, човек е дошъл вече до безсмъртието.

фиг. 4.

Фигура 4. представя два образа: нос на човек, у когото чувствата силно работят. Това е нос на антагонист. Вторият образ е на пессимист.

Като ме слушате да говоря така, някои се обезсърчават. Не се обезсърчавайте! Ако носът ви не е правилен, а ушите са добре оформ-

мени, те ще го оправят. И очите могат да оправят носа. В известни случаи, и устата може да помогне на носа. Обаче, ако носът, ушите, устата и очите не са правилни, изправянето им може да стане в друг живот. Ако на земята не можете да се изправите, ще разчитате на другия живот — на небето. Там, във фабриките, ще ви разглобят част по част и ще ви ремонтират основно. Аз разглеждам и ада като голяма работилница. И там ремонтират човека. Който не разбира това, казва: Големи страдания има в ада. Отговарям: Голям ремонт се прави в ада. Той не е тъй страшен, както си го представят. Страшен е вътрешният ад в човека, когато той е в дисхармония с Бога. Страшно е, когато човек е в противоречие със себе си. Някога мислите, че сте добри, а някога — че сте лоши. За оправдание на лошавината си, казваш: Раздразниха ме. — Как може да бъде това, ако, изобщо, не се дразниш? Как могат да те запалят, ако в тебе няма вещество, което лесно се запалва? Ако има в тебе вещество, способно да гори, ти си изложен на опасност. Който не мисли, той се намира в положението на дете, и всеки момент може да бъде в опасност. Ще дойде ден, когато човек ще започне да мисли. Не можеш да останеш завинаги дете; ще дойде ден, когато ще станеш възрастен и стар.

Между Божествения и човешкия живот има нещо общо: в Божествения живот има детинство, и в човешкия живот има детинство. В Божествения живот има зряла възраст, и в

човешкия живот има зряла възраст. Разликата, обаче, се заключава в следното: в човешкия живот има старост и смърт, а в Божествения няма. В този смисъл, ангелите не са нищо друго, освен най-интелигентните деца на небето. Не можеш да бъдеш ангел, ако не си крайно интелигентен. Ангелите разбират Божиите закони и ги изпълняват. Те са носители и на Божията мъдрост. Значи, ангелът е представител, освен на чистота и невинност, още и на Божията мъдрост. Човек е точно противоположен на ангела: той е горд, щеславен, мисли, че знае всичко. Наистина, и човек има знания, но не ги прилага, както трябва. Той мисли, че е самостоятелен, че няма нужда от никого. Човек е самостоятелен, само когато Божественото работи в него. Всеки иска да бъде похвален, да му се даде нужното внимание. И това не е лошо, но да те хвалят на място. Как ще те похвали учителят, ако рисунката ти се нуждае от много поправки? Добрият учител хвали ученика си, само като види, че последният е изправил погрешките си.

Добре е да изучавате носовете сравнително. Например, на фигура 5. са представени нос на песимист и на интелектуален човек. Изучавайте ги и намерете разликата между тях.

Сега, да дойдем до научната страна на въпроса. Не може да бъдеш добър, ако нямаш хубаво ухо; не може да бъдеш умен, ако нямаш хубав нос; не може да бъдеш любещ, ако нямаш хубава уста; не може да бъдеш истинно-

любив, ако нямаш красиви очи. Това са мои твърдения. Аз ще говоря и за очите, и за ушите, и за брадата, но не от физиогномическо гледище. Ако не можеш да изучиш своето ухо, своята уста, своя нос, очите си, как ще изучиш тези на другите хора? Първо, ще се интересуваши за твоите органи, а после на другите хора. Първо, ще изучиш себе си, и ако ти остане време, ще изучаваш другите. Ако първо изучаваш другите, а после себе си, ти ще се опетниш. Защо ти трябва да се интересуваши за богатството на хората? Какво ще ти допринесе знанието, че един е богат, а друг — беден; че

фиг. 5.

един е сит, а друг — гладен? Ако ходиш между бедните, за да се покажеш, че си добродетелен, че си богат, това няма да те ползува. Друг е въпросът, ако се движиш между тях от любов, да им помогнеш. Значи, външните прояви не са истински. Искаш да обърнеш един човек към Бога. За да постигнеш това, ти сам трябва да бъдеш образец. Първо, ти трябва да

имаш любов към Бога. „Бог е Любов“. Следователно, ти трябва да желаеш, и този човек да има любов в душата си. Бог има желание, всички хора да живеят в мир и съгласие; да бъдат радостни и весели, да не насилват никого.

Бог не търпи престъпления. Казваш: Обичам Бога, искам да Му служа. — Тогава ще постъпваш като Него. Ще се освободиш от всяко недоволство. Ти си недоволен от братята и сестрите си, от дрехите си, от стаята си, а искаш да служиш на Бога. Това е невъзможно. Щом си недоволен от хората, недоволен си и от Бога. Как ще Му служиш тогава? Ето защо, казвам: Изучавайте себе си, за да различавате и най-тънките си прояви. Колко пъти дяволът майсторски ви нашепва неща, на които вие се подавате! Казваш: Аз не съм като митаря, не съм грешник. Значи, ти си като фарисей. И фарисеят казваше: Господи, благодаря Ти, че не съм като митаря. По три пъти на ден се моля; редовно плащам десятъка си, на никого зло не мисля. Обаче, фарисеят и донес си остава фарисей. Митарят стои изправен, с наведена глава, не смее да вдигне поглед нагоре. Той изрежда само греховете си. Но у митаря има възможност да се развива. Това са образи, които се отнасят до вътрешния живот на човека.

Днес, всички хора цитират стихове от Евангелието, но това не е достатъчно. Вие се нуждаете от знание, което да ви даде права

насока в живота. — От толкова години вярваме в Христа. Нищо ли не сме постигнали? — Не е достатъчно само да вярвате. Ако мислите, че само с вярване ще постигнете всичко, лъжете се. Бих желал да имате онази детинска вяра и невинност; да бъдете чисти като децата. Като наблюдавам хората, виждам, че и в религиозния, и в научния си живот те са изложени на опасност. Религиозният мисли, че е свет човек и като него няма друг. И ученият мисли за себе си същото. Има физиогномисти, хиромантици с високо мнение за себе си. Има учени естественици, химици, които мислят, че са разрешили всички въпроси. И едните, и другите се заблуждават. Да мислиш, че всичко знаеш, това е колективна мисъл. Всичкото знание е в колективното, Божественото съзнание. И вие, събрани около мене, мислите, че много знаете. Това е чужда мисъл. Ако вземете всички хора в света, които мислят като вас, и разделите с тях богатството си, по колко ще се падне на всекиго? В света има над два милиарда хора. Ако разделите природното богатство помежду си, по колко ще се падне на всеки човек? — По една малка сума. Какво ще прави той с тези пари?

И тъй, ако знанието се разпредели между всички хора, по колко ще се падне на човек? Аз не говоря за обикновеното знание, но за истинското, за онова знание, от което човек може да се ползува всеки даден момент. Това знание има отношение към правата мисъл. Ако

не мислиш правилно, пипни носа си, но трябва да знаеш, де да го пипнеш. Пипнеш ли го на място, дето мисълта действа, веднага ще започнеш да мислиш право. Раздразнен си нещо. — Защо? — На върха на носа ти се е събрала излишна енергия. Пипни леко, внимателно това място, и дразненето ще мине. Ако по този начин не се справиш с излишната енергия, ще се скараш с някого и после ще съжаляваш, ще ходиш да се извиняваш. Помогни си сам, за да не става нужда да те водят по съдилища и да те защитават адвокати. Това е прост метод, с който може да си въздействувате. Има и други прости методи за лекуване. Например, хремата се лекува с един от тези методи. Тя се дължи на натрупване на излишна материя в носа. За да се освободиш от хремата, отвреме-навреме хващай леко носа си и мисли за тази материя, като непотребна, която трябва да се изхвърли навън. След време хремата изчезва, и в ума на човека настанва едно просветление.

Човек е здрав, когато межд у енергиите на неговия организъм става правилна обмяна. Като хващаш носа си, ти се лекуваш с енергията, която излиза от пръстите. Ако е в пълно бездействие, носът ще се атрофира. Така могат да се атрофират и очите, и ушите на човека. Всяко побутване на носа трябва да бъде разумно. Когато пинаш носа си, мисли за Господа и за всичко, което Той е създал. Пипай носа си с благоговение и кажи: Благодаря Ти, Господи, за хубавия нос, който си ми дал. И да има ня-

какъв недостатък на носа ви, не се спирайте на това. Не искам да ви утешавам, но казвам, как трябва да гледате на това, което ви е дадено от Бога. За ученика, който постъпва в първо отделение, се предполага, че в него са вложени дарби и способности, които очакват своето развитие. Трябва ли такъв ученик да се насърчава? Не, той трябва да учи. Ако не може да учи, не може да помни и не е пръв ученик, това е друг въпрос. Щом е постъпил в училището, трябва да се учи и да се мъчи да помни. И последен ученик да е в класа, и това не е важно. Важно е, да минава от клас в клас, макар и с тройки.

Каква е разликата между шесторката и тройката? Нима всички работи, които се оценяват за шесторка, са все сполучливи? Ето, Христос дойде на земята да се учи и Го скъсах. И не двойка, даже единица Му писаха. Какво нещо е смъртта? Пропадане на изпит. Туриха Го на кръста и Му казваха: Слез от кръста и се спаси. Другите спасяваше, а себе си не можеш ли да спасиш? Ако мислите, че светът може да се спаси само в три години, лъжете се. Христос казваше: Почакайте още малко! След 2000 години, когато дойда отново да държа изпита си, тогава ще ме видите. Сега ме скъсайте, но ще дойде време, когато няма да ме късате. Казвам: И вие, като Христа, претърпявате неуспехи в живота си. Какво от това? Скъсали ви на изпит. Сега ви късат, но след 2000 години професорът няма да ви

къса. Две хиляди години е дълъг период, но чрез вашата интензивност, това време може да се скъси. Това може да бъде след 2 години, след 2 месеца, след 2 седмици, след два деня или след два часа. Не поставяйте в ума си никакъв срок, за да не се обезсърчавате. Понеже Бог ви е създал и ви изпратил в земното училище, Той иска постоянно да успявате. Ако не успееш, както мислиш, това е за изпитание. Веднъж те е създал, Бог не може да те остави, без да успяваш. Един ден, като разбереш Божия план, невежеството ти ще изчезне. Може да мине година, две, три, но ти ще успееш.

Казвате: Да беше поне на млади години! — Какво щяхте да направите, ако бяхте млади? Ако е въпрос за младите години, тогава щяхте да разбирате по-малко. На някои млади аз съм давал съвет, как да живеят, но те правят глупости. И на стари съм давал съвети, но и те правят глупости. В заключение, казвам: Какъвто е младият, такъв е и старият.

Ще ви приведа пример из живота на един от нашите стари братя, заминал вече за онзи свят. Един ден, както вървял, пред него се изпречил един дълбок трап. Спрял се пред трапа и си казал: Колко такива трапове съм прескачал на млади години! И сега мога да го прескоча. Засилил се и хоп — в трапа. Поогледал се натук-натам да разбере, дали не са го видели. И като видял, че е сам, той си казал: Така беше и на младини. Пак се поогледал и, като видял, че няма никой около него, казал си:

Каквото беше на младини, такова е и на старини. Добрият, и на младини е добър, и на старини е такъв. Кажеш ли, че някога си бил по-добър, а сега по-лош, не говориш истината. Добротата е качество на Бога. Като казваш, че си добър, ти разбираш, че Божественото живее в тебе. Като говоря истината, това е Бог, Който живее в мене. Интелигентността е Бог, Който живее в мене. Разумният живот е пак изявление на Бога. Дойда ли до лошите наследствени чърти, до непостигнатите желания, аз имам пред вид човешкия живот, който е в процес на развитие. Който не разбира Божествения живот, каквито опущения да прави в живота си, това не се счита за грях. Друг е въпросът, ако съзнава Божественото в себе си, а едновременно с това греша и се оправдава. Тогава той носи отговорност за своите погрешки.

Работете върху носа си, да се развива на широчина и дължина. Широчината има отношение главно към дробовете и стомаха. Дължината му трябва да бъде поне шест сантиметра. Между челото, носа и устата трябва да има отношение. Другояче казано: между любовта, мъдростта и истината трябва да има отношение. Челото представя истината в човека, носът представя мъдростта, а устата — любовта. Свободата на човека зависи от челото му, светлината и знанието зависят от носа, а любовта — от устата му. Изучавай челото на човека, за да разбереш, каква свобода и какъв простор има в себе си; изучавай носа му, за

да видиш, каква светлина се хвърля върху неговия простор; изучавай устата му, за да разбереш, каква е неговата любов в живота. Облагородявай устата си, за да възприемаш всичко с благодарност. Само благодарният може да засили действието на жизнените функции в своя организъм. Ядеш и не благодариш, не мислиш за Онзи, Който е създал всички блага. Вместо да благодариш, търсиш недостатъците на яденето. Казваш: Това не е вкусно, онова не е вкусно. Този е виновен, онзи е виновен — това е ровене, работа на свинята. Остави свинята настрана, тя си знае по-добре работата. И най-неразумното животно живее по-добре от неразумния човек.

И тъй, благодари за всичко и никого не обвинявай. Искаш да бъдеш самостоятелен. Да бъдеш самостоятелен в човешкия живот, това е опасно; да бъдеш самостоятелен в Божествения живот, това е най-великото благо. Това е животът на Братството. Страшно е да се съберат хиляди души на едно място. Там се създава адско състезание, голяма борба. Това е живот на аномалия. Такова нещо е общият живот между хората. И тъй, братският живот е Божествен. Той е живот на целия организъм: всяко нещо е поставено на мястото си. В Божествения живот ти представяш специфичен екземпляр. Като тебе втори няма. На противоположния полюс ще се срещне един, донякъде подобен на тебе. Яви ли се друг, подобен на тебе, той ще изгуби цената си. Срещнат ли се

няколко души, които си приличат, те се обезценяват. Вие сте дошли на земята, без да знаете защо. Какво ще свършите тук, също не знаете. Отивате на небето, без да знаете, какъв е животът там. Казвате: Като отидем на небето, всичко ще научим. Не, преди да изучите живота на небето, трябва да научите живота на земята. Той е подготовка за небесния живот, а небесният е подготовка за земния. Това, което не сте постигнали и научили на земята, ще го научите на небето. Вие мислите, че на небето ще се открие велика наука пред вас. И там ще научите нещо, но от Божествено гледище.

Казваш: Имам недостатъци. — Това е резултат на човешкия живот; то е наследство от твоето минало. — Нищо не мога да постигна. — Какво искаш: да станеш музикант, или художник? Какво ще придобиеш, ако станеш музикант, или художник? Музиката е условие; художеството е условие; поезията е условие. Какво ще придобиеш, ако напишеш едно стихотворение? Кое стихотворение е най-хубаво? Ботев писал: „Не Ти, кой си в небесата, но Ти, кой си в мене, Боже, мен в сърцето и душата.“ Той искал да каже, че Бог е в душата, че Любовта се проявява чрез душата. Бог не си служи с насилия и убийства. Ботев се вдъхновяваше от идеята за освобождаване на България от турско робство. Той схващаше, че освобождението на народите иде от Любовта, от братството между народите. Казвам: Бог

освобождава народите, а хората са проводници на Божията воля.

Важно е, какво предстои днес на човечеството. Хората трябва да се самовъзпитават, да правят опити в това направление. Не казвам, че трябва да станете физиогномисти, но да внесете едно подобрение за себе си, да въздействувате на своя мозък. Като ставате сутрин от сън, леко докосвайте с пръстите си горната част на ушите, от тях изтича магнетична енергия. Така ще въздействувате върху ума си. После, прекарайте пръстите си върху средната част на ухото — да въздействувате на чувствата си. Най-после, прекарайте пръстите си на долната част на ухото, да въздействувате върху телото си. Това са три допирни точки, чрез които човек може да си въздействува. Правете това упражнение по разположение, а не по буква. Така ще се освободите от някои болезнени състояния. Мийте ушите си, вътре в гънките, поне един път през седмицата, но не ги разтръсвайте. Някой пъхне пръста си в ухото и силно го раздвижи. Това не се позволява. Ако искате да раздвижите енергиите, които минават през ухото, може да го натиснете отзад. Там има една кост, от която зависи устойчивостта и издържливостта на човека в живота. Ако си болен, разтривай тази част на ухото.

Да се върнем към носа. Долната част на носа трябва да бъде широка. Това показва, че в умствено отношение човек е взел добра насока. Наблюдавайте красивите носове и поже-

лайте и вие да имате красив нос. Изберете си един красив модел на нос и мислете за него. Вашите носове са в процес на развитие. Може би, след 10 — 20 години, или след цял живот усилена работа, да подобрите носа си. И най-малката придобивка остава за вечни времена. Казваш: Вярвам в Христа, Той ще ми помогне. — Не е достатъчно само да вярваш. — Окултен ученик съм. — И това не е достатъчно.

По какво се отличава окултният ученик, християнинът, ученият човек? Ще кажете, че християнството е наука за живота. — Така е, но християнството е наука за живота и свободата, а не за насилията и ограниченията. Светът не може да се подобри чрез насилия. — Тогава, чрез жертва. — Не е въпрос да жертвуваш другите. Ако не жертвуваш себе си, ти не можеш да служиш на Бога. В езическия живот са жертвували живота на гълъби, на агънца, на говеда, но християнството не се нуждае от външни жертви. Един ден тези жертви ще изчезнат. Те не допринасят никаква полза. Вътрешни жертви се изискват. От гледище на старото учение, човек трябва да бъде силен, да има знание, да се налага на другите. Да се налагаш на другите, това не е знание. Истината дава свобода и може да бъде обща за всички. Ако наложиш своето знание на хората, други пък ще наложат на тебе тяхното знание, трети — на тях и т. н. Не се налагай на никого!

Наложи знанието си на себе си и кажи: Чрез знанието си ще се наложа на сиро-

машината си, на болестта, на неразположението, на непостоянството си. Казваш, че никой не те обича. Дай си отчет, за какво искаш да те обичат. Защо ти да не обичаш? За да те обича някой, това показва, че ти се нуждаеш от нещо. Само онзи те обича, който може да ти съдействува да придобиеш онова, от което се нуждаеш. В такъв случай, и ти го обичаш, и той те обича. За да обичаш сития, непременно той те е нахранил. За да те обича жадният, ти трябва да подобриш условията на неговия живот. Това не значи, че трябва да го направиш богат, но да влезеш в положението му. Богатството и сиромашията са наследство, от което не можеш да се освободиш. Казваш на едного: Ти си беден човек. — Защо? — Защото носът, ушите, очите, устата ти не са на място. — Какво да правя? — Стани богат. — Как? — Като поставиш на място всеки орган на лицето си. — Това не е достатъчно. Аз ще ви кажа, как да постигнете това. Ако най-бедният от вас прилага моите правила, в една година ще стане най-богатият човек. — За какво да употреби той това богатство? — Например, искаш да издаваш вестник. За тази цел трябва да имаш абонати, поне три хиляди. Обаче, имаш само 500 абоната. Може да имаш и повече от 3000 абоната, но, в замяна на това, какво ще им дадеш? Може да им дадеш само трици. Първо, ти трябва да имаш материал за вестника си. После, работата е лесна. Да взимаш пари от абонатите си, а да им даваш трици, това не се

позволява. Щом даваш добър материал, ще имаш и абонати. Има един закон, който определя успеха на всяко списание или вестник. По закона на вероятностите, се определя, колко абонати ще има вестникът.

Като наблюдавам човешките уши, във всяко ухо виждам нещо специфично, което физиогномистите не забелязват. В ухото има три специални точки: едната определя ума, другата определя чувствата, а третата — проявите на органическия свят. Ако ти не си организиран, както трябва; ако баща ти и майка ти не са работили правилно, и ухото ти няма да е оформено. Достатъчно е да ципна долната част на човешкото ухо, за да разбере, какви опущения е направил човек в своя живот. — Отде знаеш това? — Така е писано в книгата на твоя живот. — Аз искам да допълня тези опущения. — Добре, вземи слушалката на телефона и поискай от невидимия свят книгата на твоя живот, да направиш една справка. Но почакай малко, докато направят справката. Те взимат книгата, проверят и казват: На еди-кое си място в ухото има един недостатък, който трябва да се изправи. — Благодаря, аз ще си взема бележка за изправянето му. Всеки човек има да изправя нещо в своя организъм. Приятно е да изправяш живота си. — Не съм учен, не съм богат, как ще се изправя? — Ако чакаш да станеш учен и богат, и тогава да се изправиш, нищо няма да постигнеш. Не можеш ли да работиш върху носа си, очите, ушите и устата си? В тях е

скрито твоето богатство. Очите представят цяла слънчева система, цял козмос. Устата е друг козмос. Като изучаваш органите, ти се свързваш със силите, които действуват във вселената.

Ще кажете, че това са залъгвания, примамки. Аз не ви говоря, за да ви залъгам, но нахвърлям тия идеи, до които, в бъдеще, сами ще се домогнете. — Кога ще дойде това време? — Може след един ден, след една година или в друг някой живот. От вас зависи, кога ще придобиете истинското знание. Ето, дадени ви са различни модели носове. Четете по тях. Ако си послужи с вас, като с живи модели, вие или ще се насърчите, или ще се обезсърчите. Ако посоча у някой от вас една добра чърта, той ще се зарадва; ако му посоча една лоша чърта, ще се обезсърчи. Понеже това е опасно, аз си служа с рисувани модели. Сега аз разглеждам, какво са постигнали вашите деди и прадеди. Като дойда до вас, ще ви дам правила и методи за постижение. Вие трябва да направите едно малко подобрение: да бутнете някъде носа или ухото си, да ги ретуширате. Обаче, трябва да знаете, как и къде да бутате. Топлина ви е нужна. Когато ковачът иска да топи желязото, той го нагрива. Ако само го нажежава, температурата може да бъде по-ниска. Ако иска да го превърне в течност, нужна е по-висока температура. Това са чувствата и любовта на човека. Как ще реализираш своите мисли без любов? За всеки даден случай, трябва да знаете, каква температура е нужна.

Мнозина от вас страдат от изобилие, а не от недоимък. Вие сте надарени хора, а не бездарници. У вас са вложени неща, които вие даже не подозирате. По какво се отличаваш от другите? Някой изкривил веждите си, друг — устата си, трети — окото си. Малки са тези погрешки, но се повтарят, а това трябва да се избягва. И в ръцете има известно отклонение, също и в пръстите. Вземи пергела и измервай разстоянието от един пръст до друг, да видиш, къде е отклонението. Трябва да знаеш в областта на кой бог си сгрешил. Дали в областта на Юпитер, Сатурн, Меркури или др. Едно време, Сатурн, недоволен от живота си, решил да се ожени. Определили му една красива мома, но тя се влюбила в другото. Разочарован от живота, той и доднес е с венец на глава, но невенчан. Той е недоволен от всички хора и казва: От никого нищо не искам. Дойде ли при него някой да му говори за женитба, той казва: Не мога нищо да те съветвам, и аз още не съм венчан. Понеже е Бог на справедливостта, Сатурн вижда всички неправди и се възмущава. Той не гледа хладнокръвно на тях: наказва всеки, който върши неправди, и съжالياва онеправдания. Щом види, че вършиш някаква неправда, той се заема да те оправи. Така той влиза в живота на всички, които вършат неправди, за да ги оправи. Не може да изправяш човека и да не взимаш участие в неговите страдания. И Божественият Дух, като помага на хората, понася част от техните стра-

дания. Като знаеш това, не прави грешки, за да не страдаш нито ти, нито окръжаващите.

Като говоря за носа и за ухото, аз гледам на тях като на свещени органи. Ухото се отнася до външния живот на човека, а носът до вътрешния живот, до неговата интелигентност. Не може Божественото да се развива правилно, ако носът не е развит добре. Носът не трябва да бъде остър и завит надолу, като човка. Ноздрите трябва да бъдат отворени, въздухът да влиза и излиза свободно. Пазете се от постоянната хрема, от която се развиват полипи в носа, които пречат за свободното дишане. Колкото повече работите върху носа си, толкова по-добре ще възприемате въздуха, без да се простудявате.

За следния път искам две неща от вас. Така да застанете на местата си, да насочите ушите си под такъв ъгъл, че да възприемате правилно това, което ви се говори. Също така и носът ви да бъде в естествено положение. Казвате: Може ли да се говори за естествено и неестествено положение на носа?—Не сте ли чували да се казва, че носът на някого увиснал надолу? От това се съди за душевното състояние на човека. По носа се познава гордостта, искреността на човека. Най-малкото помръдване на носа изразява нещо. Той трябва да има правилни линии. Носът на истинолюбивия е прав, с едно слабо, едва забелязано извиване на линията. Ако искаш да изразиш линията на истината чрез носа си, трябва да

имаш съзнателно отношение към нея. Вдълбочи се в себе си и кажи: Всичко, което 'чувствувам, не може да се сравни с онова благо, което е в сърцата на онези, хиляди и милиони същества, живеещи при Бога. Трябва ли при това положение да страдаш? Ако си лош, знай, че лошавината не е само твоя. Баба ти и дядо ти са оставили дългове. Те не са само твои. Че ти страдаш, това е друг въпрос. Но тези страдания са последствие на миналото. — Имам много грехове. — И те не са само твои. Обаче, никой не е умрял за греховете на другите хора. За да се освободите от тези последствия, приложете новата философия, която ви проповядвам. Така ще се освободите и от недоволството.

И тъй, работете върху доброто — Божественото начало във вас. Какво е останало от дядо ви и баба ви, това е за тяхна сметка. Важно е, какво Бог е вложил във вас. Ако вашите деди и прадеди не са използвали условията и възможностите на Божественото, използвайте ги вие. Работете за подобряване на своя нос, за да възприемате правилно Божествената светлина и Божественото знание.

Т. м.

*

24. Лекция от Учителя, държана на
1 март, 1933 г. София. — Изгрев.

Принципи, закони, сили и форми

Размишление.

Често наричаме научни неща тези, които ни най-малко не са научни и не могат да бъдат такива. — Защо? — Защото в тях има много изключения. Не може да бъде научен известен факт, в който се срещат много изключения. Колкото по-малко са изключенията, толкова фактите са по-достоверни и научни. Знание, което смуцава човека, не е истинско. Соломон, който разполагал с много знания, казва: Всяко знание, в което има вземане - даване, печалби и загуби, е бreme. Знанието има отношение към човешката душа. В него влизат два фактора: правилно възприемане и правилно предаване. Не се спирайте върху това, което днес знаете. То е, подобно на знанието, което имат бабите - акушерки. Те знаят само едно нещо: да приготвят всичко нужно за новороденото дете. Не се отнасяйте с пренебрежение към тази наука. Не казвайте, че това е бабешка наука, защото и без баба не може, и без пелени не може. Много неща са нужни за детето. Наближава време то да се роди. Тогава? Бабата трябва да бъде го-

това, пелените, коритцето — също. Важно е, какво ще роди. Ценно е онова знание, което ви ползува. Ще разглеждате нещата принципиално. Това значи, да влезете в света на принципите — най-високият връх, отдето ще разглеждате света.

След принципите идат законите. Като природни закони, те са живи. Друг е въпросът за човешките закони, които са подложени на постоянни промени. Природните закони, обаче, са неизменни. Те са предназначени да поддържат великата закономерност в природата. Законите регулират силите. Те водят към физическия свят, дето се изявяват формите. Значи, принципите създават законите; законите създават силите; силите създават формите. Никоя форма не може да съществува, ако няма сили, които да я поддържат. Следователно, формите представят физическия свят; силите преставят чувствения свят; законите — умствения свят, а принципите — Божествения свят. Ако търсите принципите, ще ги намерите в човешката глава; законите ще намерите в сърцето и дробовете, а формите и силите, които се изявяват чрез тях, ще намерите в стомаха. Някои смесват стомаха с търбуха. Те се коренно различават. Търбухът мисли само за ядене и пиене, той не разбира живота. Главният капитал на човека е мозъкът. Той е най-устойчивото вещество, мъчно се изменя. Най-големите промени стават в телото. Човек може да изгуби от теглото на телото си от 1 — 40

кълг. , когато от теглото на мозъка, едва ли може да изгуби от 5—10 грама. Затова, именно, мисълта се проявява чрез мозъка, а чувствата — чрез стомашния мозък, дето има много ганглии. Често се говори за слънчевия възел, но той е само част от стомашния мозък. Слънчевият възел регулира функциите, свързани с храносмилането. Ако то става неправилно, и в мозъка се явяват неправилности. Някога човек изпада в неразположение на духа, става мрачен, песимист. Това се дължи на стомаха. Ако той работи правилно, и останалите органи са в изправност. Като знае това, природата лекува хората с ядене. Дайте на човека хубаво, добре стотвено ядене, да видите, как ще се измени разположението му. Преяждането трябва да се избягва. Като знаете това, както обръщате внимание на храносмилането, така трябва да обръщате внимание и на дишането. Бързото дишане, силното запъхтяване не се препоръчва. Щом дишането е правилно, и пулсът на сърцето ще бъде правилен. Пулсът на природата е пулс и на сърцето. У всички добри, свети хора пулсът е хармоничен.

Уп ра ж н е н и е. Поставете големия си пръст на пулса. Ако изпитвате приятно чувство, вие сте здрав. Ако не изпитвате приятно чувство, не сте здрав. Пулсът не бие добре, когато ядете мъчносмилаема храна, или се намирате в мъчнотия. Тогава и мозъчната, и стомашната системи не са в изправност. Това продължава, докато се възстанови правилното от-

ношение между мозъка, дробовите и стомаха. След това и пулсът ще се урегулира. Когато се яви едно дисхармонично чувство във вас, например, омразата, пулсът пак няма да бие правилно. При обичта и при омразата между хората става обмяна: в първия случай правилна, във втория — неправилна. Ако обмяната е неправилна и става само в мозъка, тя не е толкова опасна; обаче, става ли и в стомаха, и в черния дроб, тя е опасна вече. Всеки орган е предназначен за известна служба; заеме ли се с някаква индивидуална служба, той се отказва да изпълнява пряката си служба. Казвате: Този орган е разстроен.

Сега, като разглеждам органите на човешкото лице, имам пред вид, какви трябва да бъдат те от Божествено гледище. Човек още не оценява, какво представят неговите очи, уши, нос, уста и брада. Те са капиталът, който Божественият свят му е дал да работи с него и да го увеличава. Като не съзнават това, мнозина се обезсърчават и казват, че животът няма смисъл. Те мислят, че животът се заключава само в ядене и пиене, в обличане, правене на къщи и, ако нямат такива, те се обезсърчават. Не, тези неща са забави, играчки за децата. Бабите се грижат за доставянето им, да посрещнат с тях новороденото дете. Те възпитават децата и им казват, че са от високо произхождение, че в тях тече царска кръв, че са родени от Бога. Добре е да вярват в това, но те сами не вярват. Какво по-хубаво от това, да

съзнаваш, че си произлязъл от Бога и да живееш като Син Божи. И вие вярвате в това до толкова, доколкото ви е казано от други, но де е вашето благородство? Това е важно, да съзнаваш, че в тебе тече царска кръв и да проявиш своето благородство. Всяко вярване трябва да се основава на нещо научно, да бъде доказано и проверено.

Има физиогномисти, които посвещават живота си за изучаване на човека. Много от тях използват тази наука за печалба. Това са търговци, от които нищо няма да научите. Аз съм против тази търговия. Наука, която има за цел само печалби, нищо не допринася. Някой физиогномист ти говори за носа, но има пред вид печалбата от това. Целта му е да продава книгите си. Ако книгата струва 500 лв. и хиляда души я купят, той си казва: Струва си да се изучава физиогномията. И при мене са идвали хора, да ме молят да ги приема по важна работа. Като кажат така, аз знам вече, колко важна е работата им. Въпреки това, приемам ги. Зная, каква е тяхната цел. Те искат да знаят, ще бъдат ли щастливи. Още като видя носа на човека, разбирам, че той е сприхав, гневлив. Погледна ухото му — сбутано, неформено. Същевременно, и стомашната система е слаба, поради което никой не може да му угоди. При ядене, той е постоянно недоволен. И този човек иска да знае, дали ще бъде щастлив. Казвам му: Ти трябва да си намериш една добра мома. — Как ще я намеря? — Ко-

ято мома харесаш, доведи я при мене, и аз ще ти кажа, дали тя е за тебе, или не. Какво друго може да се каже на този човек? Ако кажа, че стомашната му система е слаба и след две години ще заmine за другия свят, ще го уплаша. Трябва ли да го плаша? Истината е в това, че той се нуждае от добра, нежна жена.

Помнете: Носът и ухото са голям капитал, чрез който човек може да работи и да се усъвършенствува. Трябва да знаеш, какъв е твоят нос — дали от тези, които предават, или които приемат. Ако носът повече предава, а по-малко приема, вървиш по мъжка линия. Ако повече приема, а по-малко предава, вървиш по женска линия. Ако вървиш по мъжка линия, носът е малко гърбав; ако вървиш по женска линия, носът е малко вдлъбнат. Вдлъбнатата и изпъкналата линия са живи; те постоянно се променят. Всеки ден в носа става прилив и отлив, поради което, привидно, той ту се стеснява, ту се разширява. Това са психически, а не органически промени, благодарение на което вие можете да се изучавате. Човек не е статична форма. Всеки ден той е изложен на промени. С носа стават по-големи промени, отколкото с ушите. И с устата стават по-големи промени, отколкото с очите. Някога окото губи своя блясък, което показва, че жизнените сили в организма намаляват. Някога окото става по-тъмно, или по-светло. Потъмняването на окото показва разстройство на сто-

маха. Когато законите и принципите в човека са нарушени, силите, които действуват в окото, са в дисхармония. Често и клепачите се изменят. Тези промени показват, колко много още има да учи човек. Казвате, че знаете много неща. Можете ли да познаете характера на човека по носа? Можете ли да познаете неговото благородство?

Знай, че всяка частица на носа има своето предназначение. Казват за някого, че има гръцки нос и мислят, че носът му е хубав. И на гръцкия нос липсва нещо. От значение е, дали носът е прав, или гърбав, вдлъбнат, или изпъкнал. Вдлъбнатината на носа е женска линия — влизане в материалния свят. Лошо е, ако линията на носа от изпъкнала минава във вдлъбната. Изпъкналата линия трябва да върви в права посока, без никаква вдлъбнатина. Дето линията изпъква и се вгълбява, това показва любопитство. Такъв човек е добър за журналист. Види ли двама души да се разговарят, веднага той дава ухо и слуша. Когато линията на носа е права, нито се вгълбява, нито изпъква, мисълта е права. Изобщо, мисълта върви по права линия. Мисли право, за да изправиш линията на носа си. Изпъкналата линия означава предаване на чувствата и вкуса, вдлъбнатата — възприемане на чувствата и вкуса.

И тъй, не мислете, че въпросът за носа е свършен. Понеже носът е в процес на развитие, и знанието за него остава отворено. Каго

гледам вашите носове, поставям ги в категорията на учените хора. Обаче, има един нов тип нос, на истински учен. Той е доста дълъг, в основата си масивен. Този нос изразява енергична мисъл, която много работи. Такъв е носът на децата от шестата раса, която иде сега. Вие сте предшественици на тази раса. Новият тип нос не е нито гръцки, нито римски. Гръцкият нос е на изкуството, на вкуса. Има и болезнен тип нос, но на него няма да се спирам. Има философски, научен, религиозен нос. Изучавайте тези носове, за да се домогнете до науката за носа. И медицината днес прави интересни опити. Тя се опитва да присажда очи, уши, носове. Вадят очи от животни и, докато животът е още в тях, присаждат ги на слепи хора. Един френски учен правел такива опити и, на сто от тях, десет излезли сполучливи. Руски учен, на 96 от неговите опити, 39 излезли сполучливи. Това е наука.

И тъй, да бъдеш учен, това не значи само да философствуваш, но да се ползуваш от своята наука. Неразположен си. Щом познаваш носа си, достатъчно е малко да го бутнеш, за да смениш състоянието си. Ако не знаеш, как да го бутнеш и на кое място, вместо да си помогнеш, ще влошиш положението си. Добре е, от време - навреме да бутате носа си, но съзнателно. Когато природата праща на човека болести — хрема, треска, тя има пред вид своите мързеливи, своенравни деца. Така, тя ги заставя да правят движения, да се лекуват. Искат, или не

искат, те бутат носа си и по този начин си помагат. Без движения, човек може да се осакати. — Дотегна ми вече да се секна, не искам да си бутам носа. — Благодариме на хремата. Без нея ти щеше да се осакатиш. Който не бутаноса си, умира; който го бутаноса, живее. Ще се учиш, да знаеш, де и как да пипаш носа си. Ще учиш и ще прилагаш знанието си. Това се иска от вас.

В човека са вложени дарби и способности, които трябва да се развиват. Изучавайте се, да знаете, какво носите в себе си и как да си въздействувате. Пипнеш едно място на носа си и, вместо да събудиш някое добро качество, ти бутнеш мястото на страха и ставаш страхлив. Бутнеш друго място и се оказва, че си бутнал мястото на завистта. Което място бутнеш, такъв ставаш. Бутнеш мястото на подозрението и ставаш подозрителен. Ако волята ти е слаба, бутни мястото, дето е волята, да станеш човек със силна воля. Казваш, че имаш вяра, няма защо да работиш върху вярата. В какво вярваш? В богатството ли? Вярваш на богатия, на парите, на къщата му. — Това не е вяра. Да вярваш в бедния, който няма пари, няма къща, това е истинска вяра. Вярваш в самия него, в честността му и си готов да направиш за него всичко, каквото той желае. Вярваш в обещанията на бедния. Каквото каже, той всичко изпълнява. Богатият обещава и не изпълнява. Обаче, има богати, които обещават и изпълняват. Те са честни хора, държат на думата си. Има и бедни

хора, които обещават и не изпълняват. Това зависи от човека.

Като ви говоря да изучавате ушите си, носа, устата, очите, някой си мисли: На стари години ще почна да уча, да помня правила и закони. Това не е за мене. Младите да учат. Този човек прилича на стара мома, която си казва: Не се ожених навреме, остарях вече, не зная, какво да правя. Питам: Животът само в женене ли се извява? Какво правят ангелите, които не се женят? Да раждаш и отглеждаш деца, както днес става, това е най-лесната работа. Почтена работа е, но не е най-високата. Да правиш грънци и да ги продаваш на хората, това не е висока служба. Ще направиш едно гърне, ще го продадеш и, при първото падане на земята, ще се чупи. Направи такова гърне, че, колкото пъти падне на земята, да не се чупи. Който купи това гърне, ще каже: Благодаря за гърнето, което купих от тебе. Досега е падало най-малко 20 пъти на земята: падне, отскочи и не се чупи. Ще отговориш: Добре владее изкуството си. Ако грънците ти се чупят, ще кажеш: Правя грънци, за да печеля. Ако не се чупят, нищо няма да спечеля.

Като ви говоря за носа, ще ви дам един уред, да го измервате на дължина и широчина. Дължината се мери отдолу - нагоре, а широчината — долу, при крилата на носа. Всеки трябва да знае, колко дълъг и широк е неговият нос. — Това е за учени хора, не е за нас. — Чудно нещо, не трябва ли да преброиш, колко

пари имаш в касата си? Носът е капитал, с който разполагаш. Не трябва ли да знаеш, колко е този капитал? Имаш една свещена книга като Библията. Четеш я, а не знаеш, колко страници има тя. Казваш: Не се интересувам от страниците на книгите. — Наистина, ти четеш Библията, знаеш много стихове наизуст, без да знаеш, колко страници има тя. Друг знае броя на страниците, а самата Библия не чете. Добре е, обаче, и страниците да знаеш, и Библията да четеш. Добре е да изучавате живите линии, да познавате, кой човек е добър и кой — лош. Като видиш един нов човек, разгледай линиите на ухото, на носа му, да знаеш, с какъв човек имаш работа. Ако някой ти е причинил неприятности, вгледай се в ухото и носа му, да видиш, де се крие злото в него. Разглеждай своя нос, разглеждай и неговия. Дай му огледало, и той да се огледа. После му кажи: Сега разбрах, де се крие злото в тебе. Изучих те и в бъдеще ще зная, как да постъпвам с тебе. Много пакости ми причини, но придобих едно знание. Няма смисъл да се сърдите и карате. Благодари, че научи нещо ново.

Оглеждаш се в огледалото и казваш: Не съм красив. Какви лоши гримаси правя! — Те не са твои, а на твоите деди и прадеди, на ред поколения, които са живели преди тебе. Днес ти ги правиш несъзнателно, подражаваш им. Твое е само доброто, на което можеш да бъдеш господар. В доброто се крие Божестве-

ното. Всичко останало е наследство от твоите деди и прадеди. Всички слабости, всички отрицателни чърти на вашия характер са човешки. — Искам да зная, дали съм щедър. — Ако нощът ти е тесен, не си щедър. Ти страдаш, недоволен си от твоите слабости. — Това е болезнено състояние, а болният мисли само за себе си. И слабият мисли само за себе си. И гръдоболният се движи само около своята личност и казва: Здрав съм, добре съм. В същност той знае, че всеки ден става по-зле. У него се явява омраза към всички хора. Той иска, всички да умрат заедно с него. Ако може да се освободи от омразата и от отрицателните си чувства, той лесно ще се излекува. Туберкулозата се лекува мъчно по причина на лошите мисли и чувства, които болният храни в себе си, и на онези, които го атакуват отвън. Добре е, туберкулозният да заспи магнетичен сън и в това време да му се внуши, че може да оздравее. Такива опити са правени с туберкулозни и са имали добри резултати.

Много хора са против внушението, обаче, няма човек, който, съзнателно, или несъзнателно, да не работи със закона на внушението и самовнушението. Гледаш се в огледалото и казваш: Колко съм пожълтял! Жълтият цвят те плаши. Не мисли, че жълтият цвят е признак на болезненост. Някога този цвят показва интелигентност, разумност. И червеният цвят не всякога означава здраве. Има една червенина на лицето, която показва болезнено състояние.

Когато телото е хармонично, енергиите функционират в него правилно. Тогава червеният цвят на лицето е естествен. Той се прелива с цвета на кожата. В цвета на лицето у здравия човек стават малки промени, както във водата на тихото море, или шумоленето на листата. Приятно е да наблюдаваш промените в лицето на здравия човек: игривостта на очите му, усмивката на устата. Не е приятно да гледаш неподвижна, здраво стисната уста. Това е болезнено състояние. Естественото положение на устата е красиво. Тя не трябва да бъде нито много отворена, нито много затворена. Същото се отнася и до очите. Очите трябва да бъдат по-малко или повече отворени, в зависимост от светлината, която възприемат. При силна светлина очите се отварят по-малко, а някога се свиват; при голяма тъмнина те се отварят широко.

Помнете: Силата на човека зависи от неговия нос. Ако носът ви е енергичен, благодарете. Ако е сплескан и тесен долу, дишайте поне по три пъти на ден, да го разширите. Казваш: Тесен е носът ми, но няма да дишам. — Ще дишаш, за да разшириш носа си. Ще работиш, за да спазиш онази симетрия между органите на лицето, каквато природата е определила. Между челото, носа и брадата има известно отношение и съразмерност. Измерете челото си, да видите, колко е широко, за да знаете, каква широчина да предадете на носа си. Широчината на челото се мери по ръбовете на

слепите очи. Те са граница на челото. Добре е да измервате устните, скулите на лицето си, да се познавате, да имате ясна представа за себе си.

Радвайте се, че ви се дава възможност да се изучавате. Не казвайте, че това е детинска работа. Казваш: С молитва всичко се постига. — Да се молиш, това значи, да се освободиш от всички отрицателни мисли и чувства и така чист, да се явиш пред Господа. Не се ли очистиш, Бог ще погледне ухото ти, ще види, че има нещо накърнено в него и ще пита: Де е ходило това дете, че е пострадало? После, ще погледне очите, носа, устата и брадата ти и, като намери, че не са оформени, както трябва, ще извика един от главните инспектори и ще каже: Погрижи се за това дете, да го изправиш. Тези инспектори са главните зидари на човешкото тело. — Как работят зидарите? — Чрез болестите и страданията. Ако уста̀та ти е крива, Бог ще изпрати една болест на устата, за да я изправи. Ще изпрати една болка на носа, и той да се изправи. Така ще се изправят очите, ушите, всички криви линии на телото, но никой няма право да се меси в работата на Бога. Не разваляйте работата на природата. Ако не ѝ се месите, тя по-лесно ще свърши работата си. — Може ли за една година да изправим кривите линии на лицето си? — От вас зависи. Ако не успеете в една година, в десет години все ще имате някакъв резултат.

Като ви наблюдавам, виждам, че в ушите ви е станало малко подобрение, но има още да

се работи. Изучавайте окултните науки, като помощни средства във вашата работа. С вас заедно трябва да взимат участие главата, дробовите и стомахът ви. Само така, въпросите ще се разрешат правилно. Като работите по този начин, вие влизате в разумния свят. Каквото решат тримата съветника, то е решение на цялото тело. Това подразбира участието на правата мисъл, правите чувства и правите постъпки. Трите заедно са представители на цялото общество. Някога трима души могат да свършат работата на цялото общество. Дето участва интуицията, там въпросите се решават лесно. Ако при решението на известна задача взима участие само умът, тя не е решена верно. Само с мисъл не се решават въпросите. Като наблюдаваш човека, ти си правиш заключения за него и мислиш, че го познаваш. Докато не го почувствуващ, познаването ти не е пълно. Ето защо, интуицията разрешава лесно въпросите, понеже при нея взимат участие и мисълта, и чувството. Когато в слънчевия възел, т. е. под лъжичката изпитваш приятност, ти си на прав път. Слънчевият възел е старата столица на човешкия дух.

Новата столица, новото жилище на духа е главата. Ако в слънчевия възел изпитваш приятност, ще знаеш, че твоето чувство е 100% верно. В него няма изключения. И наистина, той всякога е прав. Може да не е учен, но каквото каже, всичко излиза верно. Интуицията е огнище, средоточие, дето се събират множество разумни същества и осведомяват чо-

века. Те го насочват в правия път. Те казват на някого: Твоят приятел не решава правилно задачата си; той попада в крив път, иди да му помогнеш. Ще ти покажат и как да постъпиш с него. Интуицията е Божествено чувство. Тя не произлиза от човека. Някога животните се водят от интуицията. Те верно долавят нещата, но не ги предчувствуват. В предчувствието има страх, а интуицията изключва всякакъв страх. Тя работи, докато човек не се е уплашил. Щом се уплаши, човек може само да наблюдава, но не и да схваща правилно. Интуицията подразбира онзи свободен момент, когато човек възприема и предава правилно.

Време е вече да правите опити — да прилагате наученото. Срещнете известен човек, който ви е неприятен. Питате се, защо ви е неприятен, но не можете да си отговорите. Трябва да се вдълбочите в себе си, да видите, защо се явява това чувство във вас. Причината на това чувство се дължи на един закон, наречен „закон на разногласие.“ Съберете двама души, които се обичат, да живеят заедно, и вижте, какви ще бъдат техните отношения след десетина години. Вместо приятелски нежни чувства, между тях ще настане известно охлаждане. И те сами няма да знаят, коя е причината за това охлаждане. Те не искат вече да се виждат и са готови да се разделят. От тях изтичат дисхармонични сили, излишекът на които не може да влезе в работа. От единия изтича положителна енергия, но и от другия изтича същата енер-

гия, поради което те се отблъскват. На физическото поле, аз наричам това отблъскване „закон за освобождаване.“ Когато момъкът се влюби в момата, той се заробва и нищо не вижда около себе си. Той казва: Като тази мома не съм срещал. Това е заробване. За да ги освободи, природата създава условия за развиване на положителни енергии между двамата и, в края на краищата, те се отблъскват по естествен път. Само така, влюбеният ще види, че се е заблудил. На физическия свят отблъскването е неизбежно. Всеки човек неизбежно ще мине през него.

Казваш: Не мога да обичам този човек. — Не че не го обичаш, но силите, които действуват между вас, ви отблъскват. Едно богато семейство има красива дъщеря, която е предана на Бога. В дружбата си тя не се задоволява с обикновени светски младежи. По едно време, в нея се влюбва млад, но беден момък. Родителите ѝ казват: Той не е за нашия дом. Аз им пошепвам на ухото: Знаете ли, че тоя момък е богат, има два милиона лева в банката. Щом е така, ние сме на негово разположение. Той ще бъде добре приет в нашия дом. В случая, парите представят сила, която първоначално отблъсна младия човек. Достатъчно е някой да каже една добра дума за вас, за да си изменят хората мнението. Същата сила има и лошата дума. Често вие говорите лошо един за друг, като не съзнавате, какви пакости си причинявате. Говорете, каквото искате, но да отго-

варя на истината. Пазете правилото: Никога не говорете неща, истинността на които не сте проверили. Казваш за нещо: Не съм сигурен, дали е така, но предполагам. С предположения не се живее. Говорете само верни неща. Ще кажете, че някой физиогномист се произнесъл за лошите качества на някого. Отде знае това? По носа познал. Носът му бил вирнат нагоре. — Аз познавам този човек; той е добър, тих и кротък. Тъй че, дали е вирнат носът му нагоре, това не е важно. Аз го познавам като добър човек. Че носът на някого бил гръцки, или римски, не е важно. Докато не сте проверили нещата сами, вие нямате право да се произнасяте. Носът на някого бил завит като човка. Такава е човката на грабливите птици. И човек, който има подобен нос, обича да граби, като грабливата птица. Ако се измени тази чърта в орела, с нея заедно ще се измени и умът му, а след това и човката ще се измени. Следователно, ако умът на човека се стреми към грабеж, и носът приема съответна форма. Причината за този нос не е само в един човек. Тя се дължи на мисълта на неговите деди и прадеди, на ред поколения преди него. И сега, по обратен път, той ще въздействува на мисълта си. Щом се измени мисълта, ще се измени и формата на носа.

И тъй, за да изградите носа си, първо, трябва да го направите по-широк. Едновременно с носа ще изправяте ухото, окото, устата и брадата си. Така вие ще се самовъзпитавате. Много начини има за възпитание и само-

възпитание. Как ще възпитате котката да не прави пакости? Като ти изяде яденето, не я ойи, но я хвани за опашката и я изнеси навън. Тя ще започне да мисли. Които не разбира, какво представя опашката на котката, ще каже: Колко е жестоко да хванеш котката за опашката! По-добре ли е да я ритам в корема? Знание е нужно на сегашния човек. Аз не съм за повърхностното знание, но държа за онова знание, което използва правилно всички сили на природата. Аз искам да ви свържа с онези светове, с онези фирми, които работят за създаването на очите, ушите, носа, устата и брадата. Ако може да се запознаете поне с един от тези светове, вашата работа е наредена. В бъдеще вие ще се разговаряте със съществата на тези светове по вътрешен път, чрез вътрешното си радио.

Аз не искам да ви разкривам тайните на природата, защото не сте готови за тях. — Как ще се разговаряме с тези същества? — Както се разговаряте днес по телефона. Вземате слушалката и се разговаряте. — Какво ще правим, ако не сме разположени, ако имаме някакво умствено смущение? — Хванете ухото си с десния пръст на ръката си и започнете да мислите. След една-две минути вие ще се ободрите, ще стане правилна обмяна между умствените и сърдечни енергии във вас. Всеки застой на жизнените сили във вашия организъм се дължи на неправилното кръвообръщение. Този застой спира действието на мисълта. Ка-

то знаете това, гледайте на ухото и на носа си като на свещени места — условия за правилно възприемане и предаване на енергиите. Казваш: Господи, обърни ухото си към мене! Дай внимание на гласа ми! Ти апелираш към Господа и си готов да Го слушаш. Ако си глух, ако нямаш ухо, как ще слушаш Господа и как ще Му говориш? Ако ти слушаш Господа, и Той ще те слуша. Не Го ли слушаш ти, и Той няма да те слуша. Да те слуша Господ, това значи, да се вслушва в твоите радости и страдания. Така се вслушва Бог в страданията на всички същества. Той им показва пътя на тяхното изправяне. Това са общи положения. Все едно е да кажеш на човека, че трябва да стане добър. Как ще стане добър? По естество човек е добър, но доброто е достойнство на Бога. Той е добър, а човек може само да прояви доброто в себе си. Ако само за момент си помислиш, че си добър, ти създаваш злото в света. Не можеш да бъдеш добър, ако не си дал нещо от себе си. Не може да те обичат, ако не си дал нещо от себе си. Как ще жънеш, ако не си орал и сял? Христос ора и копа, след това ся и днес жъне. Вие влязахте в Неговия труд и се ползвате от плодовете Му. — Кой ще влезе в нашия труд? — Все ще се намери някой.

Като ученици, изучавайте недостатъците си и ги изправяйте. Изучавайте мястото на вашия капитал и вижте, де може да внесете новото. — Как да работим и какво да работим?

Учете се да четете и да разбирате прочетеното; да пишете и да рисувате, както отвън, така и вътре в себе си. Не очаквайте на другите, но сами вършете работата си. Ако обувките ви са нечисти, сами ги изчистете. Кажи си: Аз имам един господар в себе си, на когото трябва да изчистя обувките. Ако не съзнавате, че имате господар, на когото служите, вие още не сте дошли до мястото, на което трябва да бъдете. Вие мислите, че сте господари на себе си. Не, вие имате господар, който и досега още ви мачка. Докато става това, вие сте един-от-глупавите слуги. Щом го съзнаеш, ще благодариш и ще кажеш на господаря си: Кажи ми, какво исках от мене? Какво трябва да направя? Господарят му ще се усмихне и ще каже, какво иска от него.

Един млад момък често посещавал едно семейство. Домакинята му казвала: Гледай да станеш по-сладък. Той не разбирал смисъла на тези думи. Един ден попитал приятеля си: Какво означават думите „да станеш по-сладък“? — Да носиш всеки ден по нещо. — Чудна работа, нищо не разбихах. Той започнал всеки ден да носи по нещо. Сега, домакинята му казала: Ти стана вече много сладък.

Сега и на вас казвам: Вие трябва да станете по-сладки, всеки ден да носите по нещо ново. — Какво можем да направим ние? Ако един човек може да развали семейство, да скара членовете на едно общество помежду им, да повдигне един народ срещу друг, защо да не

направи едно добро? Следователно, един човек може да подобри живота на едно семейство, да създаде цяло общество или един народ. Както можеш да рушиш, така можеш и да градиш. Както си майстор в едното, така ще бъдеш майстор и за другото. Не казвай, че нищо не можеш да направиш. Много нещо можеш да направиш. Един брат ми казваше: Учителю, не мога да издържам, да седя толкова време на едно място. Не мога да посещавам класа. Не съм добре, лошо ми става. — Направи опит, да видиш, можеш ли да издържиш. Той дойде няколко пъти наред в класа и можа да издържи, не му стана лошо. Човек трябва да преодолява мъчнотиите. Отрицателните сили в организма трябва да се разпределят така, че да не попада човек под тяхно влияние. Ще кажете, че дяволът действа във вас. Не говорете така, не го обвинявайте напразно. И той не търпи никакво обвинение. Дяволът туря вината върху гърба на хората и, като го питат, кой е виновен за пакостта, той мълчи. И хората виждат грешките на другите и ги обвиняват; когато те грешат, мълчат, или отричат вината си. Ако си сгрешил, признай грешката си.

Срещаш едного и си казваш: Неприятен ми е този човек. — Защо ти е неприятен? — Не зная. — Неприятен ти е, защото нищо не ти дава. Ако ти носи торба със злато, веднага ще ти стане приятен. Казвам: Този човек е приятен на Бога. Защо да не е приятен и на тебе? Като видя мравка да пълзи по земята, аз се

интересувам от нея, защото и Бог се интересува. Аз се интересувам и от дърветата, пак по същата причина. Виждам тяхната интелигентност, тяхната признателност. Направете една малка услуга на едно дърво, да видите, с каква благодарност ще ви отговори то.

Един брат ми разправяше една своя опитност : Седя един ден в градината си и гледам — една ябълка се мъчи нещо. Опитах се да влеза в разговор с нея, да видя, какво ще ми каже. Вдълбочих се в себе си, да разбера, с какво мога да ѝ услужа. Вътрешно възприех една мисъл, която идеше от ябълката. Тя ми каза : Погледни, около корена ми се увил един железен тел, който не ми позволява да се развивам. Наведох се, и наистина, около корена видях железен тел, който проникваше в земята. Издърпах тела внимателно и освободих корена на ябълката. Тя ми благодари. Ще кажете, че това е съвпадение, случайност. Едно съвпадение може, второ, трето съвпадение също се случва, но, ако са 99%, това не са вече случайности, а факти, чрез които се изразява разумността в природата. Съвпадение ли е, че носът е прав или крив, къс или дълъг ? В разумната природа няма случайности. Каквото и да е носът ви, той говори за връзката ви с миналите поколения. И те са толкова отговорни, колкото и вие. Каквото те са направили, сами трябва да го изправят ; каквото вие сте направили, сами ще го изправите. Когато и да е, вие трябва да изправите вашия нос, да му

придадете правилна форма. — В другия свят ще имаме ли носове? — Ще имате, но като духове, носовете ви ще имат съвсем друга форма. Ако на физическия свят можете да изправите носа си и в духовния свят ще можете.

Работете правилно и в четирите свята: в света на принципите, в света на законите, в света на силите и в света на формите. Понеже сте на земята, ще работите в света на формите. Първо, изработете едно честно ухо, един честен нос, една честна уста и едно честно чело.

Т. м.

*

25. Лекция от Учителя, държана на
8 март, 1933 г. София. — Изгрев.

Устата

Размишление.

Изучаването на човека представя велика наука. Тя разкрива тайните на живота. Тя разкрива и истината. Не говоря за външния човек. Тъй както сега виждаме човека, той не е още напълно развит. Той е в процес на развитие. И природата е в процес на развитие. Всичко, създадено от Бога, е добро, но не е завършено, то предстои на развитие.

Казваш за някого: Той е човек - ангел. — Какво знаеш за човека? Какво знаещ за ангела? Как си ги представяш? Според мене, ти можеш да говориш само за Бога, за нищо друго. — Защо? — Защото всичко, което те обикаля, цялата природа е Божие създание. Да казваш, че Бог е безтелесен, невидим, това е неразбиране. Така мислят богословите. Казано е, че Бог създаде човека по образ и подобие свое. Главата на човека представя интелигентността, разумността, изявена в своята най-висока степен; гърдите, сърцето и дробовете представят любовта; стомахът, ръцете и краката представят физическия човек — човекът в движение. За да познаеш, какъв е човек отвън, виж, как се движи. Това се отнася до външната страна на чове-

ка. Той има и вътрешна страна, която едва сега започва да се изучава.

И тъй, ако искате да изучите човека, изучавайте природата. В нея е скрит външният и вътрешният образ на човека. Устата представя отвърстие, което се отваря и затваря, за да приема храната отвън и да я обработва. Каква представа ще имате за човека, който само отваря и затваря устата си? Обаче, като орган, устата изпълнява няколко служби: орган за приемане на храната, за изпитване на вкуса и за говорене. Тя изразява най-разумното нещо — словото. Човек се познава по словото и по движенията. Всяко движение има своя подбудителна причина. Някои се страхуват, да не ги познаят, какви са. Обаче, в Писанието е казано: „Махнете се, защото не ви познавам.“ Не е добре да не те познават. Щом живееш, трябва да те познават. Какво означава познаването? Свещта гори. Трябва ли да се тури под шиник? Човешкият ум е запалена свещ. Той трябва да свети, да бъде полезен на хората. Понеже се казва, че човек е създаден по образ и подобие Божие, значи, той е част от Божията светлина. Следователно, по човека отчасти познаваме и Бога. Не говоря за сегашния човек. Той би дал крива представа за Бога. Говоря за първия човек. Бог изпълва цялата вселена. Тя е Неговото тело. Има още много неща за Бога, които хората не знаят. Знае се, обаче, че частта прилича на цялото. И човек, като част от цялото, се познава по лицето и главата. Каква е главата,

какво е лицето, това са въпроси за изучаване.

Някои си представят Бога троеличен. Това е теория, чрез която Бог не може да се познае. Първата задача е да изучавате себе си, да изучавате човека. Той е съставен от глава, труп и крайници. И така да се мисли, това са ценности, които никога не губят стойността си. И на другия свят да отидете, пак ще имате същите органи. Както и да разглеждате човека, вие ще го познаете отчасти. За да познаете човека в истинския му вид, трябва да имате вътрешно зрение. Без него вие ще имате ограничено понятие за човека. Изобщо, от човека ще съдите и за ангела. Ангелът е светец същество. Значи, същество на интелигентността, на разумността. Това разбираме под понятието светлина.

Какво е огънят? — Емблема на чувствата. Значи, ангелът е огън и светлина, т. е. любов и разумност. Неподкупна е любовта на ангелите. Като изучаваш човека, ще дойдеш до понятието ангел, а оттам, до понятието Бог — образ на светлина, любов и благодет. Видиш ли този образ, ти имаш вече идеал, към който се стремиш. Работи върху себе си и не се страхувай, че ще те познаят. Какво ще видят в тебе? Едно деформирано ухо. То показва, че в миналото не си имал обхода. На друг носът е деформиран — не е разумен, няма нужната интелигентност. На трети устата е деформирана. Той не е давал ход на чувствата си, не ги е развивал. Като знаете това, възпитавайте децата

правилно, за да се оформят техните уста, нос, уши, очи. Това значи истинско възпитание. Какво се иска от сегашния човек? — Да работи върху себе си, за да преустрои своето тело. Физическото тело е създадено по образ на духовното. Казвате: Остаряхме вече, това не е за нас. Кажете така и обръщате погледа си надолу. Мислите за вашите старини. Смешно е да се говори така. Не мисли за старините си. Остарял си, защото грешиш. Ти си изгубил силата, интелигентността, волята си, защото не живееш правилно.

Преди да действуваш, вслушвай се във вътрешния си глас. — Чий е този глас? — На Бога. Той всякога ти говори. Той казва: Аз съм те създал да мислиш право, да не грешиш. Питам: Защо да не се занимаваш с ухото си, с устата си? Намери един светия и започни да изучаваш ухото, устата, носа му. Не говоря за светии, създадени от хората. Имам пред вид истинския светия. Сравнете скъпоценния камък с кристала, изработен от човека, и вижте разликата между тях. Като изучавате идеалните образи, ще видите своите недостатъци. Изучаването на човека, неговата същина, ни приближава към Бога. Ако искаш да изучиш устата си, пипай я от време - навреме, но не с пръсти, а със свършено чиста кърпа. Деликатно нещо е устата. Тя е крайно чувствителна. Ако изгубите тази чувствителност, този вътрешен усет на устата, всичко сте изгубили. Дръжте устните си свободни, за да възприемате правилно енергиите.

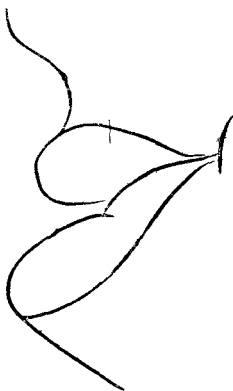
Фигура 1. представя уста на човек, който мисли само за себе си; иска всичко да му е наредено добре. Той не е лош, не е сприхав, но е човек на кефа, на удобствата. Той е човек с образование, свършил е два факултета, може да пише, да говори, но си търси удобствата. Човек, който има трапчинка на горната устна, е способен да се контролира. Лявата страна

фиг. 1.

на устната е женска, а дясната — мъжка. Жената се стреми да заповядва на мъжа, а мъжът — да заповядва на жената. И двамата са прави. Но единият, като заповядва, трябва да даде свобода и на другия. Изобщо, който заповядва, стои по-горе от другия. Следователно, само онзи може да заповядва, който е по-разумен. Той

трябва да бъде образ на любовта. В този смисъл, някога жената трябва да бъде учител, а мъжът — ученик; някога мъжът трябва да бъде учител, а жената — ученичка. Във всеки дом трябва да има двама слуги и двама господари — на всеки господар по един слуга. Казваш: Ще се ожения, за да бъда щастлив. — Ако мислиш, че като се ожениш, ще бъдеш щастлив, ти си

фиг. 2.

загубен. Ако преди женитбата не си бил щастлив, женитбата не ти осигурява никакво щастие. Ти се жениш, за да работиш. Учителят ще те застави да работиш, да учиш уроците си. Това не показва, че не си способен. И да си способен, пак ще учиш и работиш.

Някой се хвали, че имал видения, че виждал светлини и сенки. Какво от това? Спрете вниманието си върху модела — отворената уста, фигура 1. Този човек обича да го хвалят; ако е ученик, обича учителят му да го хвали. Днес го хвалят, утре го укоряват. Това не е важно за него. Той се радва, че днес го похвалили, писали му шесторка. Тази уста е за предпочитане пред

фиг. 2.

устата на скъперника, т. е. скържавия — фиг. 2. Долната устна на тази уста е по-силно развита от горната. Такъв човек е повече пасивен, отколкото активен. Изобщо, горната устна предава, а долната — възприема. Ако на човек със силно развита долна устна дадеш десет лева, той ще ти даде един лев. Ако му продаваш яйца, ще гледа да ги купи евтино; ако той продава, ще иска много пари. Ще каже: Сега

има голяма криза. Благодари, че можа и за толкова да ги купиш. Като търговец, не може да се разчита на неговия морал.

Като ученици, правете наблюдения, да знаете, как постъпва човек, на когото долната устна е по-развита от горната. Ако не си разположен, вземи огледало и виж, каква е устата ти: затворена, или отворена. Когато устата ти е затворена, със свити устни, а лицето ти сериозно, строго, и юмрукът ти ще бъде свит. Всичко това говори: Знаеш ли, какво мога да направя? — Какво ще направиш? Колко време трае това състояние? Няколко минути. Важно е, че по лицето, по устата се познава вътрешното състояние на човека. Каквото човек преживява вътре в себе си, това става и в природата. Аз взимам природата в широк смисъл. Следователно, човек се отвращава, гневи, възмущава и т. н. Същото става и с природата. Постъпваш добре, и природата ти отговаря по същия начин; постъпваш зле, и природата ти отговаря така. Тя казва: „Каквото се провикнало, такова се откликнало.“ За всяка неправда, извършена от човека, тя дава урок. Обидиш някого несправедливо. Не се минава много време, и ти пострадаш нещо. Трябва ли да питаш, „защо си пострадал?“

Млада мома се влюбва в красив момък. Не е лошо, че се е влюбила. Лошо е, че тя иска да го обсеби, да го задържи като своя собственост. Интересно е, как се явило в нея желанието да го обсеби, да го задържи само за се-

бе си. Като види, че той говори с друга мома, тя се сърди. Колкото повече го ограничава тя, толкова по-силно е желанието на момъка да говори с други моми. Той си казва: Щом не я обичам, свободен съм да търся други моми. Тя не ми дава това, което търся. Момата казва, че това не е право, не е Божествено. Според мене, Божествено е само това, в което има разумност, любов и истина. Питам момата: Ти постъпваш ли Божествено? Ако не постъпваш така, нямаш право да се възмущаваш от постъпките на хората. — Той не постъпва добре. — Ти казваш така. Я питай другата мома, да чуеш, какво ще каже тя. Тя ще каже, че момъкът е благороден, добър, честен човек. Коя от двете моми е на прав път?

И тъй, научете се първо вие да обичате, без да очаквате да ви обичат. Понеже Бог е мярка за всичко, щом ти обичаш, както трябва, пръв Той ще бъде доволен от твоята любов. Значи, има Един, Който е доволен от твоята любов. Този, когото ти обичаш, може да не е оценил твоята любов — това нищо не значи. Знаеш ли, колко векове са минали, докато ти съзнаеш, че Бог те обича? Той се радва на всяко свое дете, което Го е познало. Той иска, всички хора да живеят добре, но не ги насилва. С търпение очаква времето, да се пробуди всяка душа. Всичко, което става в света, се хроникира. Ако това става само във вашето физическо тело, работите лесно се оправят. Обаче, всичко се пише, както на физическото тело на

човека, така и на неговото астрално и ментално-тело. Всяко чувство и всяка мисъл имат своя определена форма. Ако мислите и чувствата на човека са изопачени, те се отразяват не само на носа и устата му, но и на цялото лице. То придобива тъмен цвят, чъртите стават остри. Ако мисълта на човека не е светла, чувствата нямат нужната топлина, мускулите на лицето

фиг. 3.

му се свиват. Горната устна у него е слабо-развита (фиг. 2). Такъв човек обича да си похапва повече. Ако в ред поколения се запази скържавостта, устните стават тънки. Това не е здравословно. Добре е устните на човека да бъдат малко дебели. Като работи духовно върху себе си, човек трябва да оформи устните

си, да изправи всичките им недостатъци от миналото.

Фигура 3. представя уста на щеславен човек, с високо мнение за себе си. Той мисли, че много знае; иска да покаже пред хората, че е щедър, без да е такъв. Ако долната устна е малко завита надолу, (фиг. 4.) този човек има желание да задържа всичко за себе си. Трябва да бъ-

фиг. 4.

деш справедлив, да знаеш, на какво имаш право и на какво нямаш. Добре е да отстъпваш, но да знаеш, кога и къде. Например, никога не отстъпвай в любовта. Щом трябва да обичаш, ще обичаш — нищо повече. Какво ще каже жена ти, мъжът ти, или обществото, че обичаш този или онзи, не обръщай внимание. Ти си из-

вор и трябва да напояваш земята. Целият свят да се превърне на кал, ти трябва да любиш. Иначе, калта ще се превърне на прах и ще проникне дълбоко в дробовете ти. В такъв случай, калта е за предпочитане. Направил си една грешка — това е кал; казал си една обидна дума — и това е кал. — Знаеш ли, какво мога да направя? — Зная. Можеш да подпалиш една къща, да набиеш някого. Това е отрицателната страна на твоя характер. Обаче, и добро можеш да направиш на човека. Кое е по-хубаво: да направиш добро, или зло? — Какво ще каже Братството за мене? — За кое Братство говориш: за хората, които се наричат братя, или за Братството, което обхваща и небето, и земята? Бог обитава и на небето, и на земята. Ето защо, като говоря за Братството, аз имам пред вид Бога, с Когото се разговарям. Преди да говоря с хората, говоря с ангелите и с Бога.

Как трябва да се яви човек пред Бога? Ще ви кажа, как аз отивам при Него. Първата ми работа е да се освободя от всичко човешко. Аз не оставям в себе си нито едно човешко желание, нито една отрицателна мисъл, нито едно отрицателно чувство. Така освободен, аз обличам своята чиста, бяла премяна и отивам при Господа. Там, в Неговата светлина, виждам и най-малкото петно на своята дреха. Не съжалявам, че имам едно петно, не се обезсърчавам, но веднага се връщам да изправам грешката си. От ангелите, които обикалят Бога, взимам модел за красиво ухо, за правилен нос,

за хубава уста и бързам да приложа всичко, което съм видял. Ако устата е добре оформена, човек е запазен от болести.

Казвам: Дръж устните си свободно, едва да се допират една до друга. Ако имаш някакъв дефект на устата си, помоли се на Господа да ти даде светлина, да го видиш добре и изправиш. Горната устна представя мъжкия принцип, а долната — женския. При това, лявата страна на устните е пак женският принцип, а дясната — мъжкия. Като бутнеш дясната страна на устата си, кажи: Трябва да обичам своя мъж. Той е добър, разумен. Като пипнеш лявата страна, кажи: Трябва да обичам жена си. Тя е добра, умна, като нея няма друга. Питам: Ако сам не харесваш устата си, кой друг ще я харесва? Гледайте се в огледалото и нарисувайте устата си. Рисувайте я няколко пъти, докато най-после я харесате. Така постъпва и художникът, когато рисува портрети. Той нарисува устата един, два, три пъти, докато най-после му хареса. По устата познавате, кой човек е твърд, страхлив, кой има вяра.

Фигура 5. представя уста на твърд човек. Когато се оглеждате, с цел да нарисувате устата си, извиквайте на помощ ума, сърцето и волята си, и те да вземат участие, да предадете верно линиите. Дайте свободно положение на устата си, нито много отворена, нито затворена. Ще рисувате устата си, докато видите, че сте схванали линиите ѝ точно, както са.

Старото е отживяло времето си. Например, според старото разбиране, светията е строг, замислен. Всъщност, истинският светия е весел, разположен, със светъл поглед. Очите му са отворени, той вижда всичко. Като те срещне, ще те поздрави, ще ти пожелае добър път; ако си болен, ще ти даде съвет, ще ти помогне. Старите светии са егоисти, от сутрин до вечер

фиг. 5.

мислят само за себе си. И да отидат на небето, това ще бъде за ден и половина. На втория ден ще ги върнат на земята. Който отиде неготов на небето, веднага се натъква на топлината на ангелите, и така се нагорещява, че бърза да се върне назад, не може да издържи. Ангелите насочват умовете си към него, да видят, колко може да издържи. Много естествено, който не люби, не може да издържа небесната светлина и топлина. Казваш, че обичаш, но само тези, които те обичат.

Един слуга обрал своя богат господар и след това се разкалял. Господарят бил разбран човек. Той си казал: Толкова време този слуга работи при мене, но аз не проявих любовта си към него. Дадох ли му нещо? Ако бях на негово място, щях да взема три пъти повече, отколкото той взел. Той взел една торба, аз щях да взема три. Извикал слугата при себе си и му казал: Слушай, приятелю, аз не се отнесох към тебе, както трябва. Не задоволих твоите нужди. Ето, вземи и тези две торби. Слугата се извинявал, съзнавал грешката си, но господарят му простил и го наградил щедро. Това наричам любов. Така постъпва Бог. Няма желание в света, което да не се реализира, от какъвто характер да е то: добро или зло, явно или тайно, непременно ще се реализира. Всичко скрито в човека ще се изяви навън. Като знаете това, бъдете внимателни. Бог иска да ни покаже онзи велик закон, че благото не е в многото. Искаш да бъдеш свободен. И без това желание ти си свободен. Имаш жена, която те обича; имаш дъщеря, син, приятели, които те обичат. Какво повече искаш от това? — Искам всички да ме обичат. — Ако сто души те обичат, и всеки ти донесе ядене, как ще се справиш с него? Ще се чудиш, от коя чиния да ядеш. Друг е въпросът, ако един човек те обича и ти донесе ядене. Неговата любов е твоят обяд. Ще се нахраниш и ще благодариш. Защо ти е повече?

Да се върнем към устата. Тя трябва да бъде израз на интелигентност. От устата зависи да бъдеш здрав. Ако си болен или неразположен, вземи една зряла круша и вкуси малко от нея. Като влезе в устата ти, вкусът на крушата ще произведе промяна в твоите чувства. За това се иска интелигентност. Това се постига и със захар, и с чиста вода. Вземи една чаша гореща вода, тури парченце лимон, една-две бучки захар и пий. Неразположението ти веднага ще изчезне. Като влезе храната в устата, в човека стават чудеса. Ето защо, бъдете крайно вискателни към храната. Никога не яжте храна, която не обичате. Храненето е особен род музика. От тази музика зависи здравето на човека. Отиваш при болен, искаш да му занесеш нещо за ядене. Занеси му само това, което той обича.

Яденето е като блага дума, която излиза от устата. Искаш да помогнеш на някого. Кажу му една блага дума. Щом постъпваш така, и разумният свят ще ти каже една блага дума. С това ти помагаш на другите, помагаш и на себе си. — Трябва ли да хваля човека? — Като похвалиш някого, ти хвалиш и себе си. Ще го похвалиш, когато е обезсърчен и отчаян. Ако го укоряваш, и себе си укоряваш. Да си служиш със сладки, благи думи, това е службата на устата. Като кажеш една сладка дума, лицето ти трябва да бъде весело, засмяно; мислите и чувствата също трябва да бъдат в съгласие. Казваш: Знаем ги тези работи. Учили

сме всичко. — Учили сте, но още не сте учени. Истински ученият е крайно смирен. Той знае, че най-малкото опущение може да го спъне. Той знае, че колкото по-малко греша, толкова по-голям е неговият авторитет.

Помнете: Устата е израз на чувствата. Вкусът, здравето на човека също зависят от устата. Щом имаш уста, ще чувствуваш добре, ще говориш добре, ще се храниш добре. — Колко голяма трябва да бъде устата? — От пет до седем сантиметра — в никой случай повече от седем сантиметра. Устните не трябва да бъдат много тънки, нито много дебели. Най-малко три милиметра, най-много половин сантиметър дебели. Дебелината е в зависимост от цялото тело. Молиш се. Вдълбочи се в себе си и остави устата леко отворена. Работи за оформяването на устата си, за да засилиш здравето си.

Често се питате: Защо Бог ни е създал такива? Не мислете така, но кажете: Защо ние сме се изопачили? Искате да бъдете красиви и добри. Това е отлична Божествена идея. Стремете се да реализирате Божественото във вас — да имате едно отлично ухо, красива уста, правилен нос. Един ден външното ухо, външната уста, външният нос ще останат на земята, а оригиналите ще занесете на небето. Като се върнете отново на земята, ще донесете това, което сте взели със себе си. Физическата уста и физическото ухо са само модели за работа. Благодарете за тези модели. Животните биха дали милиони, за да имат лице, уши, уста като

човешките. Но колко далеч са те от човека! Човешкото лице е образ на небето. Животните нямат още представа за небето. Донякъде само те имат представа за ада, но за небето нищо не знаят. Телото на човека, неговата глава, лице дават идея за организираното небе. То е място, дето живеят възвишени, интелигентни, красиви същества. Тия същества наричаме ангели — ангели на първото, на второто, на третото небе. Най-красиви са ангелите от първото небе. Колкото по-долу се слиза, и красотата им се намалява.

Човек живее в областта под третото небе. И той е кандидат за ангел. Възможно ли е това? И ангелите са минали по пътя, по който вие сега минавате, но понеже са живели през разни времена и епохи, през различни култури, те се различават по характера и по светлината на своя ум. Те се различават и като индивиди, и като общества. Голямо разнообразие има в формите, както на земята, така и на небето. И ангелите се учат като хората. И там има гимназии, университети. И вие, като отидете на онзи свят, ще се учите, ще придобивате знания, с които ще дойдете на земята, да изучавате истинските форми.

Човек се стреми към хармоничен живот. Затова горната и долната устни трябва да бъдат симетрични. Каква е устата ви днес, за това отговарят вашите родители. Каква ще бъде устата ви утре, за това вие отговаряте. — Така съм роден. — Дали си доволен, или не от

това, което имаш, не е важно, ще работиш по-нататък. Ще работиш поне десет години върху устата си, да подобриш линиите. Това значи разбиране и знание. — Аз съм физиогномист. — Можеш ли да измениш твоите форми? — Не мога. — Тогава не си физиогномист. Да гледаш само недостатъците на хората, това не е наука. Ако изучаваш човешкия характер и търсиш недостатъците му, с това изопачаваш своя характер. Стреми се да виждаш хубавото в човека. Намери една добра черта в него и остави отрицателното настрана. Това е за твое добро. Важно е да знаеш, каква тежест да туриш на даден конец. На тънък конец можеш да туриш тежест най-много сто грама. Като видиш устата на човека, ще знаеш, какво може да направи той. Нарисувайте всички тези модели уста и ги изучавайте. Дълго време трябва да наблюдавате, за да схващате разликата между една и друга уста. Погледнете фигура 5. да видите линията на твърдостта, изразена в горната уста. На фигура 1. мъжът е силен. Той има всякога инициатива, макар че не е много умен. Навсякъде той излиза пръв. Някой казва: Аз не искам да изпъквам. Скромен човек съм. — Скромен човек е онзи, който отстъпва на всички — те първи да опитат нещо, а той остава последен. На втората фигура, и той се опитва да направи нещо, но малък е процентът на това, което може да направи.

Сега ще обобща казаното: Ухото е за послушание, носът е за схващане, устата е за

приемане на разумността и за укрепване на здравето. Разположението на духа у човека зависи от устата. Здравият човек има красива уста и симетрични линии на устните. Богатство е да имаш красива уста; богатство е да имаш правилни, красиви устни. Това значи, да бъдеш в съгласие с живата природа, да възприемаш нейните жизнени енергии. Ако чрез устата си не можеш да възприемаш живота, нищо не си придобил. — Трябва ли да се целува хората? — Ако целуваш мъртвия, какво придобиваш? Да целуваш ябълката, крушата, гроздето, хляба, хубавите работи — разбирам. Това са целувки, които придават нещо. Тогава, колкото повече целуваш, по-здрав ще бъдеш. Ако не можеш добре да целуваш, всякога ще боледуваш. Велика е службата на устата. Не само да показваш на хората, че имаш хубава уста, но така да си служиш с нея, че всякога да бъдеш здрав. Не оставяй прях да падне на устните ти. Най-малко по три пъти на ден ги измивай. Всякога носи по една чиста кърпа, леко да изтриваш устните си. — По колко кърпи да носим? — Две кърпи. Една за носа и една за устата. Благодарете на Бога за устата, която ви е дал, за устните, за красивия език, с който изразявате хубави и сладки думи. Носете всякога по една

чиста кърпа и леко изтривайте устните си. Знанието, което ви дадох за устата, е достъпно и за малките деца. Друг път ще ви дам по-сложни работи.

Т. м.

*

26. Лекция от Учителя, държана на
15 март, 1933 г. София. — Изгрев.

Развити и недоразвити

Ще прочета 12 гл. от Матей, 20 — 30 ст.; 6 гл. от Йоана, 1 — 10 ст.; 4 гл. от Марка, 10 — 20 ст.

Пълната Божия Любов, Мъдрост и Истина носят вечния живот.

Често се говори за старо и ново, за стари и нови неща. Старо е това, което е отживяло времето си. Ново е това, което носи живот. То иде сега. Бог се изявява чрез новото. И доколкото схващате проявите на Божественото във вас, дотолкова се ползвате от новото. Много неща виждате отвън, но ако не ги разбирате, нищо не ви ползват. Външният свят е обширен, просторен, никой не може да го използва. Следователно, може да се ползвате само от човешкия свят, т. е. от света, в който човек се движи. Стремете се към новото, към онова, което внася потик в човека. Малкото количество въздух и храна, които човек приема, внасят потик в него. Колкото и да е малка една мисъл, колкото и да е малко дадено чувство, приеми ги с радост. Те подтикват душата ти напред.

Сега вие искате да знаете, каква ще бъде новата духовна година. Това зависи от вас. През тази година повече работете, по-малко

говорете. Ако вие сте добри, и годината ще бъде добра; ако сте разумни, годината ще бъде добра. Когато човек е здрав, и нуждите му са задоволени, годината е добра. Изобщо, добра година за даден човек е тази, която задоволява нуждите му и премахва всички препятствия от неговия път. Щом се натъква на нещастия, страдания и недоимък, годината не е добра.

Днес вие очаквахте хубаво време: топъл слънчев ден, чисто и ясно небе, а излезе нещо неочаквано — сняг и студ. — На какво се дължи тази промяна? — На състоянията на хората. Егоизмът е взел надмощие в цяла Европа, в културния свят. Днес всеки мисли само за себе си. Жестокостта и коравосърдечieto са взели връх, затова времето е снежно и студено. Сегашният студ се противи на злото и спира неговото развитие. Ако през зимата е топло, не е добре за храната. Тази година ще приспи змиите, но не и вълците. Змията представя злото в умствения свят, затова там ще го приспят. Може ли болният да мисли зло? Животът му е на косъм. Как може да мисли за кражба, за убийство? Болестта в човека е студът, който го кара да мисли само за себе си. Значи, в болния змията спи и не върши зло.

И тъй, случат ли се изненади, болести, нещастия с вас, трябва да знаете причините за тях. Някога и аз съжалявам, че ви говоря. — Защо? — Защото Словото пада на пътя, и птиците го изобват; някога пада между храстите

и се заглушава. — Трябва ли човек да съжалява? — Някога, без да иска, съжалява. Имате едно дете, радвате му се, обичате го, грижите се за него. Като порасне, пращате го на училище, но то не учи, както трябва. Като родители, вие страдате, и започвате да съжалявате за грижите, които полагате за него. Какво трябва да направите? Оставете го на грижите на друг човек, който не е толкова привързан към него. Ще кажете, че ви е мъчно да се разделите с детето си. Мъката ви нищо не помага. Колкото и да му говорите да учи, да има добро поведение, то не слуша, то си знае своето. Какво ще направиш? Как ще му помогнеш?

Каквото става с детето, това става и вътре в човека. Искаш да учиш, но нещо те отклонява от желанието ти. Обещаваши пред себе си, че тази година ще работиш и учиш по-добре, но пак не можеш да изпълниш обещанието си. Правиш това, което не искаш. Апостол Павел казва: „Върша тръва, което не искам.“ Искаш да кажеш една добра дума, но езикът ти се подхлъзне и излезе друго нещо от устата ти. Чудиш се после, ти ли не разбираш хората, или тебе не разбират. Истината е там, че не те разбират, но и ти не ги разбираш. Страшно е, че и вие не разбирате Бога. Вие не разбирате, какво мисли и желае Той, и не изпълнявате Неговата воля. Бог иска да използвате всички благоприятни условия, които ви е дал на физическия свят, както и в духовния, и в умствения свят. Бог мисли едно, вие — друго и, в края

на краищата, казвате: Нали Бог е всемоушен, да оправя всичко. Значи, вие да грешите, Бог да изправя грешките ви, без да носите някаква отговорност? Синът ще прави дългове, ще греша, а бащата да плаща! Ако бащата не иска да плаща дълговете на сина си, последният казва: Защо баща ми не отвори кесията си? Трябва ли да бъде скъперник? Как ще докаже любовта си към мене? Син, който разсъждава така, е на крив път.

Коя е причината за неуспеха на хората? Какво им пречи да успяват? Бащата не иска да плати дълговете на сина си, защото вижда, че парите му не отиват на място. Някога и храната, и мислите, и чувствата не отиват на мястото си. Това се дължи на неразбирането на живота. Неразбирането има отношение към лошите външни и вътрешни условия. Вървиш по пътя, спънеш се и паднеш. Веднага скочиш, изтърсиш дрехата си и продължиш своя път. Това падане не е опасно. Значи, условията ти са добри. Качваш се на планината и падаш от висок планински връх. Това падане е опасно, може да коштува живота ти. Ето едно лошо условие. Първото падане е разбрано, а второто — неразбрано. Понеже, по една случайност, си останал жив, ти се питаш, защо си паднал толкова лошо. Каквото и да ти говорят, казваш: Не разбирам, защо трябваше да падна. На пътя е писано: И да паднеш тук, пак ще станеш. На планинския връх е писано: Ако паднеш от върха, няма да станеш. Оттук не се позволява ни-

какво падане. — Не съм ли свободен? Нямам ли право? Тук не става въпрос за падане и за свобода. Паднеш ли от върха, няма да станеш. — Ако имам парашут? — Това е друг въпрос. Щом имаш парашут, ще слезеш с него, без да се удариш. Ако нямаш парашут и паднеш от високо, ти си загубен.

Каквито обяснения да ви се дават, те не могат да внесат в човека вътрешен потик. — Защо? — Защото вашите мисли и желания не са съгласни с Божествените. Няма защо и аз да се занимавам с вашия вътрешен живот. Той е едно вътрешно течение, един определен път, по който вие се движите. Това не е лошо. Нека всеки да се движи по своя определен път, но да внимава, да не се отклони. Има възможност всеки човек да се отклони. Като знаете това, изучавайте законите за отклоняването. Капитанът на парахода следи със своя инструмент, да не попадне параходът в някое морско течение и да се отклони. Най-малкото отклонение води към катастрофа. На същото основание, всеки човек трябва да следва своя определен път. Отклони ли се, катастрофа го очаква. Ако параходът не може да върви през който път иска, колко повече човек няма право да се отклонява от правия път. Параходът пътува от едно пристанище до друго по строго определен път. Влезе ли в чуждо пристанище, нито свята стока ще стовари, нито чужда може да вземе. И човек пътува от едно пристанище до друго, по строго начертан път.

И тъй, истинският живот се заключава в пътя, който Бог е предназначил на човека. Под Бог разбирам Единственият, Който всякога ни мисли доброто; всякога ни обича; всякога ни пази и освобождава от мъчности; към Него всякога можем да апелираме; Той всякога ни приема. Неговото съзнание е пълно с мисъл за всички живи същества. Той е вечен живот, вечно движение. Ако някога Бог мълчи и не отговаря на вашите молитви, причината за това е във вас. Ако чистият въздух не влиза в дробовете ви, причината за това сте вие. Затвориш се в стаята си, а искаш да дишаш чист въздух. Това е невъзможно. Отвори прозорците си, излез вън, да дишаш чист въздух. Иогите затварят устата и носа си, за да не дишат въздух. Те правят упражнения. Трябва ли и ти, като тях, да запушиш устата и носа си, да не дишаш чист въздух? Ще дишаш нито много бързо, нито много бавно. Дишането у всеки човек е различно. То се определя от степента на неговото развитие. Болният, обикновено, диша бързо. Животните също дишат бързо. Здравият човек диша плавно — спокойно, в зависимост от своето развитие. Това наричаме нормално дишане. Дойдеш ли до това дишане, ти ще придобиеш сили; умът, сърцето и волята ти ще бъдат в пълно съгласие. Тогава ти ще бъдеш свободен човек.

Казвам: Без въздух няма живот. Малко въздух ще приемеш, но с него заедно ще се домогнеш до скрития живот във въздуха. Ако

не възприемеш този живот правилно, ще бъдеш далеч от живота. Скрытият живот във въздуха е връзка между Бога и човешката душа. Човек диша и издиша, без да знае защо. Зная, че трябва да дишам, но защо, не зная. Ученият казва, че чрез дишането в кръвта се внася кислород, и тя се пречиства. Това е верно, обаче, като диша човек, в подсъзнанието и свърхсъзнанието му се извършват и други процеси. Ако кръвта ти се е пречистила, ти си придобил нещо. Но ако дишаш, и мислите, чувствата и желанията ти не се пречистват, не си дишал правилно. Като знаеш това, пази се да не попаднеш в крайност, да се уплашиш. За невежия е по-добре да не знае подробностите на нещата. Аз говоря за онзи, който иска да учи, да прилага знанието си. Дишай съзнателно, за да се ползуваш от въздуха, който си приел. Само така става правилна обмяна между енергиите на човешкия организъм. Правилното дишане подразбира права мисъл. Тя води човека към истинското, положително знание. Той започва да различава, на какво се дължат приятните и неприятни чувства, както и правите, и криви мисли. Той знае, че с физическото си тело възприема външните усещания; с духовното си тело възприема чувствата и ги дели на приятни и неприятни; с умственото си тело възприема правите и криви мисли. Следователно, човек има представа за трите тела. — физическото, духовното и умственото. В човека работят главно физическото и духовното тело, като полюси. Обаче,

той има и четвърто тело, наречено причинно.

Какво означава добрият живот? Да живееш добре, това значи, да става правилна обмяна между силите на физическото и духовното тело. Това подразбира хармония между мислите и чувствата на човека. За да не се спъваш, да не изпадаш в дисхармонични състояния, никога не казвай, че този или онзи човек не ти е симпатичен. Че някой не ти е симпатичен, остави това настрана. — Какво ще направиш, ако сложат пред тебе ядене, което изисква много дъвчене? — Ще го оставя настрана. — По същия начин, остави настрана всяка мисъл и чувство, които нарушават хармонията на твоя живот. Яж лесносмилаема храна. Че не обичаш някого, това е твърда, мъчносмилаема храна, която ще оставиш настрана. — Някой не ме обича. — И това е твърда храна. Тури я настрана и повече не се занимавай с нея. Въпросът, защо не обичаш някого и защо не те обичат е за светии и мъдреци. Когато станеш мъдрец, тогава ще го разрешаваш. — Защо Бог не му заповяда да ме обича? — Ако му заповяда, ще те обича, но Бог не иска да се налага на никого. Освен това, човек върши неща, противоположни на тези, които му се налагат.

Сега аз разглеждам въпросите от човешка страна. От Божествено гледище не е така. Ако някой не те обича, това е за твое добро. Какво ще стане с тебе, ако те обикне лош човек? Той ще ти причини зло. За предпочитане е лош човек да те мрази, отколкото да те обича. Ако

те обича, той ще ти дава пари, ще ти направи къща, но с това, ще изопачи съзнанието ти, ще развали твоя живот. Защо ти е такава любов? Такава е любовта на недоразвития човек, както аз го наричам. Аз наричам лошите хора недоразвити, защото не искам да си служа с отрицателната дума лош. Думата недоразвит е една от най-меките думи. Следователно, не очаквай любов от недоразвит човек. И обратно, който обича, е развит човек. Той е добър, за отличие от недоразвития. Ако развитият не те обича, ще ти причини зло; ако недоразвитият не те обича, ще ти причини добро. И обратно: ако развитият те обича, ще ти направи голямо добро; ако недоразвитият те обича, ще ти причини зло. Значи, има хора, които непременно трябва да те обичат. — Кои са те? — Развитите. — Да обичам ли? — Ако си от развитите, ще обичаш; ако си от недоразвитите, ще мразиш. — От кои сме ние? — На този въпрос не отговарям. Аз давам само обяснения, без да определям, кой от кои хора е. Когато някой не те обича, ще знаеш, към кои хора принадлежи. Ако е недоразвит, благодари, че не те обича; ако е развит, очаквай да те обича. Бог ще ти проговори чрез него. Той говори и чрез недоразвития, но по друг начин — чрез омразата. Само така ще се справите с противоречията. Не казвам да вярвате в това, но сами ще опитате истинността на моите думи. Всички са минали по пътя на омразата и любовта. И вие ще минете по същия път.

Казваш: Аз ще мисля, както искам. — Не можеш да мислиш, както искаш. Това значи, не можеш да мислиш без очи, през които минава светлината; не можеш да слушаш без уши, през които възприемаш звука; не можеш да възприемаш уханието без нос. Всички се нуждате от орган на зрението, на слуха и на обонянието. Не можеш да възприемаш храната си без устата. Обаче, устата изпълнява едновременно няколко служби: тя изпитва вкуса, занимава се с храненето, дишането и с говора.

Някои от вас се разговарят, че не ги обичам. Значи, трябва да ги обичам. — Защо? — Защото съм от развитите. Ако не ви обичам, ще ви причиня зло. Аз разбирам, какво означават вашите думи, но те трябва да отговарят на действителността. Като казвате, че не ви обичам, излиза, че съм от недоразвитите. Тогава аз трябва да ви мразя. Други казват: Учителят не ни мрази. — Щом не ви мразя, трябва да ви обичам — среден път няма. Аз не мога да бъда безразличен: или ще мразя, или ще обичам; трябва да имам или вяра, или безверие; трябва да обичам или истината, или лъжата — едно от двете. Аз се спирам върху любовта, истината и доброто — с тях се занимавам. Занимавайте се и вие с тези въпроси, а това, дали ви обичат, или не, оставете настрана.

Какво означават думите, че този или онзи не те обича? Ти отиваш при един богат човек. Той непременно трябва да те нахрани. Това показва, че те обича. Щом не те нахрани,

той те изпраща при друг богат човек. Значи, не те обича, затова те праща на друго място. Не, дойдеш ли веднъж в дома ми, аз трябва да те нахраня — нищо повече. Че съм зает, че нямам време, нищо не ме оправдава. Щом обичам някого, непременно трябва да му направя една услуга. Според мене, най-важната работа е любовта. Няма по-важна работа от нея. Дойдеш ли при мене, аз трябва да ти сложа да се нахраниш, или да задоволя една от твоите нужди. Това, което ти сам не можеш да си направиш, аз трябва да ти го направя. След това можеш свободно да тръгнеш на път. И онзи, при когото отиваш, също е богат. И той трябва да те нахрани и послужи. Така ще пътуваш от една станция до друга, докато един ден и ти се установиш на едно място, станеш от развитите. Тогава и в своята станция ще спират пътници.

Едно искам да ви дам: да мислите върху идеята за Бога — тя е недостъпна. Даже светии и велики адепти, като дойдат до нея, изпадат в голямо противоречие. Някои светии считат, че Бог ги е забравил. И Христос, като се намери на кръста, извика: Господи, защо си ме оставил? Това са думи, които излязоха от устата на Исуса, човекът. Той каза това, което беше на сърцето Му. Не е лесно да бъдеш прикован на кръста, а отдолу да се гаврят и казват: Нали си Син Божи, слез от кръста! Щом не можеш сам да си помогнеш, ти си един самозванец. Христос мълчи, търпи и не може да докаже, че те са на крив път. Да слезе от кръ-

ста, не може. Да, Онзи, с Когото работи, не е там. Най-после, Христос обърна погледа си вътре в себе си и там намери Господа. Тогава въздъхна дълбоко и каза: „Господи, в Твоите ръце предавам духа си.“ Така Христос намери Истината.

Хората търсят истината и я намират по два начина: външен и вътрешен. Като дойдеш до вътрешния начин, там ще падаш и ставаш, ще те разпъват на кръст, ще те бият, ще се гаврят с тебе. Ти ще бъдеш прикован на кръста, а отдолу ще викат: „Радвай се, Царю Юдейски!“ Христос понесе тези страдания със смирение, затова на третия ден възкръсна. Той каза: Онзи, чиято Любов познавам, не благоволи в тези изпитания и страдания. Да бъде Неговата воля! Така Христос разреши своите големи противоречия. Всеки ще ги разреши по своему. Не искам да ви говоря за страданията. Те не могат да се обичат. Обаче, аз искам зад страданията да виждате любовта. Каквото страдание да ви дойде, знайте, че то е временно; зад него е любовта. Щом го минете, кажете си: Благодаря, Господи, че лесно се освободих. Радвай се, че чрез страданията придоби любовта. Мисли за Онзи, Който бди за твоята душа. Мисли за великата Божия Любов. Ако не познаваш Божията Любов, нищо не разбираш. Един ден, когато останеш сам, от всички изоставен, когато се срещнеш лице с лице със самотията, тогава ще познаеш силата си. Много пъти ще изпадаш в това положение, ще падаш и

ставаш, докато най-после намериш Истината и разрешиш въпроса.

Тази година, дошла с новия сняг, показва, че страданията са спрели хората в пътя им, и те не знаят, какво да правят. Пътят им е задръстен, поради което едни - други се сблъскват и пречат на свободното движение. Неразбирането между хората показва, че в мислите и чувствата им е станало задръстване. Работете усилено тази година върху себе си, да придобиете вътрешно богатство. Това се отнася до недоразвитите, до ония, които се оплакват от сиромашията. Те трябва да се справят с външния свят. Например, срещаш един свой брат, очакваш да те поздрави, но той не те поздравява; искаш да ти се усмихне, но той не се усмихва. — Защо? — Братът го няма. Колата му виждаш, но той не е там. Той е дал под наем колата си, друг да я кара. Той направил услуга на някого, дал колата си под наем. Този, който седи на колата, не те познава, затова не те поздравява, нито се усмихва. Като видите, че братът е на колата, тогава очаквайте да ви поздрави и да ви се усмихне. Как ще ви поздрави онзи, който спи? Аз съм виждал мои близки, като спят, не ме виждат, не ме поздравяват. Тогава аз оставям бележка със следното съдържание: Минах край твоя дом, но ти беше зает с важна работа. Отивам си, друг път ще дойда да те видя. Следователно, срещнеш ли свой брат или приятел, който не те поздравява, ще знаеш, че той е зает с важна работа.

И тъй, ако питате, какво се съдържа в името на Христа, казвам: Христос изразява Словото на любовта. Няма по-велико нещо от любовта. Тя разрешава всички въпроси. Щом разбереш любовта и я приложиш, ти придобиваш и истината. Това значи, да бъдеш свободен, да правиш всичко, каквото желаеш. Твоите желания трябва да бъдат в съгласие с Божиите закони. Да обичаш, значи да изпълняваш Божията воля и да си в съгласие с всички добри хора, служители на Бога. Желая всички да бъдете добри служители на Бога!

Сега не искам да ви давам празни обещания, че всичко ще се оправи изведнъж. Какво разбирате под думите „всичко ще се оправи“? Когато жадният стигне до извора, всичко ще се оправи. Когато гладният се върне у дома си и намери топъл хляб, всичко ще се оправи. Когато бедният се събуди от сън и види, че слънцето е изгряло, и светлината влязла в стаята му, всичко ще се оправи. Желая, всички да се върнете у дома си, да намерите топлия хляб.

И блудният син се върна при баща си. Той имаше по-голям брат, който остана при баща си да работи. Младият брат взе богатството си от баща си и тръгна за чужбина, там да живее свободно, по своя воля. В края на краищата, той изхарчи всичко и, като осиромаша, каза: Трябва да се върна при баща си. Обеднях, защото не изпълних Божията воля. Той съзна, че върви в крив път. Желанието му, да се върне при баща си и да работи като

един от слугите му, беше неговата придобивка. Той се смири. Големият брат, като видя радостта на бащата, разсърди се и не взе участие в угощението. Бащата трябваше да уговаря големия си син, да вземе участие в радостта за връщането на по-малкия си брат. Той казваше: „Брат ти бе мъртав и оживя, загубен бе и се намери. Трябва ли да бъдеш толкова егоист, като знаеш, че всичкото ми богатство е твое? Прояви любовта си сега!“ Така се изпита любовта на двамата братя.

Работете върху себе си, да се събуди доброто, вложено във вас. Човек представя едновременно и младия брат, който излял и изпил богатството си, и големия, който работил на баща си, придобил голямо богатство. Двамата братя идат от две страни, с различни придобивки: малкият брат се връща смирен и с пробудено съзнание, а големият — горд и недоволен. В края на краищата, двамата братя съзнават положението си и се примиряват. Трябва ли детето да се сърди на баща си? Един ден то ще отстъпи, ще се откаже от своето разбиране, но добре е, това да бъде по-рано.

Желая, всички да бъдете от развитите, от добрите служители на Бога. Не казвам, че ангелите и светите ви обичат. Казвам: Господ ви обича. Той ви изпратил на земята, мисли за вас, грижи се и ви обича. Не се съмнявайте в Неговата Любов. Той ще ви изведе на добър край. По какъв начин ще стане това, не е ваша работа. Каквито и да са вашите възгледи

оставете ги настрана. Мислете, както искате, право е това, което прилагате. Не коригирайте Божествените работи. — Аз мисля така. — Как мислиш ти, не е важно. Важно е, как стават нещата. Както стават, това е най-добре.

Сега ще излезем вън, да направим само шестте упражнения. Мислехме да направим и останалите, но времето пречи. Не сте всички юнаци, да играете упражненията с музика.

Поздравявам ви с новата година — година на Божиата Любов. Цялата година е Божия. Бъдете радостни и весели!

*

27. Лекция от Учителя, държана на
22 март, 1933 г. София. — Изгрев.

Общи положения

Т. м.

Човек се отличава от животните по своята мисъл. Мъчно може да се определи, какво нещо е мисълта. Обаче, казваме, че който не мисли, минава за животно. Значи, животното чувства, а не мисли. Какво ще кажете за човек, който нито мисли, нито чувства? — Той е растение. Отличителното качество на растението е способността му да расте. Значи, човек мисли, животното чувства, а растението расте. Казва се за човека, че трябва да расте. Това подразбира, той да мисли, да чувства и да расте, т. е. да стане истински човек. Кажеш ли на човека, че е животно, той се омъчнява. Ако му кажеш пиленце, гълъбче, кокиченце, приятно му става.

Изучавайте живота, неговите специфични качества и прояви. Живот, който няма специфичните качества, не е истински. — Лесно се изучава животът. В една-две години можем да го изучим. — Знание, придобито набързо, води към пресищане. Това не е правилен метод за учене. Като научиш нещо, ще го приложиш, да стане твое. Например, изучаващ устата на човека. Какво е предназначението на устата? —

Да приема храната. Това е първата ѝ задача. От това зависи целият живот на човека. Втората работа на устата е да говори. Значи, храната влиза в устата, а словото излиза от устата. От думите, които излизат от устата, човек или се оправдава, или се осъжда. Затова е казано: „За всяка празна дума ще даваш отчет“. Както си отговорен пред стомаха си за храната, която приемаш чрез устата, така си отговорен за всяка празна дума, която излиза от устата ти. Това влиза в хигиената на живота. Всяка мисъл, която влиза във вашия ум, причинява или радост, или скръб. Като знаете това, преди да кажете нещо, добре го обмисляйте. Защо ви е езикът? Ако не опитвате вкуса и качеството на храната, езикът е безпредметен. Той е инспектор на продоволствието. Той дава мнението си, коя храна да влезе в стомаха. Също така, той дава мнението си, кои думи могат да излизат от устата.

И тъй, наблюдавайте, как поставяте езика си, когато говорите. Той се движи в различни посоки и от вътрешните движения, които прави, се определя вашето слово. Който не разбира движенията на своя език, казва, че езикът се криви, кълчи се на една, на друга страна. В природата няма кълчене. За невежия всичко има — и кълчене, и кривене, но не и за разумния. Казваш за някой, че се клати наляво-надясно. Много естествено, той е гемия в морето, която се клати на една, на друга страна, люшкана от вълните. Щом губиш равновесието си и

се люшкаш на една и на друга страна, това показва, че твоето море е развълнувано. Ако един кораб плува в развълнувано море, трябва ли да спре на едно място и да се моли? Колкото и да се моли, вълните не искат да чуят. Че сърцето ти трепери, това не ги интересува. Знание е нужно, а не само молитва.

Казвам: Човек се нуждае от истинско знание, от което зависи неговото щастие. Прилагай знанието си, за да се ползуваш и ти, и твоите близки. Стани рано сутрин, направи молитвата си и благодари на Бога, че си здрав и че можеш да работиш. Имаш желание да се запознаеш с някой голям банкер. Имаш желание, баща ти да бъде богат, учен, голям професор. Ти подържаш тези свои желания и не казваш, че това не е за тебе. Като дойдеш до Бога, да изпълниш Неговата воля, казваш, че това не е за тебе. Защо в първия случай искаш големи неща, а във втория — не си готов да идеш при Бога и да изпълниш волята Му? Помолиш се една—две минути с думи и спиращ. Нямаш търпение повече да се молиш. Смешно е да отидеш на училище и да кажеш на учителя си, че бързаш, не можеш да дочакаш края на часовете. Учителят ще ти каже: Щом си имал работа и бързаш, по-добре беше да не дохождаш. Ако пък си влязъл, нямаш право да казваш, че това или онова не те интересува. От всичко полезно ще се интересуваш. Има неща, за които ние мислим, че са полезни; има неща, за които мислим, че не са полезни. Например,

мнозина мислят, че сиромашията и богатството не са полезни за хората. Прави са, но само в известни случаи. Яденето не е полезно, когато преяждаш; ако ядеш умерено, яденето е полезно. Някога не си ял достатъчно, а не усещаш глад. Тогава ти си в нормално състояние, здрав човек си. Друг е въпросът за болния, който не работи. Обаче, като здрав и работлив човек, ти всякога ще усещаш глад. Той показва, че от тебе ще стане човек. Който не гладува, не може да напредва. Казано е: „Който гладува и жадува за правдата, той ще се насити.“

Като ви се говори, вие се запитвате, верно ли е всичко това. Има неща, които, отдето и да дойдат, са верни. Ние имаме една златна монета в джоба си. Дали съм добър, или лош, монетата е златна. Ако не е истинско злато, моята добрина не може да я направи златна. При всички условия то има цена. Също така, истинското знание, при всички условия, има цена. Всяко нещо, което знаеш положително, е като златната монета. Хората имат повърхностно разбиране за доброто и злото. Те казват: Този е добър, онзи е лош. Това не е знание. Лошият човек е в процес на развитие. Той е на постоянни изпитания. Утре ще дава отчет за своя живот. И добрият човек ще дава отчет за живота си. Кой ще ги спаси? — Устата. Тя или оправдава, или осъжда. Щом имаш уста, ще даваш отговор за живота си: Как си ял и какво си ял; колко пъти си отварял и затварял

устата си. Като ядеш, гостилничарят те наблюдава, колко пъти ще отвориш и затвориш устата си. Това определя, дали харесваш яденето. И домакинята, по отварянето устата на мъжа си, познава, доколко яденето му се харесва. Щом гостилничарят забележи, че яденето ви се харесва, смело пристъпва към вас и казва: Платете! Някога и без да си ял, щом си поръчал яденето, пак плащаш.

Един ден Едисон поканил няколко свои приятели на обяд. В определения час всички били в гостилницата. Едисон поръчал супа. Незабелязано от гостите си, той капнал в супата им по една - две капки някаква особена течност, и супата замръзнала. Чудели се всички, чудел се и гостилничарят. Супата била гореща, какво е станало с нея? Едисон поръчал второ ядене. И с него постъпил по същия начин. Гостилничарят, като не разбрал шегата, категорично отричал намесата си в това странно явление. Най-после, Едисон обяснил причината на това явление и казал, че искал да се пошегува с гостите си. В заключение, гостилничарят го глобил добре; заставил го да плати четири - пет пъти по-скъпо, отколкото струвало яденето.

Като изучавате физиологически човешката уста, дохождате до интересни заключения, а именно: някога горната устна излъчва светлина, а долната — топлина. Когато горната устна излъчва светлина, равна по количество на топлината, която излиза от долната устна, казваме, че устата е нормална. Това се забелязва и вън-

шно, и вътрешно. Червеният цвят на устните е цвят на спектъра, от разложената бяла светлина. Ако червеният цвят на устните не е красив, това показва, че в устата има нещо неправилно. Количеството на светлината и топлината на устните не е достатъчно. Когато и качеството на светлината, и топлината на устните са еднакви, казваме, че устата е правилна. Тогава червеният цвят на устните е приятен. С горната устна човек мисли, а с долната — чувства. Когато сгреши, човек започва да мисли, като свива долната устна, а горната издава навън.

Всеки човек има по една наследствена чърта в характера си, която се отразява на устата му. Например, някой обича да се докарва, да се представи пред хората такъв, какъвто не е. Това се вижда на устата му — той свива устата си. Пазете се от лошите наследствени чърти. Да се представяш пред хората, какъвто не си, това а мода. Не трябва да служиш на модата. Обичаш да критикуваш. И това се отпечатва на устата. Казваш за някого, че е лош. Отде знаеш това? — Виждам, външно се познава. — Познаваш ли външно, че огънят е загаснал? Гледаш, въглените загаснали, покрити с пенал. Като издихаш пепелта, вътре въгленът е жив, не е загаснал. Така човек се лъже от външността на хората. Зад характера на човека е умът, зад ума е душата, зад душата — духът. Чувствата пък дават директива на ума. Мисълта не се проявява без чувства. Първо ще чувству-

ваш, после ще мислиш. Кривата линия на устата показва, какви са чувствата на човека.

Снощи бях на концерт и наблюдавах една млада дама пред мене. Ухото и устата ѝ бяха правилни, добре оформени, но челото ѝ не беше правилно. Центърът за времето, за такта беше слабо развит. Тя седи напред и се обръща, да види, кой е зад нея. Това показва нейното любопитство. И при любопитството човек се учи, но условията трябва да бъдат благоприятни. Не е лесно да изучаваш човека. Някога човек е дегизиран, не може да се познае. Тази дама се занимава с дреболии. Тя е добра, но да си далеч от нея. Ако живееш година-две в една къща с нея, ще се чудиш, къде да бягаш. Външно, човек изглежда един, а вътрешно — друг. Външно, някой е сприхав, вътрешно е мек, деликатен. Трябва да имаш интуиция, за да схванеш вътрешното му естество. Млада мома се влюбва в млад, красив момък. Близките ѝ казват, че той е сприхав, груб, да не се жени за него. Тя казва: Може да е сприхав, но вие не виждате доброто в него. Като го обича, момата става ясновидец, тя вижда в него това, което другите не виждат. Някога виждаш малките си грешки, а големите не виждаш. Малките грешки мъчно се изправят. Затова казвам: За да изправиш грешките си, не бъди мек и снизходителен към себе си, нито груб. Така по-лесно ще се изправиш, отколкото с крайна мекота или грубост. Едно е важно: като изправяш себе си, ти изправяш и другите.

Един свещеник се оплакваше от сина си: Казвам му да отиде в мазата да наточи малко вино. Синът отговорил: Прати ме, дете искаш, но за вино не отивам. Аз не пия вино, и на другите не искам да нося. Потърси друг да ти послужи. — Иди тогава да ми купиш тютюн. И това не мога да направя. Казвам: Убеждение е това. Бащата се сърдел, викал и казвал на сина си: Затова ли съм те родил? Затова ли съм те учил? — Ти си ме родил да науча нещо добро, да следвам правия път. Трябва ли един ден да те видя в ада, на вечно мъчение? Там приемат хора, които пият и пушат. Като излязъл синът, свещеникът си казал: Прав е той, добре разсъждава. След това си казал: Няма повече да пия вино! Трябва да живея така, че да развия доброто и положителното в себе си,

Приятно е, когато човек е придобил едно положително качество в себе си. Колкото и да е малко, то е цяло богатство. За предпочитане е да бъдеш добродетелен, истинолюбив, отколкото да си цар. Да бъдеш цар, това значи, цял живот да си изложен на изпитания и терзания. Колко по-желан е мирът над всичко друго! Той е над всичкото богатство в света. Невинността е едно от ценните качества. Ти си човек, докато си невинен. Щом изгубиш невинността си, всичко губиш. Пазете се от личността, от личния поглед на нещата. Като изучаваш човека, не вадя мъчни заключения за него. — Искам да знам, добър ли е даден човек. — Това е заинтересованост. Така не се изучава човекът. Когато учи-

телят се произнася за своя ученик, той казва, че ученикът учи добре, прилежен е и разбира материала, който изучава. После може да прибави нещо от характера на ученика. Ще каже, че ученикът е добър и учтив. Да бъдеш добър, това е необходимост. Не може да бъдеш добър, ако не си умен. Да мислиш, че си умен, без да си добър, това е противоречие. — Имам желание да бъда добър. — Щом имаш такова желание, ще мислиш. Щом мислиш право, ще бъдеш добър. Щом учиш, обичаш истината.

Сега, аз не искам да изнасям патологичните чърти на човешкия характер. Те се срещат във всеки човек. Един ден като отидете в другия свят, там ще ги разберете по-добре, при по-голямата светлина. Докато сте на земята, ще мислите за доброто и положителното в човека. Искате да направите добро на някого. Трябва да знаете, как и колко да отворите устата си. Ако започваш едно предприятие и отвориш устата си повече, отколкото трябва, всичко пропада. Излизаш на изпит с отворена уста. Знай, че ще пропаднеш на изпита. Прибери малко долната си устна, притвори устата си, започни да мислиш и тогаз излез пред професора си. Между ума на професора и твоя ум трябва да се направи връзка, мисълта да тече свободно. От значение е още, къде ще седнеш: ако седнеш срещу професора си, той може да те скъса; ако седнеш отдясно на професора, ще издържиш изпита си. Седнеш ли

от лявата му страна, пак може да пропаднеш.

Като изучавате човешката уста, виждате в средата на някоя уста вдлъбнатина. Това показва, че по отношение на външния свят този човек е пасивен. По отношение на своя вътрешен свят, той е активен, мисълта му е интензивна. Той е в положението на човек, застрашен от някаква опасност. Ако линията на устата е права, този човек казва: Пет пари не давам за нищо! Такъв човек е като банкерите: ако не е сигурен в тебе, нищо не дава. Той казва: Имат ли хората пари, или нямат, това не ме интересува. Важно е аз да имам. Ако искаш да отидеш при него, ще гледаш времето да бъде хубаво. Ако е дъждовно или ветровито, няма да отидеш. При това, ще се облечеш хубаво, ще го гледаш право в очите и ще му покажеш всичкото си почитание. Само така можеш да отвориш сърцето му. Тогава линията на устата му ще се измени малко, ще се огъне. Изкуство е да знаеш, как да отвориш сърцето на такъв човек. Младите моми и момци знаят това изкуство. Младата мома лесно огъва линията на устата си. Ако у някой от вас линията на устата е права, той трябва да работи върху себе си, да я огъне малко. Казвате: Не искаме да се занимаваме с такива работи, искаме да угодим на Бога, според Писанието. — Как ще угодите на Бога, ако не знаете, какво иска Той от вас?

Някой иска да знае, към кой тип се отнася неговата уста. — Дадох ви модели, изуча-

вайте ги. Изучавайте и своята уста и правете сравнение. — Стар съм, тази работа не е за мене. — Не мисли за старостта. Не мисли и за младостта. В едно отношение старият и младият си приличат. Детето е невинно и невежо. Старият понякога е наивен и невежа. Не е стар онзи, чието лице е набръчкано. Лицето може да се набръчка, но правилно, всяка бръчка да представя букви, по които да се чете. Стар си, но можеш да запалиш една клечка кибрит. Какво си научил досега? Ще драснеш клечката кибрит и ще запалиш с нея свещта или огъня. Твоето знание е на място. Дали си стар, или млад, не е важно. Работи, за да предадеш на устата си правилна форма: ако устните са много дебели, ще ги направиш по-тънки; ако са много тънки, ще ги направиш по-дебели. Между широчината и дължината на носа, от една страна, и големината на устата, има известно отношение, което трябва да се спазва. Когато краищата на устните спадат надолу, човек се намира пред някаква мъчнотия; щом се повдигнат мускулите нагоре, мъчнотията изчезва. Внимавайте, да не изпадате в песимизъм, да не се навеждат краищата на устните надолу. Като ставате сутрин от сън, правете упражнения, да се ободрите.

Човек трябва да знае, какви движения да прави, как да глади веждите си. Момъкът често пипа мустаците си, а момата се усмихва. Добре е това, но да не е временно. Ако си пипаш мустаците, прави това цял жи-

вот, а не само докато се ожениш. Ако момата обича да се кичи, нека цял живот се кичи. Дай път на Божественото. Цял живот му служи, а не само като млад. Пипни челото, носа, устата си и благодари за тях. Благодарността укрепва здравето. Всяка сутрин прави психически упражнения, да се обновиш. — Аз правя много упражнения. — Ако са само външни, те нищо не ползват. Ценно е това упражнение, което едновременно има и външен, и вътрешен смисъл.

Приятно е да видиш една красива уста, добре оформена. Тя е израз на любовта. От горната устна излиза светлина, а от долната — топлина. Човек е дошъл на земята да прояви доброто и любовта, вложени в него. И старият, и младият трябва да обичат. Старият е недоволен, че губи в любовта си; младият е доволен, че го обичат и обича. Старият изразява недоволството си чрез устата; краищата на устните му падат надолу. Казвам му: На млади години ти беше красив, силен, всички те обичаха. Но има начин и сега да се подмладиш. Той се усмихва и въздъхва. — Какъв е този начин? — Да' любиш. — Това е вече за онзи свят. — Законите и на този свят, и на онзи свят са еднакви. Любовта работи еднакво и в младия, и в стария. В любовта и мъдростта няма противоречие. Така говоря аз и на бабата, и на дядото.

И тъй, дали вярвате в науката, или в религията, никого не осъждайте. Не осъждайте злото в човека, за да не се осакатите сам.

Злото е змия, която се скрила в човека. Извадете тази змия навън. Че влязла една змия в тебе, тя не е изменила твоето естество. Че устата ти е лоша, само ти не си виновен; много причини има за това. Ще работиш да изправиш устата си. И тогава ще се явиш пред Бога с чисто, отворено лице. Мога ли да изменя лицето си? — Като работиш четири-пет години съзнателно над себе си, ще измениш лицето си, ще внесеш известно подобрение. — В идния живот все ще постигна нещо. — Остави тази мисъл настрана. Животът е един и непреривен. Ставаш, лягаш — това са процеси, които се прекъсват и възстановяват. Обаче, животът е непреривен процес. Ако си умен и живееш съзнателно, и в съня си, и в будно състояние ще живееш добре; в съня си ще почиваш, а в будно състояние ще работиш. Ако си неразположен, ти спиш; ако си разположен и енергичен, ти работиш. Колко голяма трябва да бъде устата на човека? — Зависи от носа, от челото. За предпочитане е по-голяма уста пред по-малката.

Напишете думите на песента „Химн на великата душа.“ Всички ще научите тази песен, макар че е малко мъчна. В нея няма нищо отрицателно. Казано е в песента: Човек стои и мисли, що да прави. — Много просто, той трябва да учи. И вие трябва да учите, защото от вашето учене зависи бъдещето ви. И досега сте учили, но днес получавате по-правилно схващане за живота. — Да бъдем силни. — Силен-

е онзи, който може да се огъва. Вържето трябва да се огъва, но да не се къса. Цялата земя да се тури на гърба му, пак да не се къса. Характерен, силен човек е онзи, който при никакви условия не се къса. Цялата земя да се тури на гърба му, пак да не се къса. Бог изпитва човека в мъчнотиите и страданията. Бог създаде света, създаде човека и всичко живо по земята. За първия ден Бог каза, че е добър; за втория ден не каза нищо; в шестия ден направи човека и каза, че и това е добро. Но Той остави една работа недовършена: това е работата на втория ден. Сега Бог ни изпитва да разберем, дали това, което вършим е добро, или зло; дали това, което желаем, е добро. Най-после, и Бог ще се произнесе, че това което сме научили и придобили, е добро. Той ще каже: Моите деца са учили добре. Какво повече очаквате?

Т. м.

*

28. Лекция от Учителя, държана на
29 март, 1933 г. София. — Изгрев.

ОКОТО

Размишление.

Човек има две очи: дясно и ляво. Дясното око има отношение към ума, а лявото — към сърцето. Ако очите на човека са изпъкнали, това показва, че чувствата в него са добре развити. Ако очите са малки, умът е слабо развит. Заекът и сърната имат изпъкнали очи. Свинята, къртицата имат малки очи. Котката има големи очи. По формата и големината на окото се съди за качествата и способностите на човека. Окото е свързано с речта, т. е. с говора. Който има големи и изпъкнали очи, той е добър оратор. Очите са едно от великите блага, дадени на човека. Те са свързани с душата. Чрез очите човек влиза във връзка с външния свят и се тонира. Чрез тях се регулират енергиите на неговия организъм. Когато очите възприемат правилно външната светлина, мозъкът на човека функционира правилно. Ако очите не са здрави и не възприемат правилно светлината, и мозъкът не работи добре. Колкото по-отворени са очите, толкова повече впечатления възприема човек. Правилно е, обаче, човек да възприема толкова впечатления,

колкото може да обработи. Светлината се използва двояко : външно и вътрешно.

Като знаете значението на възприятията, вие трябва да се пазите от образи и впечатления, които се отразяват вредно върху вашата психика. Не гледайте грозни образи и картини. Някой изкривява устата си, друг — очите си. Не спирайте погледа си на тези криви прояви. Ученият и разумен човек може да изучава и недостатъците на хората, но невежият трябва да ги отбягва. Не занимавай ума си с изопачените и криви човешки прояви. Всяко впечатление, което прониква в мозъка, се отпечатва на лицето. Пазете децата от грозни картини. Възрастният и прост човек сам трябва да се пази, а мъдрецът ще ги изучава. Често децата се кривят, глежат се, правят грозни движения и едни-други си пакостят. Това се отразява лошо на възпитанието им. Някога човек свива очите си, прегъва се, за да намали болките на корема. Той трябва да направи обратното: да се изправи и да отвори широко очите си, да влезе повече светлина в тях. Светлината лекува всички болести.

Едно се иска от човека: всеки момент да благодари за големия дар, който Бог му е дал. По-голям дар от очите не съществува. Те са свързани с мозъка. Забелязано е, че слепият не може да говори добре. Речта има връзка с очите. Виждаш един човек — имаш желание да говориш с него. Не го виждаш, нямаш желание да говориш. Живееш сред природата,

виждаш красотата ѝ и в тебе се явява желание да влезеш в контакт с нея. Колкото по-разумен е човек, толкова по-красива форма имат очите му.

Пазете очите си като свещен дар от Бога. Някой има обичай да натиска очите си. Никога не ги натискайте! Ако сълзят, изтривайте ги леко с кърпичка. Ако ви болят, разтривайте слепоочните области или костта зад ушите. Не упражнявай очите си в търсене недостатъците на хората. Отде знаеш, че някои от техните недостатъци не са и твои?

Като изучавате човешкото око, през него може да се прекара една плоскост, над и под която минават лъчите, които излизат от окото. Ако те минават под плоскостта, човек се движи повече в материалния свят. Като говориш с него, той гледа повече към земята. Ученикът, като не знае урока си, гледа към земята. Учителят му говори, а той не повдига очите си, не се интересува от предмета. Той възприема светлината от земята. Тази светлина не може да въздействува на мозъка. Затова такъв ученик е упорит, своенравен. Ако учиш нещо и гледаш към земята, нищо няма да придобиеш; ако мислиш и гледаш към земята, мисълта ти ще остане безплодна. Друг е въпросът, ако главата ти е надолу, а погледът нагоре, над плоскостта. Тогава, каквото учиш, каквото мислиш, ще успееш.

Човек е дошъл на земята да учи, да се свърже с разумния свят, изразен чрез небесните

тела, чрез въздуха, водата, животните, растенията, минералите. Чрез тях той изучава природата. В помощ на това му иде зрението. Той вижда, че заекът бяга, крие се от човека. От заека той изучава предпазливостта. Ще кажете, че заекът е глупаво животно. Не е глупав, даже много мисли, но не е намерил начин за защита. Той е дошъл до заключението, че спасението е в бягането, затова е удължил задните си крака, да бяга лесно по височините. Колкото по-силно бяга, толкова по-добре за него. Заекът бяга от неприятеля си, а човек го отбягва. Затова, именно, туряй далеч от съзнанието си всичко, което може да ти причини пакост. Всяка лоша мисъл и всяко лошо чувство са подобни на мечка, лисица и вълк. Видиш ли ги, още отдалеч ги избягвай.

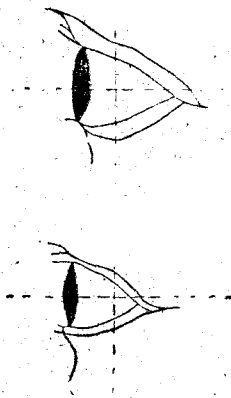
Като говоря за изпъкналите, за малките и за големите очи, както и за отворените и затворените очи, имам пред вид известни прояви, известни дарби и способности в човека. По очите ще познаеш, какъв е даден човек. Ще изучиш първо, външната форма на окото, неговата големина, а после — светлината, която се излъчва от него. Ще пазиш зеницата си от силна и слаба светлина. В първия случай, зеницата трябва да се свива чрезмерно, а във втория случай — да се разширява. Не е добре нито едното, нито другото. Очите не трябва да се движат много; при това, движението не трябва да бъде нито много бързо, нито бавно. Някой мига бързо. Това се дължи на голяма нерв-

ност, на вътрешно безпокойство или смущение. Какво представя окото? — Малка слънчева система, малко слънце. От всички органи, очите доставят най-голяма радост на господаря си, особено когато са в съгласие с останалите органи — уши, нос, уста. Когато гледаш слънцето, не е достатъчно да се спираш само на него, но да гледаш и външната обстановка: облаци, небето, хоризонта. Изгревът на слънцето представя красива картина, която трябва да се отпечата в съзнанието ви. Един ден, когато имате свободно време, ще обработвате тази картина, за да се ползвате от нея.

И тъй, окото е връзка между външния и вътрешния свят. То подхранва човешката реч. Когато окото заболяе, и речта се засяга. Това се отразява и на мисълта. От това, какви предмети гледа окото, зависи развитието на ума. Ако по цели часове гледаш по витрините различни предмети, или търсиш с очите си места за удоволствия, нищо не придобиваш. Друг е въпросът, ако търсиш хубави книги, художествени картини. Това оставя в съзнанието ти красиви образи, които допринасят за развитието на ума. Какво виждате сутрин, като станете от сън? Ще кажете, че сте сънливи, нищо не ви интересува. Не, трябва да насочите погледа си поне към един красив образ. Подавате ли се на сънното състояние, вие ту ще се събуждате, ту ще заспivate, и целият ден ще мине без никаква придобивка. Казвате: Изгубихме вяра в себе си. Отслабнахме, остаряхме,

краката не ни държат вече. За да се справите с това състояние, правете упражнения за очите, за краката, за да се събудите.

Изучавайте моделите за очите. На фигура 1. са дадени око на мъдрец и око на праведник.

Фиг. 1.

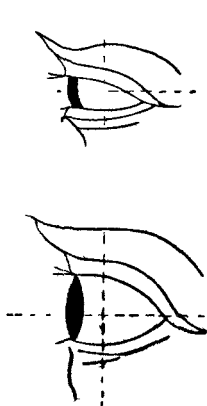
Пазете следното правило: Като ставате сутрин от сън, не бързайте веднага да отворите очите си. Дръжте ги известно време затворени, докато се успокоите напълно. Не се подавайте на съня. Щом ги отворите, потърсете един красив образ и там спрете погледа си. Като запалите лампата, гледайте, постепенно да нагодите очите си към светлината. Меката,

приятна светлина е полезна за очите. Това се отразява добре на нервната система. Правилно е, преди да отворите очите си, да отправите мисълта си към Бога. Щом станете от сън, оправате леглото си. Мнозина оправят леглата си към обяд или след обяд. И това не е лошо, но добре е, леглото да бъде в изправност. След това, обуйте се и най-после — измийте лицето си със сапун, или без сапун. Сапунът не е необходим за лицето. Веднъж в месеца е достатъчно да се измива със сапун. Вие мислите, че като миете лицето си със сапун, то ще бъде по-чисто. Лицето има способността само да се мие, да се чисти. То е динамо. От всяка клетка, от всяка пора на телото изтича електричество и магнетизъм, които измиват, както лицето, така и цялото тело.

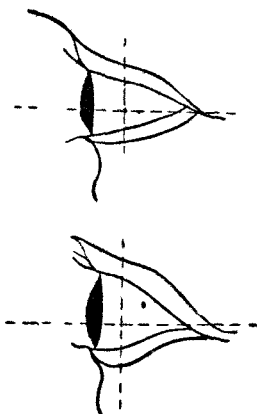
Водата за миене не трябва да бъде студена. Водата е стимул на живота. В нея се крие енергия, която трябва да се използва. Ако не можете да си служите правилно с водата, вие сами си причинявате пакости. В това отношение, аз съм правил много опити и съм дошъл до положителни резултати. Можете да се миете и с много вода, но ако не знаете, как да я употребявате, тя ще ви причини големи пакости. Някои източни народи правят по две-три бани на ден. Това отговаря на пословицата: „Прекален светец и Богу не е драг.“ Миенето има отношение към светлината, към разумността. Животните, като неразумни същества, не се миат. — Кой ги мие? — Дъждът.

Миенето е достояние само на човека. Ако знаеш, как да се миеш, ти си здрав. При миенето не допускай никаква странична мисъл. Мисли само за миенето, за да имаш резултат. Когато се миеш, бъди напълно тих и спокоен.

На фигура 2. са дадени око на наблюдателен човек и око на човек с живи представи за нещата.

Фиг. 2.

Фиг. 3.

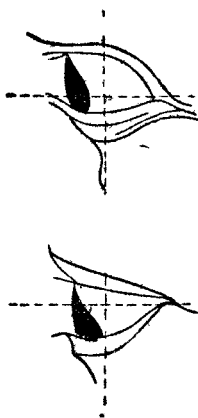
Фигури 3. представя око на човек с философски поглед към света и око на мислещ човек.

Сега ще ви дам за 10 деня начин, как да се миете. Ще видите, какъв резултат ще имате. Ако нямате по-голям съд, ще вземете чиста

стъклена кана. Ще си поливате три пъти на едната страна, три пъти на другата, след това ще си измиете врата и ушите. С мека кърпа леко ще обършете лицето си. Водата е един от великите проводници. Тя е носителка на живота. С благоговение трябва да се приближавате към нея. Ако ви дам знание за очите и не го използвате, нищо няма да получите от него. Има състояния, които не са ваши. Не давайте израз на такива състояния чрез очите си. Състояния, навици, които имал дядо ти, се предават чрез очите. Не се подавай на тези състояния. Обърни погледа си към небето. Представи си едно общество, в което са стигнали до висока степен на развитие. Всички имат весели, засмени, спокойни лица. Представи си лице на ангел, което изразява известна добродетел, например, кротостта. Очите на кроткия са спокойни. Свързвай се с такива образи.

Често критикувате някого и така се свързвате с неговите лоши навици. Вземете пример от мъдреца. Той държи отрицателните образи далеч от себе си. В това е неговата сила. Щом туряте тези образи близо до себе си, вие влияете във връзка с тях. Когато човек взима пари от някого, широко отваря очите си; когато сиромашът връща дълга на кредитора си, той свива очите си. Бърка в джоба си и мисли, колко да даде. Такъв човек не може да се развива. И при взимане, и при даване, правилно е, очите да са еднакво отворени. Ако взимаш повече, а даваш по-малко, в тебе става

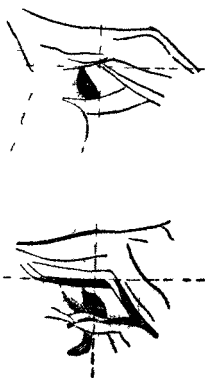
натрупване на излишни вещества. Такова е око-
то на охранения човек. (долният образ). Гор-
ният образ представя око на човек с физи-
ческа любов — фигура 4. Природата не търпи
нищо излишно.

Фиг. 4.

Някой път вие товарите съзнанието си с
ненужни работи. Например, виждате беден
човек на улицата, и този образ влиза в съзна-
нието ви. Вие си казвате: Ами ако стана и аз
като този бедняк? С тази мисъл вие си пра-
вите сами пакост на себе си. Друг извършил
престъпление. И тази мисъл се натрапва, и вие
си мислите: Ако направя и аз такова престъп-
ление? — Никой не може да те застави да

направиш нещо, което не искаш. Фигура 5. представя око на престъпник — долният образ и око на обикновен човек — горният образ. Да забогатееш или осиромашееш, това не е случайно. Има богатство, което е създадено от ума на чо-

Фиг. 5.

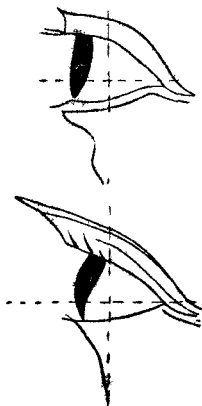
века; има богатство, при което човек прилича на натоварен кон, който носи скъпоценности на гърба си. Колкото това богатство е на коня, толкова е и негово. Богатство, което се държи в банката и не се използва, е без значение за притежателя. Ако прави добро и широко го използва, това богатство има смисъл.

Днес очите на човека са резултат на миналия живот; тепърва той трябва да живее чист и свет живот. Някои от вас си сти-

скат очите; други ги отварят широко. У някои очите са разголедни, у други — между очите и устата няма съответствие. Важно е разстоянието от очите до устата. Колкото устата е по-близо до очите, характерът на човека се изменя. Ако устата е по-далеч от очите, характерът на човека взема друго направление. Например, ако устата е поставена във фокуса, всичко, което виждаш, едновременно ще го възприемеш и чрез другите органи — чрез езика, чрез носа, чрез ухото и др. Така ти съзнаваш, че виждаш и познаваш нещата. Когато се интересуваме от някой човек, ние се приближаваме към него, като към едно цвете, за да почувствуваме неговото благоухание.

Чрез очите ние приемем висшите енергии на природата, които действуват върху нас. Те подхранват благородни чувства у човека. Колкото по-благороден е човек, толкова повече се храни той от благата, които Бог е създал. Светлината също е храна. Хубавите мисли привличат енергии, необходими за тониране на мозъка. Фигура 6. представя око на морален, или етичен човек и око на религиозен човек. Човешкият мозък е устойчив, не се подава на дразнения, не чувства болки. Трябва да има грамадно налягане върху мозъка, за да почувствува болка. А това става рядко. Черепът е преграда, която пази мозъка от големи сътресения. Опасно е, ако сътресенията се предават на мозъка. За да бъде работата ви успешна, лъчът, който излиза от

очите, трябва да бъде насочен нагоре, над плоскостта. Отправен ли е надолу, каквато работа предприемете, ще върви назад. Ако си земеделец, или ралото ще се счупи, или воловете ще избягат — все ще ти се случи нещо неприятно. Човек трябва да владее очите си. — Как се постига това? — Чрез самовъзпитание. Като станеш сутрин от сън и отвориш очите

Фиг. 6.

си, първо ще погледнеш към красотата, създадена от Бога. Срещнеш човек, ще потърсиш нещо красиво в него. Търси всякога доброто в човека и там спирай погледа си. Като станеш мъдрец и възлюбиш човека, тогава ще видиш лошото в него и ще му помогнеш.

Какво нещо е лошото, грозното в човека? — То е неговото отходно място. Всеки дом има такова място. Там се изхвърлят нечистотиите. И светлината има отходно място. Докато са на земята, и светиите имат отходни места. В живота остават излишества, които трябва да се изхвърлят някъде. Злото трябва да излезе вън от човека. Ето защо, съзнателно или несъзнателно, някога човек прави зло. То е старото зло, което той носи от далечното минало. Обаче, това зло оставя своите малки деца в човека, които растат и стават големи. Един ден човек и тях ще изхвърли навън. Ще дойде ден, когато злото ще стане безплодно. И тогава, като се изхвърли навън, няма да има вече условия за ново зло. Докато човек е на сегашната степен на развитие, все ще има в него деца на злото, които ще изпраща навън.

Сега вие искате да знаете, какво се крие в човешката душа. Много неща са скрити в нея, но никой още не може да проникне там. Много завеси, много прегради я крият от човешкото око. Никой физиогномист не е проникнал там. В душата има дълбочини, за които се иска голяма светлина. Слабата светлина не може да проникне в тях. Като знаете това, не се мъчете да проникнете в душата — тази далечна област за вас. Радвайте се на великото благо, с което разполагате — очите. Пазете ги, подържайте тяхното здравословно състояние. Ето, пролетта иде. Използвайте всичко, което тя носи. Гледайте цветята, изворите,

малките бубулечици и на всичко се радвайте. В тях е красотата на живота. Хранете очите си с красиви образи.

Всички направете упражнението, да придобиете нещо. Резултатът ще бъде малък, но ценен. Ръцете си можете да миете със сапун. Но лицето си ще миете без сапун.

Т. м.

*

29. Лекция от Учителя, държана на
5 април, 1933 г. София. — Изгрев.

Полза от знанието.

Размишление.

Ще прочета 40 гл. от Исая, от 10 ст. до края.

Положителният живот не се основава само на теория. Казвате, че имате знания. Това е така, наистина, но вашето знание е само за даден момент. Следния момент то не ви ползува. Много естествено, как ще ви ползува вчерашното ядене? Това ядене е било за вчера; днес ти се нуждаеш от прясно ядене. Същото се отнася и за знанието. Всеки ден ще придобиваш ново знание. Следователно, не уповавайте на знанието от своето минало. Казваш: Познавам хората. — Това е повърхностен възглед. Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате! За да познаваш хората, първо трябва да познаваш Бога. Всеки човек е проява на Бога. Щом не познаваш Бога, не можеш да познаваш и хората — Неговите деца. Днес живеете в телата си — вашите къщи. Обаче, един ден ще ви заставят да напуснете къщата си. Новата къща, в която ще влезете, сега се гради. Всеки ден ще туряте по две-три тухли, докато се съгради. Ако не я завършите, не можете да влезете в нея.

И тъй, знанието, което сега придобивате, служи за основа на бъдещето. Който казва, че не се нуждае от знание, не разбира неговия смисъл. Който казва, че не се нуждае от много любов, не разбира смисъла на любовта. Който казва, че хората не го разбират, пръв себе си не разбира. Себе си не разбираш, а другите хора ще разбираш! Ако себе си не можеш да упътиш, ти вървиш като слепец. Тогава, как ще учиш другите? Не познаваш своето ухо, как ще познаеш ухото на другия?

Знанието за носа, за окото, за ухото, за устата има съвсем друг смисъл от този, който вие схващате. Преди всичко, човешкото ухо, нос, уста, око не са завършени още. Например, ако окото е завършено, трябваше да виждате с него всичко. Много още има да работите върху очите си. Малкото, което можете да придобиете засега, е достатъчно. В бъдеще, ще работите още, за да придадете нещо към своите органи. Не мислете, че знанието се дава наготово. Вие очаквате от родителите си, те да ви оставят всичко наготово. Все едно, господарят да заповядва, а слугата да изпълнява неговите заповеди. Родителите ви могат да заминат за другия свят, но вътрешното им богатство вие не можете да наследите. Представете си, че получите всичко наготово, но очите, ушите, носът, устата ви са затворени. Какъв смисъл има този живот? Животът и знанието се възприемат чрез очите, устата, чрез ушите и носа. Ще кажете, че и вие така мислите. Бих желал да е така, но не е така. Вие

не мислите като мене, и аз не мисля като вас.

Казваш: Като погледна някого в очите, разбирам, какво иска да ми каже. — Отчасти разбираш. Погледне те някой в очите, и ти се смразиш. Казваш: Този човек ме поля със студен душ. — Разбрал си нещо, но не всичко. Важно е да разбереш, какво иска да ти каже този поглед. Този човек вижда, че се забавляваш с една млада мома и те пита, какво ѝ говориш. Ти разглеждаш очите, ушите, носа, устата ѝ, искаш да я пипнеш. Не е лошо да пипнеш някой предмет, но трябва да знаеш, защо пипаш. Пипам стомната, за да пия вода. Имате право да пипате, но никакво петно да не оставяте. Гледайте с очите си, но петно не оставяйте; слушайте с ушите си, но петно не оставяйте. Такъв е Божият закон. Само така можете да бъдете здрави. Ако пипате и оставяте петна, вие се раздвоявате. Знаете ли, какво нещо е раздвояването? Да мислиш, че ти си добър, а другите — лоши, това е раздвояване. Може ли баща ти да е лош, а ти да си добър? Може ли майката да е по-лоша от дъщеря си? Може ли дъщерята да е по-лоша от майката? Това е невъзможно. Нито ученикът може да бъде по-лош от учителя си. Това са принципи, които трябва да се изучават.

Казвате: Щом сме дошли на земята, ще научим всичко, което ни е нужно. — Обаче, вие не знаете още, защо сте дошли на земята и по какъв ред сте дошли. Не знаете, защо носите името Драган или Стоян. Какво е било

името ви преди сто години? Какво ще бъде името ви след сто години? Ще кажете, че това са отвлечени неща. За вас са отвлечени. Вие се нуждате от истинско знание, като материал за бъдещ строеж. Трябва да знаеш, кога и как да помагаш. Гледаш един гладен и жаден. Ще го нахраниш и напоиш. Това е храна за неговата физическа къща, а не за душата му. Като душа, той не се нуждае от хляб, но конят му се нуждае. Казваш: Не е моя работа, от какво се нуждае този човек. Не е твоя работа, но утре ти ще се намериш в същото положение. Какво ще бъде с тебе, ако всички кажат, че това не е тяхна работа? Мислиш, че много знаеш. Знание, което не може да се приложи, не е истинско. То е все едно, да се радваш на външния въздух и светлина, без да могат те да проникнат в твоя организъм. Какво те ползува твоята радост? Знанието ползува човека дотолкова, доколкото го свързва с реалността. Въздухът е емблема на Божествената мисъл; водата е емблема на Божествения живот, а твърдата почва е емблема на добродетелите.

Мнозина се оплакват, че не са щастливи. Невежият не може да бъде щастлив. Ученият има тази възможност. Невежият не може да бъде цигулар. Който знае да свири, е щастлив. Под музика, под свирене не разбирам само инструмента. Животът е музика. Ако знаеш, как да наредиш живота си, според законите на великата хармония, ти си добър музикант. Казваш: Не мога да търпя този човек. — Някога и аз

не мога да търпя струните на своята цигулка. За да търпя, започвам да я настройвам, вдигам и свалям струните, докато почнат да звучат правилно на ухото ми. Следователно, и ти трябва да умееш да се нагласяваш към хората, за да ти бъдат приятни и да ги търпиш. Това значи, да си се домогнал до основния тон на живота. Ти се нагласяваш към простите хора; учените се нагласяват към тебе. Значи, простият трябва да се нагласи към тебе, а ти ще се нагласиш към учения. Всички хора се нагласяват едни-други: родителите нагласяват децата си; приятелите се нагласяват едни към други. Обаче, кой е истинският начин за нагласяване, никой не знае.

Живата, разумна природа не позволява на човека да си играе с нея. Знай, че каквато линия и да теглиш, каквато мисъл или каквото чувство и да проявиш, един ден всичко това ще даде резултат. Какво ще кажеш, ако линията е крива? Какво ще кажеш, ако чувствата и мислите са криви? Имаш ли право да ядеш бонбони и да хвърляш парченца от книжките по земята? Разумната природа не търпи никакви нечистотии. Духовният свят се отличава с абсолютна чистота. Ако влезете в духовния свят с нечисти крака, веднага след вас ще дойдат същества да чистят. Там не се допуска никакъв прах, никаква прашинка. Някои мислят, че като отидат в другия свят, ще ги приемат с музика и песен, с угощение и веселба. Не, там ще ви впрегнат на работа, ще ви накарат да

чистите. Не можеш да оцениш чистотата, докато сам не си чист. Чистотата е здравословно състояние. Ако не си чист, не можеш да бъдеш здрав.

Питам: Дал ли си отчет на себе си, защо не обичаш някого? Опитвал ли си да обикнеш този човек? Зимно време, ако влезеш в неотоплена стая, печката ти е неприятна, грозна. Щом запалиш печката, и стаята се отопли, печката ти е вече приятна. На същото основание, и човека, когото, при известни условия, не обичаш, при други условия може да обикнеш. Има една външна обстановка на нещата, която може да се сменя, както етикетите на щипетата. Обаче, това, което е печката за човека, не е неговата душа. Душата никога не губи своята цена. Друг е въпросът за телото, т. е. външната страна на телото. Там отношенията на хората се менят.

В миналите лекции говорих за ухото. Когато се дойде до външната страна на ухото, спирам вниманието ви върху кривата линия. Тя може да се изправи. В такъв случай, казваме, че човек се движи по линията на ума и по своите постъпки. Колкото по-права е тази линия, толкова по-груб е човек. Справедливият се движи по права линия. Ако няма любов в себе си, постъпките му са груби. Не влизай в стълкновение с възгледите на такъв човек. Ако можеш да проявиш любов към него, добре; ако не можеш, не го морализирай. Не му казвай, как трябва да мисли и да чувствава. Ако носът е

дълъг 1 — 2 см., какъв нос е този? Друг е въпросът, ако е дълъг 4 — 5 см. С първия човек не можеш да се разбереш. Носът на някого е дълъг, но тази дължина е външна, механическа, а не органическа. Този нос е наследен от дядо му, не е още негов. Той трябва да работи върху себе си много, за да достигне носът му нужната дължина. Красив нос е онзи, в който линиите са подвижни. Това са линии на съзнанието. Как ще обичаш умрелия, в когото линиите са мъртви, неподвижни? Художникът или скулпторът така поставят обекта на своята работа, че да става правилно пречупването на светлината, и произведението им да изглежда живо. Всяка картина, в която светлината не се пречупва правилно, е механическа. Вие сте скулптори, художници; можете ли да направите своето лице пластично, подвижно, да изразява вашия вътрешен живот — вашите мисли, чувства и постъпки? Всяко движение на ръката, на очите, както и на лицето трябва да изразява вътрешния живот. Това значи красива картина. Една мисъл трябва да занимава вашия ум, едно чувство — вашето сърце. Лицето ви да изразява младост. Ако преждевременно изразява старост, това лице не е красиво. В него линиите са изгубили своята пластичност и красота. Човек трябва да се обнови, но за това е нужно усилие. Ако може да съгласува линиите на лицето си правилно, той ще стане по-красив.

Ако начъртаете няколко разхвърлени линии, опитният художник може да ги съчетае така,

че да образува от тях един красив образ. Когато чъртая, аз избягвам кръстовете. И на вас казвам: Никога не пресичайте две прави линии, да не се образува кръст. Който си позволи да начъртае кръст, пръв той ще бъде разпънат. — Лошо нещо ли е кръстът? — Не е въпрос, кое е лошо и кое — добро. Не е въпрос, кой човек е добър и кой — лош. Който рисува добре, е добър художник; който не рисува добре, е лош художник. Който свири добре, е добър цигулар; който не свири добре, е лош цигулар. Музиката изразява живота на душата. Наскоро слушах една певица и си мислех: Чудно нещо е дарбата! За музиката се изисква развит музикален център. Казваш: Музикален съм. — Дай ръката си, да видя големината и широчината ѝ, да видя пръстите ѝ, тогава ще кажа, колко си даровит. Като погледна ръката си, по нея познавам, какви дарби и способности се крият в мене.

Казвате, че знаете тези неща и няма защо да ви се обясняват. Може да ги знаете, но само ако ви е дадена специфична светлина за тях. Искаш да ти се дадат известни мерки, т. е. известни норми. И това може, но ще ги приложиш, дето не трябва. Щом имаш тези мерки, ще ги прилагаш към пръстите си, да знаеш, какво криеш в себе си. Първо ще знаеш значението и службата на своите пръсти и после ще ги измерваш. Ще започнеш от малкия пръст — търговецът в човека и ще вървиш нататък. Търговецът се занимава със смет-

ките, с взимане - даване. Безименният пръст определя жизнените сокове, които идат от слънцето и хранят човека. Като дойдете до големия пръст — палецът, ще познаете човека. След пръстите ще изучавате ушите, очите, носа и устата си, от които зависи вашата съдба. Ако не знаете, как да се отнесете към даден човек, трябва да намерите причината за това. Тя се крие някъде в лявото или в дясното ви ухо. Ако ви дадат едно цвете и не знаете, как да го помиришете, вие ще се натъкнете на голямо противоречие. Турете цветето далеч от себе си и така го миришете. Не се обезсърчавайте. Вие имате знание, което досега ви е служило. Нужно ви е ново знание, нова светлина. Това изисква новият живот.

Казват: Учителят събрал около себе си хора от кол и въже, да ги учи. Вие сте специфични семена, от които аз се интересувам, търся почва за посяване. За всяко семе е нужна специфична почва. — Кажи ми, какъв съм бил в миналото. — Това е дребна работа. Какво си бил в миналото? — Ходжа. Чел си Корана, и малко си разбирал. Сега си дошъл на земята да станеш християнин. Ти ще разбереш Христа толкова, колкото си разбрал и Корана. Аз разглеждам явленията, както са в живота. Има нещо съществено в човека, което никога не се изменя. В какви дрехи е облечен той, не е важно. Дрехите не определят човека. И сегашното ви положение не определя човека. Има нещо съществено в него, което го опреде-

ля като човек. Всеки носи нещо ценно в себе си, по което се познава. — Не съм даровит. — Всички сте даровити, обаче, без усилия дарбите не се развиват. Да мислиш, че без усилия ще се развиваш, това е заблуждение. Колкото ценни качества да има семето, непременно трябва да се посади в почвата да даде плод. Ако не влезе в контакт с природата, семето не може да се прояви. И вие, като семето, ако имате будно съзнание, ще влезете в контакт с разумното, възвишено съзнание, отдето можете да черпите живот и енергия. Ако не сте готови, светлината на висшето съзнание ще ви спъне. Ако не сте готови, и моята свобода ще ви спъне. Представете си, че се кача на кон. Като ме видите на коня, ще се съблазните. Казвате: Нали конят трябва да бъде свободен? Защо сте се качили на гърба му?

Защо Христос възседна магаре, а не кон? Той искаше да каже, че всички, които ще проповядват Неговото Слово, трябва да бъдат устойчиви като магарето. То знае, къде има чиста вода и само такава пие. Сто чешми ще мине, но ще се спре пред онази, на която водата е най-хубава. Големите уши на магарето показват изобилни чувства. В което село влезе, то веднага ще си даде мнението. Който не е устойчив, нека ездн магаре. Като се качи на магарето, да го потупа по гърба, да го предразположи. Магарето е горделиво, а не щеславно. Понеже е много горделиво, хората го възпитават. Зад магарето седи едно разумно същество,

което казва на човека: Внимавай да не изпаднеш в положението на магарето.

Добре е човек да има големи уши. Те означават щедрост, изобилни чувства. Който има големи уши, трябва да дава, да бъде щедър. Ще даваш, ако си богат. Какво ще даваш, ако си беден? Бедният взима, а не дава. Не може да имаш големи уши, а малко лице. Между дължината и широчината на лицето трябва да има известно отношение. От това зависи и големината на ушите. И на земята ще се измервате, но и на небето. Казано е в Писанието: „Претеглен си.“ За да влезете в Царството Божие, ще ви измерват разумни, възвишени същества. Ако отговаряте на техните изисквания, тогава ще ви пуснат в Царството Божие. Ако не отговаряте на мерките им, ще ви върнат на земята, дето ще се раждате и прераждате, докато постигнете това, което се изисква от вас. Тогава ще разберете стиха, в който е казано: „Око не е видяло, и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.“

И тъй, работете върху себе си, да се подмладите. Затова е нужно да обичате своите органи — нос, ухо, око, уста, като фирми, с които работите. Благодарите на Бога, че имаш очи, с които можеш да виждаш. Срещнеш един човек — благодари, че си го видял. Виж поне една добра чърта в него. Лошото всеки може да види; важно е да видиш доброто. Всеки има ум, сърце, воля, душа, дух — Божествени неща. Ако видиш и оцениш едно от тях, ти си

видял и познал поне отчасти човека. Те може да не са проявени, както трябва, това нищо не значи. Един ден ще се проявят в своята пълнота. Челото също е Божествен дар. Измервайте челото си на дължина и широчина. У някои главата над челото е гола. Това дава вид, че челото е много високо. Всъщност, не е така. Трябва да знаете, как се мери височината и широчината на челото. Като измервате височината на ушите, ще видите, че едни са поставени над височината на носа, а други — под носа. По-добре е ушите да бъдат под височината на носа. Същото се отнася и до големия пръст — палеца. Колкото по-долу слиза, толкова поморален е човек. Като разглеждате главата на човека, виждате, че у някои хора главата е ниска — едноетажна, у други средна — двуетажна, у трети висока — триетажна. Това отговаря на трите свята — физически, духовен и Божествен.

Физическият свят е съграден вече в човека, духовният също е съграден. Божественият свят, обаче, сега се гради. Ако в Божествения свят мозъкът има височина само един сантиметър, трябва да израсте още, да дойде на височина пет-шест сантиметра, за да имаме напълно развит човек, с три пълни етажа. Долната част на главата представя физическия свят, средната част представя духовния свят, а най-горната — Божествения.

Работете върху себе си, без да се обезсърчавате, без да се спъвате. Че си жена, не се

спъвай от положението, което заемаш в света; че си мъж, също не се спъвай. Не казвай, че от тебе нищо няма да излезе. Като жена, ти си дошла на земята да изучаваш закона на любовта, а като мъж — да изучаваш закона на мъдростта. И двамата заедно ще изпълнявате Божията воля. Бъдете доволни от службата, която ви е дадена. Ако сте верни в малкото, ще бъдете верни и в голямото. За предпочитане е да бъдеш слуга, да служиш на хората с любов, отколкото да бъдеш цар и да заповядваш. Всеки може да бъде цар и да заповядва на своите мисли, чувства и постъпки. Като кипнеш и се разгневиш, готов си да се биеш и караш. Кажи на този в тебе, който кипи: Чакай, не бързай, помисли малко. Нали си цар, мисли, какво правиш. Не е лошо, че си кипнал, но тури тази енергия на работа. И водата кипи, но тази вода е приятна за пиене. — Човек не трябва да се гневи. — Не е лошо, че се гневи, но да впрегне енергията на гнева, да свърши някаква работа. — Не искам да се гневя. — Не е така, можеш да се гневиш, но да използваш енергията на гнева за работа.

Често хората си затварят очите. — Защо? — Страх ги е да гледат. Те се страхуват от зверове, от духове, от жени. Страшно е, ако не знаеш, как да гледаш. Щом гледаш правилно, от нищо не трябва да се страхуваш. Ти вярваш в Бога, казваш, че Той е навсякъде. Защо се страхуваш от духове? Защо се страхуваш от жената? Тя е пратена да те изпита. Ти се

страхуваш от нея, като се усмихне, да не те изкуси. Тя ни най-малко не мисли да те изкушава. Страхуваш се от жената, че те погледнала накриво, или че ти обърнала гръб. — Не се страхувай. Тя иска да ти каже, че твоята обхода към хората не е правилна. Ти гледаш хората накриво, и тебе ще гледат накриво; ти им даваш гръб, и на тебе ще дават гръб. Някой иска да му помогнеш, но ти не се отзоваваш на неговите нужди. Както ти постъпваш към хората, така ще постъпват и към тебе.

Помни: Каквата е обходата на хората към тебе, такава е твоята обхода към разумния свят. Ако отидеш в село и започнеш да раздаваш от своите блага, селяните ще бъдат доволни от тебе. Обаче, ако нямаш нищо и започнеш да просиш, те ще гледат час по-скоро да напуснеш селото. Дето отидеш, трябва да даваш. Богат, учен, силен трябва да бъдеш. Ако си учен, ще прилагаш знанието си. Ако нямаш знание, ще учиш, да го придобиеш. Ще работиш върху себе си, като се ползуваш от енергиите, които протичат през ушите, носа, устата и очите. Отвреме-навреме ще пипаш очите, ушите, носа, устата си, за да си въздействуваш. Обаче, трябва да знаеш, кога да правиш тези упражнения. Ще бъдеш внимателен към себе си, за да бъдат и хората внимателни към тебе. Ако не се почиташ и уважаваш, и хората няма да те почитат и уважават. За да обичаш някого, първо трябва да имаш отношение към душата му.

И тъй, да обикнеш някого, това значи, да се свържеш с него и между вас да има няколко души проводници на вашата любов. Рядко човек влиза направо в общение със своя близък. Искаш да се запознаеш с жената на свой познат. Първо, ще се сближиш с мъжа, после, с децата и най-после, с жената. И обратно: искаш да се запознаеш с мъжа на твоя позната. Първо, ще се сближиш с жената, с децата, и те ще те представят на баща си. Казваш: Не съм ли свободна да действам, както искам? — Не си свободна. Ако се опиташ да действуваш направо, ще се намериш в чудо. Неразумният пристъпва направо, а разумният използва моста на реката и минава по него. Не постъпиш ли така, ти нарушаваш законите на природата. Следвай пътя, който Бог е начъртал. Този път може да бъде права, крива или счупена линия — това не е важно. По каквато линия и да вървиш, важно е да вършиш Божията воля.

Т. м.

✱

30. Лекция от Учителя, държана на
12 април, 1933 г. София. — Изгрев.

Слушайте разумното

Ще прочета от I. Петрово послание 12 стих,
4 гл.

„Защото очите Господни са на праведните, и ушите Негови на тяхната молба; а лицето Господне е против онези, които правят зло.“

Често хората смесват страданието със скръбта и мъчението. Страданието е Божествен потик, който повдига човека и го изкарва от неговото инертно състояние. Скръбта и мъчението са украса, панделки, с които човек се кичи. Страданието повдига човека, прави го силен. Скръбта и мъчението смаляват човека, правят го дребнав. Изобщо, Божественото повдига духа, а човешкото го смалява и понижава. — Дотегна ми да страдам. — Дотегнало ти е да скърбиш и да се мъчиш, защото скръбта и мъчението са товар, който дотяга. Никой не те задължава да носиш раница на гърба си. Свали раницата и свободно продължи пътя си. Докато носиш раница на гърба си, всякога ще се уморяваш. Раницата отнема сили, а не предава.

В миналите лекции говорих за ухото, за носа, за устата и за окото. Ухото слуша, какво човек желае, кое му е необходимо и какво изисква. Кои неща са необходими? — Завършените, т. е. механическите процеси. Слушах коман-

дата на своя военачалник и, каквото заповядва, изпълняваш. Команда има навсякъде. Тя е механически процес, а не органически. Господарят заповядва на слугата си да му донесе вода, да му купи хляб. Мъжът заповядва на жена си да стане рано, да наготви, да изчисти къщата. Това са все команди. Ухо, свикнало на команда, има особена форма. Заекът, например, като чуе някакво шумолене, стъпки, веднага бяга. Думата „бягай“ е команда за него. Тази дума е удължила ушите му. Същото е станало и с магарето. Значи, ушите на заека и на магарето са удължени от команда. Забелязано е, че ръцете на крадците и престъпниците са дълги. Това удължаване е физиологически процес, резултат на постоянната мисъл в тях да проточват ръцете си, да вземат нещо. Майmunата също има дълги ръце. Ред поколения тя е протягала ръцете си към плодните дървета, да си откъсне плодове. Протягането е удължило ръцете им. По ухото на слугата познавам, дали се е научил да слуша и изпълнява команди, или още не се е научил. Ако се е научил, ухото му е придобило особена форма. Разбира се, това не става в един живот, но в ред поколения.

Друга форма на ухото е на човек, който върши всичко по дълг, по задължение, по искване. Трета особена форма ухо е на човек, който задоволява желанията си. Аз го наричам ухо на удоволствието. Такова е ухото на някои аристократи, които обичат да си почиват, да се обличат добре, да се показват пред

хората, като големи, видни лица. Те си почиват повече, по-малко работят. Следователно, изучавайте ухото на необходимостта, наречено ухо на заповедите, ухото на дълга или на изискването и ухото на желанието или удоволствието. За да изучите различните видове уши, спрете се първо на честното ухо — общ тип. То е на границата между животинското и човешкото състояние. Под животинско състояние разбирам онова, когато човек е живял в областта на чувствата. Докато е бил в животинско състояние, човек е чувствувал повече, а мислил по-малко. Чувствата са играли важна роля. Когато се приближава към кошарата, вълкът иска само едно, да задоволи желанието си да яде; за последствията той не мисли. — Защо? — Защото чувствата и желанията взимат надмощие в него, а мисълта не работи. Когато лисицата се приближава към курника, тя не мисли за последствията. Нейното желание е да хване една кокошка и да я изяде. Когато мишката се насочва към капана, тя се ръководи от желанието да си хапне малко пастърма. Щом се затвори капанът, мишката започва да мисли. Мърдането на муцунката показва, че тя вече мисли. Тя си казва: Какво стана? Имах толкова хубаво желание, а излезе нещо неочаквано. Какво да правя сега? Хората се смеят на вълка, на лисицата, на мишката, но и те имат подобни желания.

Сега аз не искам да ви сравнявам с вълка, лисицата и мишката. Ако ви сравнявам, това

значи, да се връщаме назад, в далечното минало. Обаче, аз искам да обърна вниманието ви на онези желания във вас, които могат да ви поставят в положението на вълка, лисицата и мишката. Докато желанието води човека, той не мисли. Щом попадне в капана, тогава започва да мисли. Преди да действа, преди да реализира известно желание, човек трябва да се запита: Искам ли да играя ролята на вълка? Искам ли да играя ролята на лисицата? Искам ли да играя ролята на мишката? Не искам. — Щом не искаш, първо, трябва да мислиш, после — да действуваш. Щом не искаш, ще вземеш ролята на човек, който мисли. — Защо Бог създаде вълка, лисицата и мишката? — Да ти покаже, че не трябва да постъпваш като тях. Желанията ти не трябва да бъдат като тези на вълка, на лисицата и на мишката. Трябва да имаш желанията на човек, който мисли.

Като изучавате ухото, носа, устата, окото, трябва да правите точни измервания. Ще излизате от няколко точки, не само от една. В този смисъл, вълкът, лисицата и мишката са геометрически точки. За да дойдете до известно заключение, трябва да се водите по тези изходни точки. Например, днес си служите с десетичната система. Отде води началото си тя? — От пръстите на ръцете. Като търсили начин да броят, да сравняват числата, учените прибегнали до пръстите. Така, и по-новите учени се домогнали до науката за ухото, за

носа. Те си служат с тези органи, като мярка и казват: Носът е орган на обонянието. Други учени казват: Носът е орган на мисълта. Същевременно, носът дава идея за единицата. После, учените са дошли до двойката, до тройката. Двойката виждаме в ушите и очите; тройката — във веждите. Числото 3 е символ на равновесие. Като теглите линия от веждите към носа, и от носа към края на веждите, образува се един триъгълник. Триъгълникът е мярка, с която измерваме двата полюса на човека. Дали полюсите са отдалечени, или приближени, триъгълниците са различно големи. Колкото по-дълъг е носът, толкова човек е по-умен. Мисълта взима надмощие. Колкото по-къс е носът, чувствата взимат надмощие. Значи, по дължината на носа се съди за преобладаващото влияние на ума или на сърцето в човека. Като гледам вашите носове перспективно, някой нос изглежда къс, но това е измама. Този нос е едновременно и широк, затова изглежда къс. Друг нос е къс и сплескан, затова изглежда по-дълъг, отколкото е всъщност. Носът трябва да се разглежда по отношение на лицето.

Сега, като говоря за органите на лицето, за мнозина, които не търсят причините и последствията на нещата, това няма отношение към практическия живот. Така мислят даже някои математици и геометрици. И те казват, че тези разсъждения нямат отношение към практическия живот. Те не подозират, че идеята за чи-

слата, за геометрическите форми, е дошла от разумния невидим свят. Сам човекът на земята представя бюст, а същината му е още горе. Един ден той ще се облече в тази същина, като в тело на безсмъртието. Тогава ще разбере, как е бил създаден първоначално. Ако разисквам днес върху телото на безсмъртието, вие ще се объркате. — Защо? — Защото вие гледате на физическото тело като на реалност. Какво става с тази реалност, като заминавате за другия свят? — Тя престава да функционира — машинистът отсъства. Машината е пред вас, но няма кой да туря вода, въглища, да кладе огъня. Машината е дадена за временно ползуване на механика, тя не е негова собственост. Щом се научи да я управлява и свърши работата си, той си заминава. Той е дошъл до последната станция и трябва да си почине. Който не разбира законите на живота, казва: Машинистът умря. Ако машината се разрушила от сблъскване с друга машина, машинистът, наистина, умира, но ако е свършил работата си и предал машината на своя господар, той си заминава. Тъй щото, понятието човек е още неразбрано. И кравата е неразбрано понятие за човека. Под „крава“ разбираш същество, което дава мляко. Не, кравата има друго значение. В понятието крава е вложен дълбок смисъл, който тепърва ще изучавате.

Въпросът за създаването на органите крие своя произход в далечното минало. Там е тайната на битието. Като е дошъл на земята, чо-

век възприема знанието първо, чрез храната. Тук взима участие и носът. Колкото по-чувствителен е човек, толкова повече впечатления възприема. Той се свързва с външния свят и чрез нервната система. Ето защо, тя трябва да се държи в изправност. Ако е крайно възбудена, човек не може да спи. Против безсъние лекарите дават наркотически средства. Аз не препоръчвам такива средства и казвам: Щом не можеш да спиш, започни да мислиш и насочи погледа си към върха на носа. Няма да се мине половин час, и ти ще заспиш. Преди да заспиш, фиксирай в ума си мисълта, да се събудиш в 5 или 6 часа, или кажи на някой от близките си, да те събуди в определения час. По-добре е сам да се събудиш. Ще кажете, че е лесно да се говори, а мъчно се дохожда до резултати. Направиш един опит, той излиза несполучлив. Ще повториш, ще потретиш опита, докато получиш резултат. Важно е да не се безпокоиш. Скърбен си: Не плачи, не се тревожи, започни да мислиш за носа си. Скръбта веднага ще изчезне.

Някой плаче, без да знае защо. Запитай се, защо плачеш. Наблюдавал съм и мъже, и жени да плачат. Мисля си: Случило им се нещо, затова плачат. — Ами защо им се случило? — Колкото и да обяснявам, нищо няма да разберете. Ще питате: Не е ли могло да се случи така, че да не скърбят? — Въпросът за скръбта е цяла философия. Вие можете да разсъждавате по това, без да дойдете до някакво за-

ключение. Дойде някой при мене и ми разказва, че го ударили по главата. Питам го, как си обяснява това. Той седи, мисли и най-после си спомня, че преди няколко години казал една обидна дума на едного, и той сега го ударил. Това може да бъде причина, но ако не можеш да се сетиш? Дали ще се сети, или не, това не е важно, но има някаква причина — в близкото или далечното минало. Случи се, че някой те удари по причина на това, дето не си го погледнал приветливо. Видимо причината е близка, а може да се крие и в далечното минало. Ако беше го поздравил любезно, усмихнато, нямаше да те удари.

Минават двама души, един след друг, покрай един военен пост. Забранено е да се минава оттам. Първият се опитва да мине без разрешение. Войникът го удря с приклада на пушката си, и той пада на земята. Вторият, възползуван от тази случка, пристъпва внимателно към войника и казва: Извинете, случайно съм попаднал тука. Отде да мина? Войникът му посочва пътя. Така, вторият избягва стълкновение. Казвам: И в живота има много военни постове. И в природата има много такива постове, и ако не ги избягвате, дали си мъж, жена или дете, ще изпитате удара на пушката. Ето защо, като говорим за законите на природата, разбираме войника, който стои на пост, с пушка в ръка. Ако не сте внимателни, той ще постъпи с вас така, както не би желал. Затова, именно, ви се дава знание, което предпазва

от ненужни скърби и мъчности. Друг е въпросът за страданието, като условие за човешкото развитие.

И тъй, изучавайте ухото, което взима участие в закона на необходимостта, в закона на дълга и на желанията. Докато си в закона на необходимостта, ти непременно ще бъдеш под заповеди. Без заповеди не може да се възпитаваш. Ще си създадеш дом, и той ще бъде възпитателно средство за тебе. В редица животи ще заповядват ту жената, ту мъжът, ту господарят, докато най-после се научиш да слушаш. Така ще подобриш линията на ухото си. Значи, неизбежно е да минеш през закона на необходимостта, докато дойдеш до закона на свободата. Това е един от процесите на разумността. От свободата ще влезете в света на разумността. И ако питате, защо идат страданията, отговарям: За да станете разумни. Какво прави разумният? Първата му работа е да си направи къща, да тури основите, да постави греди, тухли и камъни — да я иззида и да я покрие. Покривът, т. е. таванът на къщата, това е главата, в която човек складира своето богатство.

Ухото играе важна роля в процесите на разумната природа. То учи човека да слуша. Най-красивото нещо, което се възприема чрез ухото, е музиката и речта. Не може да имаш красиво, добре оформено ухо, ако не схващаш правилно човешката реч и тоновете в музиката. Разумно ухо е това, което схваща правилно звуковете на речта и трептенията на музикал-

ните тонове. С такова ухо всеки може да работи. За разумното ухо е нужна разумна реч или музика. Докато дойде до това, човек неизбежно минава през закона на необходимостта, дето му се заповядва. Ще се учиш да слушаш и да пееш. Вие едва сега сте започнали да пее-те. Да пееш добре, това значи, да се вслушваш в това, което пееш, и да чуваш думите, които изговаряш. Като слушаш, да ти е приятно, че пееш.

Някой пее и изговаря думата любов грубо, натъртено. Това не е пеене. Ако говориш грубо на своята възлюбена за любовта, тя ще те изпъди. Ако бях мома, и някой ми говори за любовта с груб, немусикален тон, нямаше да го слушам, щях да му обърна гръб. Това не е любов, но необходимост. Така ще говориш за любовта, че едва да се чува. Най-нежният и деликатен език е този на любовта. Въпреки това, в любовта се крие мощна сила. Чуеш ли да се говори за любовта, и мъртав да си, ще оживееш. За любовта се говори само веднъж. Тя не обича повторението. Ще произнесеш името ѝ само един път и ще спреш. Ехото ѝ, обаче, продължава дълго. (Учителят пее тихо, нежно, едва се чува). Нежното пеене е клокочене на извор, скрит някъде в планината. Често вие мислите за себе си, че сте много добри, много умни. За да имате представа за себе си, влезте мислено в разумния свят, да видите, как ще се почувствувате. Ще се намерите в положението на деца, в обществото на видни математици. Може

ли детето да взема участие в разискванията на математиците?

Казвате: Много неща знаем за ухото. — Много знаете, но още много има да учите. Знаете ли, от колко нишки е съставена вътрешността на ухото и как възприема то звука и музикалните тонове? За всеки звук и тон има специфичен център. Колкото по-развито е ухото, толкова по-добре и правилно приема музикалните тонове. Човек трябва да работи върху ухото си, да го усъвършенствува, като орган за приемане на звуковите вълни. Може ли да си представите, какво съвършено ухо имат ангелите? Земята е работилница. Следователно, тук се обработва и усъвършенствува и човешкото ухо. Когато някой ангел сгрещи, изпращат го на земята да изправи грешката си. Когато слушате някой оратор, гледайте, какво е ухото му. Не е безразлично, какво ухо има той. Не ходете да слушате оратор или сказчик, който няма добре оформено ухо. Даже и като се разговаряш с някого, обръщай внимание на ухото му. Ако не е правилно, кажи му само добър ден и продължи пътя си. Каквото да ви каже, няма да бъде нещо умно. Това не значи, да не се срещате и разговаряте, но ще давате ухо само на думите, които излизат от човек с развито ухо. Вслушвай се в думите на онзи, в когото надеждата и вярата са добре развити. — Коя е причината за деформиране на ухото? — Причината се крие в човешките мисли, чувства и постъпки. Ухото се формира

от мислите и чувствата на човека. Благодарете за ухото, което сте наследили, но работете върху него, да го пресъздадете. Заслужава да работите десетина години върху ухото си, да предадете нещо към своето наследство. Каквото придобиете, това ще бъде богатството ви на онзи свят. И между ангелите да отидете, пак ще носите ухото със себе си. Каквото е ухото ви на земята, такова ще бъде и на онзи свят; и обратно, каквото изработите там, ще го донесете на земята. Същото се отнася и до телото.

Като отидете на другия свят, ще ви наблюдават, как работите там. Това зависи от работата ви на земята. Те знаят причините за успехите и неуспехите ви. Те са отлични физиогномисти. Достатъчно е да погледнат ухото ви, за да разберат, как и колко сте работили. Те търсят причините на всичко не само в отделни индивиди, но и в цели поколения. Както ви изучават ангелите, така се изучавайте и вие. Казвате: Нали човек е създаден по образ и подобие Божие? — Така е, но съвременните хора още не са създадени по образ и подобие Божие. Те крият в себе си възможности, които чакат времето да се проявят. Много още има човек да учи: ухото, носът, окото, устата са още в процес на развитие. По тях се познава, какъв път е извървял човек и колко още му предстои да мине. Има красиви уши, които донякъде само представят образец. Който не разбира законите, може да се обезсърчи, че няма хубаво ухо, нос, уста или око. Всичко може

да се подобри, но трябва да имате само една мисъл — да работите. Органическите процеси могат да се усилват, могат и да спрат. — Как познаваме, дали работим правилно? — Вслушвайте се в себе си, да разберете, какво е състоянието на слънчевия възел. Някъде, под лъжичката има специален център, с който можете да се разговаряте, като с човек. В ума ви се говори едно, в този център — друго, и вие изпадате в противоречие, докато излезете от този център. Който попадне в тази област, става крайно мълчалив. Трябва да бъдеш гениален, за да излезеш благополучно от това място. Изпит е това.

И тъй, когато изучавате физиогномически ухото, устата, носа, окото, трябва да ги разглеждате като в процес на развитие. Например, носът на някого е къс, но той има възможност, в няколко години да го удължи. Не може да изработи съвършен нос, но ще внесе поне малко подобрение. Най-големи неправилности се забелязват в ушите и в устата. Ето защо, изправянето на човека трябва да започне най-напред от тях. Черната раса се отличава с големи неправилности и деформирания в органите на лицето. Бялата раса е подобрила до известна степен тези неправилности. У хората на бялата раса устните са доста тънки. Това не е здравословно. Не може да бъдеш здрав, ако устните ти образуват права линия. Устата трябва да се държи малко отворена. Ако това не може да бъде в будно състояние, поне през съня. Като

спи, човек несъзнателно отваря устата си. Когато проявява воля, човек стиска устните си. Срещам една мома, стиснала устните си. Срещам майка, и тя стиснала устните си. Свещеникът също стиснал устните си. Хващам единия, хващам другия, разтръсвам ги и казвам: Няма защо да стискаш устните си. Имаш право да ги стискаш пред по-слаб човек от тебе. Като срещнеш по-силен от тебе, отвори устата си. В това е твоето спасение. Ако стиснеш устните си, с това ще предизвикаш силния. Природата обича да мачка слабите, които се мислят за силни.

Това са общи твърдения, които, от гледището на сегашната наука, се нуждаят от доказване. Това лесно може да се докаже. Достатъчно е да ви изпратя десет души със стисната уста и десет души с отворена уста. Първите ще предизвикат отрицателните сили на природата, а вторите — положителните. Ако един от тези със стиснатите устни търси служба, веднага ще му се отговори отрицателно. Щом отворите устата си, природата се разширява и изпраща към вас своите положителни енергии. Същото става, ако стискаш очите си. Според положението, което даваш на очите, на устата си, в природата става известно изменение. Всяко движение на органите на лицето произвежда известна промяна в силите на природата, която се отбелязва някъде. Няма движение, мисъл, чувство и постъпка, които да не са регистрирани в книгата

на природата. В бъдеще, ще четете в тази книга всичко, което е било скрито-покрито.

И тъй, понеже човек има чувство за красота, като му се каже, че ухото му не е красиво, той веднага се отдалечава недоволен. Преди да ти кажат нещо за ухото на някого, сам тури ръката си на ухото му и опитай външната линия. Ако искаш да знаеш, дали известен човек има правилно ухо, иди при него, когато си скърбен и прекарай ръката си върху външната линия на ухото. Ако ухото е хармонично, веднага състоянието ти ще се измени. Можеш да прекараш и двете си, ръце и да не стане никаква промяна в тебе. Значи, в такъв случай, ухото не е хармонично. Ако средната част на външната линия на ухото е издадена, човек е активен; ако е вдлъбната, той не е толкова активен. В активния работят много сили на природата. Колкото по-издута е средната част на линията, толкова човек е по-неспокоен. Той е като машина впрегната в работа. В такъв случай, неспокойствието е външно. Изобщо, едното ухо е обективно-активно, а другото — субективно-активно. Ако външната линия на ухото е гладка, това показва спокойствие. Някои линии на ухото показват бъдещето развитие на човека, т. е. неговите заложби. Разчитай на всички заложби в ухото.

Аз говоря за ухото, като резултат от работата на разумния човек. Като бутнеш ухото си, веднага разумните същества питат: Какво обичаш? Щом кажеш, какво искаш, ще те кре-

дитират, според условията на твоето ухо. Ако не пипаш ухото си, не можеш да имаш отношение към разумните същества. Като слушаш, ти се свързваш с Разумното Начало, Което отправя енергиите на природата в твоето ухо. Като оглушее човек, ушите му се затварят за външния свят. Това е голямо нещастие. Ако оглушее за разумното, и връзката му с природата се прекъсне за хиляди години, ушите му ще изчезнат. И да останат малки чукачетата, те не могат да го ползват. Но благодарение, че човек слуша словото и възприема музикалните тонове, ушите му се развиват. Слушайте разумната реч и хармоничната музика. Писанието казва: „Пейте и възпявайте Господа в себе си.“ Като ставаш сутрин от сън, дай ухо към разумното и слушай. Ти ставаш и започваш да мислиш, какво е определил Господ за тебе, какво са намислили ангелите за тебе. Какво ще мислят ангелите за човек, който не знае да мисли, да говори и да пее? Докато слушаш и приемаш лично нещата, ти губиш възможност да развиваш на ухото си.

Един ден дойде при мене една госпожа, на вид благородна. Попита ме за нещо, аз ѝ дадох съвет, но тя се обиди и ми каза: Омъчних се от Вашите думи. — Ти се омъчни, защото разглеждаш лично нещата; не разбираш дълбокия смисъл на законите. Съжалявам, че мислиш криво. — Какво ѝ казахте? — Когато станете светии, тогава ще ви кажа. Сега и аз мисля върху влиянието на чувствата. Едно слабо

повишаване на гласа, една слаба интонация изменя състоянието на човека. Щом смекчих тона си и поговорих с нея десетина минути, тя каза: Сега вече всичко разбирам. Значи, ритъмът, интонацията, начинът на говоренето ми, обръщението ми към нея измениха състоянието ѝ.

Казвам: Срещал съм много благородни жени на вид, но нито една не е оправдала своето благородство. Тя ми каза: Аз ще докажа, че има поне една такава българка. Ето, вземете този плик, отворете го след четири години и ще знаете, че съм изпълнила това, което е написано. Казвам: Това е една отлична чърта. Не е достатъчно човек да говори, че знае много, но каквото каже, да го изпълни. Тя е дошла до обезсърчение и затова се омъжи, но в нея, наистина, има благородство. Питате: Какво ще кажете за нас? — И на вас да кажа същите думи, и вие ще се омъжните. Човек трябва да бъде внимателен, защото и малките работи могат да огорчат. Будно съзнание се иска от всички. Ние живеем в един хармоничен свят, дето Божественото работи. Има неща, които на физическия свят са позволени, но в Божествения абсолютно се забраняват.

Какво запомнихте от тази лекция? Ще кажете, че ушите ви не са правилни. — Не е важно, какви са; важно е, какви трябва да бъдат. Работете за развитието на вашите уши. — Кога ще стане това? — Когато дойде пролетта на човешкия живот. Тогава всички цветя поникват от земята. Следователно, когато дойде

Божествената Любов, човек трябва да бъде с отворени уши, да слуша гласа на разумната природа и да ѝ отговаря. — Остарях, нищо не може вече да стане от мене. — Тури тази отрицателна мисъл настрана и кажи: От мене ще стане това, което Бог е определил. Кажи като тази благородна българка: Каквото съм написала в плика, ще го изпълня. Няма да останеш разочарован от мене. Нека всеки си постави една задача, която след десетина години да реши правилно. Всичко, вложено в човека, трябва да се развие. Да оформим ушите си, че като ги погледне Бог, да каже: Тия деца са работили добре, учили са добре и са използвали правилно благоприятните условия на живота.

Т. м.

*

31. Лекция от Учителя, държана на 19 април, 1933 г. София. — Изгрев.

Съдържание

	стр.
1. Работа на природата	3
2. Две правила	23
3. Влияние на музиката	47
4. Новата песен	68
5. Значение на удовеце	97
6. Честното ухо	125
7. Ухото	149
8. Отношение към природата	169
9. Човешкият нос	190
10. Принципи, закони, сили и форми .	218
11. Устата	242
12. Развити и недоразвити	263
13. Общи положения	279
14. Окото	293
15. Полза от знанието	308
16. Слушайте разумното	323